

‘Vertel het Maar’

jaargang 29 - nr. 4

1 oktober tot en met 31 december 2023

Informatie

‘Vertel het Maar’ is een methode voor kindernevendienst en zondagsschool, die als kwartaaluitgave verschijnt. De methode sluit aan bij ‘In Orde’ Oecumenisch rooster en volgt de gang van het kerkelijk jaar. In de loop van de tijd komt de gehele Bijbel aan de orde.

‘Vertel het Maar’ wordt gesteund door de Confessionele Beweging, de Christelijke Gereformeerde Jeugdorganisatie, Stichting Opwekking (Kinderwerk Timotheüs) en het Leger des Heils.

Stichting ‘Vertel Het Maar’

Postbus 2028, 3800 CA Amersfoort
tel. 06 - 247 858 06 (secretariaat)

www.vertelhetmaar.nl

Email: info@vertelhetmaar.nl

IBANnummer: NL83 RABO 0129 8055 13

Het abonnementsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december, opzeggingen uiterlijk 1 november van het voorafgaande jaar.

De kosten voor een jaarabonnement € 160,00.

Een los kwartaalnummer (digitaal) kost € 50. Oudere nummers in digitale vorm (indien beschikbaar) zijn te koop bij de administratie.

Medewerkers

Schrijver/Schrijfsters Onderbouw

Tineke Demmink, Ineke Fröling-Flantua,
Katinka van de Glind, Susanne van Kan,
Roanne Steenberg, Hester Visser-Montaban,
Jolanda Vester en Ellen Zuidwegt-Dronkers

Schrijver/schrijfsters Middenbouw

Cora de Groot, Jannie Hekman, Marian Melis,
Janneke van der Molen, Rene van Oosterveld,
Rianne van Rees en Petra Wilbrink

Schrijvers/schrijfsters Bovenbouw

Marieke van de Beek, Ria van Buuren-van den Berg,
Ester van Dijk, Rosa Erkelens-Prins, Janny van Vuuren-
van Nederpelt, Rene van Oosterveld, Gerard Wolters en
Mirjam Zielman

Werkgroep Achtergrondinformatie

(redactie: ds. W.P. van der Hoeven)

ds. R. Barth, ds. W.M. de Bruin, ds. G. Doorn,
ds. H. de Jong, ds. G.J. Krol, ds. D. Riemens,
mw. ds. A. Smouter-de Rooij, ds. K. Smouter en
ds. W.P. van der Hoeven

Verwerkingen, creatieve ideeën en liederen

(redactie: Cora de Groot)

Michel de Boer, Corina Bron, Karine Hubregtse,
Rian van Middelkoop, Janneke van der Molen,
Ineke Moor, Wiesje Mourits, Hanneke Muller, Karin
Neels, Alja Nijenhuis, Hester Nijhoff, Anneke Roukema,
Marjolein Schimmel, Jannie Slingerland,
Maria den Toom, Sandra van der Zwaag, Judith Zwerver,
Pieta Zeilstra (liederenkeuze)

Thema's en Doelen en hoofdredactie

ds. D. Westerneng

Bestuur

Ds. A.W. Estié (voorzitter), mw. ds. A. van Geerenstein
(secretaris), dhr. H. Stomphorst (penningmeester)

AUTEURSRECHT: Niets uit deze uitgave (uitgezonderd de verwerkingen, vertelplaten, themastrips en liederen) mag worden veeleenvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

© 2023 Stichting ‘Vertel het Maar’, Postbus 2028, 3800 CA Amersfoort ISSN 1387 –2923

Inhoudsopgave

Datum	Bijbelgedeelte	Onderwerp	Pagina
1 oktober	Rechters 4	Debora en Barak	3
8 oktober	Rechters 6	Gideon geroepen tot rechter	12
15 oktober	Rechters 7	Gideon verslaat de Midjanieten	21
22 oktober	Matteüs 9:18-26	Het dochtertje van Jairus	30
29 oktober	Matteüs 12:9-21	Jezus komt op voor zwakke mensen	38
1 november (dankdag)	Psalm 134	God zegent zijn kinderen	47
5 november	Matteüs 13:1-9 en 18-23	De gelijkenis van de zaaier	54
12 november	Matteüs 19:16-26	De rijke jongen	63
19 november	Matteüs 22:1-14	De gelijkenis van het koninklijk bruiloftsmaal	71
26 november	Matteüs 25:14-30	De gelijkenis van de talenten	78
KERSTPROJECT			
3 december	Jesaja 8:23-9:6	De Messias opnieuw beloofd	87
10 december	Jesaja 11:1-10	De Messias brengt de vrede	95
17 december	Jesaja 40:1-11	De Messias verlost zijn volk	103
24 december	Jesaja 61	De Messias verandert alles	111
25 december (Kerst)	Johannes 1:1-14	Gods Woord wordt mens	118
31 december	Matteüs 2:1-12	De wijzen komen Jezus eren	125

Voor de bijbelgedeelten die in de komende kwartalen worden verteld, kun je kijken onder het kopje 'roosters' op de website.

1 oktober 2023

Debora en Barak

Rechters 4

Thema: God geeft Israël een redder

Doel

De kinderen leren dat een rechter het volk bevrijdt van de vijand en het volk terugleidt naar de HEER.

Toelichting

Rechters zijn bij Israël niet mensen die alleen rechtspreken. Ze treden op als leiders van het volk in tijden van nood. Die nood is vaak een straf voor de zonde van Gods volk. Ze doen wat slecht is in de ogen van de HEER en worden daarom (als straf van God) onderdrukt door een vijandig volk. Vandaag zien we wat Debora en Barak mogen doen voor God. Ze strijden tegen de Kanaänieten en jagen hen het land uit. Hun generaal Sisera wordt gedood door een dappere vrouw. Zo wint God en wordt Israël bevrijd.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Iedereen moet helpen!

Richtlijnen: Op school moet je leren, maar mag je soms ook lekker spelen. Maar als de bel gaat moet de klas netjes zijn. Dus dan zegt de juf: we gaan opruimen, allemaal even meehelpen, dan is het snel klaar. Zullen we het samen doen? Alle kinderen pakken hun kleurpotloden, auto's of spelletje en leggen het in de kasten.

In het bijbelverhaal van vandaag gebeurt hetzelfde. Het volk Israël heeft het moeilijk. De koning van Kanaän komt steeds met zijn leger. God wil de Israëlieten bevrijden en weer gelukkig maken. Maar iedereen moet Hem helpen.

Debora is profetes. Zij geeft Gods opdrachten door aan Barak: Israël moet weer vrij zijn. Barak zoekt goede soldaten voor zijn leger en vecht dapper tegen de Kanaänieten. Hun aanvoerder ontsnapt en vraagt aan Jaël of hij zich in haar tent mag verstoppen. Als hij in slaap valt, doodt ze hem en roept ze Barak. Iedereen doet mee en heel Israël is weer vrij.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God redt Israël met zijn knechten

Richtlijnen: De baas van een bedrijf doet niet alles zelf. Een secretaresse zorgt voor de post, de telefoon en de agenda, een ander maakt de rekeningen. Technici bedienen en controleren de machines. Weer andere mensen vervoeren de spullen in vrachtwagens. Iedereen heeft zijn eigen taak in het bedrijf. En samen doen ze alles dat moet gebeuren. De directeur is de baas; iedereen moet doen wat hij zegt. Maar iedereen is voor zijn eigen stukje werk verantwoordelijk en dus belangrijk.

Israël zit in de problemen. Door eigen schuld, want ze doen wat God niet wil. De Kanaänieten zijn met hun koning Jabin, generaal Sisera en zijn leger gekomen en zijn nu al twintig jaar de baas. De Israëlieten vragen hulp aan God en Hij luistert naar hen. God wil zijn volk redden en in dat plan heeft iedereen een taak. Debora geeft als profetes Gods woorden door en vraagt Barak als aanvoerder van het leger en rechter van Israël. Baraks soldaten vechten. En tenslotte doodt een gewone vrouw generaal Sisera die even bij haar kwam uitrusten. Iedereen doet wat hij of zij moet doen in het plan van God. En Israël is weer vrij!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: In dienst van God

Richtlijnen: In het boek Rechters klinkt steeds: 'De Israëlieten deden wat slecht is in de ogen van de HEER... Daarom leverde de HEER hen uit aan...Zij heersten met harde hand... Daarom riepen de Israëlieten de HEER om hulp'. God moet hen redden, maar wil Hij dat ook steeds? Ja, iedere keer zoekt God een rechter, een aanvoerder die Israël bevrijdt en terugbrengt bij het geloof in Hem.

Een rechter toont Gods goedheid. Hij maakt Gods liefde en geduld zichtbaar. Wij bewonderen Debora om haar profetische oproep naar Barak. Deze voert het leger goed aan en wint het gevecht. Jaël is slim door gastvrijheid te bieden aan Sisera en hem vervolgens uit te schakelen. Maar het is God die de Kanaänieten de nederlaag toebrengt (vs. 23). De mensen staan in zijn dienst.

De vraag aan jou: ben jij beschikbaar voor God? Sta je voor Hem klaar met wat jij hebt en vooral met wie je bent en wat je kunt? Wat is dat bij jou? In woorden en daden een dienaar van God zijn, dat kan iedereen. En God kan iedereen gebruiken!

Extra Bijbelgedeelte: Johannes 4:35-38

(Jezus zegt dat er veel mensen zijn die in Hem kunnen gaan geloven. Er zijn dus veel arbeiders nodig om het Evangelie te laten horen en zien.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Het bijbelboek Rechters gaat over de onrustige tijd tussen de intocht van het volk Israël in het beloofde land en de instelling van het koningschap (Saul, David, Salomo ...). Voor een historische tijdsbepaling kun je denken aan de tijd tussen 1200 en 1000 voor Christus. Jozua, die het volk in het beloofde land heeft gebracht, is gestorven, Er is nu geen leider als Mozes of Jozua meer. De stammen van Israël gaan – los van elkaar – min of meer hun eigen gang. Ondertussen worden ze bedreigd door vijanden als de Kanaänieten en de Midjanieten. En de grootste bedreiging is de afval van het geloof in de HEER, die hun dit land en hun identiteit als volk van God heeft geschonken. De Kanaänitische afgodendienst is verleidelijk. Het geloof in Baäl en Asjera belooft concrete vruchtbaarheid: goede oogsten, nageslacht en welvaart. Met zo'n geloof heb je iets in handen! Het is een verleiding in alle tijden!

Hoe dan op de goede weg te blijven? God geeft zijn volk daartoe 'rechters'. Dit zijn niet alleen spectaculaire krachtfiguren die vijanden verslaan (Gideon, Jefta, Simson). Het zijn allereerst rechtsprekende raadslieden, naar wie de Israëlieten toekwamen om problemen voor te leggen en geschillen te beslechten. Zo hield de rechter Debora zitting onder een naar haar genoemde boom (vers 5).

Kenmerkend voor het boek Rechters is het steeds terugkerende refrein. We vinden het ook in Rechters 4. Na de dood van een vorige rechter doen de Israëlieten wat slecht is in de ogen van de HEER (vers 1). Het gevolg is dat God hen overlaat aan de macht van een vijand (de Kanaäniet Jabin uit de vestingstad Hasor, vers 2). Na een periode van onderdrukking roepen de Israëlieten tot de HEER (vers 3). De HEER luistert naar de smeekbeden van het volk en geeft via een nieuwe rechter bevrijding en een periode van rust (vers 4 e.v.)

Bijzonder in Rechters 4 is dat het bevrijdende rechterschap over twee personen is verdeeld. De eigenlijke rechter is Debora, een wijze vrouw tot wie God spreekt. Ze wordt zelfs profetes genoemd (vers 4). De rol van de vrouwen (Debora en later Jaël) in dit verhaal kan nauwelijks worden overschat. Terwijl de mannen (Barak) het laten afweten, zijn de vrouwen (Debora en Jaël) de (geloofs)helden in deze geschiedenis.

Hoewel Barak de legerleider is, functioneert Debora in vers 6 als eigenlijke bevelhebber. Dat doet ze in Gods naam. Het is Gods gebod om met tienduizend man op te trekken naar de berg Tabor. De vermelding van de stammen Zebulon en Naftali geeft mede aan in welke streek (het noordwesten, kuststrook en bergland van Galilea) deze geschiedenis zich afspeelt. God zelf (vers 7: 2x 'Ik' = de HEER) zal het leger van Jabins commandant Sisera aan Barak uitleveren.

Let er op hoe het initiatief bij de HEER zelf ligt. Hij strijdt voor zijn volk, Hij verhoort hun gebed en geeft – ondanks hun dwalingen – bevrijding en een nieuw begin. Dat maakt dit ogenschijnlijk vooral gewelddadige verhaal tot een echt geloofsverhaal. En aan geloof ontbreekt het Barak. Zijn naam betekent 'bliksem'. Dat klinkt stoer, maar zijn houding is heel wankel. Hij durft alleen als Debora meegaat (vers 8). Zijn de 900 ijzeren strijdwagens (vers 3) en de getrainde soldaten van Sisera hem te machtig? Debora stemt toe, maar ze leert Barak ook een les. Zijn (mannelijke?) trots zal een flinke knauw krijgen. Niet hij wordt de menselijke held van het verhaal, dat zal opnieuw een vrouw zijn (vers 9).

Vanaf vers 10 komt het slagveld in beeld. De oude manier van oorlogsvoering (tienduizend man voetvolk) tegen modern wapentuig (900 ijzeren strijdwagens). De door Debora aangewezen positie voor Baraks leger lijkt wel slim gekozen. Vanaf de hoger gelegen berg Tabor gaan ze op Sisera's strijdmacht af. Die bevindt zich in de vochtige (moerassige?) vallei bij de beek Kison. Zakten de strijdwagens weg in de drasse grond? Was dat (mede) de reden voor de paniek in Sisera's leger? In de verzen 14 en 15 valt alle nadruk op de HEER, die voor Barak en zijn mannen uitgaat en paniek zaait onder de man-schappen van Sisera. Een verpletterende nederlaag (ze sneuvelen allemaal) is het gevolg.

Het verhaal over de vlucht en dood van Sisera (vers 17 e.v.) was al voorbereid in vers 11. De menselijke held van het verhaal is niet alleen een vrouw, maar blijkt zelfs geen 'zuivere' Israëliet te zijn. De Keniet Chobab (Num. 10:29, aangetrouwde familie van Mozes) was met het volk Israël meegetrokken naar het beloofde land. Hier ontmoeten we zijn nakomeling Cheber, die blijkens vers 17 met koning Jabin collaboreerde. Chebers vrouw Jaël heeft haar keus echter gemaakt. Listig biedt ze Sisera een schuilplaats en drinken aan. Vervolgens slaat ze, terwijl de uitgeputte Sisera slaapt, een tentpin door zijn hoofd. Een vernederende manier om te sneuvelen. Vernederend is het ook voor Barak, die jaagt op Sisera. Hij moet echter ontdekken dat de voorzegging van Debora (vers 9: 'de HEER zal Sisera uitleveren aan een vrouw') in vervulling is gegaan. De verzen 23 en 24 vertellen dat aan koning Jabin hiermee een beslissende slag wordt toegebracht. Hoewel er voor de Israëlieten nog werk te doen is, voordat hij echt onschadelijk is gemaakt, is dankzij Gods bevrijdende ingrijpen de wissel voorgoed omgezet. Ook dat is altijd weer een wezenlijk aspect van geloven. Het geloof in Gods bevrijdende ingrijpen maakt ons niet werkloos, het schakelt ons juist in. Maar de beslissende slag is gewonnen door God zelf. Wie daarvan weet, mag dankbaar en actief zijn spoor volgen!

Vers voor vers

- Vs. 2 'koning Jabin van Kanaän, die regeerde in Hasor'. De stad Hasor lag op een strategische plek in het noordelijke bergland van Galilea. In het huidige Israël kun je de opgraving van de stad bezoeken. Het is goed te zien dat dit een sterke vesting was. Op de restanten van de oude muren heeft men ijzeren replica's van strijders en strijdagens gezet. Het maakt enigszins voorstelbaar wat een onderdrukkende macht hier voor de Israëlieten van uitging.
- Vs. 4 'In die tijd was de profetes Debora degene die Israël als rechter leidde'. De naam Debora betekent 'bij'. Dat heeft iets liefs (associatie honing = zoet), maar een bij kan ook flink steken.
- Vs. 17 'Sisera vluchtte te voet naar de tent van Jaël, de vrouw van de Keniet Cheber'. In vers 11 was Jaël nog niet genoemd. Nu komt zij echter voluit in beeld. De naam Jaël betekent 'steenbok'. Daar klinkt iets van koppigheid en vasthoudendheid in door.
- Vs. 19 'Jaël opende een melkzak ...'. Sisera had om water gevraagd, hij krijgt melk. Teken van oosterse gastvrijheid, maar.... Het is allemaal een list. Als je alleen naar die list kijkt, kun je daar wel wat morele vragen bij stellen. Is het niet laf/gemeen wat deze Jaël doet? In het verband van een strijd op leven en dood tegen een machtige en kwellende onderdrukker gelden andere overwegingen. En hoe moet een ongewapende vrouw een geharnaste en getrainde militair anders verslaan?
- 5: 1 'Die dag zongen Debora en Barak, de zoon van Abinoam, dit lied'. Na het verhalende hoofdstuk Rechters 4 volgt in Rechters 5 een lied dat dezelfde gebeurtenissen poëtisch vertolkt. Het lied bevat opvallend veel oud-Hebreeuwse woordvormen, hetgeen aangeeft dat het een zeer oude overlevering betreft. De telkens herhaalde lof aan God benadrukt de belijdenis aangaande de HEER als de grote bevrijder van zijn volk.

Vraag

Denk voor jezelf een na over het geloof van Debora, Barak, en Jaël? Kun je ze begrijpen? Herken je ook iets van je eigen twijfel en vertrouwen?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 98	
Lied 803	(=Gezang 3 LvdK)
Lied 838	(=Gezang 481 LvdK)
Hij alleen	Hemelhoog 437
'k Stel mijn vertrouwen	Hemelhoog 338
Hé, luister mee	Hemelhoog 481
Uw Woord is een lamp voor mijn voet	Hemelhoog 481
Maak een vrolijk geluid voor de Heer	Hemelhoog 608
Van A tot Z	Hemelhoog 621

Auteur: PZ

Iedereen moet helpen

Inleiding

Juf Marielle klapt in haar handen. 'Het is tijd, we gaan buiten spelen!' 'Jaaaaaah', roepen de kinderen 'Joepiiiiie!', roept Tim. Hij rent zo snel hij kan de gang in. Koen, Bas en Luuk rennen joelend achter hem aan. Als ze hun jas willen pakken staat juf ineens voor hen. 'Volgens mij zijn jullie iets vergeten', zegt ze. Ze kijken haar geschrokken aan. 'Wat dan, juf?' Tim weet het ineens. Hij kijkt door het raam de klas in. Daar liggen allemaal spullen op de tafels. De toren in de bouwhoek is omgevallen en de blokken liggen overal op de vloer. Ze moeten nog helpen opruimen. Als iedereen weggaat om te spelen moet juf het alleen doen. Dat duurt héél lang, maar met z'n allen ben je heel snel klaar.

Bijbelverhaal

De mensen van het volk Israël hebben het moeilijk. Al heel lang, al jaren. De koning van Kanaän komt steeds met zijn leger om te vechten. Dat is hun eigen schuld, ze luisteren niet naar God. Het duurt heel lang voor ze dat begrijpen. Als ze snappen dat God alleen maar kan helpen als ze doen wat Hij zegt, gaan ze naar Debora. Zij is een rechter. Als iemand bijvoorbeeld iets heeft gestolen, beslist zij welke straf hij krijgt. In dit verhaal uit de Bijbel is dat niet het enige wat een rechter doet. Debora vertelt de mensen ook wat God tegen haar zegt. Daarom noemen we haar ook een profetes.

God heeft tegen Debora gezegd dat ze Barak een opdracht moet geven. Ze moet tegen hem zeggen dat hij zijn soldaten bij elkaar moet roepen. Barak is de baas van de soldaten. Met het leger soldaten moet hij gaan vechten van God. Weet je tegen wie? Tegen het leger van de koning van Kanaän. Daar is Sisera de baas van. God zal er voor zorgen dat Barak en zijn soldaten gaan winnen. Zodat ze geen last meer hebben van de koning van Kanaän.

Oh oh oh, Barak durft niet zo goed. Hij wil dat Debora meegaat als ze gaan vechten. Hij durft niet helemaal op God te vertrouwen. En echt, dan gaat Debora mee. En als ze winnen, wie is dan de held, Barak of Debora? Zal ik je eens wat vertellen. Allebei niet, het wordt heel iemand anders. Dat is wat God wil, omdat Barak niet op hem vertrouwt. Luister maar hoe het verder gaat.

Het leger van Barak gaat naar de berg Tabor. Daar in de buurt, zien ze aan de overkant van de beek Kison, de soldaten van Sisera. Barak is best bang. Hij kijkt naar Debora, zij vertrouwt op God. Ze weet dat God erbij is. Samen met God kan het kleine leger van Barak winnen. Dan begint het, ze zien dat Sisera met 900 paarden en strijdswagens aan komen rijden. De soldaten van het volk Israël, stormen de berg af. De strijdswagens van Sisera rijden sneller en sneller, totdat ze..... in de beek Kison in de blubber vast blijven zitten. Sisera kijkt geschrokken, wat nu? Ze zullen verder moeten lopen. Alle soldaten van Sisera zijn ook geschrokken. Ze roepen naar elkaar, wat moeten we nu doen? Ze worden bang, springen van de strijdswagens af en rennen door elkaar. Help, hoe moet het nu? Barak ziet wat er gebeurt. Als de soldaten van Sisera zo bang door elkaar lopen kunnen ze makkelijk winnen. Hij geeft zijn leger een teken om te gaan vechten. Dat hoeft niet eens, de soldaten van Sisera rennen hard weg. Barak denkt dan dat hij de held is. Hij heeft niet door dat God voor de overwinning gezorgd heeft. Dat Hij van van het leger van Sisera heeft gewonnen

He, waar is Sisera eigenlijk gebleven? Ah kijk, hij sluipt door de struiken. Hij probeert weg te komen zonder dat iemand hem ziet. Dan kan Barak hem niet gevangen nemen. Na een poosje ziet hij de tent van een vriend. Daar zullen ze hem niet zoeken. Hij ziet Jaël, de vrouw van zijn vriend, voor de tent staan. 'Mag ik me bij jou verstoppen?', vraagt hij. 'Niet tegen Barak zeggen dat ik hier ben.' Dat mag van Jaël, maar er is iets wat Sisera niet weet. Ze wil geen vriend zijn van Sisera. Jaël kiest voor het volk Israël, daar wil ze bij horen.

Ze zorgt voor een slaapplek in de tent. Sisera krijgt wat van haar te drinken. Dan, als hij in slaap gevallen is, gaat ze voorzichtig naar hem toe. Ze maakt hem dood. Zo zorgt God er voor dat niet de stoere baas van het leger Barak het van Sisera wint. Nee, Jaël, een gewone vrouw, heeft er voor gezorgd dat Sisera verloren heeft. Zij wordt de held in dit verhaal.

Toch kon ze dit niet doen als er niet heel veel anderen ook al iets gedaan hadden. Met de hulp van God konden Debora, Barak en de soldaten winnen van Sisera en zijn leger. Samen ben je sterk.

Auteur: TD

God redt Israël met zijn knechten

Een overzichtelijk geografisch kaartje is een goede hulp bij het begrijpen van de komende verhalen uit het boek *Rechters*. De situaties spelen zich op diverse locaties af. Bovengenoemd kaartje helpt de kinderen bij het hoe en wat in de geschiedenissen. Leg de bijbel bij bovengenoemd hoofdstuk open in de kring.

Inleiding

In ons dorp staat een bedrijf. Het gaat er goed. De baas of liever, de directeur doet niet alles zelf. Er is een secretaresse die zorgt voor de post, de telefoon, de binnengekomen mails en de agenda. Iemand anders op het kantoor zorgt voor de rekeningen. Op een andere afdeling bedienen en controleren technici de machines. Ze zorgen dat er niks misgaat. Zo gebeurt binnen het bedrijf alles dat nodig is om een goed product te maken. Weer anderen zorgen dat de producten vervoerd worden in vrachtwagens. Veel mensen zorgen samen voor wat nodig is om het bedrijf goed te laten draaien. De directeur is degene die aangeeft hoe in het bedrijf gewerkt wordt. Wat hij daarvoor belangrijk vindt, laat hij zijn mensen weten. Daarna doet elk zijn deel en neemt iedereen verantwoordelijkheid voor een eigen stukje werk. Alleen zo kan het bedrijf goed blijven draaien.

Zo ongeveer gaat het ook op jullie school. Ook daar is samendoen belangrijk.

Waarom ik je dit vertel? Vandaag gaat het over een geschiedenis uit de begintijd van het volk Israël in het beloofde land Kanaän. In het leven daar kwam het ook aan op samen doen onder leiding van Degene die wist hoe het moest gaan. Ik ga erover vertellen

Bijbelverhaal

Weten jullie nog van Jozua? Als jonge man was hij de assistent van Mozes. Later was hij de man die het volk van vader Jakob, de Israëlieten, naar het door God beloofde land bracht. Jozua werd oud en is gestorven. Het volk woont nu in dat beloofde land. Kijk maar naar het landkaartje uit die tijd. Het land is verdeeld onder het volk en daar leven de gezinnen van Israël. Er zijn geen mensen meer die zich de lange reis vanuit Egypte hier naartoe herinneren. Veel mensen herinneren zich zelfs de God die hen hier bracht niet meer. De meisjes van Israël werden verliefd op de jongens uit Kanaän. Ze trouwden met elkaar en hun kinderen maakten kennis met andere goden dan de levende God van Israël. Zo was het niet bedoeld. In deze geschiedenis probeert een buurvolk de baas te worden over de Israëlieten en het lijkt erop dat God dat laat gebeuren. Wie roept nog: 'Here God in de hemel, help ons!' Niemand toch?

De Israëlieten zijn eraan gewend geraakt hulp te vragen aan godsbeelden met de namen Baäl en Asjera.

In het noorden ligt de sterke stad Hasor. In die stad is koning Jabin van Kanaän de baas. Hij heeft een stoere generaal die Sisera heet. Al 20 jaar is Jabin de baas over het noorden waar ook Israëlieten wonen. Wie kan hen van deze dictator bevrijden? Dan herinneren een paar

mensen van Israël zich de verhalen van vroeger, die hun opa's en oma's vertelden. Door die verhalen komt ook de naam van de God die daarbij was, weer boven. 'We moeten Hém om hulp vragen!', zeggen ze tegen elkaar en dat doen ze. 'HEER, wij zijn uw volk, wilt U ons van deze baas spelende koning en zijn leger bevrijden?' Met elkaar roepen en bidden ze tot God. Maar... zal Die naar hen luisteren?

Kilometers verderop, in het berglandschap van het dorp Betel, zit een vrouw onder een palmboom. Ze is in gesprek met Israëlieten die een meningsverschil of conflict hebben met anderen. Zij vertellen haar hun verhaal. Ze heet Debora. Deze vrouw van Lappidot is niet zomaar iemand. Zij gelooft met haar hele hart in de God van haar volk. Ze kent Hem en leeft met Hem. Daarom kan zij anderen wijze raad en advies geven hoe recht kan worden gedaan. Op een dag laat Debora Barak bij zich komen. Ze heeft een boodschap van de HEER: 'Luister Barak, de God van Israël wil dat jij met 10.000 mannen uit het noordelijk gebied van de stammen Naftali en Zebulon optrekt naar de berg Tabor. God zelf zal ervoor zorgen dat de strijders van koning Jabin met hun 900 ijzeren strijdwagens zich verzamelen in het Kisondal aan de voet van die berg. Die strijd zal Israël winnen, Barak!' Barak luistert aandachtig. Hij is een stoere Israëliet maar deze boodschap vindt hij best spannend. 'Oké Debora, ik zal gaan maar alleen als jij meegaat.' 'Goed', zegt ze, 'maar luister: de strijders van Jabin en Sisera zullen verliezen, maar jij zult niet de held van deze oorlog worden, Barak! Het is een vrouw die generaal Sisera zal uitschakelen. Vergeet dat niet. Ga nu je strijders bij elkaar roepen. Ik zal jullie volgen.'

Zie je daar die tenten staan? Daar wonen Cheber met zijn vrouw Jaël. Cheber gaat niet met Barak naar de berg Tabor. Hij is bevriend met koning Jabin. Als generaal Sisera hoort dat Barak zich met een groot leger op de berg Tabor heeft verzameld, geeft hij de paardenmenners van zijn 900 ijzeren strijdwagens de opdracht naar het dal van de beek Kison te gaan. 'Hup Barak!', roept Debora als ze beneden in het dal de wagens en soldaten van Sisera ziet komen. 'Vooruit Barak, val de vijand aan. De HEER zal jullie helpen!' Baraks mannen stormen de berg af en vallen aan. Intussen merken de paardenmenners dat de grond in het dal bij de beek erg modderig is. Daardoor kunnen ze geen snelheid maken met hun wagens en hebben ze grote moeite hun wagens te besturen. Daarbij lukt het de boogschutters op de wagens niet goed om hun pijlen richten. Door die spanning raken Sisera's strijders in paniek. Baraks soldaten maken daar gebruik van en schakelen alle tegenstanders uit door hen te doden of het land uit te jagen. Maar...waar is generaal Sisera eigenlijk, nu zijn soldaten worden aangevallen?

Generaal Sisera zag alles gebeuren en wist meteen dat het fout ging. Daarom vlucht hij weg uit de strijd in het Kisondal.

Hij kijkt steeds achterom of iemand hem volgt en maakt zich zo snel mogelijk uit de voeten. 'Gelukkig, daar zijn de tenten van vriend Cheber al. Daar kan hij vast onderduiken. Hijgend van het harde rennen, komt hij bij Chebers vrouw Jaël aan. Zij begrijpt meteen wat er aan de hand is en zegt vriendelijk: 'Kom binnen generaal, wees niet bang, hier is het veilig.' Ze maakt plaats in haar tent, zodat Sisera op adem kan komen. Als hij uitgeput op de grond ligt, legt ze een deken over hem heen. Niemand weet dat de generaal hier is. Ze geeft hem een kom verse melk zodat hij weer op krachten kan komen. 'Ik wil hier even uitrusten, maar vertel alsjeblieft niemand dat ik hier ben,' zegt hij. 'Natuurlijk niet', belooft ze. Zodra ze merkt dat hij diep in slaap is, zoekt Jaël achter haar tent naar gereedschap. Ze loopt naar binnen en aarzelt niet. Met één klap op zijn hoofd, schakelt ze de tegenstander van Israël uit. Hij zal nooit meer wakker worden. Als ze hoort dat Barak en zijn mannen in de buurt zijn, loopt ze rustig naar hen toe: 'Ik weet wie jullie zoeken. Kijk daar ligt hij.' Het is duidelijk dat het leger en de generaal van koning Jabin de strijd verloren hebben.

Zodra Debora en Barak zich met hun overgebleven strijders verzamelen begint Debora te zingen. Het is een lied dat op dat moment in haar hoofd en hart geboren wordt. En luister eens, Barak zingt met haar mee;
Wij zingen voor de HEER, onze God. Hij hielp ons in deze strijd
Hij, onze God, is de Machtige van Israël...

Zing met elkaar een afsluitend lied.

Lied 438 uit OTH 2009 past bijvoorbeeld als loflied bij wat Debora en Barak zongen; Laat ons met elkander, zingen, prijzen, loven de Heer.

Opwekking nr. 469:1; Als God zijn stem doet horen in Israël

Dit couplet, het refrein en de melodie passen prachtig bij deze geschiedenis.

Om na te praten

- Weet je nog van de directeur en iedereen die in het bedrijf met hem meewerkte door een eigen stukje werk te doen....
Hoe past dat voorbeeld bij dit verhaal denk je?
- Wie heeft de hoofdrol in deze geschiedenis? Welke rol kreeg Debora? Welke rollen waren er nog meer? Wat was het gevolg van dit samen doen?
- God is en blijft dezelfde, staat in de Bijbel opgeschreven. Zullen we daar de Here God voor danken? Door deze verhalen laat Hij zien dat Hij trouw blijft aan mensen en hen wil helpen op de weg door het leven.

Auteur: JHP

In dienst van God

Inleiding

Vroeger, als je muziek wilde luisteren, dan zette je een LP op. LP betekent 'langspeelplaat'. Zo'n LP, dat was een grote zwarte cirkel, met allemaal heel kleine groefjes erin. Die LP legde je op de platenspeler, dan zette je een handel met een heel dunne naald eraan, op die LP. Heel voorzichtig, precies in zo'n groefje. De LP ging draaien, en je hoorde de muziek.

Maar soms, als er een kras op die LP zat, bleef de naald in één en hetzelfde groefje hangen. Je hoorde dan steeds hetzelfde, bijvoorbeeld één regel uit een liedje, die maar bleef herhalen.

Bijbelverhaal

Als je het boek Rechters in de Bijbel leest, krijg je som het gevoel alsof 'de plaat blijft hangen'. Hetzelfde zinnetje komt steeds maar terug, elk hoofdstuk weer. Blader maar eens door het boek Rechters heen. Dan zul je het zien. Wat daar dan steeds staat? Nou, zo ongeveer dit: Weer deden de Israëlieten wat slecht is in de ogen van de HEER. De HEER stuurde een vijandige koning met zijn leger naar het volk Israël. Israël leed onder die vijandige overheersing. Daarom riepen ze de HEER te hulp.

Stel je voor, je bent aan het voetballen. Per ongeluk schiet je de bal in de sloot. Je vraagt je vader om je te helpen, de bal uit het water te halen. Kort daarna ligt de bal weer in de sloot. En nóg een keer. Je vader wil vast wel helpen, ook de tweede keer, en de derde keer misschien ook nog wel. Maar er komt een moment dat hij zegt: 'Hoor eens, nu wist je toch wel dat je niet die kant op moest schoppen. Nu zoek je het zelf maar uit.' Eigenlijk gaat het zo ook met het volk Israël. Ze doen slechte, zondige dingen. Als straf stuurt God een vijandelijk leger op hen af. En het volk bidt God om redding. En elke keer weer geeft God een rechter, een leider aan het volk, die in dienst van God het volk naar de bevrijding leidt.

'In dienst van God', zei ik. Van wie zou je dat nu zeggen, dat hij in dienst van God is? Ja, de dominee, natuurlijk! Maar weet je dat God eigenlijk iedereen voor zijn werk wil gebruiken? Ook heel gewone mensen? Dat deed hij ook al in de tijd van de rechters. Zij waren echt niet de enigen, die God gebruikte om zijn volk weer te bevrijden. Ook heel gewone mensen, die helemaal niet het gevoel hadden dat ze 'in dienst van God' waren, gebruikte hij. Luister maar.

Koning Jabin van Kanaän heerst al twintig jaar lang over het volk Israël. En het is niet zomaar een koning. Nee, hij is héél sterk; hij heeft een onverschrokken legeraanvoerder, die Sisera heet. En hij heeft wel negenhonderd ijzeren strijdwagens!

Na twintig jaar overheersing roept het volk Israël de HEER te hulp. Eindelijk. Op dat moment is een vrouw, Debora, rechter over Israël. Zij leidt het volk. En ze is niet alleen rechter, maar ook profetes.

Je zou kunnen zeggen: ze is niet alleen de politiek leider, de minister-president, maar ook de geestelijk leider, de leider van de kerk. Op een dag roept Debora iemand bij zich: Barak. Zij stelt Barak aan als hoofd van het leger. 'In naam van God: vorm een leger en trek op naar Tabor', zegt ze. 'Daar zal legeraanvoerder Sisera van Kanaän tegen je ten strijde trekken. God zal hem aan je uitleveren.'

Barak schrikt. Het is een gevaarlijke opdracht. Moet hij strijd gaan leveren? 'Ik doe het, maar alleen als u, Debora, met ons meegaat', zegt hij. 'Goed', zegt Debora, 'ik ga mee. U zult niet de eer hebben van deze veldtocht, maar een vrouw. God zal een vrouw gebruiken om Sisera, de legeraanvoerder, uit te schakelen.'

In de buurt van het slagveld heeft een nomadenfamilie de tenten opgeslagen. Ze wonen daar.

Op de dag van de strijd spoort Debora Barak aan om te gaan vechten. 'De HEER zal vandaag Sisera aan u uitleveren. De HEER zal voor u uit gaan', zegt ze. Dan trekt Barak met zijn leger naar het slagveld, Sisera met zijn machtige leger tegemoet.

God laat zien hoe machtig Hij is. Nog voor er is gevochten, zorgt Hij dat er paniek en verwarring uitbreekt in het leger van Sisera. Van een geordend leger is niets over. Barak hoeft niet aan te vallen, hij hoeft dat verwarde leger in paniek alleen maar te achtervolgen. Zo doodt hij alle soldaten.

Intussen is de legerleider, Sisera, nergens meer te bekennen. Hij voelde zich sterk en machtig met zijn grote leger. Maar als hij ziet dat zijn soldaten in paniek op de vlucht slaan, wordt ook Sisera bang. Snel maakt hij zich uit de voeten. Daar, in de verte, ziet hij tenten staan. Daar moet hij naartoe! Sisera vlucht naar de tenten van de nomadenfamilie.

Jaël, de vrouw van de familie, zit voor haar tent. Ze ziet Sisera aankomen, en ontvangt hem vriendelijk. Ze ziet wel dat hij op de vlucht is. 'Kom binnen, kom binnen, wees niet bang', zegt ze. Jaël laat Sisera de tent binnengaan, geeft hem wat te drinken en verstopt hem onder een deken. 'Ga voor de tent staan', zegt Sisera. 'En als iemand je vraagt of er iemand in de tent is, moet je zeggen dat je niemand hebt gezien!'

Sisera valt in de tent uitgeput in slaap. Op dat moment grijpt Jaël haar kans. Ze sluipt zachtjes de tent binnen, en doodt Sisera.

Even later komt Barak, de legerleider van de Israëlieten, langs de tenten. Hij is op zoek naar Sisera. 'Kom maar binnen', zegt Jaël, 'de man die je zoekt is in de tent.' Binnengekomen ziet Barak de dode Sisera liggen. Het leger van Kanaän is verslagen.

Wie was hier nu in dit verhaal in dienst van God? Debora, zul je misschien als eerste zeggen. Zij was toch de rechter, door God aangesteld, en zelfs ook een profetes van God. Dat klopt.

Maar Debora roept vervolgens Barak bij zich. God roept hem, om aan het hoofd van het leger te staan. Barak moet op God vertrouwen en de strijd aangaan met Sisera.

Maar de vrouw, die namens God uiteindelijk voor de overwinning zorgt, is Jaël. Het leek een heel 'toevallig' zinnenetje in dit verhaal: 'In de buurt van het slagveld had een nomadenfamilie de tenten opgeslagen.' Lekker belangrijk, dacht je misschien. Maar juist één van die mensen, die 'toevallig' in de buurt leken te zijn, krijgt de hoofdrol in dit verhaal. Jaël doodt Sisera. God gebruikt haar om zijn volk Israël te bevrijden.

Zo kan God iedereen gebruiken voor het werk in zijn Koninkrijk. Als je het helemaal niet verwacht. Soms ook, als je het misschien helemaal niet in de gaten hebt. Als jij bijvoorbeeld gewoon iemand wil helpen, die hulp nodig heeft. Maar juist dan, kan het zijn dat je in dienst van God bent, dat Hij jou gebruikt voor zijn werk.

Ben jij beschikbaar? Sta jij klaar? God wil ook van jou, zijn dienaar maken!

Auteur: MvdB

8 oktober 2023

Gideon geroepen tot rechter

Rechters 6

Thema: Geef mij een teken, HEER!

Doel

De kinderen leren dat Gods liefde soms onverwacht en ongelooflijk is.

Toelichting

God roept Gideon tot rechter door een engel Hij wil Israël bevrijden van de Midjanieten. Gideon gelooft wat God zegt en brengt Hem een offer. De nacht daarna voegt hij de daad bij het woord. Hij vernietigt het altaar voor Baäl, hakt de Asjerapaal om en bouwt een altaar voor de HEER. Gods woorden doen hun werk bij Gideon.

Vanuit dat vertrouwen vraagt Gideon het teken van dauw en droogte aan God: wilt U mij echt gebruiken om Israël te bevrijden? Eerst is de wol nat en de omgeving droog, de tweede keer andersom (een nog groter wonder). Dan heeft Gideon zekerheid: hij moet Gods rechter zijn.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Gideon wordt rechter

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen eenvoudig wat er gebeurt. Gideon is in het geheim bezig om wat tarwe te dorsen. De vijanden zullen het anders stelen. Gods engel brengt hem de boodschap dat de HEER hem heeft gekozen om Israël te leiden bij de bevrijding van de Midjanieten. Gideon twijfelt of hij dat wel kan, maar gelooft wat de engel zegt. Hij gehoorzaamt ook aan Gods opdrachten. Tenslotte vraagt Gideon twee keer een teken; dat wil God zijn gelovige knecht graag geven.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Ik geloof, geef mij zekerheid!

Richtlijnen: De kinderen zijn vast wel eens geschrokken, als iemand ze stoorde terwijl ze iets geheims deden. Niemand had moeten zien en nu weet iemand het toch.

Gideon deelt in de ellende van zijn volk, dat God ontrouw is. Alleen in het geheim, in de wijnpers kan hij tarwe dorsen, omdat de Midjanieten alles roven. Best dapper! Dan onderbreekt God zijn geheime werk door zijn engel te sturen met een boodschap: de nood gaat verdwijnen, Ik wil jullie vrijheid en welvaart geven en jij, Gideon, mag daarin een hoofdrol spelen, voor iedereen zichtbaar.

Gideon is zo dapper, dat hij Gods opdracht durft uit te voeren. Hij vernietigt het Baäl-altaar en de Asjerapaal en offert aan de HEER. Hij gelooft, maar wil nog meer zekerheid. God wil hem die graag geven door het teken van de natte en droge wol.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Geef mij een teken, HEER!

Richtlijnen: God heeft de roep om hulp van zijn volk gehoord. Het dient Hem niet, toch wil God Israël bevrijden. God ziet het geheime verzet van Gideon in zijn wijnpers. Hij belooft door zijn engel redding. Gideon schrikt; dit is ongelooflijk. Op eens durft hij openlijk zijn geloof in God te laten zien. Weliswaar 's nachts, terwijl iedereen slaapt, maar de volgende dag is hij overal bekend. Het verwoeste altaar en de omgehakte paal zijn een duidelijk teken voor Israël dat het anders moet. Vanuit zijn geloof vraagt Gideon een teken om absoluut zeker te zijn. God geeft hem dat. In de dauw mag Gideon zien dat God meent wat Hij belooft. Zijn reddende daden zullen door Gideon heen zichtbaar worden. Net als de dauw de aarde vochtig maakt, zo zullen Gods geschenk en Gideons geloof een zegen betekenen voor Israël (zie ook het extra bijbelgedeelte Jesaja 55:10-12).

Extra Bijbelgedeelte: Jesaja 55:10-12

(Gideon vraagt om dauw als teken van Gods bevrijding voor Israël. Jesaja zegt: Regen komt uit de hemel, maakt de aarde vochtig, zodat gewassen groeien. Zo komt Gods woord en doet wat God ermee wil doen.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte:

In Rechters 6 tot en met 8 vinden we de verhalen over de rechter Gideon. Deze hoofdstukken horen bij het grote middenstuk van het boek Rechters (2:6-16:31) dat de woelige tijd van Israëls wonen na de vestiging in het beloofde land betreft. Het zijn niet enkel vijandelijke volken en stammen, maar allereerst en vooral geloofsafval en afgoderij die het voortbestaan van de Israëlieten bedreigen. Ook in het roepingsverhaal van Gideon (Rechters 6) vinden we een 'schema' dat in dit bijbelboek steeds terugkeert:

1. De Israëlieten doen wat slecht is in de ogen van de HEER (vers 1)
2. God levert hen daarom uit aan armoede, plundering en onderdrukking (vers 2-6a)
3. Het volk roept de HEER te hulp (vers 6b)
4. God stuurt een profeet die het volk de waarheid zegt (vers 7-10)
5. God zorgt voor een 'rechter-redder', die het volk verlost en de goede weg wijst (vers 11 e.v.)

Het werktuig van Gods straf op Israëls afval is dit keer het volk van Midjan, dat de Israëlieten zeven achtereenvolgende jaren komt plunderen. Dit leidt tot grote angst, vluchten, en honger. De jaarlijkse invasie van de Midjanieten – geholpen door Amelekieten en andere bedoeïenvolken – wordt vergeleken met een zwerm sprinkhanen (vers 5). En dan te bedenken dat er ooit vriendschap bestond tussen Israël en het volk van Midjan (denk aan Mozes' schoonvader Jetro; de vluchtende Mozes vond onderdak bij de Midjanieten). In Numeri 25 en 31 was dit echter al omgeslagen in een situatie van vijandschap en oorlog. De Israëlieten verbergen zich nu in rotsspleten. Het volk dat Kanaän in vrijheid mocht bewonen en bebouwen, leeft er een ondergronds bestaan. Hoe wrang! Het beloofde land is tot het beroofde land geworden.

Nood leert bidden, zo blijkt ook hier weer (vers 6a). Het is misschien niet de fraaiste motivering tot het gebed, maar nergens in de Bijbel lezen we dat het niet mag. Of beter gezegd: onze God is zo groot dat Hij zo klein kan worden door zich ook dan over ons te ontfermen. Voordat er een redder komt, zendt God echter eerst een profeet (vers 7-10). Israël moet eerst worden herinnerd aan zijn herkomst (door God uit Egypte bevrijd enz.), aan Gods waarschuwing (niet de goden van de Amorieten vereren 'want Ik de HEER ben jullie God'; Ex. 20:1) en aan hun overtreding die de reden is van de ellende ('maar jullie hebben niet geluisterd naar wat Ik zei'). Een belangrijk 'tussenmoment' is het: deze anonieme profeet, die even plotseling verdwijnt als dat hij verscheen. Echte bevrijding is niet mogelijk zonder inzicht en inkeer!

Pas vanaf vers 11 richt het verhaal zich op Gideon. Eerst maken we echter nog kennis met een bijzondere engel. Evenals het voorafgaande relaas over een onbekende profeet, benadrukt ook deze passage hoezeer het initiatief van de redding bij God ligt. Wie is deze 'engel van de HEER'? Deze 'Engel des HEREN' (zo in oudere vertalingen, met hoofdletter) wordt doorgaans beschouwd als een bijzondere verschijningsvorm van/namens God zelf. Dat dit in oude tijden al niet gemakkelijk te onderscheiden was, illustreert de dialoog, waarin het allemaal erg door elkaar heen loopt. Enerzijds wordt door de engel in de derde persoon over de HEER gesproken. Maar in vers 18 is het de HEER die Gideon antwoordt. En vers 22 ('ik heb in oog gestaan met...') pleit ook voor 'meer dan een engel alleen'.

Wat moet 'de engel van de HEER' bij 'de terebint van Ofra', die waarschijnlijk diende als een heilige plek? (vgl. Gen. 12:6; zie ook vers 25 waar een altaar voor Baäl en een Asjerapaal worden genoemd, die Gideons vader Joas heeft gebouwd). Als plaats van syncretisme en vruchtbaarheidsreligie staat deze terebint symbool voor een wijze van godsdienst waartegen Gideon nu juist moet optreden. Tekent het Gods ontfermende liefde? Die is zo groot dat Hij zelfs op een afgodische plaats verschijnt. Zo diep daalt Hij tot ons neer. Het toont ook zijn macht. Hoogten of heilige bomen..., het is allemaal van Hem!

Gideon wordt op een ingetogen wijze geïntroduceerd. Moet dit de menselijke 'held' van het verhaal worden? Hij is 'de zoon van...'; bezig met een angstig werkje (graan verstoppen voor de naderende plunders). En dat ook nog eens vlak bij een heidense offer-/orakelplaats... Hoezo een 'dappere krijgsman' (vers 12)? Is dat ironie van de engel? God heeft humor! Of is het (ook) profetisch? Wat deze angstige jongeman (en net zo dubbelhartig als zijn volksgenoten?) door Gods kracht gaat worden, is al in deze woorden van de engel vervat.

Mooi vind ik Gideons wedervraag in vers 13. Vrij vertaald: 'Leuk dat U langskomt, maar waar was U nou de hele tijd...?' Het antwoord was overigens al door de profeet in vers 7-10 gegeven. Had Gideon dat niet gehoord? Werkt het zo in alle tijden dan toch, dat we het 'waarom van God' als vanzelf omdraaien tot een 'waarom aan God'?

De beantwoording van de 'Gideonsvraag' wordt niet overgedaan, Gideon krijgt een opdracht (vers 14) die uit twee delen bestaat:

1. Toon je moed! Letterlijk 'ga in deze uw kracht'. Er moet iets gebeuren aan de lethargische, lijdelijke houding die de Israëlieten en ook Gideon kennelijk heeft bevangen.
2. Bevrijd Israël (in het Hebreeuws een werkwoord dat ook in de namen Jozua en Jezus voorkomt). Gideon moet zijn volk in Gods naam redden van het beklemmende juk van de Midjanieten (Jesaja 9:3).

Daarna volgt een lang gedeelte dat kenmerkend is voor een roepingsgeschiedenis, compleet met bezwaren van de geroepen persoon, beloften en tekenen van God. Deze zijn in dit hoofdstuk verdeeld over twee passages, onderbroken door een tussenstuk (vers 25-35). Het eerste gedeelte van 'bezwaren' betreft:

Gideon:

vers 15: mijn familie stelt niks voor en ik ben nog maar zo jong

vers 17 e.v.: een teken alstublieft: blijf bij me eten (eten = gemeenschap en echte betrokkenheid op elkaar)

De engel/ God:

vers 16: Ik sta je bij, je verslaat de Midjanieten alsof het maar één man is

vers 19 e.v.: de maaltijd (spijsoffer) met een extra ongevraagd teken: vuur dat het eten verteert. Gideon bouwt een altaar 'De HEER geeft rust'

Opvallend is de dapperheid van Gideon in het tussenstuk van vers 25-35. Zonder protest doet Gideon, samen met tien van 'zijn' knechten (toch een ander beeld dan het niets vermogende kleine jongetje), wat God hem 'in diezelfde nacht' oproeg. Gideon doet dat – uit vrees voor zijn stadsgenoten weliswaar 's nachts, maar toch... Hij sloopt het altaar voor Baäl en de bijbehorende Asjerapaal (de vruchtbaarheidsgoden werden in paren of triaden vereerd).

Let ook op de rol van vader Joas in dit gedeelte. Deze had het altaar en de Asjerapaal gebouwd. De 'familie Joas' is dus niets vromer dan de rest van het volk. En wat een ironie: de topstier van de familie, de trots van vader Joas, die zeven jaren van overvallen door de Midjanieten heeft overleefd, gaat er nu aan ter wille van het eerbetoon aan de enige God van Israël! Het hout van de Asjerapaal dient om het vuur voor dit offer te laten branden. Maar als dan de volgende dag de inwoners van de stad Joas ter verantwoording roepen, reageert hij als een 'Elia': 'Wie Baäl helpt zal nog voor de ochtend sterven' en 'als Baäl een god is, zal hij zichzelf wel helpen...'. Daarop ontvangt Gideon zijn tweede naam: Jerubbaäl = 'hij neemt het op tegen Baäl'.

Vanaf vers 33 begint de volgende fase in de bevrijding van het volk. De Midjanieten komen er weer aan. Gedreven door de Geest blaast Gideon alarm op de ramshoorn. Zijn eigen clan (de Abiëzerieten) de stam Manasse en omliggende stammen worden opgeroepen tot een 'heilige oorlog'. Een tweede gedeelte met bezwaren van Gideon (vers 36 e.v.) volgt hier wat vreemd achteraan. Slaat de twijfel dan toch opnieuw toe bij Gideon? Of beseft hij ineens de grootte van zijn taak? Of gaat het hier minder om een teken voor Gideon zelf, maar meer bedoeld voor de opgeroepen stammen? De nadruk ligt in deze verzen in elk geval minder op de 'bezwaren', maar meer op een goddelijke 'bevestiging' van Gideons roeping om Israël te redden:

Gideon:

vers 36 e.v.: wilt U mij echt wel voor deze taak? vraag om het eerste teken met de wollen vacht; dauw op de wol, grond eromheen droog

vers 39: vraag tweede teken met de wollen vacht; nu de wol droog en de grond nat

De engel/ God:

vers 38: 'en zo gebeurde het...'; Gideon wringt de wol uit.

vers 40: God doet ook nu wat Gideon had gevraagd

Vers voor vers

- Vs. 11 'Toen kwam de engel van de HEER.': De NBV21 heeft het bepaalde lidwoord 'de' in ere hersteld ("de' engel van de HEER"; vgl. NBV 2004 "een' engel van de HEER (vergelijk ook Rechters 2:1-5 en 5:23). Deze 'engel van de Heer' komt meermalen voor in de geschiedenis van Abraham; Gen. 16, 21, 22; zie ook Ex. 3:2). Hij is niet met de HEER te vereenzelvigen, maar staat er wel heel dichtbij; in die zin is hij te onderscheiden van een 'gewone' engel/boodschapper.
- Vs. 15 '... hoe zou ik Israël kunnen bevrijden?'. Het doet sterk denken aan de roeping van Mozes in de eerste hoofdstukken van Exodus. Ook verhaaltechnisch golven bezwaren en vragen van Gideon enerzijds en de antwoorden en tekenen van God anderzijds prachtig heen en weer. Net als bij Mozes is deze dialoog verdeeld over meerdere passages.
- Vs. 17 '... als U het bent die tot mij spreekt en ik uw gunst geniet ...'. In vergelijking met andere rechters-verhalen zit er een opmerkelijke geestelijke diepte in de Gideon-verhalen. Ze hebben iets 'bevindelijks'. In klassiek-heilsordelijke termen gezegd: Gideon worstelt met vragen rond waardigheid en toe-eigening van Gods roeping en beloften. De soevereiniteit en eer van God zijn hier eveneens dominante en existentieel beleefde thema's.
- Vs. 25 'Sloop het altaar ... en hak de Asjerapaal ... om'. De naam van Gideon ('hakker') krijgt daarmee een bijzondere vervulling.
- Vs. 32 'En hij gaf Gideon de naam Jerubbaäl'. In de NBV is het Joas die deze bijnaam/ erenaam geeft. Veel andere vertalingen hebben 'men' (de stadsgenoten). Vader Joas als de naamgever te beschouwen past wel bij de bijzondere ommedraai van de altaarbouwer voor Baäl. Of had Joas al die tijd heimelijk de dienst aan de HEER volgehouden? Hoe het ook zij: de eerste stap in de redding van Israël is het wegdoen van de afgoderij. Een zuivere verhouding tot Israëls God zal ook leiden tot vrede en voorspoed in het beloofde land, temidden van alle dreigende volkeren.

Vraag

Mag je God in bijzondere omstandigheden vragen om een teken? Hoe denk jij daarover? Heb je het misschien wel eens gedaan? Hoe werkte dat in je geloofs- en gebedsleven?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 37: 1 en 12

Lied 802

Lied 531

Dit is het lied van Gideon

Zend ook mij

Lees je Bijbel, bid elke dag

Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?

Van A tot Z

Jezus roept mij

Sta versted, je bent een held

(=Gezang 47 LvdK)

Alles wordt nieuw 3 – Hanna Lam en Wim ter Burg

Liedjes voor kinderen deel 1 – Elly en Rikkert

Hemelhoog 382

Hemelhoog 455

Hemelhoog 621

Opwekking 110

Je bent een held – Karin en Martin Koornstra

Auteur: PZ

Gideon wordt rechter

De Israëlieten zijn bang, ze verstoppen zich. Weet je waarom? De Midjanieten komen er weer aan. Zij komen elke keer als het graan rijp is. Dan maken ze het graan op het land stuk. De mensen van Israël kunnen er dan geen brood meer van bakken. Ze nemen ook alle dieren mee. Ezels, schapen en nog veel meer. Zo heeft het volk Israël niets te eten. Dat gebeurt allemaal omdat de mensen niet meer doen wat God wil. Ze doen verkeerde dingen.

Het volk van God weet niet meer wat ze moeten doen. Het enige wat ze nu nog kunnen bedenken is tot God bidden. Nou zeg, dat duurde wel lang voordat ze dat bedachten!. Ze doen al zo lang verkeerde dingen. Zou God hen nog wel willen helpen? Jazeker wel, God wil de mensen altijd helpen. Maar dan moeten ze wel goed naar Hem luisteren en weer gaan leven zoals Hij dat wil.

Op een avond is Gideon op het land. Hij oogst graan zonder dat de Midjanieten het zien. Dan kunnen ze het niet van hem afpakken. Opeens staat er een engel bij hem. Die vertelt dat God wil dat Gideon de Midjanieten verjaagt. 'Want jij ben dapper, Gideon, een goede soldaat' Daar schrikt Gideon van. Dat kan hij toch niet. De engel zegt dat hij dat echt heel goed kan met Gods hulp. Dan vraagt Gideon om een teken van de HEER. Dat teken wil God hem geven. Gideon bakt een brood en neemt dat mee naar de engel. De engel vraagt hem dat op de stenen te leggen en er water overheen te gieten. Dan raakt de engel van God met de punt van zijn stok het brood en vlees aan. Woesh, in één keer is alles verbrand. Gideon kijkt met grote ogen. Het brood en vlees was kletsnat. Toch is alles as geworden. Na dit teken weet Gideon zeker dat God hem helpt.

Op een dag roept Gideon al zijn soldaten bij elkaar. De Midjanieten komen er weer aan. Ze willen alles weer stuk maken en stelen. Gideon is wel een beetje bang. Hij vraagt aan God of hij nog een teken mag. Dan weet hij zeker dat het waar is dat ze zullen overwinnen. God weet dat Gideon van hem houdt, in hem gelooft. Daarom mag Gideon vragen om een teken. Hij zegt tegen God : 'Ik leg vanavond schapenwol op de grond. Als morgenvroeg de vacht nat is en alle grond er omheen is droog dan weet ik genoeg.' De volgende ochtend ligt de dauw inderdaad op de vacht. Nergens anders is een druppeltje water te vinden. Gideon is blij!

Toch vraagt hij de HEER om nog een teken. 'HEER, U moet alstublieft niet boos worden. Mag ik nog één keer de vacht neerleggen? Dat morgen alle grond en gras-sprietten nat zijn en de schapenwol droog is?' God doet die nacht wat Gideon hem gevraagd heeft. Alles is nat van de dauw, maar de vacht is droog.

Nu weet Gideon het zeker. God zal zorgen dat hij met zijn soldaten de Midjanieten kan wegjagen.

Auteur: TD

Gideon wordt rechter

Leg de Bijbel open in de kring bij het bedoelde gedeelte. Gebruik een geografisch kaartje en wijs de locaties aan die in de geschiedenis voorkomen. Op aangegeven momenten wordt tijdens de vertelling de letterlijke tekst uit de NBV-vertaling voorgelezen.

‘Weten jullie nog van Debora, Barak en Jaël die een rol kregen om het volk Israël te bevrijden van het leger van koning Jabin en zijn strijdwapens?’ Na die oorlog was het veertig jaar lang rustig in de gebieden waar het volk Israël woonde. Israëls vrouwen en mannen trouwden, bouwden huizen, kregen kinderen en werkten op het land. Omdat ze eerder nooit als vrije mensen in dorpen hadden geleefd, keken ze naar de Kanaänieten hoe ze iets het best konden doen. Hoe verbouw je bijvoorbeeld groenten en granen op de akkers? Waar moet je dan aan denken? Hoe bouw je een stevig huis dat je beschermt tegen weer en wind? Hoe zorg je voor een veilige plek om te wonen? Van lieverlee nemen de Israëlieten gebruiken over van de Kanaänieten die hier al heel lang wonen. Je zou zeggen, dat gaat goed maar ... waarom waren ze eigenlijk vanuit Egypte naar dit land gereisd? Weten jullie dat nog? Veel Israëlieten zijn dat vergeten. Opa's en oma's die hun daarover konden vertellen zijn er niet meer. Wie weet nog van de lange reis vanuit Egypte en de God die hen de weg wees naar dit beloofde land?

Omdat die verhalen van God en hun volk bijna vergeten zijn, weten ze ook niet goed meer dat God met hun volk een speciale bedoeling heeft. Als je rondkijkt, zie je in Israëls huizen kleine godenbeelden van de godin Asjera en Baäl. Die moeten hen beschermen tegen alles wat fout kan gaan. Dat hebben ze gehoord en gezien van de Kanaänieten. Die bescherming is belangrijk voor hun leven van elke dag.

Gaat het goed denk je? Weet je wat daarover in de Bijbel staat? (*neem de bijbel en lees hfdst 6:1a hardop voor: Ze deden wat slecht was in de ogen van God*). Waar was nog iets over van de verbinding van het volk met zijn God?

Op een dag vallen mannen van het woestijnvolk Midjan dorpen van Israël binnen. Op hun getrainde kamelen rijden ze snel van dorp naar dorp. Net zo razendsnel roven ze uit die dorpen van alles mee; de rijpe tarwe op de akkers en alle dieren die ze te pakken kunnen krijgen. Een ander woestijnvolk, het volk van Amalek doet met dat van Midjan mee. Vanuit de woestijn vallen ze met geweld Israëls dorpen binnen en roven wat ze kunnen. En de Israëlieten? (*pak opnieuw de bijbel en lees vers 2 t/m 5 voor*). Al zeven jaar gaat dat zo. Het beloofde land is het beroofde land geworden. De gezinnen krijgen te maken met grote armoede en veel zorgen. In dit door God beloofde land is het leven niet goed. Dan herinneren sommigen zich de verhalen van vroeger. ‘Weet je nog dat onze opa's en oma's vertelden over de God die ons bevrijdde? We moeten Hém om hulp vragen.’ Dat doen ze (*lees vers 6b*) En wat doet God? Zorgt Hij meteen voor een oplossing? In de Bijbel lezen we dat het anders gaat.

Hij stuurt geen generaal om te vechten, maar iemand die herinneringen boven haalt. (*lees vers 8-10 hardop voor*) Wel acht keer gebruikt deze profeet het woord Ik. Ik, de HEER deed dit en deed dat. Maar wat deden zij? Luister dan zal ik die laatste zin nog een keer lezen (*10c Maar jullie hebben niet geluisterd!*) De onveilige situatie in hun land, ligt dus aan hun eigen manier van doen. Dat wordt duidelijk. Maar er gebeurt meer...

Op een verborgen plek in het dorp Ofra is een man druk bezig in een soort bak met stenen muren. Het is Gideon de zoon van Joas. Steeds kijkt hij snel om zich heen of hij veilig is. Dan werkt hij weer verder. Hij probeert korrels uit de rijpe tarwestengels te winnen, zodat er brood van gebakken kan worden. Intussen let hij goed op aanstormende kamelen. Je weet nooit wanneer ze komen. Ineens komt er een onbekende man bij hem staan: ‘De HEER is met jou, dappere strijder!’ Gideon stopt met zijn werk en zegt: ‘Als de HEER met ons is, waarom doet Hij dan niks tegen de Midjanieten die ons elk jaar beroven? Vroeger deed Hij wel wat, maar nu merken wij niks meer van Hem.’

De man geeft geen antwoord, wel een opdracht: ‘Laat zien dat jij dapper bent en bevrijd Israël.’ Gideon buigt zich naar de man en zegt: ‘Vertel me dan maar hoe dat moet gebeuren. Ik kom uit de kleine stam van Manasse en in die stam is mijn familie helemaal niet belangrijk. Daarbij ben ik de jongste in de familie, dus wat kan ik doen?’ Nu geeft de man wel antwoord: ‘Jij kunt het omdat Ik je zal helpen. Jij zult de Midjanieten uit het land weggagen!’ In één keer begrijpt Gideon wie met hem praat; het is iemand die door de HEER zelf gestuurd is. Eerbiediger zegt hij: ‘Als U zelf tot mij spreekt, Heer, wilt U dan iets voor mij doen? Ga niet weg, dan haal ik iets te eten.’ ‘Goed, zegt de man, Ik blijf tot je terugkomt.’ Zo snel hij kan maakt Gideon wat vlees klaar, bakt een vers brood en neemt alles mee naar de eik waaronder zijn gast zit. ‘Leg dat eten maar op die steen’ zegt de man. Hij raakt het met de punt van zijn staf aan. Er schiet een vlam omhoog die het eten verbrandt. Als Gideon naar de eikenboom kijkt is de man verdwenen. Pas dan beseft Gideon hoe bijzonder deze ontmoeting was. Hij roept: ‘HEER, uw engel was hier bij mij!’ Zijn stem trilt ervan. Hij krijgt antwoord: ‘Wees niet bang Gideon, jij mag verder leven ook al sprak je met iemand van Mij!’ Gideon bukt zich en raapt stenen bij elkaar. Daarvan maakt hij een altaar voor deze God. In zijn dorp Ofra, waar beelden van stomme, niet-sprekende goden staan, maakt Gideon een plek voor God in de hemel, die vandaag iemand stuurde met een opdracht. Israëls God liet vandaag van zich horen en Gideon maakte het mee.

Die nacht hoort Gideon de stem van de HEER weer; ‘Gideon, neem de stier van je vader. Je weet wel dat prachtbeest dat al zeven jaar lang niet door de vijand gevonden is. Haal dat dier tevoorschijn en sloop het altaar dat jouw vader Joas bouwde voor Baäl en ook de houten paal voor de godin Asjera. Bouw voor Mij een nieuw altaar

op de hoogste plek in het dorp. Slacht de stier en offer hem op dat nieuwe altaar. Gebruik het hout van de paal voor Asjera om een vuur te maken.' Dat is geen makkelijke opdracht in het dorp waar mensen in de macht van godenbeelden geloven. Toch gaat Gideon in het donker samen met tien helpers aan de slag om te doen wat de Here God heeft gezegd. Dat wordt natuurlijk in het dorp opgemerkt.

De volgende morgen verzamelt zich een woedende groep mensen voor het huis van vader Joas. Ze schreeuwen; 'In de naam van Baäl, geeft je zoon aan ons. Hij heeft ons allemaal in gevaar gebracht door het altaar en de boom van onze goden kapot te maken!' Vader Joas zegt rustig: 'Als Baäl een god is, weet hij toch zelf wel wat hij nu moet doen!' Woedend vertrekken de mensen naar hun huizen.

De Midjanieten en de Amelekieten verzamelen zich voor een volgende aanval. Ze trekken de rivier de Jordaan over en zetten hun tenten op in het dal. Dan weet Gideon; nu moet ik iets doen! Hij blaast op de ramshoorn. Zo weet elke Israëliet dat het tijd is om te verzamelen. Niet alleen mannen uit de stam Manasse, ook andere stammen verzamelen zich. Die avond is voor Gideon spannend: 'Weet U, HEER, ik wil graag zeker weten of het uw bedoeling is dat ik Israël bevrijd, zoals U gezegd hebt. Vanacht leg ik een droge schapenvacht op de grond. Als die morgen nat is van de dauw en de grond eromheen droog, weet ik dat ik met uw hulp moet gaan vechten.' Het gaat precies zoals Gideon heeft gevraagd, maar nog steeds vindt hij het spannend. 'HEER, mag ik voor de zekerheid nog één keer iets van U vragen? Laat deze vacht morgen droog en de grond eromheen nat zijn.

Ook die nacht gebeurt wat Gideon vraagt. Dan weet Gideon zeker dat de Here God hem de rol geeft om Israël te bevrijden van de Midjanieten.

Zing ter afsluiting een lied uit bijv. het psalmenboek. De woorden van de psalmen passen bij een verhaal uit het Oude Testament. Zoek een psalm die past bij de opdracht van Gideon, de man die moest leren vertrouwen op de God die hem hiervoor uitkoos. Denk bijv. aan ps. 121:1 of kies ev. een couplet uit psalm 81. Leg wat moeilijke woorden kort uit en zing het lied een paar keer.

Om na te praten

- Wie heeft de hoofdrol in deze geschiedenis?
- De Israëlieten waren veel vergeten van de geschiedenis van hun volk met God. Kan dat ons ook gebeuren, denk je? Hoe kunnen wij voorkomen dat ook wij vergeten dat God bij ons betrokken is met zijn liefde en zorg?
- De naam 'Gideon' betekent 'hakker'. Iemand die hakt. Zijn er momenten in de geschiedenis waarop die naam echt goed bij deze man uit de stam van Manasse past?
- Gideon kende God eigenlijk niet goed. Toch kiest God hem uit voor deze rol/taak. Waardoor durfde Gideon deze rol toch op zich te nemen denk je? Wat was daarvoor belangrijk?

Auteur: JH

Geef mij een teken, HEER!

Het is weer zover... vorige week zei ik ik het al: het boek Rechters lijkt af en toe wel een langspeelplaat, die blijft hangen; de Israëlieten deden wat slecht was in de ogen van de HEER. Daarom leverde de HEER hen uit aan de vijand. De vijand, dat zijn deze keer de Midjanieten. Al zeven jaar achter elkaar plunderen ze het land van de Israëlieten. Telkens opnieuw, zodra de oogst van het land is, beroven ze het volk. Alles nemen ze mee, voor de Israëlieten blijft niets over om van te leven. Het leven in Israël is zwaar. De mensen leven in armoede. En ja, dan bedenkt het volk Israël dat er iemand is die hen kan helpen. Ze roepen de HEER te hulp.

Op een geheime plek, in een wijnpersbak, is een jonge man tarwe aan het dorsen. Het is Gideon. Door op zo'n vreemde plek de tarwe te dorsen, hoopt hij dat hij niet ontdekt wordt door de Midjanieten. Als dat wel gebeurt, is hij zijn tarwe kwijt. Dan moet hij wéér hongerijsden. Steeds stopt hij even met zijn werk, om goed te luisteren of hij iets hoort. Of de vijand niet in de buurt is. Maar dan tóch... ondanks zijn voorzichtigheid... staat er ineens iemand bij hem. Gideon schrikt. Is hij dan toch ontdekt? Is het weer allemaal voor niets? Maar nee, de man ziet er niet uit als een vijand. Hij begint te praten. 'De HEER is met je, dappere krijgsman.' Hè? Wát zegt hij? 'Dappere krijgsman'? Nou, denkt Gideon, die is verkeerd, ik ben maar een eenvoudige boerenzoon. En hoezo 'De HEER is met ons'? Als dát zo was... Gideon zegt het ook: 'Als de HEER werkelijk bij ons zou zijn, waarom overkomt ons dit dan allemaal? Waar blijft Hij dan? De HEER trekt zich niets van ons aan, we zijn overgeleverd aan de Midjanieten!' Dan spreekt de HEER zelf tegen Gideon: 'Je krijgt een opdracht: Toon je moed, en bevrijd Israël.' De HEER zegt nog meer. Hij zegt, dat Gideon zijn volk kan bevrijden, omdat God bij hem is. Gideon twijfelt. Hoe moet hij zeker weten dat het God is, die met hem spreekt? Dat zou toch te wonderlijk zijn?! Gideon vraagt een teken, zodat hij zeker weet dat het God is. 'Ga niet weg', vraagt hij, 'dan haal ik iets om u aan te bieden.' Gideon gaat naar huis en maakt van het weinige dat er nog in huis is wat vlees en brood klaar. Hij neemt het mee terug naar de wijnpersbak. En ja, daar zit de engel van de HEER nog op hem te wachten. Hij geeft Gideon de opdracht het vlees en het brood neer te leggen en het kookvocht eroverheen te gieten. Gideon doet het. De engel raakt met zijn staf het eten aan, en direct verbrandt het! Ook de engel is verdwenen. Dan weet Gideon het zeker: het was een engel van God. Die nacht voert Gideon een belangrijke opdracht van God uit. In het dorp is een heiligdom ingericht voor Baäl, een afgod. De vader van Gideon, en de andere mensen uit het dorp, dienen die afgod. God geeft Gideon de opdracht dat heiligdom af te breken. Als de mensen dát ontdekken, worden ze boos. Ze gaan naar het huis van Gideon, en willen hem doden.

Maar zijn vader heeft het begrepen: 'Als Baäl god is, zal hij wel voor zichzelf opkomen. Laat Baäl zelf Gideon dan maar doden.'

Dan komt het moment, dat de vijanden weer in aantocht zijn. Gideon hoort het, en Gods Geest vertelt hem dat dit het moment is, om ten strijde te trekken. Gideon roept alle mannen op, op zich bij het leger te voegen. Maar toch twijfelt Gideon nog. Is dit écht, wat God van hem wil? Moet hij degene zijn, die Israël zal bevrijden van de vijanden?

Gideon wil het zeker weten. Hij vraagt een teken aan God, zoals hij eerder ook aan de engel van de HEER een teken had gevraagd. Hij zegt: 'Ik zal een wollen vacht, een schapenvacht, op de dorsvloer leggen. Als die vacht morgenochtend nat is van de dauw, en de grond eromheen droog is, dan zal ik geloven dat het uw opdracht is, God, dat ik Israël moet bevrijden.'

Wat Gideon vraagt, is natuurlijk onmogelijk. Als de schapenvacht nat is van de dauw, dan moet de grond eromheen ook nat zijn. Dat kan niet anders. Maar het wonder gebeurt. De volgende ochtend is de schapenvacht zó nat, dat Gideon hem kan uitwringen. De aarde eromheen, is kurkdroog.

Nou, dat moet toch genoeg zijn voor Gideon? Met zo'n wonder zal hij toch wel geloven, dat het echt God is, die hem roept? Die hem wil gebruiken, om de vijand te verjagen. Maar Gideon twijfelt. Nog steeds. Hij wil nóg meer zekerheid. Maar misschien wordt God wel boos op hem, omdat hij zo twijfelt. Wat moet hij doen?

Gideon vraagt aan God: 'Word toch niet boos op me. Maar ik wil nog één laatste proef nemen, om het zeker te weten. Ik leg de wollen vacht vannacht weer neer. Nu moet de wol droog blijven, en de grond eromheen nat zijn van de dauw.'

En God doet het. Hij geeft Gideon opnieuw het teken waar hij om vraagt. De volgende ochtend is de hele aarde nat de dauw. Behalve de schapenvacht. Dat is de enige plek, die droog is.

Misschien twijfel jij ook wel eens. Of God echt bestaat. Of Hij wel voor jou zorgt. Of Hij jou eigenlijk wel ziet en kent. Denk dan maar aan het verhaal van Gideon. God vindt het niet erg, als je twijfelt. Hij wil jou helpen om in hem te geloven. Hij zal je laten zien en laten merken dat Hij er echt is. Hoe? Dat weten we niet. Dat kan zelfs ongemerkt. Dat je helemaal niet in de gaten hebt, dat God iets doet. Maar dat je misschien later, als je terugdenkt, ineens zeker weet dat God daar aan het werk was. Dat hij er was op een mooi, of juist een moeilijk moment in jouw leven.

Denk maar aan de schapenvacht van Gideon. En durf erop te vertrouwen, dat dezelfde God er nog steeds is. Oók in jouw leven!

Auteur: MvdB

15 oktober 2023

Gideon verslaat de Midjanieten

Rechters 7

Thema: Gods kracht zie je overal

Doel

De kinderen ontdekken dat Gods kracht niet altijd zit in het grote en indrukwekkende, maar vaak ook in het onooglijke en kleine.

Toelichting

Mensen verwachten veel van grote aantallen en indrukwekkende eigen prestaties. Gideon heeft dan ook een machtig leger gevormd om de Midjanieten te overvallen. God doet het dikwijls anders. Vaak gebruikt Hij juist wat in onze ogen te klein en machteloos is. Om zo te laten zien dat Hijzelf de redding geeft.

God geeft Gideon opdracht met een klein aantal mensen de overwinning te gaan behalen. Het kost Gideon moeite dat te begrijpen. Hij vertrouwt echter dat wat God zegt en doet goed is. Om hem te bemoedigen zorgt God dat Gideon de droom van een van de tegenstanders hoort. Het is hem duidelijk: de Midjanieten worden verslagen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God laat Gideon winnen

Richtlijnen: Het is lastig de jongste kinderen over gevechten en oorlogen te vertellen. In dit geval is dat eenvoudiger, omdat er geen geweld wordt gebruikt. Vertel over Gideon en zijn slechts 300 soldaten. Zij behalen door een goede strategie (ramshoorns en kruiken met fakkels en de verwarring die daardoor ontstaan zal) een mooie overwinning. De Israëlieten hoeven geen zwaard te gebruiken. God geeft de overwinning, God wil dat Gideon wint. Dat kan ook met weinig mensen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gideon ziet Gods kracht

Richtlijnen: Hoe moet een soldaat volgens jou zijn? Gehoorzaam aan zijn officier, keurig in het uniform, goed getraind, goede wapens en andere uitrusting, Zo ziet het leger van Gideon er bepaald niet uit.

Gideon ziet zijn leger steeds kleiner worden, als 22.000 angstige mannen en 9.700 nette drinkers afhaken. Driehonderd slurpende kerels blijven maar over. God kiest deze mannen die niet op goede soldaten lijken, uit om de oorlog tegen Midjan mee te winnen. Niemand verwacht iets van hen, maar God wil zijn kracht door hen laten zien. Dan is de overwinning zeker. Die komt dan ook zonder gevechten.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gods kracht geeft de doorslag

Richtlijnen: Aanslagen van terroristen, armoede in veel landen, besmettelijke ziekten, christenen die vervolgd worden, je zou er soms bang van worden. Wat kunnen wij daar aan doen? Helpt het wel om geld te geven, te protesteren, te bidden of iets anders te doen? Misschien denk jij ook wel eens: het maakt niks uit wat ik zeg of doe. Het maakt niks uit of ik wel of niet geloof. Wat voor invloed kan ik, kunnen wij samen als groepje nu hebben?

Vandaag horen we Gods antwoord. Gideon gelooft dat God ook door een mini-leger met enthousiaste, maar misschien niet zo geschikte mannen de overwinning kan geven. De kracht zit niet in het grote en indrukwekkende van mensen, maar in het vertrouwen op de HEER. Zijn kracht ruimt alle hindernissen op. Als Gideon dat hoort bij de tent van een vijand, weet hij het zeker: Gods kracht geeft de doorslag.

Wat betekent dat voor onze houding in de problemen van vandaag?

Extra Bijbelgedeelte: Zacharia 4:6

(Het goede komt niet door geweld of kracht, maar door Gods Geest die werkt).

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

In het vorige hoofdstuk lasen we over de roeping van Gideon tot rechter. De Geest van de HEER kwam over Gideon (6:34) en hij wordt op een bijzondere manier, door middel van een teken, bemoedigd door de Here God (: 36 vv.). We lezen ook dat hij een bijnaam krijgt: Jerubbaäl (v. 32). Die naam betekent zoiets als 'laat Baäl strijden'. Het laat zien dat de komende strijd ook een geestelijke strijd is: die tussen de HEER en Baäl. Hoofdstuk 7 begint ook met de bijnaam waardoor de zaak meteen op scherp wordt gezet. We lezen in dit hoofdstuk over een klinkende overwinning op de Midjanieten. De HEER heeft hier de hand in. Om er voor te zorgen dat het volk niet denkt dat ze dit zelf gedaan heeft, wordt de strijdmacht op aanwijzingen van de HEER teruggebracht tot 300 man. Het laat zien dat Hij weet hoe het volk in elkaar zit. Ook kent Hij de angsten van Gideon. Op een liefdevolle manier komt de HEER aan die angsten tegemoet. In vertrouwen kan Gideon de strijd aangaan.

Vers voor vers

- Vs. 1 We krijgen hier een nauwkeurige geografische beschrijving. Het laat de historische betrouwbaarheid zien. We zijn hier in de omgeving van Endor waar koning Saul later een waarzegster zal bezoeken. Het Kanaänitische bijgeloof is hier diepgeworteld.
- Vs. 2 Het leger van Gideon is te groot, vind de HEER. Het gevaar bestaat hierdoor dat het volk denkt dat het zelf voor de overwinning heeft gezorgd. Dit vers laat zien dat de Heer al weet dat de Midjanieten overwonnen zullen worden.
- Vs. 3 Degenen die bang zijn, krijgen de gelegenheid weg te gaan. Het blijkt dat een grote meerderheid bang is. Blijkbaar is er helaas niet zoveel vertrouwen in de HEER! Er vertrekken er 22.000. 10.000 mannen blijven er over.
- Vs. 4vv De HEER vindt 10.000 man nog te veel. Op een opvallende manier maakt de Hijzelf een schifting: zij die water opslurpen als een hond, (NB. een onrein dier) mogen blijven. Zij die op de knieën gaan om te drinken, die moeten naar hun huis gaan. Uiteindelijk blijven er 300 man over. Het eten, dat in kruiken werd bewaard, en de hoorns van de manschappen blijven achter. De kruiken en de hoorns blijken later nodig te zijn. Er volgt nog een strategische opmerking. Zo op het eerste gezicht lijkt het niet zo tactisch van de Midjanieten om hun legerplaats in een dal op te slaan. Zo ben je vanaf de bergen immers kwetsbaar.
- Vs. 9vv 's Nachts krijgt Gideon de opdracht om ten aanval te gaan. Hij krijgt direct een geweldige bemoediging: ze zullen overwinnen dankzij de HEER. Ook blijkt de HEER het hart van Gideon te kennen. Hij is bang en de HEER weet dat. Mooi om te zien dat de HEER hem niet afschrijft, maar juist laat zien hoe Gideon bemoedigd kan worden. Samen met Pura, zijn knecht, sluipt hij naar de legerplaats. Die legerplaats is groot! Logisch dat Gideon bang is! Wat kunnen 300 mannen tegen deze overmacht beginnen?
- Vs. 13vv De timing van de HEER blijkt perfect. Op het moment dat Gideon bij het kamp aankomt, hoort hij de soldaten onderling over een droom praten. De droom geeft aan dat God Midian in Gideons macht gegeven heeft! De reactie van Gideon is ontroerend mooi: hij aanbidt de HEER, hij is dankbaar voor deze bemoediging. Hij kan in vertrouwen aanvallen. De HEER heeft de leiding!
- Vs. 15vv Gideon roept op tot de aanval. Opvallend is dat hij niet over ons maar jullie spreekt. Hoe hij aan zijn bijzondere tactiek komt, staat er niet bij. Het is een tactiek van verwarring zaaien (het geluid van kapotgeslagen kruiken, op de hoorns blazen en daarbij het licht van fakkels in de duisternis) en dan toeslaan. Gideon neemt duidelijk het voortouw, hij is de leider. Het wordt een groot succes. De Midjanieten bestrijden elkaar en vluchten massaal in Zuidoostelijke richting. Tot nu toe kwam er geen zwaard van Israël aan te pas!
- Vs. 23 De drie noordelijke stammen worden bijeengeroepen om de Midjanieten te achtervolgen. De stam Efraïm moet ervoor zorgen dat de Midjanieten niet via het oversteken van de Jordaan kunnen ontkomen. Twee vijandelijke vorsten worden gedood en onthoofd. De hoofden worden als een soort oorlogstroofe bij Gideon gebracht. Dit is toch wel een al te klein menselijke, een zondig menselijke actie.
- In deze overwinning laat God zien wat Hij wil en kan doen voor zijn volk, als ze maar naar Hem luisteren, Hem trouw zijn en op Hem vertrouwen. Het is ook de rode draad in heel Israëls geschiedenis, en in die van ons als christenen. Vertrouw ik op de Here God, of op zelfgemaakte goden? In latere, moeilijke tijden sprak men - om elkaar te bemoedigen- over Gods machtige daden 'op Midiansdag' (Jes. 9:3).

Vragen

- Gideon wordt in zijn (begrijpelijke) angst verschillende keren bemoedigd door de Heer. Herken je dat in je eigen leven?
- God zorgt voor de overwinning, maar sluit de inbreng van mensen niet uit. Ken je daar ook voorbeelden van uit je eigen leven?
- Welke bemoediging haal je voor jezelf uit dit gedeelte?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 121

Lied 901

Gezang 429 LvdK

Dit is het lied van Gideon

Ik kijk omhoog naar de bergen

Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?

Van A tot Z

Jezus roept mij

Sta versteld, je bent een held

Maak een vrolijk geluid voor de Heer

(=Gezang 420 LvdK)

Alles wordt nieuw deel 3 - Hanna Lam en Wim ter Burg

Op Toonhoogte 517

Hemelhoog 455

Hemelhoog 621

Opwekking 110

Je bent een held – Karin en Martin Koornstra

Hemelhoog 608

Auteur: PZ

God laat Gideon winnen

Het is een drukte van jewelste in het soldatenkamp van Gideon. 32.000 soldaten heeft hij bij zich, die lopen allemaal door elkaar het kamp. Gideon heeft van God de opdracht gekregen om de Midjanieten te verslaan. Gideon kan de hulp van zoveel soldaten daar wel bij gebruiken.

God heeft echter een ander plan.

'Je hebt te veel soldaten', zegt Hij tegen Gideon. 'Zo wil Ik de Israëlieten niet laten winnen van de Midjanieten. Dan zullen ze later zeggen dat ze hen zelf verslagen hebben. Ik wil dat ze weten dat Ik hen heb geholpen om de Midjanieten te verslaan. Zeg tegen je soldaten, dat iedereen die bang is terug naar huis kan gaan.'

Nog dezelfde dag gaan er 22.000 soldaten naar huis. Er zijn nu nog 10.000 soldaten in het kamp over.

Gideon denkt dat hij nu nog genoeg soldaten over heeft. Maar God vindt van niet. 'Je hebt nog steeds te veel soldaten. Stuur je mannen naar het water. Laat ze van het water drinken. Alle mannen die het water opdrinken met hun tong, net als een hond, mogen blijven. De mannen die het water opscheppen met hun hand moeten naar huis.'

Gideon doet wat God zegt. Slechts 300 mannen drinken het water met hun tong. De rest niet. Gideon stuurt al deze mannen naar huis. Ze moeten wel hun eten en hun trompetten achterlaten.

Die nacht geeft God Gideon de opdracht om het kamp van de Midjanieten aan te vallen.

Gideon verdeelt zijn mannen in drie groepen van 100 soldaten. Ze hebben allemaal een trompet bij zich en een brandende fakkel verstoppt in een lege kruik. 'Let goed op wat ik doe. Ik ga met mijn groep naar de buitenste tenten van het kamp. Jullie gaan in een grote kring om het kamp heen staan, en doen dan precies hetzelfde als ik doe. Als ik en mijn groep op de trompet blazen, moeten jullie dat ook doen. Jullie moeten ook heel hard: 'Voor de HEER en voor Gideon!' roepen.'

Gideon en de 300 soldaten gaan midden in de nacht op pad naar het kamp van de Midjanieten. Zodra Gideon, met zijn groep, bij de buitenste tenten is, blazen ze op hun trompetten en slaan ze hun kruiken stuk. Meteen daarna blazen de andere twee groepen ook op hun trompetten en slaan hun kruiken stuk. Alle 300 mannen hebben nu een brandende fakkel in hun linkerhand en hun trompet in hun rechterhand. Ze schreeuwen: 'Val aan! Voor de HEER en voor Gideon!' Daarna blijven alle 300 mannen om het kamp staan en blazen ze op hun trompetten.

In het kamp van de Midjanieten ontstaat een grote chaos. De Midjanieten weten niet wat er gebeurt. Ze schreeuwen naar elkaar en proberen te vluchten. Sommige soldaten beginnen zelfs tegen elkaar te vechten. God heeft voor deze chaos gezorgd. Terwijl Gideon en zijn mannen om het kamp blijven staan en herrie maken, vluchten alle Midjanieten weg.

Dankzij God hebben de Israëlieten de Midjanieten verslagen zonder hun zwaard te hoeven gebruiken. God heeft hen de overwinning geven. God wilde dat Gideon zou winnen, dankzij God heeft Gideon daar geen groot leger voor nodig. Het kan ook met een kleine groep mensen.

Auteur: HVM

Gideon ziet Gods kracht

Inleiding

Hoe moet een soldaat volgens jou zijn? Denk eens aan de kleding van een soldaat: ze hebben allemaal een uniform aan. Denk eens aan wat een soldaat moet kunnen en leren: ze zijn goed getraind, kunnen goed met wapens omgaan. Denk eens aan afspraken: soldaten zijn gehoorzaam en luisteren naar hun commandanten en officieren. Hoe groter het aantal soldaten is in een leger, hoe groter de kans dat je als leger zult winnen. Kan een leger winnen zonder te vechten? Dat is niet erg waarschijnlijk hè, dat is niet waarvoor de soldaten opgeleid zijn en getraind hebben.

Bijbelvertelling

Vorige week hoorden we hoe Gideon uitgekozen is door de Here God om Israël te bevrijden van de Midjanieten. Hij heeft veel mensen bij elkaar gehaald om een leger te vormen. Zo kunnen ze winnen van de Midjanieten en de Amelekieten. Tenminste, dat denkt Gideon. Tevreden kijkt hij zijn legerkamp door. Er zijn veel mannen, wel 32.000! Dat moet genoeg zijn. En als God dan ook helpt, dan moet het gaan lukken. Na alle wonderen en tekenen die hij heeft gekregen van God, durft Gideon het wel aan. Het teken met de wol en de dauw heeft hem zeker gemaakt. En nu is het dan bijna zover.

Maar dan gebeurt er iets bijzonders. De Here God spreekt tegen Gideon en zegt: 'Gideon, er zijn hier in jouw tentenkamp veel mannen. Maar het zijn er veel te veel. Als jullie zo gaan vechten, zullen veel mensen zeggen dat ze gewonnen hebben, omdat er zoveel mannen meevechten. Ze zullen niet eens aan mijn hulp denken. Daarom moet je zeggen tegen je mannen: iedereen die bang is, mag terug naar huis.' Iedereen die bang is? Nou, dat kunnen er nooit veel zijn, denkt Gideon. Iedereen is hier om te winnen en om de Midjanieten voor altijd uit Israël te verdrijven. Vol vertrouwen gaat Gideon voor de mannen staan en roept: 'Mannen van Israël, iedereen die bang is, mag naar huis gaan!' Aarzelend kijken de mannen om zich heen. Zeggen dat je bang bent is natuurlijk niet stoer. Dat is niet leuk om toe te geven. Maar dan stapt iemand naar voren, hij knikt vriendelijk naar Gideon en er verschijnt een opgeluchte glimlach op zijn gezicht. Gelukkig, hij hoeft niet meer te vechten maar kan naar huis! En dan loopt er nog iemand naar voren. Gideon kijkt de mannen eens aan. Gelukkig zijn het er niet zoveel! Maar plotseling stappen nog meer mannen op, niet een of twee, maar honderden tegelijk! Verbaasd kijkt Gideon toe. Steeds meer mannen lopen weg, er wordt geteld. Het zijn er wel 22.000! Als alle bange mannen weg zijn, kijkt Gideon naar de mannen die er nog staan. Wat een kleine groep mannen lijkt het nu. Het zijn er nog steeds 10.000, dat is heel wat. Maar vergeleken met wat er eerst voor hem stond, is dit maar een klein groepje. Maar gelukkig zien deze mannen er wel uit alsof ze goed kunnen vechten. En als God helpt, dan moet het toch wel gaan lukken?

Er gebeurt weer iets bijzonders. Weer hoort Gideon de stem van God. God zegt: 'Gideon, je hebt nog steeds te veel mannen! Laat ze allemaal naar het water van de bron gaan, dan zal Ik je daar zeggen wie met je mee zullen gaan en wie niet.' Gideon doet wat God zegt en roept: 'Mannen, we gaan naar de bron, daar mogen jullie allemaal gaan drinken!' Alle tienduizend mannen lopen naar de bron. Ze zijn blij dat ze daar wat mogen drinken. Sommigen vallen languit op de grond en slurpen het water naar binnen, net als honden dat doen. Anderen gaan op hun knieën zitten en gebruiken hun handen als kommetjes om het water te kunnen drinken. Gideon kijkt toe. Er zijn meer mannen die hun handen als kommetjes gebruiken dan mannen die slurpen net als honden. Die zal God wel uitkiezen, denkt hij. De Here God zegt: 'Met de mannen die het water slurpen als honden zal ik Israël bevrijden.' Gideon stuurt de mannen die met hun handen dronken naar huis. Hij telt de mannen die over zijn. Het zijn er maar 300. 'Moet ik met 300 mannen gaan winnen van dat grote leger van de Midjanieten? Hoe kan dat nu? Dat is toch onmogelijk! Of zal het lukken omdat God helpt?'

Het is avond geworden. Gideon ligt in zijn tent, hij kan niet slapen. Zijn leger is zo klein geworden! Eerst had hij 32.000 mannen en nu nog maar 300. Hoe moet dat toch? Dan hoort Gideon de stem van God. 'Gideon, als je bang bent, ga dan vannacht naar het kamp van de Midjanieten, samen met Pura. Dan krijg je moed!' Zachtjes gaat Gideon zijn tent uit. 'Pura, ga je mee?', fluistert hij in de donkere nacht. 'Waar gaan we naartoe?', vraagt Pura. 'We gaan naar de Midjanieten', fluistert Gideon weer. Dan is het stil. Zachtjes, maar snel gaan ze naar het tentenkamp van de Midjanieten. Zacht sluipen ze om het tentenkamp, ze letten goed op de wachters. Ze sluipen tussen een paar tenten door. 'Wat is dit tentenkamp groot', fluistert Pura ontzet. Hij kijkt eens om zich heen. Overal waar je kunt kijken, zie je tentjes staan en overal ziet hij kamelen liggen. Alleen die kamelen al zijn niet te tellen, het lijken er wel net zoveel als zandkorrels op het strand bij de zee. 'Ssstt,' sist Gideon en hij zit stil op zijn hurken bij een tentje. Hij hoort een paar Midjanieten met elkaar praten. 'Ik heb een verschrikkelijke droom gehad! Er kwam een gerstebrood ons kamp binnenrollen. Het rolde op een tent af, sloeg er tegenaan, gooide die omver en daar lag de tent: ondersteboven!' 'Dit moet iets vreselijks betekenen', zegt een andere stem. Dit kan niets anders betekenen dan dat Gideon ons zal overwinnen! Zijn God heeft ons in zijn macht gegeven!' Gideon kijkt verbaasd rond. De Midjanieten zijn bang voor hem en voor zijn God. Heel zacht laat Gideon zich op zijn knieën zakken, hij dankt God. Dan gaat hij samen met Pura terug naar zijn eigen tentenkamp. Als ze terug zijn in het tentenkamp breekt bijna de nieuwe dag aan. Op de nieuwe dag roept Gideon alle 300 mannen bij elkaar. 'Luister', zegt hij, 'God zal ons laten winnen! We verdelen ons in drie gelijke groepen. Iedereen krijgt een hoorn en een waterkruik met een fakkel erin. Let goed op mij en doe precies wat ik ook doe!

Als wij bij het tentenkamp van de Midjanieten zijn, moeten jullie hetzelfde doen als ik. Als wij, ik en mijn groep, op de hoorns blazen, dan blazen jullie ook op de hoorns. En dan schreeuwen jullie: 'Voor de HEER en voor Gideon!' Alle spullen worden verdeeld, iedereen heeft een hoorn om op te blazen en een waterkruik met een fakkel erin.

Als het donker wordt gaan ze zachtjes op pad. Gideon wijst welke kant de groepen op moeten gaan. Zelf gaat hij met zijn groep op pad. Alle mannen van Gideon gaan rond het tentenkamp van de Midjanieten staan. Het is bijna middernacht. De maan schijnt en in het tentenkamp liggen de soldaten te slapen in hun tenten. Dan blaast Gideon op de hoorn en slaat zijn waterkruik met de fakkel erin kapot. De andere mannen doen hetzelfde. Ook bij de andere twee groepen wordt er op de hoorn geblazen en worden de kruiken kapotgeslagen. Er wordt geschreeuwd: 'Voor de HEER en voor Gideon!' In het tentenkamp schrikken de soldaten wakker. Ze roepen, ze schreeuwen, ze zijn bang. Ze pakken hun zwaarden en lopen in het donker tussen hun eigen tenten door. Ze vechten met iedereen die ze tegenkomen. Maar de mannen van Gideon zijn niet in het tentenkamp, zij staan nog steeds om het kamp heen en blazen op de hoorns. De soldaten van het leger van de Midjanieten vechten tegen elkaar en proberen te vluchten, weg van dat vreselijk grote en sterke leger van Gideon, tenminste... dat denken ze.

En zo overwint Gideon met zijn mannen de Midjanieten. Met Gods hulp lukt het!

Gebed

Heer, als het moeilijk is, wilt U ons helpen. U hielp Gideon en zo wilt U ook ons helpen.
Wij vragen U om dicht bij ons te zijn als wij moeilijke dingen moeten doen.
Wilt U ons vertrouwen in U geven? Met uw hulp lukt het!
Amen.

Auteur: JvdM

Gods kracht geeft de doorslag

Inleiding

Weet je nog van Gideon, van vorige week? God had Gideon uitgekozen om het volk Israël te bevrijden van de vijand, van de Midjanieten. Gideon had twee keer een teken van God gevraagd, met de schapenvacht, en twee keer had God hem dat teken gegeven. 'Gideon, Ik ben het echt, God, de HEER, die jou vraagt op te trekken tegen de vijand.'

Bijbelgedeelte

Gideon heeft alle mannen verzameld, om strijd te voeren tegen de Midjanieten. Weer spreekt God tegen Gideon: 'Het leger dat je bij je hebt is te groot.' Te groot? Hoe kan dat nu? Het leger van de Midjanieten is nog véél groter, veel sterker bewapend ook. Misschien denkt Gideon wel: mijn leger kan nooit groot genoeg zijn. Maar toch geeft God de opdracht, dat Gideon mannen weg moet sturen. Gideon moet tegen zijn mannen zeggen, dat iedereen die bang is naar huis mag gaan. Tweeëntwintigduizend mannen vertrekken. Tweeëntwintigduizend! Wat zal Gideon gedacht hebben? Hij houdt er maar tienduizend over. God stuurt die mannen niet zomaar naar huis. 'Ik wil niet dat jullie denken, dat je het land op eigen kracht hebt bevrijd', zegt God. Met zo'n groot leger zou het volk Israël kunnen denken, dat het zelf sterk genoeg is om de vijand te verjagen. Dat ze dus God eigenlijk helemaal niet nodig hebben. Dat is niet, zoals God het wil.

Tienduizend zijn er over. Eigenlijk nog maar een klein gedeelte van het leger dat Gideon had verzameld. Maar weer zegt God: 'Het leger is nog steeds te groot. Laat de mannen naar het water gaan, daar zal Ik voor jou een keus uit hen maken.'

Bij het water aangekomen, willen de tienduizend dorstige mannen graag wat drinken. Negenduizendzevenhonderd mannen knielen bij het water om uit hun handen te drinken. Driehonderd mannen likken het water op met hun tong, zoals een hond doet. 'Die driehonderd mannen', zegt God, 'die mogen blijven. Met die driehonderd mannen zal ik jullie bevrijden.'

Driehonderd mannen. Minder dan één procent van het leger, dat Gideon had verzameld. Minder dan één procent houdt hij over, en daarmee moet hij de strijd aangaan tegen het machtige leger van de Midjanieten. 's Nachts krijgt Gideon de opdracht van God om de aanval in te zetten. Maar God laat zien, dat hij best begrijpt dat Gideon twijfelt. Met zo'n klein legertje, tegen zo'n grote vijand...

'Sluip eerst maar met je knecht naar beneden', zegt God, 'en luister waarover de soldaten van Midjan praten.' Ze sluipen naar de vallei. Over al waar ze kijken zien ze soldaten. Het lijkt wel een sprinkhanenplaag, zoveel! Zo ver je kijken kunt! En dan al die kamelen! Ontelbaar, als het zand bij de zee.

Daar aangekomen is er een soldaat, die tegen zijn kameraad vertelt dat hij heeft gedroomd. 'Zo raar', zegt hij. 'Een brood rolde door ons legerkamp, botste tegen een tent, en die zakte in elkaar.' Zijn kameraad antwoordt: 'Dat moet gaan over Gideon. Die droom betekent, dat God hem ons, en ons hele kamp, in handen heeft gegeven!'

Als Gideon dat hoort, weet hij het zeker. Hij kan God vertrouwen. God zal hun de overwinning geven, ondanks dat kleine legertje van hem. Terug bij zijn eigen mannen twijfelt hij niet meer. 'De HEER geeft jullie het kamp van Midjan in handen!'

Gideon verdeelt zijn leger in drie groepen van honderd. Iedereen krijgt een ramshoorn om op te blazen, en een kruik met een brandende fakkel erin. De drie groepen verspreiden zich rondom het leger van de Midjanieten. Midden in de nacht geeft Gideon het teken: hij blaast op de hoorn, zwaait met de fakkel en slaat de kruik kapot. Al zijn mannen doen hetzelfde. En ze roepen: 'Voor de HEER en Gideon!', 'Voor de HEER en Gideon!'. In het kamp van de Midjanieten breekt paniek uit. Overal klinkt het geluid van de hoorns, het lawaai van de brekende kruiken. Overal vuur van de fakkels, en van alle kanten klinkt de strijdkreet van de Israëlieten. 'We zijn omsingeld!', klinkt het al snel. In paniek grijpen de soldaten van Midjan naar hun zwaarden, en proberen te vluchten. In het donker slaan ze met hun zwaard in het rond, waarbij ze juist de eigen soldaten raken. Het hele leger van Midjan slaat op de vlucht. Israël is bevrijd.

Is Israël nu bevrijd door Gideon? Door zijn grote, sterke leger? Nee, het leger kon je haast geen leger meer noemen. Een handjevol mannen was er over. Gideon was door God geroepen, maar hij bleef twijfelen. Telkens opnieuw kreeg hij een teken van God: eerst door de engel, die het vlees en het brood in één keer liet verbranden. Toen tot twee keer toe met de schapenvacht en de dauw. Tenslotte door de droom van de soldaat van Midjan. God liet telkens zien: vertrouw op mij. Ik ben het, die voor de overwinning zal zorgen.

God heeft geen groot en machtig leger nodig, om grote en machtige dingen te doen. Gods kracht alleen is genoeg.

Hoe zit het met jou? Als je hoort en ziet wat er in de wereld gebeurt? Oorlog in Oekraïne, hongersnood in Afrika, klimaatverandering die niet te stoppen lijkt... Misschien denk je wel eens: wat helpt het, als ik bid voor Oekraïne? Wat helpt het, als ik een paar euro geef aan een hulporganisatie in Afrika? Waarom zou ik nog opletten hoe lang ik onder de douche sta, of mijn afval goed scheiden, of zuinig zijn met energie? Het is allemaal toch een druppel op een gloeiende plaat. Wat ik doe, helpt toch niets bij al die grote wereldproblemen.

Dat zal Gideon ook gedacht hebben: Wat kan ik nu doen met dit handjevol mannen? Maar Gideon hóefde het niet te doen. Gódd deed het. Gideon, met zijn mannen, waren alleen maar een klein instrument in Gods handen. Zo is het ook met ons. We mogen vertrouwen, dat God deze wereld in zijn handen houdt. Maar ook: dat hij ons daarbij wil gebruiken. Doe dus maar wat je kán doen. Van de kleine dingen, die wij doen, kan God iets heel groots maken!

Auteur: MvdB

22 oktober 2023

Het dochtertje van Jairus

Matteüs 9:18-26

Thema: Leven door Gods krachtige woorden

Doel

De kinderen laten zien dat de woorden van Jezus het leven van mensen weer goed en zinvol maken.

Toelichting

Jairus zoekt hulp bij Jezus voor zijn gestorven dochter. Immers, Hij kan haar het leven teruggeven. De weeklagende menigte bij het huis van Jairus gelooft dat niet, als Jezus zegt: haar dood is niet onomkeerbaar, het is niet meer dan slapen. Als teken van zijn goddelijke kracht, wekt Jezus het meisje daarna tot leven. Nadat iedereen is weggestuurd. Jezus wil geen tovenaars zijn die onmogelijke dingen presteert. Hij maakt duidelijk dat Gods woorden, zijn woorden herscheppende kracht hebben. De opwekking van het meisje is een antwoord op het geloof van haar vader, die Jezus meenam naar zijn huis.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: De dochter van Jairus mag leven

Richtlijnen: Vertel eenvoudig de geschiedenis. Het dochtertje van Jairus was heel ziek. Zo ziek dat ze sterft. Toch gaat Jairus naar Jezus. Jezus kan helpen, dat gelooft hij. God is veel sterker dan je zou denken. Jezus gaat met Jairus mee en geeft haar nieuw leven. Zo machtig is God. Iedereen in de omgeving praat erover.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jij mag weer leven

Richtlijnen: Jairus heeft gehoord van de kracht van Jezus. Hij kan zieken genezen. Daarom gaat hij naar Jezus, ook als zijn dochter gestorven is. Ook de vrouw met bloedingen waagt het met Jezus en wordt genezen. De mensen bij het huis van Jairus huilen en leggen zich neer bij wat gebeurd is.

Jezus reageert: Geloof nu maar dat de dood voor God niet meer is dan de slaap, waaruit je wakker moet worden. De ongelovige mensen doen dat niet en een gaan naar huis. Jairus doet dat wel en mag in zijn huis Gods grootheid zien. Zijn dochter mag leven, verder leven.

De hele omgeving praat erover, maar geloven ze ook dat Jezus geen wonderdoener is (daarom wekt Jezus niet voortdurend mensen op uit de dood), maar de beloofde Verlosser? Zijn woorden hebben kracht; het dochtertje van Jairus is een bewijs daarvan.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Leven door Gods kracht

Richtlijnen: Wat is de kracht van Jezus? De vrouw met bloedingen is er zeker van, dat zij bij het aanraken van Jezus genezen is, hoewel ze er niet voor durft uit te komen. Jairus, leider van de synagoge, vraagt Jezus openlijk mee te gaan, ook al is zijn dochter gestorven. Hij gelooft dat zij dan weer zal leven. Dan heb je lef. Jezus belooft hem voor dit vertrouwen en gaat mee naar zijn huis.

De weeklagende menigte bij het huis van Jairus gelooft het niet, als Jezus zegt: haar dood is niet onomkeerbaar, het is niet meer dan slapen. Zij worden weggestuurd en krijgen geen teken te zien. Ze zouden de betekenis toch niet begrijpen. Jezus zou hooguit een wonderdoener zijn in hun ogen, niet de Messias. En om dat laatste gaat het Jezus. Dat is zijn goddelijke kracht. Jezus wekt ook niet iedere dode op en geneest niet iedere zieke.

Wat vinden de jongeren? Zouden zij of hun leeftijdgenoten makkelijker in God geloven als er meer wonderen gebeurden? Of zou God dan te veel een succes-god worden?

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 12: 16-21

(Jezus verbiedt mensen soms over Hem te vertellen voordat Hij is gestorven en opgestaan. De verlossing van de wereld is de kern van zijn werk op aarde, niet de genezingen.)

Achtergrondinformatie

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De komende weken volgen we het evangelie naar Matteüs. In de voorafgaande gedeeltes lezen we over verschillende genezingen en we horen over de roeping van Matteüs. Daarop aansluitend komt er een vraag over het vasten. Tijdens het bespreken van dit onderwerp komt er een leider van de synagoge (dat het van een synagoge is weten we van Marcus en Lucas) bij Jezus. Het is een opvallend moment, er wordt immers over vreugde rondom een bruiloft gesproken en nu komt er een verdrietig bericht. De man valt voor Jezus neer. Iets wat voor een Jood bijzonder is. Het is immers een teken van aanbidding en een Jood aanbidt alleen de HEER. De man heeft een bijzonder verzoek: zijn dochter is gestorven en de vraag aan Jezus is of Hij haar weer levend kan maken door haar de hand (let op het enkelvoud) op te leggen. Wat een geloof! Het lijkt erop dat Jezus direct meegaat. Onderweg is er ophoud vanwege een vrouw die al twaalf jaren aan bloedvloeïng lijdt. De vrouw denkt: 'als ik alleen zijn bovenkleed kan aanraken, zal ik al genezen zijn.' Wat ook een geloof van deze vrouw! Daarna vervolgt Jezus zijn reis naar het huis van de leider van de synagoge. Daar aangekomen zijn er, volgens goede gewoonte bij rouw, weeklagende mensen. Jezus stuurt ze weg want ze zijn niet op de juiste plek. Het meisje is immers niet gestorven, ze slaapt. De omstanders moeten er spottend om lachen. Als iedereen weggestuurd is, Jezus heeft geen behoefte aan spottende pottenkijkers, gaat Hij naar binnen. Hij doet dan niet wat de vader vraagt, namelijk haar de hand opleggen, maar Hij pakt haar bij haar hand. Dan staat ze op. Zo'n indrukwekkend wonder kan niet onopgemerkt blijven. Het wordt bekend in de hele omgeving. Je vraag je af welke reacties het teweeggebracht heeft. Is er geloof ontstaan? De negatieve reactie van de Farizeeën is helaas veel zeggend (v. 34).

Algemeen wordt erkend dat het hier gaat over de opwekking van het dochtertje van Jairus. Zijn naam, die we vanuit Marcus 5:21-43 en Lucas 8:40-56 kennen, wordt hier namelijk niet genoemd. Als we de verschillende evangeliën met elkaar vergelijken, dan zien we dat Matteüs de gebeurtenissen heel beknopt vertelt. Hij laat veel details weg. Zo schuift hij het verzoek om te komen helpen nu het dochtertje op sterven ligt en het latere moment waarop wordt bericht dat het dochtertje al gestorven is in elkaar. Hiermee komt het accent op het geloof van deze vader te liggen. Marcus en Lucas geven gedetailleerder de geloofsstadia van de man weer. Bij hen voel je ook meer de spanning die er bij de vader geweest moet zijn tijdens het ophoud van de vrouw: 'schiet toch op, straks zijn we te laat.'

Vers voor vers

- Vs. 20v De vrouw is al twaalf jaar onrein. Dat betekent in zekere zin al twaalf jaar vasten: geen huwelijksgemeenschap, geen toegang tot de tempel en heilige feesten. Ze leefde als een uitgestotene, als een melaatse. Wat zal ze zich ook lichamelijk verzwakt gevoeld hebben. Het was een vreugdeloos leven zou je kunnen zeggen. Let op het contrast tussen de vreugde van de bruiloft waar het in vs.15 over gaat en de vreugdeloosheid van deze vrouw. Jezus zal weer vreugde in haar leven brengen.
- Vs. 22 Jezus spreekt hier bevrijdende woorden: haar geloof heeft haar gered. Deze redding kent verschillende lagen. Het gaat hier om de lichamelijke genezing. Daarmee komt ze weer midden in het leven te staan. Ook is ze een kind van de hemelse Vader. Jezus spreekt haar immers aan met dochter. Jezus toont hier zijn macht over de symbolische dood van deze vrouw. Mooi ook om te zien dat ze 'voorrang' krijgt boven de leider van de synagoge. Iets dat zeker in die tijd gebruikelijk was.
- Vs. 23 Bij een vooraanstaand persoon hoort een uitgebreid rouwbetoon. Er is sprake van een menigte rouwklagende mensen.
- Vs. 24 Voor Jezus is de dood een slaap. Deze woorden vragen geloof. Juist dit geloof ontbreekt bij de rouwklagende menigte. Zouden zij, die al zo vaak een dode gezien hebben, zich kunnen vergissen? Stel je dat eens voor: Jezus wordt in zijn gezicht uitgelachen. Maar, inderdaad wat vergissen ze zich. Namelijk in wie Jezus is!
- Vs. 25 Er wordt hier een sterk woord gebruikt voor 'wegsturen'. Letterlijk staat er zoiets als 'uitwerpen'. Het toont Jezus' gezag. Jezus gaat daarop naar binnen en pakte haar hand vast. Het wonder gebeurt! Er zit een climax in: bij de vrouw is het een symbolische dood, hier toont Jezus zijn macht over de echte dood.
- In vers 14 van dit hoofdstuk lezen we over de vraag van de leerlingen van Johannes de Doper waarom zij en de Farizeeën wel vasten, en de leerlingen van Jezus niet. De gebeurtenissen in dit gedeelte geven het antwoord: hoe zou je kunnen vasten als een vrouw weer midden in het leven komt te staan en een meisje opgewekt wordt uit de dood? Het zijn tekenen dat het Messiaanse Rijk in Jezus begonnen is door te breken!

Vragen

- Wat een contrast: het geloof van de vrouw en Jairus en het ongeloof van de menigte. In wie herken jij je?
- Wat een geloof hebben de vrouw en Jairus! Wat zou hun geheim zijn?
- Waarin zie jij tekenen van het doorbreken van Jezus' Rijk?

Auteur: HdJ

Liederen

Psalm 111: 1 en 6

Lied 885

Lied 904

(=Gezang 427 LvdK)

Gezang 52 LvdK

Kleine dochter van Jaïrus

Hemelhoog 99

Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?

Hemelhoog 455

Hoor, de vogels zingen weer

Hemelhoog 377

Van A tot Z

Hemelhoog 621

Psalm 8

Hemelhoog 4

Niets is onmogelijk voor U

Wonderlijk – Chr. Kinderboekenweek

Auteur: PZ

De dochter van Jairo mag leven

Jairo rent door de straten van de stad. Hij is op zoek naar Jezus. Jezus is de enige die Jairo kan helpen. Zijn dochtertje is heel ziek geweest en zojuist overleden, maar Jairo gelooft dat Jezus haar kan helpen. God is veel sterker dan je zou denken! Hij is niet bij zijn dochtertje blijven zitten, maar is meteen op zoek gegaan naar Jezus.

Jairo is een belangrijk man, hij is een leider van de synagoge. Veel mensen kennen hem. Ze stappen snel aan de kant als ze hem aan zien komen. Eindelijk ziet Jairo Jezus! Hij zit op een bank en praat met een groepje mensen. Jairo loopt naar Jezus toe en knielt voor Hem neer. Jezus stopt met praten. Iedereen kijkt naar Jairo. Jairo begint meteen te praten. 'Mijn dochter is net gestorven. Kom alstublieft mee en leg uw hand op haar. Dan zal ze weer beter worden.'

Jezus staat op en samen met zijn leerlingen loopt hij met Jairo mee naar zijn huis. De mensen in de stad die Jairo net zo hard zagen rennen zien hem nu met Jezus door de straten lopen. Ze zijn benieuwd wat er gaat gebeuren. Sommige mensen lopen achter hen aan. Ze zijn nieuwsgierig en willen zien wat Jezus gaat doen. Bij het huis van Jairo staan veel mensen. Ze dragen kleren met scheuren en huilen. Ook binnen zijn veel mensen. Ze huilen allemaal. Een aantal mensen heeft een instrument bij zich. Ze spelen verdrietige muziek. Jezus stuurt iedereen meteen naar buiten! 'Allemaal naar buiten! Het meisje is niet gestorven, ze slaapt.' De mensen stoppen met huilen en muziek maken. Ze lachen Jezus uit. 'Ze slaapt! Wat is dat nou voor onzin. Ze is gestorven. We hebben het zelf gezien.' Ze blijven Jezus uitlachen. Jezus stuurt ze nogmaals naar buiten. De mensen hebben door dat Jezus het meent. De muzikanten pakken hun instrumenten in en langzaam loopt iedereen de deur uit.

Pas als Jezus iedereen weggestuurd heeft gaat hij naar de kamer van het meisje. Ze ligt op bed, haar ogen gesloten. Ze leeft niet meer. Jezus loopt naar het bed toe en pakt haar hand vast. Meteen gaan haar ogen open. Ze leeft weer! Het meisje staat op en rent haar vader en moeder in de armen. Jairo is dolgelukkig. Zijn meisje leeft weer! Samen lopen ze naar buiten. Daar staan veel mensen te wachten. Ze willen allemaal weten wat er binnen gebeurd is.

'Hoe kan dat? Ze leeft weer! Ze was dood. Ik heb het zelf gezien. Ze sliep niet. Ze was echt gestorven. Ongelooflijk! Jezus heeft haar weer levend gemaakt! Zo machtig is God' De mensen raken niet uitgepraat over de dochter van Jairo. Wat een wonder! Dit hadden ze nooit gedacht. Het duurt dan ook niet lang voordat iedereen in het land het verhaal gehoord heeft.

Auteur: HVM

Jij mag weer leven

Inleiding

'Het is een wonder!' Roep of zeg jij dat weleens? Wat bedoel je dan eigenlijk? Is er dan inderdaad een wonder gebeurd of gebeurde er iets dat je eigenlijk niet verwacht had? Misschien zegt je vader of moeder wel eens tegen je: 'Het is een wonder dat je kamer zo netjes opgeruimd is' of 'Het is een wonder dat je op tijd op school bent'. Waarschijnlijk bedoelen ze dan dat ze niet verwacht hadden dat je kamer opgeruimd zou zijn of dat ze niet verwacht hadden dat je op tijd op school zult zijn, omdat je vanmorgen je schoenen niet kon vinden. Het woord 'wonder' betekent iets anders. Het betekent dat er iets gebeurt dat niet mogelijk is, dat niet kán gebeuren. En toch gebeurt het! Als zoiets gebeurt, dan praat iedereen erover. Geloven de mensen dan echt in het wonder of zullen ze twijfelen? In de Bijbel staan veel verhalen waarin een wonder gebeurt. Vandaag hoor je een verhaal waarin zelfs twee wonderen gebeuren. En vandaag is de vraag: geloven de mensen in de Here Jezus omdat Hij wonderen laat zien? Of geloven ze in Hem omdat Hij de Zoon van God is?

Bijbelvertelling

Het is druk in de straat, de mensen staan dicht op elkaar. Allemaal willen ze Jezus zien en zijn woorden horen. Wat heeft Hij vandaag te vertellen? En belangrijker nog, zou Hij vandaag een wonder laten zien? 'Ssst', zegt iemand en een ander houdt zijn wijsvinger voor zijn lippen om te laten zien dat de mensen stil moeten zijn. Iedereen wil dichterbij Jezus komen. Daardoor wordt er hier en daar ook wat geduwd. Tussen al deze mensen staat een vrouw. Ze is al twaalf jaar lang ziek. Geen enkele dokter heeft haar kunnen helpen. Vandaag heeft ze een belangrijke beslissing genomen. Ze heeft gehoord dat Jezus in de stad is, ze heeft al veel over die Jezus gehoord. Hij vertelt prachtige verhalen, maar heeft ook al verschillende mensen genezen. En nu er helemaal niemand is die haar kan helpen met haar ziekte, dacht ze aan Hem. Als er iemand is die haar beter kan maken, dan moet het Jezus zijn! Ze gelooft dat Hij het kan. Maar ja, hoe vraag je aan iemand als Jezus om je te helpen? Daar heeft ze over nagedacht. En nu weet ze het. Ze heeft vanmorgen tegen zichzelf gezegd: 'Ik hoef alleen maar zijn jas aan te raken, dan zal ik gezond zijn.' Ze weet dat Jezus zo machtig is. En nu is ze dus hier. Het is nog drukker dan ze al gedacht had, het is moeilijk om dichtbij Hem te komen. Maar stapje voor stapje komt ze toch steeds dichterbij. Ze hoort zijn stem, ze ziet zijn gezicht en... ze ziet zijn jas. Dan komt er iemand aan die roept: 'Jezus, mijn dochter is zojuist gestorven. Maar komt U toch alstublieft snel met mij mee, leg uw hand op haar, dan zal zij leven!' De man duwt andere mensen aan de kant. Hij ziet er belangrijk uit, hij is een leider van de synagoge. Jezus kijkt de man aan, Hij wenkt zijn vrienden en ze lopen met de man mee.

De vrouw schrikt. Nu was ze zo dichtbij en nu gaat Hij weg! Natuurlijk gaat Hij met zo'n belangrijke man mee. Zou ze haar plan nog kunnen uitvoeren? Zo snel ze kan duwt ze wat andere mensen opzij en zet een paar grote passen naar voren. Dan bukt ze zich en raakt ze de jas van Jezus aan. Het is gelukt! Nu kan ze naar huis gaan. Gelijk staat Jezus stil. Hij draait zich om. De vrouw kijkt Jezus aan en de Here Jezus kijkt haar in de ogen. 'Uw geloof heeft u behouden', zegt de stem van Jezus. De ogen van de vrouw beginnen te stralen. Ze voelt in haar lichaam iets veranderen. Ze is beter! Zie je wel, Jezus is machtig, Jezus is degene die haar kon genezen! Ze wist het, het aanraken van zijn jas was voldoende om beter te worden, het is een wonder!

Dan draait de Here Jezus zich weer om en loopt verder. Jaïrus, de belangrijke leider van de synagoge, gaat voorop. In zijn ogen staan tranen. Zijn dochter, van wie hij zoveel houdt, was ziek en nu is ze gestorven. Niemand kan haar meer helpen. Toch is hij zo snel hij kon naar Jezus gegaan. Jaïrus heeft al zoveel over Hem gehoord. Nee, niemand kan nog iets voor zijn dochter doen. Maar misschien... heel misschien... als er iemand is die misschien nog iets zou kunnen doen voor haar, dan is het Jezus. Misschien kan Hij nog een wonder verrichten. Het gaat Jaïrus niet snel genoeg, hij loopt voorop en kijkt steeds maar weer achterom of Jezus nog volgt. Gelukkig, Jezus loopt nog achter hem aan. Ze zijn er bijna. Als Jaïrus en Jezus bij het huis aankomen, horen ze treurige muziek en huilende mensen. Natuurlijk zijn ze verdrietig, het meisje is gestorven, ze leeft niet meer. Maar als de Here Jezus het ziet, zegt Hij: 'Iedereen moet naar buiten, stop met huilen en droevige muziek te maken. Het meisje is niet gestorven, maar ze slaapt!' Het wordt stil in het huis. De mensen kijken Jezus verbaasd aan. Wat horen ze nu, wat zegt Hij daar? Hoe kan Hij dat nu zeggen! Ze hebben het zelf gehoord van de vader en moeder van het meisje. 'Ga nu naar buiten!', klinkt de stem van Jezus nog een keer. De muzikanten pakken hun instrumenten op en langzaam gaat de groep mensen naar buiten. Sommigen beginnen te lachen, ze lachen Jezus uit. Maar de Here Jezus let niet op hen. Zodra alle mensen het huis uit zijn, zegt Hij tegen Jaïrus: 'Waar is het meisje, waar is haar kamer?' Vader Jaïrus wijst de weg. De Here Jezus gaat de kamer van het meisje binnen. Daar ligt ze, op haar bed. Ze ligt daar heel stil, niets beweegt aan haar. Jaïrus kijkt de kamer in en denkt: 'Ik zie haar niet bewegen, ik zie haar niet ademen. Maar Jezus zegt dat ze niet gestorven is en alleen maar slaapt.' Met een paar stappen is de Here Jezus bij het meisje. Hij pakt haar hand vast. En dan gebeurt het, het is een wonder! Het meisje opent haar ogen en komt overeind. Ze staat op en kijkt Jezus met stralende ogen aan. En Jezus kijkt naar haar. Dan rent Jaïrus de kamer binnen, hij pakt zijn dochter vast en geeft haar een knuffel. 'Kom mee, dan kan iedereen zien dat je leeft!'

Wat een wonder! Het verhaal over het meisje wordt bekend in het hele land. Jezus heeft een wonder gedaan. Wat denken de mensen nu? Sommigen geloven dat Jezus een soort wonderdokter is. Maar gelukkig zijn er ook mensen die geloven dat de Here Jezus de Zoon van God is. Daarom hebben zijn woorden kracht.

Gebed

Heer Jezus, dank U dat U laat zien dat U zoveel macht en kracht heeft.

Wij mogen weten dat U de Zoon van God bent.

Wij willen bidden voor mensen die ziek zijn. Wilt U hen geven wat ze nodig hebben.

Wilt U hen troosten als er verdriet en pijn is.

Wilt U genezing geven waar dat mogelijk is.

Amen.

Auteur: JvdM

Leven door Gods kracht!

[Matteüs 9:18-26](#)

Rachelle, zo heet ik. Ik ben vernoemd naar Rachel, de moeder van het volk Israël. Nouja, één van de moeders, want Jakob, onze voorvader, had wel meer vrouwen. Rachel was zijn favoriet, maar zij kon eerst geen kinderen krijgen. Dat staat in de boekrollen van de Thora. Daar ken ik veel verhalen uit. Ook het verhaal van Rachel. Dat ik naar haar vernoemd ben, dat klopt wel, wat ik heb ook geen kinderen. In mijn buik kunnen geen kinderen groeien, ik heb een ziekte waar ik veel last van heb. Moe, dat word ik er ook van, maar dat is nog niet het ergste vind ik. Ze noemen mij een 'bloed-vloeiende vrouw', zo heet mijn ziekte. En als je dat hebt, dan ben je ook nog eens onrein. En onrein zijn in Israël, dat is geen pretje. Eigenlijk wil er dan niemand bij je in de buurt zijn. Niemand mag of wil je aanraken. Ze krijgen er niets van, dat weet ik zeker, maar toch is het een wet. Ook dat staat in diezelfde Thora waar het verhaal van Rachel in staat, ook dat weet ik maar al te goed.

Ik heb een plan.

Hier in het dorp woont een man, Jezus heet hij. Hij is heel bijzonder en maakt mensen beter. Vaak is Hij op reis, maar nu is Hij terug in het dorp. Ik geloof dat Hij ook mij beter kan maken. Maar er is een probleem. Ik durf niet naar Hem toe om dat te vragen. Ik ben onrein, dat weet ik maar al te goed. Dan ga je niet zomaar naar iemand toe. En ik denk niet dat Jezus mij zomaar op zou komen zoeken, een onbelangrijke vrouw als ik. Hoe moet Hij ooit weten dat ik zijn hulp nodig heb?

Nee, ik ga stiekem naar Hem toe en ik denk dat dat ook wel werken gaat. Jezus heeft zo veel kracht! Pas maakte Hij nog een verlamde man beter. Die man werd gedragen door zijn vrienden toen hij bij Jezus kwam, maar hij ging helemaal zélf lopend weer weg. Ik denk, dat als ik Hem alleen maar aanraak, dat het wel goed komt. Ik kan het in ieder geval proberen, toch?

Daar is Hij, Hij staat te praten met de mannen die bij Johannes de Doper horen, ook al zo'n bijzondere man. Als je belangrijk bent is het, denk ik, veel gemakkelijker om bij Jezus in de buurt te komen dan voor mij. Als ik nu heel stilletjes langs dat groepje loop, dan bots ik gewoon even tegen Hem op. Dan kan er een beetje kracht van Hem bij mij komen. Dan ben ik vast niet meer zo moe, dan ben ik geen bloedvloeiende vrouw meer. Dan ben ik weer rein, en kan ik weer meedoen met alles en iedereen. Dat lijkt me echt fijn.

Zo... nu nog de weg oversteken en dan ben ik er. Maar wie komt daar aan? De leider van de synagoge, Jairus. O, en hij is niet alleen. Een hele massa mensen is erbij. En wat kijken ze ernstig! Ik moet wel aan de kant en wachten. Jairus is een belangrijke man. En als hij iets aan Jezus wil vragen of vertellen, dan moet dat wel iets heel bijzonders zijn!

Maar het is geen mooi gesprek dat Jairus met Jezus heeft, dat hoor ik wel. Zijn dochtertje is ziek, of is ze al

overleden? Ik hoor het niet goed, maar het is heel ernstig. Daar gaat Jezus, met Jairus mee. Hoe moet ik nu bij Hem in de buurt komen? Het is hier zo druk! Alle mensen lopen achter Jezus en Jairus aan, wat een gedring en een drukte!

Weet je. Ik ga gewoon mee. Ik doe net of ik erbij hoor, onrein of niet. Als Jezus mij beter maakt, dan maakt dat toch niet meer uit? Ik schuifel mee en ook steeds een stukje verder naar voren. Het lukt en als ik mijn arm uitsteek, dan raak ik zomaar Jezus' kleed aan. Nu moet ik snel maken dat ik wegkom, ik heb mijn doel bereikt. Maar wat gebeurt er! Jezus staat stil en draait zich om. Hij kijkt naar mij. Ik schrik ervan! Wat zou Hij zeggen? 'Hoe durf je hier te komen, onrein als je bent, en Mij aan te raken?' Of zou Hij boos worden en me wegsturen? Was dit nu wel zo'n slim plan van mij? Jezus kijkt vriendelijk, en helemaal niet boos. Weet je wat Hij zegt? 'Wees gerust, uw geloof heeft u gered.' Dat zegt Hij, tegen mij nog wel. En weet je, dat maakt me zo ontzettend blij! Ik ben beter! En wat ik ook zo mooi vind is dat Jezus naar me keek. Dat Hij me zág. Hij ziet niet alleen maar de belangrijke mensen, zoals Jairus, maar ook mij. We horen er allemaal bij voor Hem. Oók het dochtertje van Jairus. Nu lopen we verder. Daar, bij het huis van Jairus staan allemaal mensen te huilen en treurige muziek maken. Jezus stuurt ze weg. Dat hoeft niet, zegt Hij. Het meisje is niet dood, ze leeft. Wat er binnen in het huis gebeurt, weet ik niet, maar ik weet wel dat als Jezus weer naar buiten komt, het meisje inderdaad leeft. Dat Jezus dat allemaal doet, dat moet van God komen, al die kracht. En ik geloof in God. Vooral over Hem heb ik kunnen leren uit de Thora met alle verhalen die erin staan. Maar nu heb ik ook gezien en zelf gevoeld wat een grote God Hij is. Op Hem wil ik altijd blijven vertrouwen.

Vertel!

- Heb je wel eens een wonder meegemaakt of ervan gehoord?
Of zou je dat wel willen, en wat dan bijvoorbeeld?
- Zou het gemakkelijker of hetzelfde zijn om te geloven in God daarom?
- Hoe kan het dat Jezus wonderen kan doen, denk je?
- Ken je voorbeelden van mensen die heel erg op God vertrouwen en dat laten merken?
Vertel eens iets over die mensen: zijn die altijd gezond en gaat het altijd goed met ze. Of hebben ze ook wel te maken met moeilijke dingen in het leven?

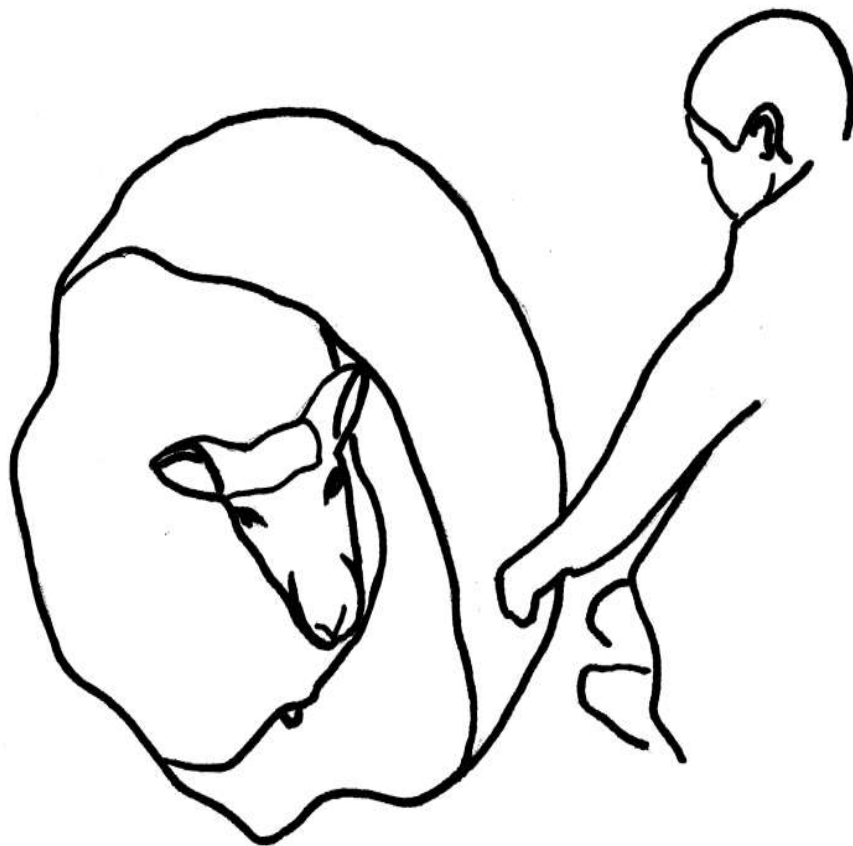
Auteur: MZ

29 oktober 2023

Jezus komt op voor zwakke mensen

Matteüs 12:9-21

STEL DAT U NAAR EEN SCHAP HEBT
EN DAT VALT OP SABBAT IN EEN KUIL...

Thema: Klaargemaakt voor nieuw leven

Doel

De kinderen leren dat Jezus het leven nieuw maakt en iedereen toekomst geeft.

Toelichting

In het joodse geloof bestonden veel wetten en regels. Ze helpen de mensen om zich nauwkeurig aan Gods geboden te houden. De regel was dat je op de sabbat niet werkt. Daar zijn de andere zes dagen voor. De mensen verwachten dat Jezus zich daaraan houdt. Jezus ontmoet in de synagoge een man met een misvormde hand. Jezus wil hem genezen, juist op sabbat, ook al verbieden de regels dat.

Gods bedoeling met de sabbat is niet dat mensen stilzitten, maar dat ze tijd nemen om te zien hoe goed en gaaf de schepping is. Dat ze Hem daarvoor danken en zo leven dat God daardoor geëerd wordt. God wil gezondheid en genezing, geen ziekte en handicap. De sabbat wil mensen gelukkig maken. Juist ook de zwakken, die geen toekomst lijken te hebben.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: De man met de misvormde hand

Richtlijnen: Als inleiding kun je aan de kinderen vragen om hun hand te beschrijven? Hoe ziet die eruit? Wat kun je er mee doen? Heb je wel eens iemand gezien die geen hand had of bij wie de hand beschadigd was? Wat kan zo iemand wel? En wat kan hij niet meer?

Jezus komt vandaag een man tegen met een misvormde hand. Natuurlijk vindt Hij dat naar voor hem. Hij wil hem graag helpen en genezen. Deze man heeft nu weer twee gezonde handen. Hij kan alles weer doen. Wat zal hij blij geweest zijn. Hij krijgt een heel ander leven, want hij kan weer werken en nog veel meer.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God wil een gaaf leven geven

Richtlijnen: Jezus wil goed nieuws brengen. Gods Koninkrijk komt. Hij laat het niet bij woorden, maar doet ook iets. Op de sabbat ontmoet hij in de synagoge iemand met een misvormde hand. Zeker in de samenleving van toen is dat een groot probleem; eigenlijk heb je dan geen leven. Je staat overal buiten. Jezus wil deze man helpen, maar de sabbatswetten lijken dat onmogelijk te maken.

Jezus legt uit dat de sabbat bedoeld is om Gods goede schepping helemaal tot zijn recht te laten komen. Dat mensen zien hoe goed God voor hen is en dat ze er zelf alles aan doen om Hem te bedanken voor zijn liefde en zelf ook Gods goede wereld zichtbaar en voelbaar maken? Wat is er dan op tegen deze man te genezen? God wil een gaaf leven geven.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: De toekomst ligt open

Richtlijnen: Jezus geneest een man met een verschroepde hand in de synagoge op de sabbat. Je kunt daar op verschillende manier naar kijken. De omstanders kijken vanuit de sabbatswetten: op sabbat moet je niet werken. En Jezus doet dat wel. Dat is fout.

Jezus zelf kijkt vanuit Gods bedoeling met de sabbat. God heeft die dag ingesteld om te laten zien dat zijn schepping goed was. Alles ligt klaar om er iets heel moois van te maken. Dat is vooral God eren en bedanken, je helemaal op Hem richten en goed leven in die goede schepping. Daarom gaan wij op zondag naar de kerk, maar hebben we ook extra aandacht voor elkaar. De genezing van deze man past daarbij, want daardoor krijgt hij een nieuwe toekomst, tot eer van God.

Christenen leven vanuit Pasen, de nieuwe sabbatdag. Nadat Jezus is gestorven voor alles dat fout is in ons en in de wereld, ligt alles klaar om alles nieuw te laten worden. Willen we dat vieren of past dat niet in wat wij zien en denken? Wat vinden de jongeren?

Extra bijbelgedeelte: Kolossenzen 2:16-17 en 3:1-3

(Door de opstanding van Jezus is alles anders geworden. Hij is Koning en zal een nieuw leven brengen in Gods luister. De sabbat wil ons op die toekomst wijzen en ruimte maken om naar die toekomst toe te leven.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene Inleiding

Opnieuw heeft Jezus een conflict met zijn tegenstanders, de farizeeën. Dit keer speelt de discussie zich af in hun synagoge. Nu is niet langer een bepaalde zaak, maar een mens in het geding: een man met een verschrompelde hand. De discussie gaat over de volgende vragen: mag je barmhartigheid betonen op de sabbat? Mag je op sabbat een mens genezen? Of moet je toch maar liever de sabbat heiligen en dit werk doorschuiven naar een ander moment? Jezus antwoordt met een wedervraag: zou jij jouw ene schaap, dat in nood is, niet redden? De gedachtegang achter deze discussie is, dat pas wanneer jij of iemand anders in levensgevaar verkeert, het geoorloofd zou zijn om iemand/jezelf te genezen. Maar als er geen levensgevaar is, is elke activiteit verboden op de sabbat. De vraag van de farizeeën komt dan ook niet voort uit een gevoel van medelijden met deze man. Ze is ook niet bedoeld als begin van een academische discussie. De vraag is bedoeld om een valstrik uit te zetten voor Jezus. Barmhartigheid staat hier zogenaamd tegenover rechtvaardigheid of een juiste opvatting van de wet. Als Jezus meteen had geantwoord met: ja, het is geoorloofd om deze man met zijn hand te genezen, dan hadden zij de aanklacht rond gehad.

Jezus stelt echter een vraag: zou jij jouw schaap niet redden? Dat is eigenlijk een retorische vraag: iedereen zou dat schaap redden. En omdat iedereen dit zou doen (dus ook de farizeeën), worden zij door Jezus ontmaskerd als huichelaars. Daarbij stelt Hij verder, dat een mens een schaap verre te boven gaat. Daarom mag je op sabbat goed doen/barmhartig zijn/barmhartige daden stellen. Jezus voegt vervolgens de daad bij het woord. Hij geneest de hand en daarmee deze man. In plaats van blijdschap of verwondering groeit echter de vijandschap bij de farizeeën. Zij besluiten Jezus uit de weg te ruimen. Omdat Jezus de farizeeën en hun plannen doorziet, gaat Hij daar weg. Jezus gaat daar weg, niet om te vluchten, maar om verder te kunnen gaan met spreken van goede woorden en het stellen van goede daden in de geschiedenis van het heil, dat God in Jezus op aarde brengt. Jezus geneest dan ook allen, staat er nadrukkelijk. Ondertussen horen wij ook hier van het zogenoemde Messiasgeheim. Bij Marcus komen we dit als thema vaker tegen, maar nu horen we het toch ook bij Matteüs: de mensen mogen niet zeggen wie Jezus is. Het citaat uit Jesaja 42, 1-4 onderstreept deze gedachte nog eens. Hier wordt de lijdende knecht van God genoemd, echter zonder naam of toenaam. In deze profetie is het dan ook niet de bedoeling dat de knecht zal zegevieren: het recht van God zal zegevieren. In de dienst van de knecht komt God tot zijn eer. Zo mag hier ook de naam van Jezus niet klinken als het gaat om de geschiedenis van heil. God moet alle eer krijgen. Ondertussen is echter voor een goede verstaander duidelijk wie Jezus is en in welke lijn Hij staat: Op zijn naam zullen alle volken hun hoop vestigen. Hiermee wordt terugverwezen naar de zegen van God, die Hij meegaf aan Abram. Abram, die in Matteüs 1, vers 1 al wordt genoemd als de aartsvader van Jezus. Want Hij is de knecht van God die ons de zegen brengt.

Vers voor vers

- Vs. 9 Hun synagoge: waarschijnlijk de synagoge van de farizeese tegenstanders van Jezus.
- Vs. 10 De bedoeling van de farizeeën is duidelijk: ze willen Jezus aanklagen. En opnieuw proberen zij het op grond van het gebod van de sabbatsheiliging.
- Vs. 11v Tegenvraag van Jezus: zou jij jouw ene schaap niet redden? En gaat een mens een schaap niet te boven? De eerste vraag is retorisch: iedereen zou zijn schaap redden. De aanklagers worden hier ontmaskerd als huichelaars. En Jezus komt tot zijn conclusie: op sabbat mag je goed doen/daden van barmhartigheid stellen.
- Vs. 13 Dan geneest hij vervolgens de hand van die man. Hij voegt de daad bij het woord.
- Vs. 14 In plaats van verbazing, verwondering of diepe blijdschap, druipen de tegenstanders af. Hier is heil geschied. Maar de tegenstanders van Jezus willen Hem uit de weg ruimen.
- Vs. 15 Jezus doorziet hen opnieuw. Hij trekt verder om goede daden te doen. Een grote mensenmassa volgt Hem en Hij geneest hen allen.
- Vs. 16 Jezus verbiedt de mensen om bekend te maken wie Hij is. Want Hij is de Messias. Maar de mensen mogen dat niet zeggen.
- Vs. 17 Om dat nog eens te benadrukken is daar het citaat uit Jesaja 42 over de lijdende knecht des Heren. De profetie over deze knecht wordt vervuld in Jezus.
- Vs. 18 De knecht heeft echter geen naam. Wel zegt God hier over zijn knecht, wat Hij ook zei bij de doop van Jezus, (Mt.3:17).
- Vs. 20 De bedoeling van het optreden van de knecht wordt hier genoemd: Het recht zal dankzij Hem overwinnen. Hier gaat het om het recht van God. God krijgt hier de eer. De knecht is slechts zijn dienaar.
- Vs. 21 Toch is het juist deze dienaar op wie de volken hun hoop vestigen. En met deze woorden worden wij herinnerd aan de zegen die God gaf aan Abram: alle volken mogen zich immers gezegend weten in hem en in zijn nageslacht.

Vragen

1. Bij ons is de zondag een heilige dag geworden. Het is de rustdag.
Wat is volgens jou de bedoeling van deze speciale dag?
Hoe ga jij met de zondag om?
2. Wat betekent het voor jou, (en voor de prediking in de kerk), dat Jezus niet wil dat de mensen zeggen wie Hij is?
Moeten wij dan ook maar niks meer over Jezus zeggen?
Of betekent het, dat wij, net als Jezus, God alle eer moeten geven.

Auteur: GD

Liederen

Psalm 103: 1 en 9

Lied 474

(=Gezang 147 LvdK)

Lied 531

(=Gezang 47LvdK)

Hé, kom je kijken wie ik heb ontmoet?

Op Toonhoogte 503

Here der heren

Hemelhoog 593

Dit is mijn hand en dit is mijn voet

Hemelhoog 489

Klap in je handen en zing voor God

Opwekking voor kinderen 84

Er is iemand, die vreselijk veel om mij geeft

Op Toonhoogte 492

De wind steekt op

Hemelhoog 221

Van A tot Z

Hemelhoog 621

Auteur: PZ

De man met de misvormde hand

Inleiding

Rinke, Loes en Eva spelen het spel Twister. Het doek met de gekleurde cirkels ligt op de grond. Eerst gaan Rinke en Loes het proberen. Eva heeft de draaischijf. 'Linkervoet op geel', roept ze. 'Rechterhand op groen.' Zo snel als ze kunnen zetten Rinke en Loes hun voet of hand op de goede plek. Het is best moeilijk. Dan gaat Loes draaien en mag Eva het proberen. Het valt niet mee, steeds weer verplaatsen ze hun voet of hand en soms vallen ze allebei om. Ze moeten er hard om lachen. Het is een leuk spel.

Maar wat nu als je je hand niet goed kunt gebruiken? Dan wordt het lastig.

Heb je wel eens iemand gezien die geen gezonde handen heeft? Of misschien wel helemaal geen hand. Wat kan je dan niet? En wat kan je dan nog wel?

Vertelling

Jezus trekt het land door. De discipelen, zijn vrienden, zijn bij Hem. Overal waar Jezus komt zijn veel mensen. Ze luisteren naar Hem en ze kijken wat Hij doet. Het is al vaak gebeurd dat Jezus iemand beter maakt. 'Een wonder', zeggen de mensen. 'Wat fijn dat Jezus zieke mensen kan genezen.'

Maar dat vindt niet iedereen fijn en goed. Er zijn mensen die Jezus goed in de gaten houden. Ze proberen er achter te komen of Hij iets doet dat niet mag. 'Mag je wel op de sabbat iemand genezen', vragen deze mensen aan Jezus. De sabbat is de rustdag, zoals bij ons de zondag. Dat is een andere dag dan doordeweeks. Maar zou je dan niemand mogen helpen?

Dan vertelt Jezus: 'Stel je voor dat je één schaap hebt en dat ene schaap valt op sabbat in een kuil. Laat je hem daar dan liggen totdat de sabbat voorbij is? Dan wil je dit schaap toch zo snel mogelijk uit de kuil halen? Dat mag, ook op de sabbat. Je mag ook dan goed doen, zoveel als je maar wilt.'

Maar deze mensen vinden het slecht dat Jezus dat zegt. Iemand op sabbat genezen, dat mag niet! 'Dat mag Hij niet doen!', zeggen ze. 'De sabbat is een rustdag.'

En dan ziet Jezus een man aankomen. Een man met een hand die hij niet kan gebruiken. Een hand die verschrompeld is. Hij kan er niets mee beetpakken, het is net of de hand niet bij hem hoort, hij kan er helemaal niets mee. De man komt naar Jezus toe en Jezus maakt hem beter. Hij maakt de hand van de man weer gezond. Zo kan de man zijn hand weer gebruiken. Bij het eten, bij het aankleden en bij nog veel meer. De man is heel erg blij. Hij kan weer gaan werken, wat een feest!

Gebed

Dank U Vader in de hemel dat U ons helpen wil, altijd. Dat wij zelf ook goede dingen mogen doen, ook op de rustdag.

Daar mogen we aan denken en altijd op U vertrouwen. Amen.

Auteur: IFF

God wil een gaaf leven geven

Inleiding

Bekijk met elkaar het filmpje over een schaap en zijn baasje. Het zit vast in een droge afwateringsgeul. <https://www.youtube.com/shorts/Mz2WfBFdOAU>
Het baasje is er maar druk mee!

Bijbelverhaal

Het is de sabbat. Fijn! Op deze rustdag hoeft er niemand te werken. Dat heeft God zo gezegd. Het staat ook in de Tien Geboden. Er staat: Jij en je gezin hoeven dan niet te werken, en ook laat je niemand werken wiens baas jij bent. Je dieren en ook mensen uit andere landen die in je plaats wonen - niemand hoeft te werken! Dat leert iedereen in Jezus' omgeving, ook Hijzelf.

Net zoals anders gaat Jezus deze sabbat naar de synagoge. Ook de farizeeërs doen dat. Zij houden Jezus constant in de gaten, of Hij iets verkeerd doet en ze Hem kunnen opsluiten.

God heeft zijn wet gemaakt om het leven voor de mensen goed te maken. Maar de farizeeërs nemen Gods wet veel zwaarder dan God die bedoeld heeft. Ze maken er extra regels bij, die helemaal niet hoeven! En die leggen ze andere mensen ook op. Zo maken ze het leven met Gods wet, die het leven voor de mensen goed moest maken, juist zwaar en moeilijk.

Maar kijk hoe de wet bedoeld is! Iedereen in Israël kent dit uit Psalm 119:72

De wet uit uw mond is mij meer waard dan duizenden stukken goud en zilver.

En gelukkig snappen honderden jaren later de Joden nog steeds hoe goed Gods wet is. Ze maken er een feest voor; 'De vreugde der wet', Simchat Tora. Dat wordt nog steeds elk jaar gevierd. Drie weken geleden nog, op 7 en 8 oktober. Mensen zingen en dansen dan door de synagoge met alle boekrollen die de synagoge heeft. Het laatste vers uit de Thora wordt voorgelezen, en daarna het eerste weer. Zo komt er nooit een eind aan Gods wet. Het is een groot feest.

Maar de farizeeërs zien geen reden voor feestvieren. Ze willen met Jezus afrekenen! In de synagoge is een man met een lamme hand. Doordat de man hem niet kan gebruiken, is de hand slap en verschrompeld. Als ze Jezus in de gaten krijgen, hebben ze een plan om Hem met deze man in de val te lokken. Ze willen Jezus laten zeggen dat je op de sabbat iemand mag genezen. Want dat is werken, vinden ze. Dan kunnen ze zeggen dat Jezus zich niet aan de wet houdt en Hem in de gevangenis gooien. Dan zijn ze mooi van Hem af. Ze lopen naar Hem toe en stellen de simpele vraag: 'Is het goed om op sabbat iemand te genezen?'

Jezus heeft hen natuurlijk wel door. Met een voorbeeldverhaal geeft Hij antwoord: 'Stel je voor: je hebt één schaap. Maar juist op sabbat valt dat schaap in een diepe kuil en het kan er niet meer uitkomen. Wat doe je dan? Iedereen zou dat arme dier toch redden door het uit de kuil te trekken? Dan maakt het niet uit dat het sabbat is. Nou,

mensen zijn belangrijker dan dieren. Dus als je dat voor een dier al zou doen, zou je dat toch al helemaal doen voor een mens? Dus op sabbat mag je best wat goeds doen.' Dan geeft Jezus de man de opdracht: 'Steek uw hand uit'. De man doet het, en meteen is zijn hand net zo gewoon en sterk als de andere. Hij is niet meer afhankelijk van hulp!

Wauw! Als je zoiets ziet, is dat iets enorm bijzonders! Een hand die er eerst maar een beetje bijhangt en niet kan bewegen, die verschrompeld is, wordt sterk en gespierd, kan ineens alle vingers bewegen, een vuist maken. Als je zoiets voor je ogen in één keer ziet veranderen, snap je gelijk dat een mens dat niet kan, dus dat het God moet zijn die de man genas. Maar geven de farizeeërs toe dat God het was, die dit deed? En zijn ze blij voor de man? Nee, helemaal niet. Ze lopen zelfs de synagoge uit. Dat is wel het toppunt van eigenwijsheid, als je zelfs Gods wonderen negeert! Buiten praten ze boos met elkaar. Nou heeft Jezus het toch weer gedaan! Werken op de sabbat! Ze kiezen ervoor om niet te denken aan het bijzondere wat ze net hebben zien gebeuren. Er is alleen maar die boosheid, waaruit een haat ontstaat in hun hart. En ze bedenken samen: Jezus moet dood! Dan zijn we eindelijk van Hem af en wordt alles weer zoals het was.

Jezus heeft wel door wat ze van plan zijn. Daarom vertrekt Hij ook. Heel veel mensen komen achter Hem aan. En alle zieke mensen geneest Hij. Maar Hij vraagt de mensen om niet door te vertellen wie hen genezen heeft. Nu komt uit wat er eerder al door de profeet Jesaja werd voorspeld. God zei over zijn Zoon die eens op aarde zou gaan komen, en van wie Hij zoveel houdt, hoe die zou zijn.

Hij maakt geen ruzie

en Hij schreeuwt niet.

Hij doet ook niet zijn best om op te vallen.

Als je zwak bent, is Hij geduldig met je.

En als je het moeilijk hebt, is Hij voorzichtig met je.

Hij zorgt voor recht.

Alle volken willen zijn lessen en regels (Jes. 42:1-4)

En het klopt; Jezus die nu op de aarde is, wil inderdaad helemaal niet opvallen. Hij wil God de Vader de eer geven!

Lees verder op de volgende bladzijde

Vragen

- De farizeeërs vinden: Jezus moet dood! Dan zijn we eindelijk van Hem af en wordt alles weer zoals het was. Maar Jezus kwam juist om voor grote veranderingen te zorgen voor de mensen. Weet jij welke verandering de belangrijkste zou zijn?
- Bij ons is de zondag een heilige dag geworden. Het is de rustdag. Wat is volgens jou de bedoeling van deze speciale dag? En hoe ga jij met de zondag om?
- Wat betekent het voor jou, (en voor wat we leren in de kerk), dat Jezus niet wil dat de mensen zeggen wie Hij is? Moeten wij dan ook maar niks meer over Jezus zeggen? Of betekent het, dat wij, net als Jezus, God alle eer moeten geven.

Auteur: PW

De toekomst ligt open

[Matteüs 12:9-21](#)

Julia logeert bij oom Casper en tante Ida. Oom Casper en tante Ida wonen in een groot huis zonder trap. Alle kamers van het huis zijn beneden. Ook zijn er grote deuren en geen drempels. Dat komt omdat Oom Casper in een rolstoel zit. In dit huis kan Julia's oom gemakkelijk van de keuken naar de kamer gaan en 's avonds als hij moe is, naar de slaapkamer. Een trap op klimmen kan hij niet, maar een heleboel andere dingen kan hij wel. Om hem daar een beetje bij te helpen heeft oom Casper ook een hond. Max heet de hond. Max is superbraaf en let altijd heel goed op wat oom Casper vraagt van hem. Ook kan Max heel bijzondere dingen, zoals deuren open maken en de schoenen van oom Casper bij hem uitdoen en naar de gang brengen. Max is een hulphond. Dat staat ook op zijn brede vestriem. Zo kunnen mensen weten dat je Max niet zomaar moet gaan aaien als je hem samen met oom Casper op straat tegenkomt. Max is er dan voor oom Casper. En oom Casper is er ook voor Max. Max houdt heel veel van oom Casper, dat kan Julia wel zien. Op zaterdagochtend gaat Julia met Oom Casper, en natuurlijk met Max boodschappen doen. Normaal pakt Max altijd alle boodschappen die onderin liggen, maar nu kan Julia ook een handje helpen. Het is leuk om dingen samen te doen.

Het is mooi weer. Vanavond willen tante Ida en oom Casper met Julia barbecueën. Oom Casper houdt erg van vlees. Hij heeft ook een favoriete slager, daar gaan ze vandaag naartoe. Als ze voor de deur staan stopt Julia ineens. Ze wijst naar het raam waar een bordje achter gezet is. 'Kijk oom Casper, het is hier verboden voor honden. Hoe kan dat nou, we zijn hier toch met Max?' 'Max mag mee, dat komt doordat hij een hulphond is, dan telt die regel niet,' zegt oom Casper. Hij geeft Max een teken en Max opent de deur van de slagerij. Julia kijkt nog eens naar het bordje en dan naar Max. Max is toch echt een hond, en het is hier verboden voor honden. 'Ha Casper, ha Max!', zegt de slager vrolijk. 'Wie hebben jullie meegenomen?' Hij wijst naar Julia. 'Dit is Julia', zegt oom Casper. 'En vanavond gaan we barbecueën. Maar misschien kun je Julia nog even helpen. Ze zag het bordje bij de deur, dat hier geen honden mogen komen. Ik vertelde dat Max wel mee mocht. Kun je Julia geruststellen? Volgens mij is ze nog niet helemaal overtuigd. Oom Casper had vast de twijfel op haar gezicht wel gezien toen ze naar binnen gingen. 'Nou,' zegt de slager, 'honden zijn hier inderdaad niet heel welkom. De meeste honden houden erg van vlees en het is hier voor hen wel heel moeilijk om zich in te houden met al dat lekkers. De ene hond is de andere niet natuurlijk, maar dat kan ik aan de buitenkant niet zien. Daarom komen hier geen honden. Behalve Max. Max heeft geleerd heel goed te luisteren en zijn werk is in de

eerste plaats om te doen wat je oom van hem vraagt. Ik weet dat Max dat altijd zal doen en ik ben blij dat hij er is.' Julia glimlacht om het verhaal.

'Je oom is één van mijn beste klanten, dan zou ik wel dom zijn om te zeggen dan Max hier niet mag komen. Ik denk dat jij Casper hier dan ook niet meer zou komen. Anders is het reuze-onhandig boodschappen doen!' Julia snapt het. Het bordje heeft een reden. Het is niet zo dat de slager niet van honden houdt, maar het is niet goed voor de winkel als er allemaal honden mee komen boodschappen doen. Maar dat Max mee komt is juist wél goed voor de winkel, want oom Casper is een goede klant.

Oom Casper geeft de bestelling door en Max brengt de portemonnee van oom Max naar de slager en na het betalen weer terug. Ook legt Max het tasje met vlees voorzichtig in het mandje van oom Caspers rolstoel. 'En onderin zit weer wat lekkers voor Max hè?' knipoogt de slager. 'Lekker voor thuis'.

Julia vindt de slager erg aardig, en het vlees dat hij verkoopt is ook lekker. Dat kan ze proeven bij het barbecueën. Ze denkt dat Max het ook erg lekker vindt, want hij smult als zij gaan eten heerlijk van het worstje dat de slager meegaf.

Julia leerde dat regels een reden hebben en dat je, als je die reden vergeet en heel streng wordt met de regels, het wel eens minder goed kan uitpakken dan de bedoeling is.

Bijbelgedeelte

Vandaag luisteren we naar een bijbelverhaal waarin het over regels en wetten gaat. Jezus is in de synagoge en daar is een man met een hand die niet meer werkt. Deze man heeft een moeilijk leven. Zonder goede handen kon je niet werken vroeger, en er waren ook nog geen hulphonden om je een beetje op weg te helpen.

Het is sabbat, dan is het verboden om werk te doen volgens de strenge regels van de farizeeën. Er wordt een vraag gesteld aan Jezus: 'Zou iemand op sabbat genezen mogen worden?'

Jezus geeft nog geen antwoord, maar stelt een vraag terug. Hij weet wel dat dit aan Hem gevraagd wordt om Hem te betrappen. Om te kunnen zeggen dat Hij zich niet aan de wetten houdt. Maar Jezus is juist gekomen om mensen beter te maken en te laten zien hoe groot het Koninkrijk van God is. Juist op sabbat zou je dat moeten laten zien. De vraag die Jezus terugstelt is: 'Als er op de sabbat een schaap in een kuil valt, zou je het dan redden?'

Het antwoord van Jezus is: 'Ja, natuurlijk. Een mens is veel meer waard dan een schaap. Op sabbat mogen we goed doen,' Jezus geneest de hand van de man. Dat is heel fijn voor de man. Zijn toekomst is in één keer veel rooskleuriger dan toen zijn hand nog ziek was. Nu kan hij veel meer, ook werken bijvoorbeeld.

De sabbat is er voor de mensen, laat Jezus zien. De regels over de sabbat zijn er om mensen te laten stilstaan en uitrusten, niet om het de mensen moeilijk te maken! Je mag goed doen op die dag en genieten van wat God geeft. Maak het jezelf niet moeilijk door de bedoeling van de wet te vergeten. En Jezus kan het weten. Hij was er al toen de wereld gemaakt werd en toen God op de zevende dag zei dat Hij ging uitrusten en genieten.

Vertel!

- Wij vieren geen sabbat meer, maar hebben op zondag een bijzondere dag om uit te rusten. Hoe vind je dat er zo'n dag is?
- (Hoe) kun je merken dat de zondag een andere dag is dan de overige dagen?
- Wat vind jij van regels?
En van regels die in de Bijbel staan?
- Wat zou je kunnen doen om van de zondag een (nog) mooiere dag te maken?
- Als Jezus terugkomt dan is er altijd vrede, altijd rust. Daar mogen we op zondag ook aan denken en iets van zien. Lukt dat jou ook?

Auteur: MZ

1 november 2023

God zegent zijn kinderen

Psalm 134

Thema: Gezegend door God naar huis

Doel

De kinderen ontdekken dat God je zegent. Daarvoor kun je Hem danken, maar je kunt die zegen zelf ook weer uitdelen aan anderen.

Toelichting

Op Dankdag voor gewas en arbeid wordt in veel kerken een dienst gehouden, speciaal om God te danken voor wat het groeiseizoen heeft opgeleverd. Je kunt immers groei niet organiseren. Je kunt goede voorwaarden creëren, maar je bent en blijft afhankelijk van het weer. De fabrieken en dienstverlenende bedrijven zijn weer sterk afhankelijk van de economie: als mensen zuinig aan moeten doen, geven ze minder uit aan iets nieuws.

Psalm 134 geeft aan dat God ons zegent. Hij wil voor mensen zorgen en hen steeds nabij zijn. Deze Psalm werd gezongen wanneer de pelgrims Jeruzalem verlieten en weer naar huis gingen na een feest. Ze riepen de priesters om bij hun werk in de tempel God te prijzen; zij blijven daar immers, terwijl de pelgrims er niet meer zijn.

De priesters antwoorden daarop met het uitspreken van Gods zegen: de HEER gaat met de pelgrims mee naar huis. Wat ze hebben ontvangen in Jeruzalem mogen ze doorgeven en uitdelen. Hun geloof werkt door in hun dagelijks leven.

Gezegende mensen geven die zegen door in hun woorden en daden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Utdelen is fijn

Richtlijnen: Leg de jongste kinderen uit wat Dankdag is. Op het land zijn groente, fruit, enz. gegroeid. Hun ouders hebben die gekocht met het geld dat zij verdienden met werken. En toch bedanken we ook God voor ons eten. Hij laat zien dat Hij ons niet vergeet, dat wij gelukkig zijn. Hij geeft graag iets aan ons. Hij zegent ons en wij bedanken Hem. Dat doen we met woorden (zingen en bidden) naar God.

Maar God bedanken kun je ook doen door van Gods zegen uit te delen. We delen met elkaar. Als jij snoep is het leuk je vriendinnetje er ook één te geven. Samen snoepen is veel fijner. Als God jou gezond laat zijn, kun jij een ziek kind uit jouw groep helpen die iets niet kan. God zegent ons en wij delen die zegen, wat wij krijgen met elkaar.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gods zegen voor jou en een ander

Richtlijnen: Waarom zou je danken voor je eten en een huis met een fijne slaapkamer en speelgoed? Eten koop je toch en je ouders werken toch om je huis en je spullen te kunnen betalen? Toch bedanken we God ervoor, juist ook op Dankdag in de kerk. We zeggen: dankuwel God, dat u het eten liet groeien. Er was genoeg regen en zon. Dankuwel dat wij goed konden leven, gezond waren, naar school mochten en naar de sportclub. U hebt ons veel gegeven, U hebt ons gezegend.

Maar naast dankbaarheid naar Hem verwacht God ook dat we iets goeds doen met zijn zegen. We kunnen delen met iemand die minder heeft dan wij. Andere kinderen hebben misschien niet zoveel speelgoed of mooie kleren of een stoere fiets, omdat hun ouders wat armer zijn. Mag zo iemand met jouw meespelen of een rondje op jouw fiets? Help jij een zieke vriend of vriendin door even het huiswerkschrift te brengen? Gods zegen is niet alleen voor ons, maar ook voor een ander. Leg dan Psalm 134 uit (zie de toelichting).

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gezegend om te zegenen

Richtlijnen: Praat met de jongeren over de zin van Dankdag. We kunnen niets laten groeien op het land. We hebben de economische omstandigheden niet in de hands. Wij kunnen vrede en veiligheid niet zeker stellen. We zijn afhankelijk van God die ons zijn liefde geeft in deze dingen. Daarom danken we Hem. We loven en prijzen Hem om wat Hij geeft, om zijn zegen.

Maar we gaan ook naar huis met die zegen om er iets mee te doen. We geven Gods zegen door, delen die uit. Juist aan mensen die minder geluk hebben dan wij in het leven (armen, zieken, gehandicapten, vluchtelingen). Dat lezen we ook in Psalm 134. Psalm 134 geeft aan dat God ons zegent. Hij wil voor mensen zorgen en hen steeds nabij zijn. Deze Psalm werd gezongen wanneer de pelgrims Jeruzalem verlieten en weer naar huis gingen na een feest. Ze riepen de priesters om bij hun werk in de tempel God te prijzen; zij blijven daar immers, terwijl de pelgrims er niet meer zijn.

De priesters antwoorden daarop met het uitspreken van Gods zegen: de HEER gaat met de pelgrims mee naar huis. Wat ze hebben ontvangen in Jeruzalem mogen ze doorgeven en uitdelen. Hun geloof werkt door in hun dagelijks leven.

Gezegende mensen geven die zegen door in hun woorden en daden

Extra Bijbelgedeelte: Jakobus 2:14-16

(Geloven in God en de Here Jezus is goed. Je leest wat God zegt in de Bijbel en je bidt. Dat zijn woorden, maar er horen ook daden bij. Je zegt dat God goed is, maar bent zelf ook goed voor een ander.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene Inleiding

Het boek van de Psalmen kent een bepaalde onderverdeling. Psalm 134 hoort in deze onderverdeling thuis in een rij psalmen, die al begint bij Psalm 120. We kennen deze psalmen als pelgrimliederen. Ze werden gezongen bij de pelgrimstochten, die de Israëlieten ieder jaar weer hebben ondernomen, van hun huis naar het Huis van God in Jeruzalem en van de Tempel weer terug naar hun eigen woning. Deze pelgrimstochten vonden plaats rondom de hoge feesten van het joodse volk. Als voorbeeld kennen wij daarvan bijvoorbeeld de geschiedenis van Elkana, Hanna en Peninna (1Sam.1:3) en ook de geschiedenis van de 12-jarige Jezus in de Tempel, (Lucas 2,41vv).

Psalm 134 is het laatste pelgrimlied. Opvallend in deze Psalm is, dat iedereen, die God dient in de Tempel, wordt opgeroepen om de HEER te zegenen en dat God, op zijn beurt, gebeden wordt om zijn dienaren te zegenen. In het Hebreeuws staat hier een woord, dat behalve zegenen, ook met het woord loven of prijzen vertaald kan worden. Als wij dus de Heer prijzen, dan doen wij in principe hetzelfde, als wanneer God ons zegent. Wij maken God groot door zijn naam te prijzen en te danken. En Hij maakt ons groot door zijn zegen over ons uit te spreken.

In Psalm 134 worden de dienaren van God aangesproken, die Hem dienen in de Tempel. Hierbij gaat het om de priesters en de levieten. Opmerkelijk voor ons is de gebedshouding, die van hen gevraagd wordt: Hef uw handen op... Op het moment dat God zijn zegen uitsprekt, heft ook hij zijn handen op. De hemelse hand kan hier de hand van de tempeldienaar grijpen. Zo grijpt en omvat de zegen van God de lofprijzing van de mens, die hem geschapen is. Hij heeft immers de hemel en de aarde gemaakt. Zo wordt hij al van oudsher in Jeruzalem aanbeden. En zo wordt hij ook door ons geloofd en geprezen op de reis die wij zelf ook gaan.

Vers voor vers

- Vs. 1 Een pelgrimlied: een lied ha ma'aloth. Dit zijn liederen die tijdens de bedevaart gezongen werden door pelgrims op hun reis van en naar de Tempel in Jeruzalem.
Psalm 134 is het laatste lied van deze verzameling van liederen die begint met Psalm 120.

Zegen de Heer...

Het werkwoord zegenen kan ook vertaald worden met: loven, prijzen, danken.

Als wij God 'zegenen', zeggen we meestal dat wij Hem loven.

Als God echter zegent, spreken wij van zegenen.

De zegen komt immers van boven. De lof volgt daarop en gaat naar omhoog.

Opvallend is vervolgens, dat de tempeldienaars worden opgeroepen om God te loven en te prijzen en dat hetzelfde van God gebeden wordt. Duidelijk is, dat God Heer is over ons allen en dat hij ons in alles verre te boven gaat. In vers 3 klinkt het daarom allemaal meer als wens en gebed, dan als oproep.

- Vs. 2 Hef uw handen op... Dit is een normale gebedshouding voor Israël. Met de beide handen naar omhoog, toont de bidder, dat hij met lege handen staat. Maar ook dat hij zijn gebed opdraagt aan God. Tenslotte is de Heer in staat om door middel van zijn zegen een keer te brengen in het lot van de bidder. Op dat moment neemt hij de bidder zegenend bij de hand om hem te leiden op de weg, die God met hem zal gaan.

- Vs. 3 God werd al van oudsher in Jeruzalem aanbeden als de Schepper van hemel en aarde, (vgl.Gen.14, 18 en 19, de ontmoeting tussen Abram en Melchisedek, de koning van Salem).

Deze God is de God van het verbond, waar Hij meetrekt en optrekt met zijn volk in de liederen die het volk zingt tijdens de pelgrimstochten. Zo komen twee grote thema's in het Oude Testament samen: in de pelgrimliederen/reizen trekt God met Israël mee als God van het verbond. In de Tempel wordt Hij aanbeden als de schepper van hemel en aarde. Zo wordt de HEER geloofd en geprezen. En zo mogen wij bidden om de zegen die Hij geeft.

Vragen

- In deze psalm worden de tempeldienaars opgeroepen om God te loven en te prijzen.
Als jij iets zou kunnen zeggen, bijvoorbeeld tegen je kerkenraad en je predikant, wat zou jij dan tegen hen willen zeggen? En waarom?
- Is het voor jou belangrijk, dat je weet dat je gezegend bent door God? Of maakt het je niet zoveel uit? Vraag je wel eens aan God om zijn zegen? En wat verwacht je daar dan van?

Auteur: GD

Liederen

Psalm 134

Lied 716

Lied 718

Komt, prijs de Heer

Dank U wel voor de sterren en de maan

Voor alle goede gaven, Heer

O Heer mijn God

Komt, Laat ons vrolijk zingen

Zeg, Wie heeft geschapen?

(=Gezang 350 LvdK)

Opwekking 66

Hemelhoog 551

Hemelhoog 552

Opwekking 407

Hemelhoog 250

Hemelhoog 256

Auteur: PZ

Uitdelen is fijn

Het is oktober en Sanne is bijna jarig. Ze wordt zes jaar. Ze is al veel aan het bedenken. 'Wat zal ik allemaal krijgen voor mijn verjaardag?', denkt ze. Misschien wel een fiets. Of tekenspullen of een nieuwe schooltas. Maar ze denkt ook: 'Wat zal ik uitdelen in de klas, aan de kinderen?' Dat moet wel iets lekkers zijn.

Sanna heeft al een plannetje. Bij het avondeten wil ze het wel vertellen, maar papa vertelt eerst iets. 'We gaan bidden en danken', zegt hij. 'We danken voor het eten dat iedere dag weer op ons bord ligt. God laat alles groeien en wij mogen hiervan leven'. 'Ja', zegt mama, 'daar gaan we op Dankdag extra voor danken in de kerk. En we gaan ook vruchten en groenten uitdelen om zo te laten zien dat God goed voor ons zorgt.' Dat gebeurde heel lang geleden ook al.

In de Bijbel staat een mooie psalm, daarin wordt ook bedankt voor het eten waar God altijd voor zorgt. Groenten, vruchten, aardappelen. Maar wij moeten dan ook goed voor de aarde zorgen, zodat alles goed kan groeien'. Eigenlijk deelt God uit aan alle mensen.'

'Net als ik ga uitdelen als ik jarig ben', zegt Sanna. Dan krijgen alle kinderen in mijn klas wat lekkers. Maar geen groenten toch, of aardappelen?

'Wat had je willen trakteren?', vraagt mama. Sanna zegt: 'chips! Dat is toch van aardappelen gemaakt?' Dat is een goed idee van Sanne. Met mama zoekt ze ringeling chipjes uit. Die gaan in kartonnen bekertjes en samen met mama maakt Sanne rode dekseltjes van karton erop. Dan nog stipjes van wit papier en het lijkt net een paddestoel! Het wordt vast een fijne verjaardag.

Gebed

Goede God, dank U voor het zonlicht dat ons wakker maakt en bloemen laat opengaan.

Dank U wel voor regendruppels die op de bladeren blijven liggen en droge grond vruchtbaar maken.

Dank U wel voor bomen die voor dieren en mensen schaduw geven om uit te rusten.

Dank U wel voor vlinders die dansen en bijen die zoemen.

Dank U voor zoveel eetbaars dat groeit om ons te voeden, voor bessen en knollen en granen en groenten. Help ons met nog meer aandacht te zorgen voor wat we ontvangen uit uw hand.

Voor al het goede dat U geeft danken we U. Amen.

Auteur: IFF

Gods zegen voor jou en een ander

Inleiding

Zing met elkaar het Onze Vader. Kies bijv. uit deze:

Die van Elly en Rikkert

Of bijv. Opwekkingsliederen 436.

Of misschien vinden de kinderen een Engelse variant mooi om naar te luisteren, zoals 'Our Father' van Michael W Smith. Bij een filmpje is een versie met meeleestekst handig. Deze kun je evt. ook achteraf bij een verwerking laten horen

Bijbelverhaal

In het gebed dat Jezus ons leerde, het 'Onze Vader', staat de regel: 'Geef ons heden (vandaag) ons dagelijkse brood' Maar je hebt al elke dag genoeg eten. Moet je er dan nog voor bidden?

En waarom zou je danken voor je eten en een huis met een fijne slaapkamer en speelgoed? Eten koop je toch, en je ouders werken toch om je huis en je spullen te kunnen betalen? Toch bedanken we God ervoor, juist ook op Dankdag in de kerk. We zeggen: 'Dank u wel God, dat u het eten liet groeien. Er was genoeg regen en zon. Dank u wel dat wij goed konden leven, gezond waren, naar school mochten en naar de sportclub. U hebt ons veel gegeven, U hebt ons gezegend.'

Maar naast dankbaarheid naar Hem verwacht God ook dat we iets goeds doen met zijn zegen. We kunnen delen met iemand die minder heeft dan wij. Andere kinderen hebben misschien niet zoveel speelgoed of mooie kleren of een stoere fiets, omdat hun ouders niet zo rijk zijn. Mag zo iemand met jou meespelen of een rondje op jouw fiets? Help jij een zieke vriend of vriendin door even het huiswerk langs te brengen? Gods zegen is niet alleen voor ons, maar ook voor een ander.

Psalm 134 is gemaakt voor pelgrims. Dat zijn reizigers die speciaal komen om naar de tempel te gaan. Deze psalm werd gezongen, wanneer de pelgrims Jeruzalem verlieten en weer naar huis gingen na een feest. Ze riepen de priesters op om bij hun werk in de tempel God te prijzen. Want die blijven daar, terwijl de pelgrims er niet meer zijn.

De priesters antwoorden daarop met het uitspreken van Gods zegen: de HEER gaat met de pelgrims mee naar huis. Wat ze hebben ontvangen in Jeruzalem mogen ze doorgeven en uitdelen. Hun geloof werkt door in hun dagelijks leven. De gezegende pelgrims geven die zegen door in hun woorden en daden.

Een lied voor reizigers die in Jeruzalem naar de tempel zijn geweest.

Dank de HEER.

Volk:

Dank de HEER, knechten van God,
jullie die dag en nacht in zijn tempel zijn.
Bid in zijn heilige tempel, dank de HEER!

Priesters:

Laat de HEER jullie geluk en vrede geven vanuit Sion,
de HEER die de hemel en de aarde gemaakt heeft.

Auteur: PW

Gezegend om te zegenen

Bijbelstudie/verhaal

Vandaag is het Dankdag. In onze kerken is er één doordeweekse dag in het jaar apart gezet om samen te komen en te danken. Blijkbaar hebben de kerkleiders vroeger bedacht dat het belangrijk is om één dag hiervoor te reserveren. Waarom zou je dat doen?, vraag je misschien. We gaan vandaag hier meer over nadenken.

We beginnen met een opdracht: (papier en pen nodig)
Schrijf 10 dankpunten op: Als je denkt aan vandaag, waar wil je voor danken?

En dan 10 dankpunten als je denkt aan de afgelopen periode in jouw leven.

Nu nog 10 dankpunten als je denkt aan wie God is. (voor jou, voor je omgeving, voor de wereld)

Even napraten: Wat doet het met je, als je 30 dingen hebt opgeschreven? Wat ontdek je met deze opdracht? Vertel het elkaar!

Je moet echt even verzinnen om te bedenken waar je voor wilt danken. Toch? Vragen kunnen we altijd, maar danken wordt een stuk lastiger. Toch is het belangrijk om te ontdekken waar we voor kunnen danken, waar we dankbaar voor zijn. Daarom vandaag een les in danken. Danken om anders te denken. Niet kijken naar wat je niet hebt, maar juist kijken naar wat je hebt. Als je dankbaar bent, kijk je anders naar jezelf en naar degenen in je klas of in je familie of in de straat. Je ontdekt hoe gezegend je bent, omdat God voor je zorgt. Omdat je mensen om je heen hebt. Omdat er een kerk is, waar je mee kan doen, waar je samen met anderen leert geloven.

Lees nu eerst Psalm 134.of zing samen deze psalmwoorden.

- 1. Kom, trouwe dienaars van de HEER,
die altijd klaar staan tot zijn eer,
hef jullie handen op naar Hem.
Zegen de HEER met hart en stem.*
- 2. Zijn zegen wensen wij voor jou:
vrede uit Sion, liefde, trouw
van Hem die jou tot leven riep,
die hemel, zee en aarde schiep.*

Dit is een pelgrimslied, een lied voor onderweg. Deze psalm werd door de Israëlieten gezongen, als ze onderweg waren op reis naar Jeruzalem om daar feest te vieren. Van een hele rij psalmen is dit de laatste. Een soort afscheidslied. Een lied vol zegen. De mensen staan voor de tempel, ze maken groepjes om weer te vertrekken, ieder naar zijn eigen huis. Maar voor ze teruggaan, zingen ze de priesters en levieten toe: Zegen de HEER. En de priesters op hun beurt zingen: De HEER zegene u uit Sion.

Zegen de HEER, dat klinkt wat vreemd, maar dat betekent dat je goede woorden over God spreekt. Dat je Hem de eer geeft. Hef je handen op, je mag je uitstrekken naar God. Dat is een mooie houding, die past bij bidden, lofprijzen en goede woorden spreken.

Zegen de HEER. Het gaat alleen om zijn Naam. Met deze woorden nemen de Israëlieten afscheid. Zo kunnen ze weer naar huis. Met de zegen van God over hun leven. Ze weten: er wordt gebeden. God wordt geëerd. Het werk gaat door. Hier in de tempel worden offers gebracht. Met de zegen kunnen ze verder. Het gewone leven in. Zij staan er niet alleen voor. God is erbij! God kijkt naar zijn kinderen vol liefde. Hij is er steeds weer. Hij geeft zijn vrede.

Wat is nu belangrijk als ze weer aan hun eigen werk gaan? Dat God gezegend wordt. Dat er mooie woorden van God gesproken worden. Dat Hij de eer krijgt.

Daarom vandaag op Dankdag een stuk bewustwording: Het is belangrijk dat wij danken gaan leren, samen met de Israëlieten toen, daar op het tempelplein in Jeruzalem. We bedenken mooie woorden om over onze God uit te spreken. Pak je pen en papier er maar weer bij. Schrijf er minstens 10 op. Je mag ze ook opzoeken in je Bijbel.

Tot slot

Nog even napraten:

- De zegen aan het eind van de kerkdienst is het teken van een begin! God zegent je. Hij zegt: Ik ga met je mee. Draag deze zegen mee naar degenen die je ontmoet. Wat betekent dit voor jou?
- Een opdracht voor ons allemaal: (*voor de rest van ons leven*). Hiervoor heb je een schriftje nodig. (*Leg dat op je bureau of nachtkastje*) We gaan aan het eind van elke dag 10 dankpunten opschrijven. Maak er een gewoonte van. Gezegend zal je zijn!

Auteur: RE

5 november 2023

De gelijkenis van de zaaier

Matteüs 13:1-9 en 18-23

Thema: Zaaïen en groeien

Doel

De kinderen leren dat de woorden van God worden uitgestrooid als zaad in de wereld. Ze groeien en leveren vruchten op bij mensen.

Toelichting

God wil zijn woorden graag doorgeven aan de mensen. Ze gaan Hem aan het hart. Mensen moeten weten van zijn liefde en leren hoe ze gelukkig worden en blijven. Het doel is dat ze in God geloven: dat in hun leven Gods vrede, vergeving, recht, liefde en aandacht voor de ander zullen groeien. Jezus zaait overal, rijkelijk. Ook waar het niets lijkt uit te werken. Als mensen onverschillig zijn (harde grond) of met andere dingen bezig (onkruid), is er dan ruimte voor God?

Ja, de zaaier (Jezus zelf) hoopt op groei en oogst. Hij weet dat Gods woorden hun werk doen, zo sterk zijn ze. De vraag die Hij ons stelt is: Wat doen wij met de woorden over zijn liefde, vergeving en trouw voor mensen?

Titel van het ONDERBOUW verhaal: Zaaïen

Richtlijnen: Praat met de jongste kinderen over zaad. Wat is dat eigenlijk? Wat moet je daarmee doen? Neem zaad en grond en eventueel wat daaruit groeit mee. Je kunt hen ook zelf iets laten zaaïen.

In het bijbelverhaal van vandaag ontmoeten we een boer die zaait. Niet zomaar een paar plantjes. Nee, hij heeft een zak op zijn buik vol met zaad. En dat gooit hij uit over het hele land. Honderden, duizenden zaadjes. Niet alles komt op. Harde grond en onkruid houden dat tegen. Waar zou het zaad het beste groeien?

Titel van het MIDDENBOUW verhaal: Zaaïen en groeien

Richtlijnen: Vertel een inleidend verhaaltje over een kind dat andere kinderen enthousiast iets vertelt dat hij heeft meegeemaakt. Hij is er vol van. Eén luistert niet, want hij is met z'n telefoon bezig, een ander valt hem in de rede met zijn eigen verhaal. Gelukkig luisteren de meesten wel goed. Ze leven mee en zijn met de verteller enthousiast. Het is fijn samen.

Leg uit dat Jezus de gelijkenis niet vertelt om uit te leggen hoe zaaïen in een akker gaat. Dat wist iedereen wel (weten de kinderen dat ook?). Hij wil duidelijk maken dat God zijn woorden in de harten van mensen strooit. Gaat er daardoor iets bij hen groeien? Worden ze blij van wat God geeft en wat God hun leert om gelukkig te zijn? Niet allemaal, sommige mensen luisteren niet of vinden andere dingen belangrijker. Maar gelukkig groeit bij veel mensen de blijde boodschap. Hoe merk je dat?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gods boodschap valt in goede aarde

Richtlijnen: Kennen de prepubers de uitdrukking 'in goede aarde vallen'? Die betekent dat iets wordt gewaardeerd, dat iets je aanspreekt. Wanneer valt muziek, uitgaan of een cadeautje bij jou in goede aarde?

Jezus vertelt over een zaaier. Iedereen die naar Hem luistert herkent dat niet alle zaad opkomt en tot resultaat leidt. Op keiharde grond, op stenen met een klein laagje grond of tussen de distels levert zaad weinig op. Zo gaat het ook met mensen, als Jezus Gods woorden in hun harten zaait. Niet iedereen luistert of wil zich voor Gods blijde boodschap openstellen en eraan gehoorzamen en er steeds uit leven. Het wonder is, dat er toch een grote oogst is. Het zaad en de akker zijn goed en God is machtig. Zijn woorden doen waarvoor Hij ze heeft bedoeld, ondanks alle hindernissen.

Extra bijbelgedeelte: Psalm 1:1-3

(Luisteren naar Gods woorden maakt je tot een boom die veel vrucht draagt).

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Jezus vertelde veel gelijkenissen. Matteüs heeft in hoofdstuk 13 een hele reeks gebundeld. Die gaan vooral over de groei van het Koninkrijk van God. Het is de derde uit een serie van vijf toespraken in het boek van Matteüs: 5:1-7:28; 10:1-11:1; 13:1-53; 18:1-19:1 en 21:23 t/m 25:46. Ze eindigen met de woorden 'toen Jezus deze woorden beëindigd had, gebeurde het dat ...'

De derde toespraak begint met de gelijkenis van de zaaier.

Vers voor vers

- Vs. 1vv Aan de oever van het meer van Galilea. 'Het huis' is waarschijnlijk in Kafarnaüm waar Jezus wel vaker verbleef (4:13, 9:1). Vanwege de grote drukte gaat Jezus in een boot zitten en spreekt de mensen toe. In hoofdstuk 13 heeft Matteüs een bundel gelijkenissen van Jezus samengebracht in één toespraak. De gelijkenis van de zaaier is de eerste.
- Vs. 4 Het zaad dat op de weg viel. Dit gaat om een onverhard pad aan de rand van een akker. Zaadkorrels blijven er gewoon op liggen.
- Vs. 5v Het zaad dat op rotsachtige grond viel. Onder de zichtbare akkergrond kan een stuk rotsbodem verborgen liggen.
- Vs. 7 Het zaad dat tussen de distels viel. Onkruid groeit overal, je ziet het pas als het zaad daarvan ontkiemt of als de wortels beginnen uit te lopen.
- Vs. 8 Het zaad dat in goede grond viel en een grote opbrengst geeft: dertig-, zestig- en honderdvoudig. Honderdvoudig wil zeggen, dat één gezaaide tarwekorrel een halm voortbrengt met een aar waarin honderd nieuwe tarwekorrels gegroeid zijn. Of anders gezegd: als je 100 kg op een hectare inzaait, dan krijg je een oogst van 100 keer 100 kg dat is 10.000 kg. Dat is het idee dat er achter zit. Maar geen enkele akker die dat opbrengt. De gemiddelde opbrengst van een akker toen was klein. Als je 1 kg inzaaide, dan mocht je blij zijn als je er 4 kg afhaalde. Wanneer het allemaal heel goed ging, dan kon je het dubbele daarvan oogsten. Dat hing van de regen af en van het ongedierte enz. De boeren oogsten nu 50 à 60 keer zoveel van de akker dan ze inzaaien, mede dankzij gewasveredeling en kunstmest.
- Vs. 9 Oproep om goed te luisteren en iemand te worden die veel vrucht draagt.
- Vs.18vv Hier geeft Jezus aan zijn leerlingen (vs. 10) de uitleg van de gelijkenis. De verschillende bodemsoorten die Jezus noemt, moeten we niet zien als verschillende groepen van mensen, maar meer als verschillende luisterhoudingen van mensen. Luisterhoudingen die samenhangen met omstandigheden die ieder van ons kan meemaken en die een belemmering kunnen vormen om vrucht te dragen.
Het slot van de gelijkenis laat zien waar het om gaat: luisteren, begrijpen en doen wat Jezus ons leert. De opbrengst van dertig-, zestig- en honderdvoudig is voor de tijd waarin Jezus leefde onwaarschijnlijk groot. Jezus belooft dus: als wij het woord van God in ons leven opnemen, kan het veel meer doen, dan je ooit voor mogelijk houdt. Dit wijst op de geweldige groeikracht van het Koninkrijk van God.
- Vs. 19 Het zaad dat op de weg viel. Dit gaat over mensen die 'het woord van het Koninkrijk' niet begrijpen. Dat wil zeggen: naast zich neer leggen en er niets mee doen. Jezus ziet hierachter het werk van de boze. Maar het kan ook subtieler gebeuren: zijn er terreinen in ons leven waar we onbewust of zelfs bewust God buiten laten?
- Vs.20v Het zaad dat op rotsachtige grond viel. Jezus noemt hier moeilijke omstandigheden en vervolging als belemmering om vrucht te dragen. Het gaat om de vraag of ik op God blijf vertrouwen ook als het leven tegen zit, als het kwaad ons overkomt, als anderen je belachelijk maken omdat je Jezus volgt? Zolang het goed voelt en er vreugdevolle ervaringen zijn dan kan het prima zijn om Jezus te volgen. Maar, wie Jezus wil volgen moet voorbereid zijn op moeilijkheden.
- Vs. 22 Het zaad dat tussen de distels viel. Het evangeliewoord kan verstikt worden, zegt Jezus, door zorgen omdat er van alles tekort is in je leven, maar ook door de verleiding van rijkdom. Natuurlijk bedoelt Jezus niet dat je zorgen om kleding, voedsel, je gasrekening e.d. onbelangrijk zijn! Hij wil ons leren om alles, ook onze zorgen binnen het Koninkrijk van God te brengen – onder zijn heerschappij en onder zijn zorg!
Met verleiding van rijkdom bedoelt Jezus dat voorspoed en geld ons zo makkelijk kunnen wegtrekken van God en zijn Koninkrijk. De vraag is: mag de eeuwige God de baas zijn over mijn pinpas en mijn bankrekening? Over mijn plannen om iets nieuws te kopen? Of beschouwen we dit alles liever als 'neutraal terrein'?
- Vs. 23 Het zaad dat in goede grond viel. Luisteren en begrijpen betekent zó leven dat alle terreinen van je leven doordrongen zijn van het onderwijs van Jezus. Dan zullen we doen wat Hij belangrijk vindt. En zo komt er een samenhang in ons leven die anders niet mogelijk zou zijn. Dat kunnen we alleen leren binnen een relatie van liefde en vertrouwen, zodat zijn woorden in de diepste kern van ons leven, in ons hart dus, gaan wonen.

Vragen

- Is het niet vreemd dat een ervaren boer zijn kostbare zaadkorrels op het pad naast de akker strooit? En zou hij niet weten welke stukken van z'n land een rotsachtige ondergrond hebben? Zou hij niet eerst proberen onkruid eruit te trekken? Jezus wil ons – denk ik – met deze zaaier vooral laten zien dat Hijzelf, in het uitdragen van het evangelie, heel gul is en iedereen de kans wil geven hem te gaan volgen. En Jezus' woorden over de onwaarschijnlijk grote opbrengst wijzen erop dat Hij volop overtuigd is van de groeikracht van het evangelie en van Gods Koninkrijk. Al zouden er maar weinig mensen zijn die Jezus' woorden navolgen dan nog zou de uitwerking enorm zijn.

Auteur: RB

Liederen

Psalm 84

Gezang 50:1, 5 en 7

Lied 841

(=Gezang 252 LvdK)

Lied 183

Wonder boven wonder

Wonderlijk – Chr. Kinderboekenweek

De zaaier

Alles wordt nieuw 4:19

Ik sta aan de deur en Ik klop

Hemelhoog 377

Meer en meer

Hemelhoog 384

Weet je waar 't hemels Koninkrijk op lijkt?

Hemelhoog 91

Liefde, blijdschap, vrede

Hemelhoog 115

Lees je bijbel, bid elke dag

Hemelhoog 382

Auteur: PZ

Zaaien

De zaaier

Bart en Simon zijn bij tante Jenny. Mamma heeft gezegd dat ze tante Jenny een beetje moeten helpen. Ze heeft haar been gebroken en sommige klusjes kan ze niet meer zo goed. Papa zal in de tuin wat helpen en mama zal binnen helpen met wat opruimen en schoonmaken. Tante Jenny heeft een tuin. Met bloemen, met gras en een rotstuintje. Tussen de rotsen groeien wat vet- en mosplantjes waardoor de stenen toch nog leuk groen zijn. Naast het rotstuintje in het gras staat een vogelhuisje. Daar legt tante Jenny altijd wat zaadjes in voor de vogeltjes. En daarnaast een bloemenperk vol mooie bloemen. Door het gras loopt een paadje helemaal van de voordeur naar het rotstuintje en het vogelhuisje. En dan verder door naar achteren waar een echte trampoline staat! Dat is natuurlijk de leukste plek van de tuin! Zodra Bart en Simon bij tante Jenny aan komen (en dan eerst netjes 'hallo tante Jenny' hebben gezegd) rennen de jongens over het paadje naar de trampoline.

Bart rent al helemaal door, maar Simon stop halverwege. Het vogelhuisje staat er nog, er liggen geen zaadjes meer in.

'Simon! Waar blijf je nou?' Bart komt weer aangerend. 'Ik kijk naar de planten', zegt Simon, 'ik moest denken aan een verhaal uit de kerk van zondag.'

Daar komt papa aan, zijn handen vol met tuingereedschap. 'Kijk papa', zegt Bart. 'Net als uit het verhaal van de Zaaier! De zaadjes uit het vogelhuisje zijn gevallen op de grond, in het gras en tussen de bloemen, en daar tussen de struiken en het onkruid, en hier ook tussen de rotsen!' Zie je dat pap?'

'Ik zie het', zegt papa, 'en wat zie je nog meer?' 'Nou dat de zaadjes niet overal even goed groeien!'

'Weet je nog wat er gezegd werd over het zaad?' Daar moet Simon even over nadenken.

'Ik weet het' roept Bart. 'Dat je de zaadjes óveral naar toe mag gooien! Net als die zaaier meneer deed. Handen vol met zaadjes!'

'Dat klopt', zegt papa. Jezus vertelde dit verhaal aan de mensen die naar Hem kwamen luisteren. Maar het was nog moeilijk om te begrijpen. Dus Jezus legde het zelf uit.

Die zaadjes dat zijn eigenlijk allemaal woorden en teksten uit de bijbel, dat zijn de woorden van God zelf. En die mogen we uitdelen, uitstrooien, bij iedereen. Maar niet iedereen luistert even goed of wil het begrijpen. Dat zijn zaadjes die op de weg vallen, op dit paadje hier. 'Ik zie hier geen zaadjes papa', zegt Simon. 'Nee dat klopt', zegt papa, 'die zaadjes zijn al opgegeten door de vogeltjes. Ze bleven liggen omdat niemand luisterde en de vogeltjes zijn snel om ze mee te nemen. En daar tussen de rotsen? Dat zijn ook zaadjes. Die konden even groeien in het kleine beetje aarde, mensen luisteren soms even, maar gaan dan weer door met hun leven en vergeten wat ze hebben gehoord'. De plantjes worden geel en verdorren' 'En daar papa? Tussen die distels en die wurgplant?'

'Daar is de bodem fijn voor zaadjes', vertelt papa. 'De wortels van de plantjes kunnen goed naar beneden groeien. Zo gaat het met de mensen die graag willen luisteren naar de Here God en snel hun geloof laten groeien. Totdat het moeilijk wordt en er vervelende dingen gebeuren. Dat zijn de distels die opkomen en prikken en de wurgplant die hun geloof probeert te verstikken. Dat is jammer, want juist als het moeilijk wordt in het leven, hebben we God zo nodig... Maar deze mensen vergeten God juist en zoeken naar andere oplossingen. En ook deze plantjes van geloof gaan dood. Maar kijk daar eens, daar tussen de bloemen? Hoeveel mooie groene sterke gras- en tarwesprieten daar al staan? Dat zijn de mensen die luisteren naar Gods woord, en hun geloof wordt sterk! In problemen en moeilijkheden weten ze God te vinden want ze geloven de woorden die in de Bijbel staat. Daardoor overwinnen ze deze moeilijkheden en worden samen met God nóg groter en sterker.

En weet je wat zo mooi is?', vraagt papa.

'Iedereen die gelooft dat de woorden uit de Bijbel waar zijn mag, net als de zaaier, overal die zaadjes rondstrooien. Dus er over vertellen aan andere mensen. Dan hopen we dat de mensen die het horen, ernaar willen luisteren en het willen geloven. Dan kan het plantje gaan groeien! En deze mensen kunnen dan óók weer met zaadjes gaan strooien voor andere mensen. Zodat iedereen kan horen hoe goed onze God is!'

'Maar wat doen we dan met deze sprieten tussen de bloemen, papa?'

'Weet je wat? Ik denk dat tante Jenny het er wel mee eens is om ze te laten staan, zodat we kunnen zien hoe groot en sterk ze worden! Het staat best leuk tussen al die gekleurde bloemen! Kom helpen jullie even Het gras is ook wat langer dan normaal. Tussen de vetplantjes op de rotsen staan een heel stel groengele lange gras-prieten, die staan er anders nooit. Zo doen het ook niet goed, ze zijn bijna allemaal geel en sommige al helemaal verdroogd, ze passen helemaal niet bij de vetplantjes.' Achter het rotstuintje staan wat struiken, maar ook stekelige distels en van die 'wurgplanten' die tante Jenny 'winde' noemt. Onkruid maar met mooie bloemen. Ze mogen alleen niet tussen de bloemen in de tuin komen want die worden 'gewurgd'. De plant kronkelt zich er helemaal omheen. Tussen die distels en de wurgplant staan nog meer van die lange groene sprieten. Maar niet zo veel en ook plat op de grond of er zelfs uitgetrokken door die wurgplant, die ook al een beetje tussen de bloemen zit... Pfff, daar heeft papa vast nog veel werk aan... Maar tussen de bloemen... daar staan er heel veel! Ze zijn groot en groen en wiegen in de wind Mee om al dat onkruid daar weg te halen? Pas wel op, deze prikken! Gebruik deze handschoenen maar!

Auteur: JV

Zaaien en groeien

Inleiding

Een juf legt haar klas uit hoe vermenigvuldigen werkt. Ze doet een paar sommen op het bord voor. Tussendoor kijkt ze naar de kinderen in haar klas. De meesten letten gelukkig op, maar niet iedereen. Daan staart met een lege blik voor zich uit. Zepp en Anna maken samen een tekening in hun schrift.

'Daan,' zegt de juf, 'kun jij deze som doen?'

Daan knippert met zijn ogen. 6 x 12 staat op het bord.

Na even nadenken schudt Daan zijn hoofd. Hij dacht dat hij het na het eerste voorbeeld al begreep, maar dat was toch niet zo.

De juf doet het voor en nu let Daan beter op. Na een paar keer begrijpt hij het.

Achter in de klas zijn Zepp en Anna nog steeds aan het tekenen. De juf besluit om aan hen de volgende vraag te stellen.

Wat denken jullie dat de betekenis is van dat korte verhaal?

De juf in het verhaal doet haar best om vermenigvuldigen uit te leggen, maar niet iedereen is goed aan het luisteren. Als Zepp en Anna niet opletten, dan horen ze de juf misschien wel praten, maar begrijpen niet wat ze zegt. Jezus probeerde toen Hij op aarde was ook veel uit te leggen, maar niet iedereen luisterde. Dus vertelde Hij een verhaal om dat uit te leggen.

Bijbelverhaal

Jezus zegt: 'Een boer gaat naar zijn akkers om te zaaien. Hij heeft een grote zak met zaad bij zich. Hij pakt grote handen vol met zaad en strooit die in het rond. Dat zaad staat voor Gods Woord. Maar niet al het zaad komt op de goede plek terecht.

Een deel van het zaad landt op de weg naast de akker. De grond van de weg is hard en het zaad kan daar niet groeien, dus ligt het daar en ligt het daar maar, tot een hongerige vogel het zaad ziet liggen. Dan vliegt de vogel omlaag en eet het zaad op. Het zaad op de weg 'staat voor mensen die het Woord van God horen, maar het niet begrijpen of willen horen. Ze vergeten het woord al gauw. Een ander deel van het zaad landt op rotsachtige grond. Met dat zaad lijkt het eerst goed te gaan. De zaden groeien al gauw uit tot kleine planten. Maar onder het dunne laagje aarde zitten rotsen, dus de planten hebben heel kleine wortels. Dan schijnt op een dag de zon hard. Het is warm en de planten hebben dorst. Maar de bovenste laag aarde is uitgedroogd. De planten zakken ineen en sterven omdat ze niks te drinken hebben kunnen vinden.

Als ze langere wortels hadden gehad, hadden ze kunnen drinken, want de diepere lagen aarde hadden nog voldoende water. Deze zaden zijn net mensen die eerst heel blij naar het woord van God luisteren. Hun geloof groeit, maar als het opeens lastig wordt, blijkt dat hun geloof geen wortels heeft en het verdwijnt.

Dan is er nog zaad dat tussen het onkruid landt. Het probeert uit te groeien tot een plantje, maar het onkruid eromheen groeit harder en gunt het plantje geen zon. Zonder zon sterft ook dit zaad. Het onkruid staat voor alle afleidingen die ervoor kunnen zorgen dat mensen niet naar het woord van God luisteren. Iemand die alleen maar met geld verdienen bezig is, kan niet tegelijk met het geloof bezig zijn.

Tenslotte is er zaad dat in de goede aarde valt. Deze zaadjes groeien uit tot stevige planten met goede wortels. Aan deze planten zitten soms wel honderden vruchten en in die vruchten zitten zaden waaruit nog veel meer planten kunnen groeien. Dit zaad, zegt Jezus, staat voor mensen die Gods Woord horen en het ook begrijpen. Zij kunnen anderen vertellen over het geloof en zo vrucht dragen.

Slot

- Jezus vertelde over vier plekken waar het zaad viel: de weg, de rotsen, tussen het onkruid en in de goede aarde. Wat voor zaad ben jij?
- De gelijkenis gaat over hoe goed je naar het Woord van God luistert. Let jij altijd goed op bij die verhalen? Is er een bijbelverhaal dat jij erg mooi vindt?

Auteur: RvR

Gods boodschap valt in goede aarde

Start met het Bijbelgedeelte lezen.

Intro bij het Bijbelverhaal

Kun je je dit voorstellen? Jezus gaat langs de oever van het meer zitten en er komt een grote mensenmassa om Hem heen staan. Ze willen horen wat Hij te vertellen heeft. Hoe zou dat zijn als dat in onze tijd gebeurde? Zouden wij dan tijd nemen om daar een dag of een dagdeel bij te zijn? Wij zijn zo druk met onze eigen dingen. Dit is wel iets om over na te denken. Dat is meteen de eerste gedachte bij dit Bijbelgedeelte. Wat zou jij doen? Praat er over met elkaar.

Wat jullie ook besproken hebben, mijn conclusie is dit: Degenen die gekozen hebben om naar Jezus te luisteren, hebben een mooi verhaal te horen gekregen op die dag. Een eenvoudig verhaal, waarin een belangrijke boodschap zit verborgen. Zo'n verhaal noemen we een gelijkenis. Jezus vertelde vaker op deze manier om de geheimen van zijn Koninkrijk uit te leggen. Iedereen kan deze verhalen begrijpen. Als er uitleg wordt gegeven, ontdek je meer van God en zijn woorden. Luister maar.

Bijbelverhaal

Jezus gebruikt een voorbeeld uit het dagelijks leven. Hij vertelt van een landbouwer. Deze man heeft de aarde van zijn akker min of meer geploegd en voorbereid. Op een geschikt moment knoopt hij een gevulde zak met goed graan voor en loopt naar zijn land om te zaaien. Als je het vergelijkt met hoe er in onze tijd gezaaid wordt, gaat het hier heel primitief. Elke stap zaait hij de zaadkorrels in een halve boog van rechts naar links voor zich uit. Zo wordt de hele akker al lopend regelmatig bestrooid met het mooie zaad. Hij hoopt op een goede oogst. Daar is hij voor bezig. Ja natuurlijk, dat begrijpen de mensen wel. Dwars door de akkers heen zijn smalle paden gemaakt, voor de boer zelf, maar ook voor mensen die van het ene dorp naar het andere reizen. De boer strooit heel royaal, ook langs de strook, waar het pad langs gaat. Want dit stukje hoort ook bij de akker en mag dus niet worden overgeslagen! Maar, vertelt Jezus, veel vruchten zal dit stukje land niet opbrengen, want achter de landbouwer aan strijken vogels neer, zij pikken de korrels op, die niet in de grond vielen, maar op de hardgelopen zandweg zijn blijven liggen. Dit zaad heeft geen kans. Een deel van het zaad valt op rotsachtige grond. Dat kan de boer niet zien. De rots zit onder de grond. Van bovenaf zie je geen verschil. Het zaad ontkiemt wel. Maar de wortels kunnen niet diep de grond in groeien om voedsel te vinden. Het lijkt heel wat, maar al snel wordt de wortelloze plant daar op het warme plekje op de rotsbodem door de zon verschroeid.

Andere korrels vallen tussen de distels. Ook dat is niet zichtbaar voor de boer. Hij heeft juist het onkruid uit de akker getrokken. Maar toch niet alles, er zijn nog onkruid-

zaden en wortelstukjes blijven liggen. Het zaad ontkiemt. Het groeit samen met het onkruid op. Vanwege de distels is er weinig ruimte en licht om te groeien. De plant verstikt. De opbrengst valt tegen.

Gelukkig valt er ook zaad in goede aarde. Dat heeft alle ruimte om te groeien en te ontwikkelen, diep in de aarde en in het licht. Dat brengt vruchten voort. Veel vruchten. Soms zitten er wel 30 korrels in één aar. Dat is mooi, 60 korrels is nog beter. Of 100 korrels, zelfs dat kan. Dat is het allermooist. Dat is leuk boer zijn.

Jezus sluit de gelijkenis af: Wie oren heeft, moet goed luisteren.

Wij hebben oren, wij gaan goed luisteren en met elkaar ontdekken wat dit verhaal betekent. Wat Jezus ons vandaag wil leren.

Opdracht voor de verwerking

Nodig; Werkblad (zie onderaan deze studie), Bijbel, pen
Schrijf aan de hand van dit verhaal op het werkblad wat je ontdekt: Lees hiervoor Matteüs 13: 18-23. In dit gedeelte legt Jezus aan de leerlingen uit wat het verhaal betekent. Daarna volgt bespreking in de grote groep.

Uitgewerkt WERKBLAD bij Matteüs 13

De gelijkenis van de zaaier.

Zaaier: Wie is de zaaier? Zijn er nog andere zaaiers? Als Jezus het over de zaaier heeft, heeft Hij het over zichzelf, maar ook over predikers, evangelisten, leraars. Daarbij gaat het ook over ons, als wij goede dingen van God vertellen. Weet je nog wat we op Dankdag leerden? God zegenen.... Wat van ons gevraagd wordt is eenvoudig rond gaan en strooien. Zaaïen waar het kan. Dit verhaal leert ons dat als je dat doet, niet alle mensen goed zullen reageren op jouw woorden. Jezus zegt, daar moet je rekening mee houden, om niet teleurgesteld te raken.

Zaad: wat wordt gestrooid?

Het zaad is iets dat God zelf heeft gemaakt. Dat is goed zaad. De mens kan geen zaadkorrels produceren!
=> Het zijn woorden van God. God heeft ze ons gegeven. Jezus geeft zijn leerlingen opdracht om zijn Woord te zaaien. En aan ons Alleen maar doorgeven wat we zelf ontvangen hebben. Het is niet ons woord. Het zijn Gods levende woorden. En dan kunnen we verschillende reacties gaan verwachten. Dat gaat Hij uitleggen.

Akker: waar vind je de akker?

De aarde is vol met mensenharten, waarin de goede woorden van God gezaaid kunnen worden.
Zaaïen: wat is belangrijk bij het zaaien?
Een goede bodemgesteldheid. Er moet ruimte zijn om te groeien. Het is sowieso belangrijk werk. Het moet gebeuren. Wie niet zaait, zal ook niet maaien.
=> als een mens de woorden van God niet hoort/leest, kan er ook geen geloof groeien in het hart.

Korrels op de weg: voor niks gestrooid?

Op de hardgelopen grond kan geen graankorrel ontkiemen. Afsterven gebeurt in de aarde, om te groeien heeft zaad aarde nodig.

=> Als iemand niks met de woorden van God kan, dan ligt dat niet aan de boodschap maar omdat het hart verhard is. Er is geen interesse voor de dingen van God. Die mens houdt zich liever bezig met andere dingen. Diegene kan te trots zijn om te horen. Satan laat mensen geloven dat ze zichzelf wel kunnen redden.

Korrels op rotsachtige grond: waarom geen groei?

Er is geen ruimte voor de wortels om te groeien.

=> Dit gaat over mensen die geraakt worden door de woorden van God. Ze zijn direct enthousiast om Jezus te volgen, Doen helemaal mee in de kring van de gemeente. Vertellen anderen over hun nieuwe geloof. Maar jammer, na een tijdje als het wat lastig wordt, haken ze af, hebben ze er geen zin meer in. Ze vallen terug in hun oude leven. Gods Woord kan zich niet in hun harten wortelen, omdat het onder het dunne laagje aarde rotsachtig is, daar is het harder dan de harde grond langs de weg. 'T gaat in hun denken niet zo diep. Ze beseffen niet dat ze een redder nodig hebben. Dat ze uit zichzelf verloren mensen zijn. En ze hebben er ook nooit bij stil gestaan, wat het kost om christen te zijn. Het zijn oppervlakkige denkers.

Korrels tussen de distels: hoezo verstikt?

Omdat er samen met de goede planten ook onkruid groeit.

=> Dat zijn de zorgen van de wereld, de verleiding, de liefde voor wat de wereld aanbiedt, we willen geld, we willen macht, we willen status. Het kan ons zo bezig houden. Als we daar ons hart mee vullen, verstikken de Woorden van God, dan groeit er geen vrucht. Verstikken is trouwens hetzelfde als omkomen!

Korrels in goede aarde: groei? Werk van de zaaier?

Ja, hij heeft gezaaid, maar dat is het enige. De rest is het werk van God. De Heilige Geest leert ons met een open hart naar de Woorden van God te luisteren en in ons hart te bewaren. Wij beseffen hoeveel God van ons houdt. Wat Jezus voor ons heeft gedaan. Het raakt ons. We zijn er dankbaar voor.

Opbrengst: 100-voudig, 60-voudig en 30-voudig? Wat is ervan te zien?

Prachtige halmen vol ronde aren. Hoe voller gevuld, hoe meer de aren naar de grond buigen. Dat is een mooie houding, een nederige houding.

=> Zij zijn dankbaar, zij buigen voor Koning Jezus. Zij vertellen anderen zoveel als ze kunnen, zo vaak ze de kans krijgen. De ene kan dat beter dan de ander. De ene krijgt meer kansen dan de ander. Bijv. Iemand die veel sociale contacten heeft vanwege werk, heeft meer mogelijkheden om te zaaien dan een christen die om het geloof in de gevangenis zit. En toch, allemaal mooie mensen, bruikbaar in het koninkrijk van God. Daar zorgt God zelf voor. De oogst zal groot zijn!

Dankpunten voor vandaag

Dank U wel dat U ons 1 dag in de week geeft, waarop we samen naar Uw woorden mogen luisteren. We hoeven niet te leren of te werken vandaag.

Schrijf er nog meer op, je weet wel. Dat doen we vanaf de dankdag les nu elke dag. 10 dankpunten.

Auteur: RE

WERKBLAD bij Matteüs 13

De gelijkenis van de zaaier.

Zaaier: Wie is de zaaier? Zijn er nog andere zaaiers?

Zaaien: wat is belangrijk bij het zaaien?

Zaad: wat wordt gestrooid?

Korrels op de weg: voor niks gestrooid?

Akker: waar vind je de akker?

Korrels op rotsachtige grond: waarom geen groei?

12 november 2023

De rijke jongen

Matteüs 19:16-26

Thema: Achter Jezus aan?

Doel

De kinderen ontdekken hoe moeilijk het soms voor mensen is om Jezus te volgen.

Toelichting

De rijke jongen wil God dienen, dat is wel duidelijk. Hij zoekt naar de weg tot het eeuwige leven door zich trouw aan de geboden van Gods wet te houden. De vraag aan Jezus bewijst dat Hij in Jezus een geweldige leraar ziet. Alleen, het antwoord op zijn vraag stelt hem teleur. Je moet volmaakt zijn, voor het dienen van God durven opgeven wat jijzelf belangrijk vindt.

Hier noemt Jezus geld, omdat de jongen rijk is. Het had ook iets anders kunnen zijn, als iemand anders dezelfde vraag had gesteld. Vandaag bijvoorbeeld je werk, een vriendin of je hobby. Als die je hinderen bij het kind-van-God-zijn, moet je kiezen voor je Heer. De rijke jongen moet daarom na het verkopen van zijn rijkdom terugkomen om Jezus te volgen, zijn leerling te worden. Hem heb je nodig om eeuwig leven te krijgen. Dat betekent dat je het eeuwige leven (voor altijd Gods kind zijn) niet kunt verdienen; het is genade, een cadeau van God door Jezus.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een kameel en een naald.

Richtlijnen: Neem voor de jongste kinderen een foto van een kameel en van een kleine naald mee. De kinderen kunnen wel vertellen waarvoor je ze kunt gebruiken. (op rijden, bekapping dragen/ iets repareren).

Zou een kameel door het oog van een naald kunnen kruipen? Nee dat gaat niet. De kameel is te groot. Toch zegt de Here Jezus dat. Vertel daarna: in Jeruzalem moet een poort geweest zijn die klein was en 'het oog van de naald' werd genoemd. Een kameel met wat hij droeg kon daar niet doorheen. Alleen als die kameel door de knieën ging en alle bagage van zijn rug gehaald werd, paste het wel. Een kameel door het oog van de naald laten gaan is moeilijk. Zo moeilijk vinden mensen het soms om in de Here Jezus te geloven.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Met Jezus mee?

Richtlijnen: Leg de kinderen een paar keuzes voor. Snoep of zakgeld? Bij opa en oma logeren of naar een voetbalwedstrijd? Spelen met een vriendin of winkelen met je moeder? Enzovoorts. Als het allebei dingen zijn die graag wil hebben of graag doet is het moeilijk om te kiezen.

In het bijbelverhaal vraagt een rijke jonge man hoe hij voor altijd kind van God kan zijn. Hij houdt zich trouw aan de wet die Mozes van God kreeg. En hij vindt Jezus een geweldige leraar Zoals Hij over God vertelt en uitlegt... Jezus zegt: als je het perfect wil doen, moet je al je bezit verkopen, uitdelen aan de armen en daarna met Mij meegaan. En dat kan hij niet: als hij moet kiezen tussen zijn rijkdom en Jezus kiest hij voor het eerste.

Jezus zegt dan dat een kameel makkelijker door het oog van de naald gaat (zie bij de onderbouw) dan dat een rijke kiest voor Jezus en niet voor mijn bezit. Zijn jullie dat met Jezus eens?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Wil jij Jezus volgen?

Richtlijnen: Weet je precies wat er in de mode is? Welke voetbalschoenen het in zijn? Doe jij graag precies wat je vriendinnen doen? Van welke beroemdheden volg jij het doen en laten en weet je erg veel? Hebben de mode, je vrienden of beroemdheden invloed op jou? Of bepaal je je eigen manier van leven?

Vandaag komt Jezus een jongeman tegen die rijk is geworden, die gelooft in God en die Jezus geweldig vindt. Hij wil eens horen wat Jezus van zijn leven vindt. Hij krijgt antwoord: Jouw geloof is goed, maar om volmaakt te zijn moet je alles verkopen dat je hebt, de opbrengst weggeven en mijn leerling worden. Dan heb je een schat in de hemel (vs. 21). Het liefste dat je hebt willen opgeven voor God, voor Jezus, dat is moeilijk.

Vraag de jongeren of zij iets hebben dat hun geloven in de weg zit, dat ze eigenlijk niet willen opgeven?

Extra Bijbelgedeelte: Matteüs 6: 19-20

(De aardse dingen die wij graag willen hebben, kunnen we kwijtraken. Ze kunnen ons afgenomen worden. Maar Jezus raak je nooit kwijt als je Hem volgt. Waar kies je voor?).

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

In een indringend gesprek van Jezus met een rijke man staat de vraag centraal: wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven? Kort ervoor had Jezus aan zijn leerlingen en andere luisteraars verteld dat je moet worden als een kind om het Koninkrijk van de hemel binnen te gaan.

Verderop in het gesprek met zijn leerlingen spreekt Jezus opnieuw over 'het Koninkrijk van de hemel binnen gaan' (vs. 23) en twee tellen later over 'het Koninkrijk van God binnen gaan' (vs. 24). En vervolgens spreken de discipelen hierover als 'gered worden' (vs. 25). Er worden dus vier verschillende uitdrukkingen gebruikt om hetzelfde aan te duiden: 'het Koninkrijk van de hemel', 'het Koninkrijk van God', 'het eeuwige leven beërven' en 'gered worden'. Bedoeld is een burger worden van het Koninkrijk waarover God koning is. Dit is een koninkrijk dat met de komst van Jezus begonnen is en pas in volle bloei zal aanbreken bij Jezus' terugkomst. En, in heel zijn onderwijs heeft Jezus duidelijk gemaakt dat dit Koninkrijk heel anders is dan de grote koninkrijken op aarde, waar het draait om egoïsme, misbruik van macht, rijkdom, eer en dergelijke. De vraag van de rijke jongeman is vooral hoe kan ik straks het Koninkrijk van God binnen gaan, terwijl Jezus' antwoord hem de weg wijst om nu al als een burger van Gods Koninkrijk te leven.

Vers voor vers

- Vs. 16 Iemand komt naar Jezus met een vraag. Uit vs. 20 blijkt dat het een jongeman is die heel rijk is (vs. 22). Hij noemt Jezus 'meester', dat is rabbi, leraar.
- Vs. 17 Als je wilt weten wat je moet doen om 'het leven binnen te gaan' is er maar één adres en dat is God zelf. Hij heeft ons met zijn geboden gezegd wat de weg tot het leven is. Terwijl de jongeman vraagt naar het eeuwige leven, wijst Jezus hem de weg tot het leven, om te beginnen hier en nu. Houd je je aan Gods geboden?
- Vs. 18v De man vraagt: welke? Er waren ruim zeshonderd geboden uit de wetten van Mozes bekend. Maar zou hij echt niet geweten hebben wat de belangrijkste zijn? En toch geeft Jezus hem een duidelijk antwoord: de tweede helft van de Tien Geboden, aangevuld met het liefdegebod (Lev. 19:18).
- Vs. 20 'Daar houd ik me aan' of 'Daar heb ik me aan gehouden' – Marcus 10:20 schrijft erbij 'sinds mijn jeugd'.
- Vs. 21 Op de vraag 'Wat kan ik nog meer doen' volgt de confrontatie met de boodschap van Jezus. 'Ga naar huis'. Leven onder Gods koningschap begint thuis! En deel dan van je grote rijkdom uit aan de armen. Jezus zegt het tegen deze man heel radicaal: 'verkoop alles wat je bezit'. Alles weggeven betekent toch dat hijzelf als een arme moet gaan leven? Jezus roept deze jongeman op om als een kind, als een arme, helemaal op God te vertrouwen en alles los te laten. 'Kom dan terug en volg Mij'. Volg Mij op de weg naar het kruis. Het is moeilijk te begrijpen waarom Jezus zo radicaal is. En laten we oppassen dat we deze woorden gesproken tegen deze jongeman niet tot een regel maken die voor iedereen geldt. Het gaat Jezus juist niet om nieuwe regels, maar om volledige overgave aan God. Op die weg liggen veel obstakels, bezit en rijkdom zijn misschien wel de grootste maar er zijn nog veel andere: eerzucht (b.v. krijg ik wel genoeg wel genoeg aandacht op social media?), hoogmoed (op een ander neerkijken), anderen veroordelen (discriminatie) enz. Jezus belooft de man: 'je zult een schat in de hemel hebben.' De rijkdom die Jezus aanbiedt is dat je een burger mag zijn van Gods Koninkrijk en dat je de grote Koning je Vader mag noemen.
- Vs. 22 De jongeman gaat somber naar huis. Jezus vraagt te veel!
- Vs. 23v Dan wijst Jezus zijn leerlingen erop wat een groot obstakel rijkdom is om het Koninkrijk van de hemel binnen te gaan. Net zo onmogelijk als een kameel door het oog van een naald kan gaan. De foto's geven voorbeelden van naalden uit die tijd. Ze hadden niet zulke kleine ogen als onze textielnaalden. De gaatjes waren twee à drie millimeter groot (zie foto). De naalden waren vaak gemaakt van botten of (de duurdere) van brons. Wat voor soort naald Jezus ook voor ogen had – voor textielbewerking of voor het repareren van visnetten – een kameel kan daar nooit door. Dit soort beeldspraak noemen we een hyperbool, een overdrijving. Het is een humoristische overdrijving maar met een zeer ernstige boodschap. Sommigen denken dat 'de naald' op een manshoog poortje wijst in de muur van Jeruzalem, daar past geen kameel door. Maar misschien wel als alle bepakking van de kameel is weggenomen. De meeste uitleggers wijzen deze betekenis af, omdat een kameel nooit door zo'n deurtje zou kunnen en omdat we niet weten of zo'n poortje 'de naald' genoemd werd. Verschillende vertalingen en ook enkele oude manuscripten van het Nieuwe Testament geven in plaats van 'kameel' een woord dat 'scheepstouw' betekent. In het Grieks is het maar één letter verschil: kamelos of kamilos. En Jezus' leerlingen waren vissers die bekend waren met naalden voor reparatie van visnetten en scheepstouwen om de zeilboot aan te meren of voor anker te leggen. Dus deze uitleg sluit beter aan bij hun belevingswereld. Maar ook dan gaat het om iets dat onmogelijk is. Wat mij betreft zou dit een goede uitleg kunnen zijn.

Vs. 25v De leerlingen zijn ontsteld, want als het er zo voor staat kan niemand gered worden. Opnieuw verrast Jezus hen: menselijkerwijs is dit onmogelijk, maar onderschat God niet: bij Hem is alles mogelijk! Hier zien we het wonder van geloven en van Jezus willen volgen. Het is een keuze en tegelijkertijd is het een geschenk van God zelf. En daarmee lijkt Jezus te zeggen: het is voldoende om met lege handen naar God toe te gaan en je leven in verbondenheid met Hem te (laten) veranderen op de weg naar Gods Koninkrijk.

Vragen

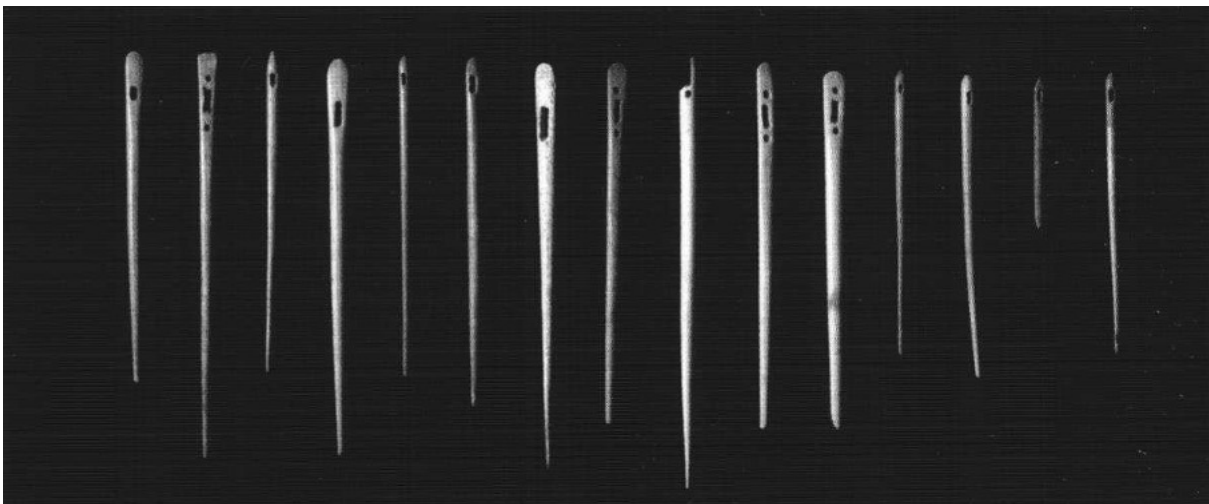
- Jezus roept deze jongeman op om alles weg te geven en als een arme te gaan leven. Zou Jezus hiermee een oproep geven die voor iedere christen geldt of hangt het van de persoon en de situatie af?

Auteur: RB

Bronzen textielnaalden gevonden in twee Romeins scheepswrakken (3de en 4de eeuw na Chr.) voor de kust van Haifa. Lengte van de naalden tussen 10 en 18 cm. De dikte ligt tussen 3 en 8 mm. Het oog van zo'n naald is al gauw een paar mm.

Bron: 2010 - Artifact Assemblages from Two Roman Shipwrecks off the Carmel Coast.

Naalden gemaakt van beenderen, uit de Romeinse tijd (2de en 3de eeuw n. Chr.). Afmetingen 10 tot 15 cm.
Bron: 2016 - Bone needles and textile production in the Roman time - a new proposal.

Liederen

Psalm 96

Lied 218

Lied 843

Lied 675

De rijke jongen

Zoek eerst het Koninkrijk van God

Liefde, blijdschap, vrede

'k Heb Jezus nodig, heel mijn leven

Diep, diep, diep als de zee

'k Stel mijn vertrouwen

Een wijs man

(=Gezang 477 LvdK)

Alles wordt nieuw 4: 21

Hemelhoog 88

Hemelhoog 115

Hemelhoog 299

Hemelhoog 327

Hemelhoog 338

Hemelhoog 89

Auteur: PZ

Een kameel en een naald

Hij wist het zéker! Jezus, de man uit Nazaret had álle antwoorden! Hij wist precies wat er in de boeken van God stond geschreven én Hij wist wat alles betekende wanneer dat niet altijd duidelijk leek. Wanneer je iets écht wilde weten over het Koninkrijk van God, dan moest je bij Hem wezen!

Dus toen de jongeman hoorde dat Jezus in Judea was en daar vertelde over God, ging hij naar Hem toe en luisterde goed. Maar tóch had hij nog een vraag. Hij had altijd geleerd om goed te luisteren, om de boeken van God, de Thora, te lezen en daaruit te leren. En om te doen wat daarin staat. Maar toch.... Was hij wel goed genoeg? Zou ook hij voor altijd bij God mogen wonen, Zou hij in zijn Koninkrijk mogen wonen? Of zou hij daarvoor nog iets speciaals moeten doen? Hij wist het niet precies.... En hij wilde wél graag bij God wonen, dan zou hij nooit sterven en altijd blijven leven, héél dicht bij God! Daarom trok hij de stoute schoenen aan en schoof steeds een beetje dichterbij tussen de grote groep luisterende mensen. Net zolang totdat hij zo dichtbij was dat Jezus hem zou kunnen horen.

'Ehm.... Meester...' (Jezus leerde de mensen allemaal dingen, dus werd hij Meester genoemd)

'Meester, wat voor goeds moet ik doen, om voor eeuwig in het Koninkrijk van God te mogen leven?'

Jezus keek de jongeman aan, 'Waarom vraag je naar het goede? Alleen God is helemaal goed. Houd je aan de regels die Hij ons heeft gegeven, Zal ook jij eeuwig, dus voor altijd in zijn koninkrijk blijven leven'

De jongeman dacht even na en vroeg toen: 'maar welke regels bedoelt U dan precies?'

Jezus antwoorde: 'De regels van de Tien Geboden' waarin staat dat je niet mag doden, niet mag liegen, niet mag stelen, naar je ouders moet luisteren en van anderen mensen moet houden. Maar niet zoveel dat je de vrouw of man van iemand anders afpakt.

Nou dat viel mee, ik ben al goed bezig, dacht de jongeman. Dat zal toch niet alles zijn? Dus hij zei: 'Maar dat doe ik allemaal al, Meester! Wat kan ik nog meer doen?' 'Je wilt het graag héél goed doen', zei Jezus, 'je wilt volmaakt zijn? Ga dan naar huis, verkoop alles wat je hebt en geef dat geld aan de arme mensen. Wanneer je dat gedaan hebt, dan kom je terug bij Mij. En mag je met Mij mee.'

Au...dat was wél moeilijk.... Hij was heel rijk en had best heel veel spullen. Mooie en dure spullen en huizen... Dat kon hij toch niet zomaar verkopen? Verdrietig liep hij weg, wat moest hij nu doen?

De Here Jezus draaide zich om en legde uit: 'Deze jongeman, deed alles wat God had gevraagd, maar zijn hart was niet vol met God, maar vol van al zijn rijkdom en bezittingen, die zijn eigenlijk belangrijker dan God geworden. Dán wordt het moeilijk om het Koninkrijk van God binnen te gaan. Het lijkt een beetje op de smalle poort in deze stad. Soms ook wel de Naaldpoort genoemd. Mensen kunnen er gemakkelijk door. Een kameel past net, maar is hij vol gehangen met allemaal 'belangrijke' spullen en tassen en zakken. Dan is hij te breed en past hij niet door het oog van deze naald. Wanneer je al die extra zaken eraf gooit dan kan hij erdoor. Daarom, wanneer wij alle extra zaken uit ons hart en hoofd wegdoen, is er meer plaats voor God in ons leven. Dat is een les die deze jongeman nog mag leren.

Auteur: JV

Met Jezus mee?

Inleiding

Wil je liever snoep of zakgeld?
Een boek lezen of spelletjes spelen?
Je vader helpen in de tuin of strips lezen?

Misschien wist je al heel gauw wat je antwoord was, misschien moest je even nadenken. Dan vond je waarschijnlijk allebei de keuzes leuk. Vandaag gaat het verhaal over iemand die twee dingen erg leuk vindt: zijn rijkdom en Jezus volgen. Als hij moet kiezen, vindt hij dat erg lastig. Luister maar.

Bijbelverhaal

Er komt een jongeman bij Jezus. Aan zijn dure gewaad en zijn kostbare sieraden is te zien dat hij erg rijk is. De mensenmassa die naar Jezus luistert maakt ruimte voor hem, tot hij vooraan staat. Meerdere mensen werpen een jaloezse blik op zijn dure kleding.

De jongeman zelf kijkt op naar Jezus. Hij heeft al vaker naar Jezus geluisterd en is helemaal onder de indruk van wat hij heeft gehoord. Hij schraapt zijn keel en stelt een vraag: 'Meester, wat moet ik doen om in de hemel te komen en eeuwig te leven?'

Jezus antwoordt: 'Als je in de hemel wilt komen, dan moet je nu goed leven. Houd je aan Gods regels.'

'Welke regels?', vraagt de jongen.

Jezus somt regels op die in de Tien Geboden staan:

'Vermoord niemand, steel niet, lieg niet, ...' Dan voegt Hij nog een regel toe, die niet in de Tien Geboden staat: 'En heb je naaste lief als jezelf.'

De jongen knikt. 'Daar houd ik me allemaal al aan. Wat kan ik nog meer doen?'

Jezus kijkt naar de jongeman en ziet dat hij dure kleding aanheeft. 'Als je echt God wilt dienen, echt heel goed je best wil doen, dan moet je nu naar huis gaan. Verkoop je huis, je sieraden, alles wat je hebt. Het geld dat je daarvoor krijgt moet je weggeven aan de armen. Kom dan terug en volg Mij.'

De mond van de jongen valt open. Alles weggeven? Al zijn geld en al zijn spullen? Hij wil best wat doen voor God, maar... dat eigenlijk niet. Met een neergebogen hoofd loopt hij naar huis.

Jezus' leerlingen kijken de jongen na en vragen: 'Moet hij echt alles weggeven om bij God te horen?'

Jezus knikt. 'Het is heel lastig voor rijke mensen om in de hemel te komen. Het is voor een kameel veel makkelijker om door het oog van een naald te kruipen dan voor een rijke om echt bij God te horen.'

'Maar,' protesteren Jezus' leerlingen, 'kunnen mensen dan ooit de hemel binnengaan, als het zo lastig is?'

'Het kan wel,' zegt Jezus. 'God kan een wonder doen en een kameel door het oog van een naald laten kruipen, dan kan God ook iemand vergeven en die persoon toch de hemel binnenlaten.'

Slot

- Hoe groot denken jullie dat een kameel is? Beeld het maar uit.
Hoe groot denken jullie dat het oog van een naald is? Past de kameel door het oog van de naald heen?
- Denken jullie dat het voor rijke mensen echt zo lastig is om in de hemel te komen?

Auteur: RvR

Met Jezus mee?

Inleiding

Soms weet je de weg niet en moet je de telefoon of andere navigatieapparatuur volgen. Het is dan spannend waar je uitkomt. Wie kan hier iets over zeggen, wanneer het wel of niet goed ging?

Als mensen op pad gaan, hebben ze meestal een doel. Zelfs al is het niet makkelijk om op weg te gaan, dan doen ze het toch. Je moet er wat voor over hebben om er te komen! Meegaan is voor veel mensen belangrijk. Je wilt bijvoorbeeld meegaan met de mode, of met een rage. Wie kan daar een voorbeeld van noemen?

Bijbelverhaal

Allerlei mensen zijn al bij Jezus geweest, zondaars, zieken, blinden en nog veel meer. Maar nu komt er een man aan met wie alles goed is. Hij is gezond, rijk en blijkbaar mist hij toch iets. Hij noemt Jezus 'Goede meester'. Maar Jezus zegt zelf dat alleen zijn Vader goed is. De jongeman noemt Jezus 'rabbi' oftewel 'meester'. Ongetwijfeld is hij iemand uit het Joodse volk die bekend is met de Joodse godsdienst. Maar toch komt hij naar Jezus, omdat hij kennelijk toch iets mist, in zijn kennis, in zijn geloof. Hij weet dat er een Koninkrijk van God is, dat er eeuwig leven is. Maar deze jongeling weet niet of het er ook voor hem is.

Dan komt de vraag, de echte vraag, wat deze man moet doen om het eeuwige leven te krijgen. Dat kun je niet kopen, het heeft niets met geld te maken. Het gaat erom de juiste dingen wel te doen en de onjuiste dingen niet te doen. Ofwel, de Tien Geboden waarvan Jezus er vijf opnoemt. Je mag geen overspel plegen, niet stelen, niet liegen, je vader en moeder eren en je naaste liefhebben als jezelf. Het laatste komt niet rechtstreeks uit de Tien Geboden, maar het is wel het samenvattende gebod: je naaste liefhebben. De andere geboden laten zich ook gemakkelijk samenvatten, namelijk in 'heb God lief boven alles'. Samen is het dus: God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf. Zo worden de Tien Geboden in deze woorden samengevat.

De wet is voor de jongeman geen probleem. Maar wat wel een probleem is, is dat hij heel rijk is. Wie zou dit nu een probleem vinden? De meeste mensen denken dat rijk zijn heerlijk is. Je hebt geen zorgen over alles wat je nodig hebt en je kunt doen wat je wilt. Vakanties, uit eten, een mooi huis, een mooie auto en nog veel meer. Hoewel in de tijd van Jezus de auto natuurlijk nog niet was uitgevonden.

Toch kan rijkdom in de weg staan. Er zijn mensen die bijzonder rijk zijn en vergeten dat er nog mensen zijn in armoede. Of dat mensen bijzonder trots ofwel arrogant worden omdat ze heel rijk zijn. Maar geld maakt niet gelukkig. Het kan zeker niet voor dingen gebruikt worden om gezondheid te kopen, of dingen als vriendschap of liefde. En al helemaal niet voor het eeuwige leven bij God. Dat leven is gratis, maar toch is het niet voor niets. Na de geboden vertelt Jezus wat de man ook nog moet

doen. Zijn bezittingen verkopen en het geld aan de armen geven. De man moet dus echt een offer brengen. Dat is moeilijk, want het hoort bij wie hij is, hoe mensen hem kennen, als een rijk man.

Daarom druipt de rijke jonge man af, met hangende schouders, omdat hij zo rijk is. Voor hem vraagt Jezus te veel. Hij is niet de enige, het is niet voor niets dat mensen hun belijdenis uitstellen of het gewoon helemaal niet doen.

Jezus zegt dan iets om te onthouden: 'Een kameel komt gemakkelijker door het oog van een naald, dan een rijk mens naar het Koninkrijk van God'. De discipelen horen dit eveneens, net zo goed als de rijke jongeman. Ze vragen zich af wie er dan deel kan hebben aan het Koninkrijk, het eeuwig leven? Maar Jezus nuanceert dit door te zeggen: 'Bij God zijn alle dingen mogelijk'.

Laten we er eens goed over nadenken. Een kameel is niet het grootste dier, maar dat het groot is, staat vast. Destijds, in de tijd van Jezus zijn ezels, paarden en kamelen heel belangrijk, namelijk voor het vervoer. De kameel, het 'schip van de woestijn', zo wordt deze ook wel genoemd. De kameel, dat weten jullie misschien al, kan lang zonder water.

Als iemand op een bijzondere wijze gespaard wordt, door bijvoorbeeld te ontsnappen aan een ongeluk, of net op tijd is geopereerd, zeggen wij het ook: 'je bent door het oog van een naald gegaan'. In de tijd van Jezus zijn er ook al naalden, vaak gemaakt van botten van dieren, maar ook van brons. Het zal je niet verbazen dat het laatstgenoemde materiaal veel duurder is, dus meer voor de chique mensen.

Maar de naald kan ook een kleine deur zijn geweest, in de muur van Jeruzalem. Daar kan een kameel doorheen, als deze tenminste niet volgepakt is. Geen ballast dus, dat is de oplossing voor de kameel.

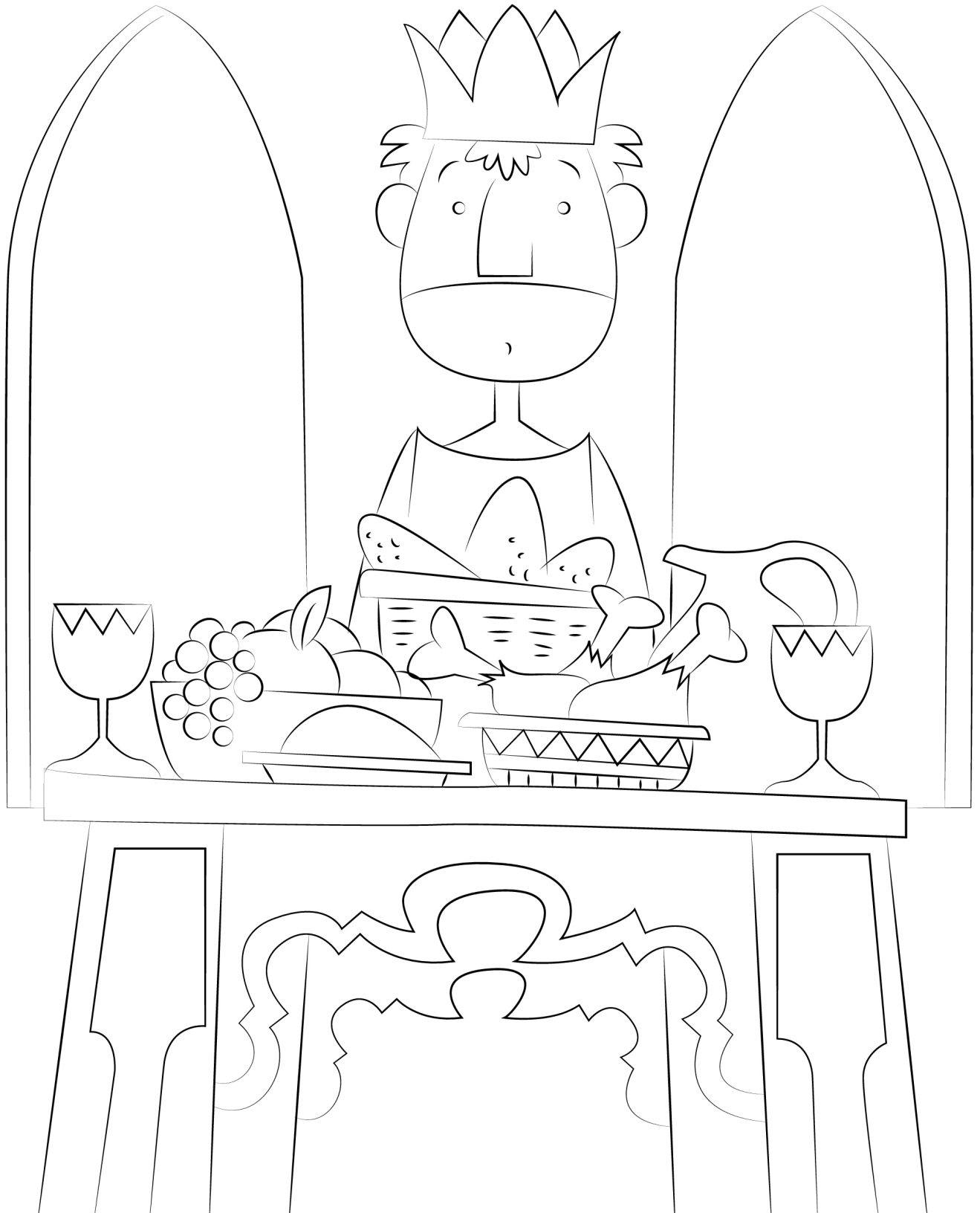
Of dit voor elke christen geldt, alle rijkdom weg te geven? Dat is inderdaad de vraag. Het kan natuurlijk per persoon verschillen. Het gaat er ook om, wat tussen jou en God in de weg staat. Als er dingen zijn die je van God afleiden, is het beter om ermee te stoppen. Wat dat is, dat is voor iedereen anders.

Auteur: EvD

19 november 2023

De gelijkenis van het koninklijk bruiloftsmaal

Matteüs 22:1-14

Thema: Gods uitnodiging voor jou

Doel

De kinderen ontdekken dat zij welkom zijn op Gods feest

Toelichting

In een gelijkenis vertelt Jezus over een koning die een feest geeft. Hij heeft velen uitgenodigd, maar zij vinden andere dingen belangrijker als het zover is. De boodschappers van de koning worden genegeerd of zelfs mishandeld. De koning is woedend en straft hen. Het feest gaat wel door, maar met andere gasten. Zij willen wel graag komen. Zij genieten van het feest en krijgen feestkleding aan.

Behalve één. Hij wil er wel bij zijn, maar zonder feestkleed van de koning. Dat kan niet. Als je op de uitnodiging ingaat, moet je ook blij zijn met wat de koning je geeft

Wij worden uitgenodigd door God. Jezus wil ons totaal nieuw maken (nieuwe kleren), een kind van God. Maar erkennen wij, dat we Jezus nodig hebben om echt bruiloft te kunnen vieren?

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ik mag naar een feestje!

Richtlijnen: Kinderen vinden het belangrijk gevraagd te worden voor een verjaardagsfeestje. Ik mag ook komen. Direct vragen ze aan hun ouders of ze mogen. Hopelijk is er niets anders gepland dat niet verzet kan worden. Maar ook voor de jarige is het leuk dat de kinderen die zijn uitgenodigd komen. Stel je voor dat iedereen afzegt, dan kan het feest niet doorgaan.

Jezus vertelt over Gods feest. Iedereen is welkom, maar velen zeggen af. Ze willen niet, vinden andere dingen belangrijker. God laat zijn feest toch doorgaan, maar met anderen die het wel fijn vinden om bij Hem te komen. (Laat het gedeelte over de ene man zonder feestkleed weg voor de duidelijkheid van deze boodschap)

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Wil je het feest meevieren?

Richtlijnen: Als je uitgenodigd wordt voor een feestje en je hebt al iets anders te doen, moet je kiezen wat het belangrijkste is. Dat kan lastig zijn. Degene die je uitnodigt bepaalt wat je samen gaat doen. Maar wat nu als jij dat niet zo leuk vindt?

Doe je vrolijk mee of verknoei jij het voor de anderen?

In deze gelijkenis maakt Jezus duidelijk dat Gods Koninkrijk een feest is. Iedereen is welkom. Eerst horen we over mensen die andere dingen dan Gods feest belangrijker vinden. Jezus maakt duidelijk dat dat niet kan kloppen. God gaat altijd voor. Daarna, als het feest met andere gasten doorgaat, horen we over iemand die geen feestkleding aan wil trekken die de koning uitdeelt. Hij vindt zijn eigen kleren goed genoeg. Jezus zegt: wie niet in Mij wil geloven en zich door Gods liefde laat veranderen, kan ook niet met God feestvieren. God bepaalt wat jij nodig hebt.

Wil jij Gods feest meevieren? Kom je naar Jezus en ben je blij met wat Hij je geeft?

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Kom je verkleed?

Richtlijnen: Als je wordt uitgenodigd voor een feest, is dat fijn, maar het kan ook problemen geven. Je moet misschien iets anders verzetten of afzeggen. En soms moet je in kleding komen die je niet prettig vindt, bijvoorbeeld in een jurk, terwijl je liever in je jeans zou gaan.

In deze gelijkenis van Jezus doen beide problemen zich voor. Er zijn mensen die Jezus' uitnodiging voor Gods koninklijke bruiloftsmaal afwijzen. Ze vinden die niet zo belangrijk of hebben er zelfs een hekel aan. Bedenken ze niet dat het God is die hen uitnodigt? Jezus kun je toch niet negeren of zelfs haten?

Andere mensen nemen hun plaats in, misschien minder voornaam dan de eerste genodigden, maar toch ... Gods feest gaat door. Er is één voorwaarde: dat iedereen zich omkleedt in het feestkleed voor God. Ze moeten aannemen wat Jezus geeft. Wat betekent dat? Ze moeten erkennen dat hun eigen kleren niet goed genoeg zijn voor het feest. Mensen kunnen alleen op Gods feest komen als ze erkennen dat ze zondig zijn en Gods gratis liefde aannemen.

Durf jij dat te zeggen?

Extra bijbelgedeelte: Openbaring 7: 13-14

(Voor Gods troon staan mensen in witte kleden. Ze zijn wit, omdat ze gewassen zijn in het bloed van Jezus.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Jezus is al een aantal hoofdstukken lang in een scherp gesprek met de Joodse leiders. Kijk maar in 21:45–46. De gelijkenis van het bruiloftsfeest is dan ook allereerst aan het Joodse volk van Jezus' dagen gericht. En reken maar dat die ook een boodschap voor vandaag heeft.

Het Koninkrijk van de hemel – dat is overal waar God regeert en mensen die regering erkennen. In deze gelijkenis maakt Jezus een vergelijking met de weg die God met Israël is gegaan, nu met Jezus, en vanaf nu ook met zijn volgelingen.

De Koning is God de Vader. De zoon is Jezus Christus. En wie waren de eersten die uitgenodigd waren om met God de Vader de komst van Jezus Christus te vieren? Het volk Israël, en hun geestelijke leiders. De dienaren waar niet naar geluisterd werd zijn de profeten. God bleef nieuwe sturen (4). Maar ze werden genegeerd, gevangen, mishandeld en gedood (6). De woede van de koning (7) is de ballingschap en de verwoesting van Jeruzalem.

Toch gaat het feest door (8). Maar de nieuwe dienaren worden naar andere genodigden gestuurd: naar buiten, de stad uit, naar iedereen die maar wil komen.

Daarmee is de gelijkenis allereerst een verwijt aan de Schriftgeleerden en farizeeën, en het Joodse volk van Jezus' dagen met hen. En het is een verklaring van wat er staat te gebeuren, maar wat nog niemand aan ziet komen: Dat het evangelie wel begint in Israël, maar dat het van daaruit naar buiten gaat, uiteindelijk zelfs de hele wereld over.

Als de gelijkenis hier zou stoppen, zou het een boodschap zijn met een moeilijk randje. Met de bril van vandaag op zou je het zelfs antisemitisch kunnen vinden. Maar de gelijkenis gaat verder. (10) Nu gaat het om 'goede zowel als slechte'. Maak er dus niet van dat de Joden slecht zijn (omdat ze niet op de bruiloft komen), en de rest van de wereld beter is. De nieuwe gasten zijn welkom of ze nu goed zijn of slecht. Gods liefde gaat (Johannes 3:16) uit naar de hele wereld. En dat is, ook in deze gelijkenis, inclusief wie van de eerste genodigden wel wil komen.

Als het feest begint en de koning binnenstapt (11) blijkt er ook iemand te zijn die zich niet in feestkleding gestoken heeft. Hij wordt weliswaar vriendelijk aangesproken, maar streng buiten gegooid. Opeens gaat het hier niet alleen over Joden maar over ieder mens. En niet over de jaren dat Jezus op aarde is, maar over het eeuwige oordeel. Kon je na vers 8 nog denken 'dank U Heer dat ik niet zo ben als de Schriftgeleerden en farizeeën uit Jezus' dagen', nu gaat het over jou en mij. Over elk van ons. Jezus legt hier niet precies uit wat de 'bruiloftskleren' zijn. Misschien kunnen we denken in de richting van de witte kleren uit Openbaring 3:4-6. Maar ook zonder dat: Het hele evangelie is dat we ons hele vertrouwen moeten stellen op Christus. En als we dat niet doen, hebben we op de bruiloft van de Zoon niets te zoeken. Het slotvers (14) is nogal een eigen leven gaan leiden. Alsof geloof altijd een onzeker randje heeft: wat nou als de Koning je straks toch in de buitenste duisternis gooit? De betekenis ligt natuurlijk binnen deze gelijkenis: Jezus heeft het tegen Schriftgeleerden en farizeeën: de elite binnen het uitverkoren Joodse volk. In de tijd dat Jezus met zijn boodschap door Israël trekt wordt duidelijk dat zijn boodschap op veel weerstand stuit. Je kunt wel denken uitverkoren te zijn (nageslacht van Abraham, misschien wel Schriftgeleerde bovendien), maar daarmee ben je er niet. Je moet de uitnodiging voor de bruiloft (roeping, 14) wel aannemen. Op die manier is het ook een waarschuwing voor eenieder: Je kunt wel geroepen zijn (je kent het evangelie, hebt het gehoord en begrepen), maar als je niet op Christus alleen vertrouwt, heb je op zijn feest niets te zoeken.

Auteur: KS

Liederen

Psalm 21

Gezang 229

Lied 314

Laat de kind'ren tot Mij komen

Het grote feest

Een koning geeft een feest

Ben je groot of ben je klein

Zingen maakt blij

Kom aan boord

Jezus roept alle kleiner kinderen

(=Gezang 328 LvdK)

Hemelhoog 506

Alles wordt nieuw 1: 22

Opwekking voor kinderen 216

Hemelhoog 389

Hemelhoog 625

Hemelhoog 356

Hemelhoog 349

Auteur: PZ

Ik mag naar een feestje!

Op een dag vertelde Jezus aan alle mensen een verhaal. Met dat verhaal wil Hij de mensen, ook ons allemaal, iets leren. Het gaat over een feest van de koning.

Het is druk in het paleis, de zaal is mooi versierd, het eten is klaar en er staan mooie bloemen op de tafels. De gasten kunnen komen, het feest kan beginnen.

Het is feest omdat de zoon van de koning gaat trouwen. De koning roept zijn helpers: 'Helpers, jullie moeten alle gasten roepen en ophalen voor het feest'. Natuurlijk willen de helpers dat. Vlug gaan ze op weg naar de gasten. Maar de gasten hebben helemaal geen zin en geen tijd om te komen. 'Nee! Ik wil nu niet', zegt een van de gasten. En een ander zegt: 'Misschien de volgende keer'. De helpers gaan zonder gasten terug naar de koning. 'Ze willen niet op het feest komen, koning'. 'Dan stuur ik andere helpers naar hen toe, want het feest gaat zowat beginnen'.

'Kom naar het feest, alles is klaar en er is lekker eten', zeggen de helpers. Maar ook deze keer luisteren de gasten niet. 'We hebben geen tijd, ik moet werken en hij gaat net naar de winkel'.

Steeds horen de helpers dit weer. Niemand komt mee naar het feest. Het is zelfs zo erg dat de gasten die de uitnodiging krijgen, de helpers slaan. Dan wordt de koning boos. 'Alles is klaar voor het feest, maar de gasten willen niet en vinden andere dingen belangrijker'.

'Maar het feest gaat toch door, roep iedereen die je tegenkomt'. Dat doen de helpers. Ze nemen iedereen mee die naar het feest wil komen. God laat het feest toch doorgaan met iedereen die het fijn vindt om bij Hem te komen. Wat een feest!

Auteur: KvdG

Wil je het feest meevieren?

Inleiding

Pas maar op, anders mag je niet op mijn feestje komen. Misschien zeg je dat wel eens als je boos bent op een vriendje of vriendinnetje. Of als grap tegen je broertje of zusje. Je feestje, dat is toch een speciaal moment in het jaar. Iedereen komt dan voor jou, jij bent het middelpunt. Je kent ook vast wel de uitnodigingen: Kom je op mijn feestje? Neem je zwemspullen mee, ik vertel verder nog niet wat we gaan doen. Je wordt thuisgebracht. Nou dan weet je het wel, je zult hoogstwaarschijnlijk nat worden. Feestjes zijn meestal leuk en iedereen is blij als hij of zij ergens voor wordt uitgenodigd. Het wordt moeilijk als je precies op die dag twee dingen hebt en je moet kiezen, twee feestjes of een belangrijke sportwedstrijd en een feestje. Wat doe je dan? Wat als jij helemaal niet van zwemmen houdt of de andere gasten van het feestje helemaal niet leuk vindt?

Bijbelverhaal

Vandaag gaat het ook over de uitnodiging voor een feest. Jezus vertelt ook nu een gelijkenis, een verhaal met een diepere betekenis. Er was eens een koning die een feest gaf omdat zijn zoon ging trouwen. De knechten van de koning werden erop uit gestuurd om de bruiloftsgasten uit te nodigen. Maar, de gasten wilden niet komen. De koning stuurde daarna andere knechten naar de mensen die uitgenodigd waren en liet de gasten weten dat alles klaar stond voor het feest. Maar de gasten kwamen niet, de een ging naar zijn akker, de ander naar zijn werk. Er waren zelfs mensen die de knechten van de koning aanvielen en vermoorden. De koning werd natuurlijk woedend toen hij dit hoorde en greep hard in. Daarna zei de koning tegen zijn knechten: alles staat klaar voor het feest... alleen gasten die we uitgenodigd hadden waren die uitnodiging eigenlijk niet waard. De koning zei tegen de knechten: ga naar alle wegen waarop mensen de stad binnen kunnen komen en nodig iedereen die je tegenkomt, uit voor het feest. Dit deden de knechten, iedereen werd uitgenodigd voor het feest van de zoon van de koning. De mensen kwamen, goede en slechte mensen. De zaal waar het feest gevierd zou worden, werd steeds voller. De koning ging eens kijken welke mensen er in de zaal zaten. Eén persoon in de zaal viel op, hij had geen feestkleding aangetrokken. De koning ging naar hem toe en vroeg: he, hoe ben jij hier binnengekomen, je hebt geen feestkleding aan? De man wist niet wat hij moest zeggen. De koning werd boos en liet de man oppakken en liet hem verwijderen van het feest.

Best een gek verhaal he. De zoon van de koning gaat trouwen. Nou dat is nu een hele happening, vroeger natuurlijk ook. Je zou verwachten dat iedereen graag bij dat feest wilde zijn. Het is een eer als je daar een uitnodiging voor krijgt. Je zet dit groot in je agenda of op je kalender. Maar hier is het anders, de gasten willen niet komen. Er komt gewoon niemand. Je snapt dat de koning boos wordt en het is natuurlijk ook heel onaardig tegenover de zoon van de koning. Ook als er een tweede uitnodiging

komt, hebben de mensen geen zin, geen tijd, ze komen niet. De mensen die uitnodiging brengen worden zelfs mishandeld. Maar het feest gaat door. Niet zonder gasten, er mogen andere gasten komen. Mensen die eerst geen uitnodiging hadden gekregen. Nou ja zeg. Die mensen willen wel komen, langzaamaan wordt de feestzaal gelukkig toch voller en voller. De koning gaat eens kijken of het feest al bijna kan gaan beginnen. Hij is blij als hij alle mensen ziet, totdat hij die ene man ziet, die man die geen feestkleding aan heeft. Die man wil wel naar het feest, maar hij wil de feestkleding niet aan. De kleding die de koning gaf voordat het feest begon. De koning wordt opnieuw boos, zonder deze feestkleding mag de man niet op het feest zijn, hij wordt verwijderd.

We kunnen het ons voorstellen, je zou er een film over kunnen maken. Wat een toestand rondom dit feest, zeg. Maar het is een verhaal met een diepere boodschap, Jezus vertelt dit niet zomaar. Er zitten lessen in voor de mensen die het toen hoorden, maar ook voor ons. God is de koning die een feest geeft voor zijn Zoon. Jezus is de Zoon. En heel veel mensen worden uitgenodigd. Telkens als we over God horen en leren, dan horen we dat God van ons houdt, voor ons wil zorgen. Maar dat we ons dan wel moeten bekeren, dat we om moeten keren, dat God het belangrijkste moet zijn in ons leven. Dat we niet meer doen wat we zelf willen, maar dat we doen wat God wil. Sommige mensen willen dit niet. Ze horen wel over God, maar willen Hem niet volgen. Willen niet in Hem geloven. Dat zijn de mensen die niet naar het feest willen komen. Er zijn zelfs mensen die boos worden als ze over God horen. Je hebt vast wel eens gehoord over mensen die wonen in landen waar je niet in God mag geloven. Regeringen die mensen verbieden om in God te geloven, daarvan kan je zeggen dat dat de mensen zijn die knechten die de uitnodigingen komen brengen zelfs mishandelen of vermoorden. In de tijd van Jezus was dit ook al zo. God wilde de God van de Joden zijn, maar het de Joden deden steeds wat ze zelf wilden en luisterden niet naar God. Ze werden zelfs boos op de profeten die God stuurde.

Naar een feest mogen en gewoon niet willen komen, er niet bij willen horen... Gelukkig gaat Gods feest wel door. Iedereen mag op het feest komen. Maar er is één ding, je moet wel feestkleding aan. Je moet wel in Jezus geloven, dat Hij de Zoon van God is en dat je door Gods liefde veranderd moet zijn. Wil je dit niet geloven, wil je je niet laten veranderen? Dan mag je niet komen.

Zo, dat maakt het zelfs een spannend verhaal, want zo komen we bij de vraag: willen wij eigenlijk wel naar dat feest. Wat doen wij met de uitnodiging die we van God krijgen? Misschien heb je al heel veel over God en Jezus gehoord. Je kunt dan zeggen dat je al heel wat uitnodigingen hebt gekregen. Misschien hoor je vandaag voor het eerst over God, dan is dit je eerste uitnodiging. Maar wat doe je ermee? Wil je komen op Gods feest? Zijn we blij met Jezus, geloven we in Hem, zijn we blij met wat we van Hem krijgen? Wat mogen we blij zijn dat God zoveel van ons houdt dat hij ons keer op keer blijft uitnodigen!

Vragen om verder te praten

- Je wordt uitgenodigd voor een feestje. Wat is dan het belangrijkste? Degene die je uitnodigt? De datum van het feest? De activiteit die je gaat doen met het feest? Of wie er nog meer mogen komen?
- Kunnen de kinderen zich voorstellen hoe de koning zich voelt als er niemand naar het feest wil komen? Probeer door te praten hoeveel verdriet het God doet als we leven alsof Hij er niet toe doet
- Er was een man die geen feestkleding aan wilde trekken. Probeer door te praten over wat de feestkleding is en wat dit voor ons dagelijks leven betekent.

Auteur: CdG

Kom je verkleed?

Inleiding

Wat doe je als je wordt uitgenodigd voor een feestje waar je speciale kleding voor moet dragen? Wie kan hier een voorbeeld van geven? Hoe moet het als je de kleding niet fijn vindt zitten?

Er zijn ook koren die gebruik maken van koorkleding. Als de jurk voor de vrouwen of het pak voor de mannen, niet lekker zit, dan hebben mensen er meestal niet zoveel zin in. Hebben jullie nog andere voorbeelden?

Dan nog iets anders. Als je ergens geen zin in hebt, verzin je misschien een smoesje om iets niet te hoeven doen of ergens niet naartoe te hoeven. Wie kan er iets over zeggen?

Bijbelverhaal

Jezus vertelt een gelijkenis. Dat doet Hij om duidelijk te maken wat het Koninkrijk van God is. Ook wie God wil zijn voor de mensen. Zo zijn er de gelijkenis van de verloren zoon, van de barmhartige Samaritaan en nog veel meer. Hier gaat het om de gelijkenis van het Koninkrijk van God. Opvallend is dat Jezus deze gelijkenis niet aan de discipelen of gewone omstanders vertelt, maar juist aan farizeeën en Schriftgeleerden. Dan is de boodschap van deze gelijkenis ook speciaal voor hen bedoeld. Deze gelijkenis staat in het Evangelie van Matteüs, hoofdstuk 22. Dit Evangelie is juist bedoeld voor de Joden, het uitverkoren volk van God. Jezus is weer in discussie met deze groep, die er telkens weer op loert om Jezus op een verkeerde uitspraak te vangen en Hem daardoor voor het gerecht te brengen. Tegelijkertijd kunnen ze best eens onder de indruk zijn van wat Jezus te vertellen heeft, alleen durven ze dat misschien niet toe te geven.

Feest

Een uitnodiging voor een feest, wie zou daar 'nee' tegen zeggen? Natuurlijk wil je meestal graag. Een koning geeft een feest voor de bruiloft van zijn zoon. Met de koning wordt 'God' bedoeld, de met de zoon wordt 'Jezus' bedoeld. Bij een feest van een koning mag niet zomaar iedereen komen, dat geldt in onze tijd ook, met ons koningshuis. De mensen worden persoonlijk uitgenodigd door de dienaren van de koning. Die worden op weg gestuurd om dit te doen. Alles staat klaar voor het feest, het eten en drinken, de tafels zijn gedekt.

Maar dan lijkt het feest een fiasco te worden! Een feest zonder bezoekers, dan is het toch niet leuk meer? De een na de ander zegt 'nee'. Ze hebben allemaal andere excuses om er onderuit te komen. De een zegt dat hij pas een koe gekocht heeft, de ander is pas getrouwd, de volgende heeft een akker waar hij het druk mee heeft en weer een ander heeft een eigen zaak. Hij is bezig met handel.

Ze vinden het niet eens leuk dat de dienaren naar hen toe zijn gekomen, integendeel. Er worden zelfs dienaren gedood! De dienaren zijn in werkelijkheid degenen die het Evangelie verkondigen. Zij zullen ook gehaat worden door de wereld, dat zegt Jezus al tegen zijn discipelen. Als de koning hoort dat er geen mensen naar het feest willen komen en zelfs zijn dienaren hebben gedood, is hij woedend. Terwijl hij het zo goed bedoeld heeft met het feest. Dan komt hij op een ander idee. Hij stuurt de dienaren die nog over zijn naar de stad, om iedereen uit te nodigen!

Met iedereen wordt daadwerkelijk iedereen bedoeld. Er wordt letterlijk gezegd: 'goede en slechte mensen'. Mensen die ziek zijn, gehandicapt, bedelaars, zondaren, echt iedereen mag komen. Zo wordt de feestzaal voller en voller en lijkt het feest een succes te worden.

Het heilskleed

Toch is het nog niet helemaal goed. De koning komt binnen en ziet dat één geen bruiloftskleed aan heeft, ofwel, kleding die geschikt is om naar een bruiloft te gaan. Dit gaat niet om de nette kleren, die sommige mensen niet kunnen betalen, het gaat om iets anders. Het gaat om het kleed dat gratis gegeven is. Een van de gasten heeft het niet, daarom moet hij het feest verlaten.

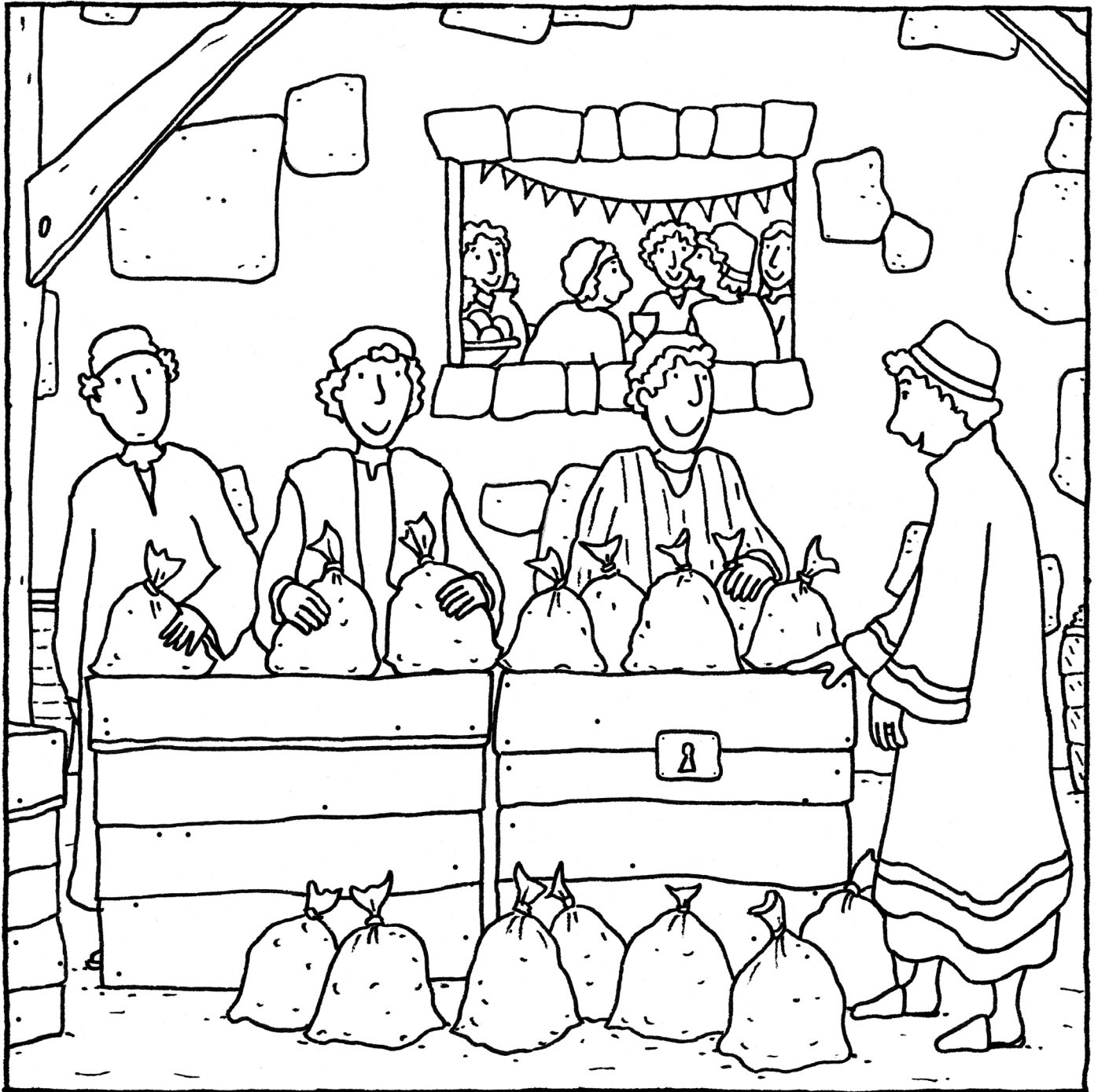
In Gods Koninkrijk is de toegang alleen mogelijk als je een bepaald kleed aan hebt (zo werden vroeger ook kleren genoemd). Een jurk of pak wordt als 'kleed' omschreven. Dat kleed is alleen bij Jezus verkrijgbaar. Het is gratis, je hoeft er niets voor te doen, behalve je vertrouwen op Jezus te stellen. In een lied wordt Jezus geprezen met de woorden: 'Hij heeft mij gekleed met de klederen des heils'.

Daarom worden kinderen en mensen die gedoopt worden ook in een wit gewaad gehuld. Een doopjurk is niet voor niets wit. Het is een symbool voor de reinheid die Jezus geeft. Hij alleen kan immers bevrijden van zonden. Jezus is degene die je rein maakt en je het kleed des heils geeft als je in Hem wilt geloven en Hem wilt volgen. Wij mogen allemaal deelnemen aan het feest, de uitnodiging aanvaarden en in feestkleding daar aan komen en voor altijd mogen we blijven. Trek daarom het juiste kleed aan!

Auteur: EvD

De gelijkenis van de talenten

Matteüs 25:14-30

Thema: Iedereen heeft een opdracht

Doel

De kinderen ontdekken dat God iedereen wil inschakelen in zijn Koninkrijk

Toelichting

Een gelijkenis helpt om meer te begrijpen van Gods Koninkrijk. Een heer heeft drie dienaren en geeft hun iets van zijn bezit in beheer, als hij op reis gaat. Ze krijgen niet evenveel, maar de opdracht erbij is dezelfde: ga er goed mee om. Twee knechten gaan aan de slag en vermeerderen het bezit van hun heer. Eén knecht doet niets en bewaart het in de grond. Als de heer terugkomt, prijst hij de knechten die aan het werk zijn gegaan. Zij mogen meedoen aan het feestmaal. De slechte, laffe knecht niet; hij moet weg bij zijn heer.

In deze gelijkenis maakt Jezus duidelijk hoe kostbaar Gods bezit is. En hoeveel vertrouwen God in zijn knechten (in ons, gelovigen) heeft. Iedereen krijgt iets moois van Hem. En tenslotte dat geloven betekent dat we allemaal God dienen met wat Hij ons heeft gegeven. Die opdracht heeft iedereen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Gekregen om er iets mee te doen

Richtlijnen: Als jij Playmobil of een Barbie krijgt, wat doe je daar dan mee? In de doos laten zitten? Nee, natuurlijk niet. Je gaat ermee spelen. Dat is veel fijner.

Vertel aan de jongste kinderen de gelijkenis. Jezus vertelt over een heer die drie knechten heeft. Ze krijgen allemaal iets: de één vijf zakken met geld, de ander twee en de derde één zak. De heer vraagt aan de knechten of ze er goed voor willen zorgen. Als hij terugkomt, vraagt hij wat ze gedaan hebben met het geld. De man met vijf zakken geld heeft er nu tien. En de ander heeft geen twee, maar vier zakken. Ze hebben hun best gedaan om iets goeds te doen met het geld van hun heer. Maar de knecht met de ene zak ...hij heeft er nog steeds één. Wat jammer! Hij heeft de bedoeling van zijn heer niet begrepen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Wil jij op haar passen?

Richtlijnen: Als inleiding kun je vertellen over een meisje dat haar vriendin vraagt om op haar hondje te passen als zij een weekend met haar ouders weg is. Dat wil je heel goed doen, want je wilt je vriendin niet teleurstellen. Het hondje moet een heerlijk weekend hebben. Je laat hem op tijd uit, zorgt dat hij genoeg te eten en te drinken heeft en geeft hem een lekker plekje met een kussen om op te slapen. Eigenlijk verwen je hem een beetje!

Vertel dan de gelijkenis. Benadruk dat de heer vraagt om goed op zijn bezit te passen. Twee knechten doen dat en het levert iets op. Vijf talent wordt tien, en twee talent vier. Ze hebben zich voor hun heer ingezet. Voor die inzet worden ze geprezen. De derde knecht heeft niets gedaan. Hij is niets kwijtgeraakt, maar je kunt ook nergens aan zien dat de derde knecht hart heeft voor het bezit van zijn heer. En daarom hoeft hij ook het feest om zijn thuiskomst niet mee te vieren.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Wat is jouw missie?

Richtlijnen: We hebben allemaal een opdracht, een missie gekregen in het leven. We moeten leven zoals God graag wil. Iedereen krijgt daarvoor mogelijkheden. De een is heel intelligent, een ander is erg sociaal, een derde erg technisch, een vierde kan heel goed luisteren en een ander moed inspreken.

We horen/lezen vandaag een gelijkenis. Drie knechten krijgen een opdracht van hun heer om zijn bezit te beheren, terwijl hij er niet is. Met wat hun is gegeven (ieder verschillend) proberen ze dat te doen. Twee zetten zich echt in en ontdekken dat dat iets oplevert. Hun heer prijst hen bij zijn terugkeer. De derde begint er niet eens aan. Het resultaat is dat zijn heer hem niet beloont.

Wat heb jij voor talent van God gekregen? Hoe kun je dat inzetten voor zijn Koninkrijk?

Wat zou er met dat feest bedoeld worden, waarmee de knechten beloond worden?

Jij gaat toch niet met je armen over elkaar zitten?

Extra Bijbelgedeelte: Jakobus 2:17-19

(Geloven dat God bestaat is belangrijk, maar je moet dat geloof ook in je daden laten zien).

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Net als bij de gelijkenis van vorige week, is Jezus ook hier in conflict of in gesprek met de leiders van het Joodse volk. Aan het slot van hoofdstuk 21 horen we al dat de kloof zo diep is dat ze erop uit zijn Jezus gevangen te nemen. De toon van het gesprek is dan ook erg scherp.

Het Koninkrijk van de hemel is net als een man die op reis ging – en zijn bezit in beheer gaf (14). In de filosofie wordt God soms beschreven als de 'onbewogen beweger' of de 'klokkenmaker': iemand die alles op gang gebracht heeft (schepping), maar er zelf niet meer bij betrokken is (hij kijkt onbewogen toe). Hij heeft de klok gemaakt en in gang gezet, maar verder doet hij er niets meer mee. Dan heb je natuurlijk een God die eigenlijk machteloos of overbodig is geworden. Die er niet meer toe doet.

In de gelijkenis van de talenten zou je zo ook bijna naar de 'man' uit vers 14 kunnen kijken: Hij gaat op reis en laat alles achter. Toch is het verschil groot: De 'man' (God de Vader) uit vers 14 blijft zich heel bewust van zijn bezit en zijn verantwoordelijkheid daarvoor. Daarom vertrouwt Hij het toe aan zijn dienaren. Die moeten het voor Hem beheren. Dus als Hij straks op reis is, is de zaak in (goede?) handen. Bovendien is het alleen een lange reis. De 'man' komt weer terug, en dat maakt alle verschil.

Hij geeft de een vijf talenten, een ander twee, en weer een ander één. Niet omdat hij de een aardig vindt en de ander niet, maar omdat de een meer aankan dan de ander. De vragen bij deze gelijkenis gaan heel vaak over een gevoel van oneerlijkheid: vijf is toch veel meer dan één? Maar er zit wel een eerlijke afweging achter: de een kan meer (verantwoordelijkheid) dragen dan de ander. De dienaren gaan aan de slag met wat hun is toevertrouwd. Maar degene met maar een talent doet dat wel heel passief: hij begraaft het alleen.

Als de reis voorbij is (als de Heer terugkomt) worden de resultaten duidelijk: Met hun ijver zijn de vijf talenten er tien geworden, en de twee vier. Beiden krijgen eenzelfde compliment en eenzelfde beloning. Compliment: voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Beloning: Ik zal je nog veel meer laten beheren. En je bent welkom op mijn feestmaal.

De derde dienaar slaat meteen een andere toon aan: een toon van angst. 'uit angst (voor u) besloot ik uw talent te begraven; alstublieft, hier hebt u het terug.' Angst verlamt. Angst is een slechte raadgever. Maar vooral: voor een goede en gulle Heer hoeft je geen angst te hebben. Mag je geen angst hebben. De Heer is dan ook streng: Hij noemt de dienaar slecht en laf. Het ene talent wordt hem afgepakt, en extra gegeven aan de dienaar die met vijf begonnen was.

Het is makkelijk om je te ergeren aan de gelijkenis: wie veel heeft krijgt meer, wie weinig heeft raakt alles kwijt. Tot het eeuwige leven aan toe. Jezus speelt ook heel bewust met die ergernis: Hij is het conflict met de leiders van het volk expres op scherp aan het zetten. Maar de betekenis van de gelijkenis ligt ergens anders. Die laatste dienaar wordt niet afgewezen omdat hij weinig had of weinig aankan, maar omdat hij niet beschikbaar was, niet dienstbaar.

De gelijkenis houdt ons een spiegel voor: Wat je hebt en wat je kunt is er niet voor jou, of voor jouw ego. Je gaven en talenten zijn er om te gebruiken, opdat de oogst van de Heer groot wordt. Er kan van alles gebeuren waardoor je minder opbrengt, maar laat het zeker geen luiheid of angst voor God zijn!

God vertrouwt ons! Hij legt zijn kapitaal in onze handen (Genesis 1:28, 2:18), en heeft er alle vertrouwen in dat wij het goed zullen beheren. Als je dat door laat dringen krijg je een gezond zelfvertrouwen, en verdwijnt de angst.

Ook aan jou en mij is veel talent toevertrouwd. Allereerst jezelf, en de personen die bij je horen. Plus al je verantwoordelijkheden op je werk en thuis. Maar zeker ook je zorg voor de schepping. Op een dag komt de Heer terug, en vraagt Hij wat je ermee gedaan hebt. Neem nu de natuur en de schepping: als je kijkt naar hoeveel schade we maken, dan schaam ik me daarvoor. Wat kan de Heer nog van mij verwachten?

De angstige dienaar wordt zwaar gestraft. Dat zet jou en mij toch aan het denken. Hoe zit het met mijn talenten en kwaliteiten? Zet ik ze in voor Hem, of alleen voor mezelf?

Auteur: KS

Liederen

Psalm 139; 1, 2 en 3

Lied 180

Lied 868

Gelukkig zal je zijn

Een wijs man bouwde zijn huis op de rots

Uw Woord

Heer, U kent mij als geen ander

Weet je waar 't hemels Koninkrijk op lijkt?

Zoek eerst het Koninkrijk van God

(=Gezang 434 LvdK)

Hemelhoog 1

Hemelhoog 89

Hemelhoog 37

Hemelhoog 50

Hemelhoog 91

Hemelhoog 88

Auteur: PZ

Gekregen om er iets mee te doen

Van dit verhaal is een schetsbordverhaal gemaakt
Dit is tekenen of schilderen terwijl je vertelt.
Dit kan heel eenvoudig aan de hand van de volgende
aanwijzingen.
De kinderen vinden het prachtig!
Natuurlijk kunt u het ook gewoon vertellen.

Benodigheden

- een stuk behangpapier
- verschillende kleuren waterverf uit een tubetje/fles
- penselen.
- óf een tekenbord en verschillende kleuren krijtjes

Van tevoren een gedeelte van de tekening maken, zie voorbeeld 1.

Op voorbeeld 2 zie je wat je erbij tekent terwijl je vertelt; dit wordt in het verhaal aangegeven met de cursief gedrukte gedeelten tussen haakjes.

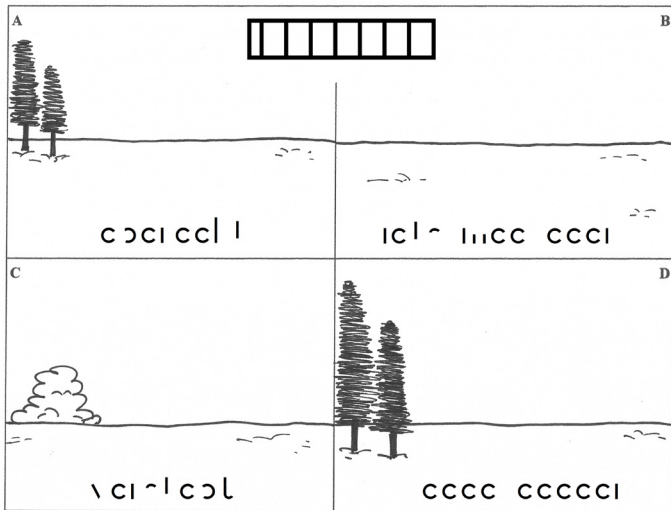
Je kunt zelf kijken welke kleuren je gebruikt. Zorg dat alles van tevoren klaarligt, dat je er goed bij kan en de kinderen het goed kunnen zien.

Sta er niet voor als je tekent, maar probeer wat aan de zijkant te staan.
De tekeningen zijn eenvoudig, het is immers een schetsbord verhaal.
Let erop dat je éérs het stukje erbij tekent en dán pas vertelt wat het is. Vaak reageren de kinderen er al op als ze zien wat het wordt. Je krijgt dan leuke interactie.

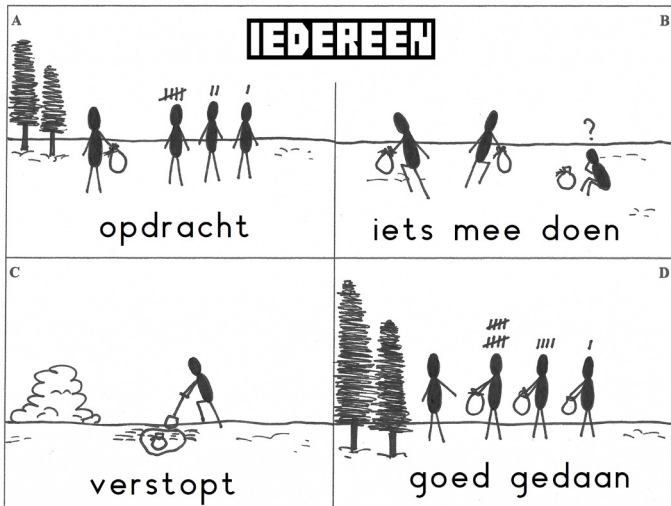
Het woord 'iedereen' is gemaakt van zgn. 'ladderletters'. Van tevoren schilder/teken je een gele balk met daarin, met rode verf/krijt, de lijnen van de vakken. De ladderletters maak je tijdens het verhaal af met rode verf/krijt. Eventueel kun je met dunne potloodlijntjes van tevoren aangeven waar de strepen van de letters moeten komen.

Gebruik 4 verschillende kleuren voor de personen uit dit verhaal.

Eén voor: de baas, 1e knecht, 2e knecht, 3e knecht.

afbeelding 1

afbeelding 2

Inleiding

Als jij Playmobil, lego of een Barbie krijgt, wat doe je daar dan mee? In de doos laten zitten?

Nee, natuurlijk niet. Je gaat ermee spelen. Dat is veel fijner. Je pakt het uit en gaat er iets mee doen.

Daar is het voor bedoeld. Je hebt het gekregen om er iets mee te gaan doen.

Ik ga jullie een verhaal vertellen uit de Bijbel.

Het is een verhaal dat de Here Jezus heeft verteld. Een gelijkenis.

Als Jezus een gelijkenis vertelt wil Hij de mensen wat leren. In dit verhaal wil Hij de mensen leren over het Koninkrijk van God.

A

Jezus zegt:

Er was eens een (teken de baas) man, hij is een baas. De man is heel rijk en heeft veel knechten die hem helpen met zijn werk.

Maar op een dag moet de baas op reis. Hij zal lang wegblijven.

Wie moet er nu voor zijn geld zorgen?

De baas denkt eens goed na. Hij weet wie zijn knechten zijn. Hij kent ze goed en weet wat ze kunnen.

Hij weet wat er bij hen past.

(Tekenen de knechten terwijl je verder vertelt) Hij roept zijn knechten bij zich. Een voor een komen de knechten bij hem.

'Luister', zegt de baas. 'Ik moet een verre reis maken. Jullie moeten voor mijn geld zorgen als ik weg ben. Ik weet wat jullie kunnen, daarom krijgen jullie een (maak het woord 'opdracht' af) opdracht van mij.'

'Hier', zegt de baas tegen de eerste knecht. 'Jij krijg van mij (teken de zak met geld) geld. Jij krijgt (teken de turf streepjes) 1, 2, 3, 4, 5 zakken met geld. Gebruik het goed.'

Tegen de tweede knecht zegt de baas: 'Jij krijg van mij (teken de zak met geld) geld. Jij krijgt (teken de turf streepjes) 1, 2 zakken met geld. Gebruik het goed.'

Tegen de derde knecht zegt de baas: 'Jij krijg van mij (teken de zak met geld) geld. Jij krijgt (teken het turf streepje) 1 zak met geld. Gebruik het goed.'

Dan gaat de baas op reis.

B

Alle drie de knechten denken na. Hoe kunnen ze goed voor het geld van hun baas zorgen?

Gaan ze er (maak de zin 'iets mee doen') iets mee doen?

De eerste (teken de eerste knecht) knecht gaat gelijk aan het werk. Hij wil met het (teken de zak) geld goede zaken doen, zodat hij nog meer geld voor zijn baas kan verdienen.

Ook de tweede (teken de tweede knecht) knecht gaat aan het werk. Hij wil ook met het (teken de zak) geld goede zaken doen, zodat hij nog meer geld voor zijn baas kan verdienen.

De derde (teken de derde knecht) knecht blijft zitten. De (teken de zak) zak met geld staat naast hem.

Wat moet hij er mee doen? (teken het vraagteken)

Dan weet hij het!

C

(teken de derde knecht) Hij loopt naar de schuur en pakt een (teken de schep) schep.

Dan graaft hij een (teken het gat) gat in de grond en stopt er zijn (teken de zak) zak met geld in.

Dan maakt hij het gat (teken de grond op de zak) dicht.

Zo, het geld is goed (maak het woord 'verstopt' af) verstopt. Nu hoeft hij niets te doen.

D

Na een hele lange tijd komt de (teken de baas) baas terug van zijn reis.

(Tekenen de knechten terwijl je verder vertelt) Hij wil weten wat zijn knechten met het geld hebben gedaan en hij roept ze bij hem. Eén voor één komen de knechten aangelopen.

De eerste knecht geeft hem een (teken de zak) zak met geld. Hij zegt: 'Baas, u gaf mij 5 zakken met geld, ik heb er 5 bijverdiend. Nu heb ik (teken de turf streepjes) 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 zakken met geld voor u.'

De baas zegt: 'Wat (maak het woord 'goed gedaan') goed gedaan! Je hebt hard gewerkt! Je bent een goede, trouwe knecht. Kom nu naar mijn feest.'

De tweede knecht geeft hem een (teken de zak) zak met geld. Hij zegt: 'Baas, u gaf mij 2 zakken met geld, ik heb er 2 bijverdiend. Nu heb ik (teken de turf streepjes) 1, 2, 3, 4 zakken met geld voor u.'

De baas zegt: 'Wat goed gedaan! Je hebt hard gewerkt! Je bent een goede, trouwe knecht. Kom nu naar mijn feest.'

De derde knecht geeft hem een (teken de zak met geld) zak met geld. Hij zegt: 'U heeft mij één zak met geld gegeven, (teken het turf streepje) hier heeft u het terug. Ik was bang dat ik het geld zou verliezen, daarom heb ik het in de grond gestopt.'

'Je hebt niets van de opdracht begrepen.', zegt de baas boos. 'Ik had jullie iets gegeven om er wat mee te doen. Maar jij hebt er niets mee gedaan. Je bent een luie knecht. Ga maar weg. Ik wil je niet meer zien.'

'Kom,', zegt de baas tegen zijn andere twee knechten.

We gaan naar binnen om feest te vieren.'

Afsluiting

(Maak het ladderwoord 'iedereen' af) Iedereen heeft iets moois van de Here God gekregen.

De een kan mooi zingen, de ander mooi tekenen, de een kan prachtige lego bouwwerken maken, weer een ander hard rennen.

Met wat we goed kunnen, mogen we anderen helpen en de Here God dienen en blij mee maken.

Wat kunnen jullie goed?

Hoe zou je daar andere mensen mee kunnen helpen of blij mee maken?

Hoe kunnen wij de Here God blij maken?

Auteur: EZD

Wil jij op haar passen?

Inleiding

Wil jij dit weekend op onze hond passen? We gaan een weekendje weg en de hond kan niet mee. Dit kan een leuke vraag zijn, je bent gek op honden en je zegt meteen enthousiast ja! Dat wordt even een leuk weekend. Het kan ook zijn dat je denkt... best een beetje eng, weet ik wel hoe dat moet? Zou dat allemaal wel goed gaan, kan ik dat wel? Het kan ook zijn dat je denkt... nee, dat wil ik echt helemaal niet. Als het een goede vriend is die je dit vraagt, dan doe je het, je past op de hond. Je wilt dit natuurlijk ook goed doen, voor je vriend en voor de hond. Het hele weekend staat in het teken van de hond; uitlaten, eten geven, knuffelen.

Bijbelverhaal

Vandaag vertelt Jezus weer een gelijkenis.

Een man gaat op reis. Voordat hij vertrekt roept hij zijn drie knechten bij zich. Ik ga op reis, zegt hij, ik kan mijn bezit niet meenemen. Mijn geld blijft hier. Ik verdeel het onder jullie, jullie moeten erop passen totdat ik terugkom. De ene knecht krijgt vijf talenten, de andere twee en de laatste één. Iedere knecht wat hij aan kon volgens de man. Voor ons klinkt het een beetje oneerlijk, maar er staat dat de man, de baas, weet wat zijn knechten aankunnen. Als je het zo bekijkt, is het een eerlijke verdeling. Wij noemen iets wat we goed kunnen, bv. voetballen een talent. In het Nieuwe Testament was een talent 34,2 kilo goud of zilver. Dus het gaat in dit verhaal om iets heel waardevols.

De man gaat op reis. De knecht met de vijf talenten gaat meteen op weg om handel te drijven. Dit kon hij goed en hij verdiende er zoveel mee dat de vijf talenten, tien talenten werden. De man die twee talenten had gekregen, ging er ook mee aan de slag en verdiende er twee talenten bij. Ook hij verdubbelde dus het geld wat hij gekregen had. Maar de man die één talent had gekregen, deed iets anders. Hij begroef het geld van zijn baas, hij verstopte het.

Na een lange tijd komt de man, de baas, weer terug van zijn reis. Hij laat zijn drie knechten komen en wil weten hoe het is gegaan in de tijd dat hij er niet was. Hij wil weten wat ze met zijn talenten hebben gedaan. De knecht die vijf talenten had gekregen, komt naar voren en laat zien hoe hij er tien talenten van gemaakt had. De baas zei: 'geweldig, wat ben jij een goede en betrouwbare knecht! Omdat je al zo goed bent met vijf talenten zal ik je over nog veel meer aanstellen. Welkom bij het feestmaal van je heer'.

De knecht met de twee talenten gaat ook naar zijn baas en laat hem zien hoe hij er vier van heeft gemaakt. De baas zegt: 'goed zo, ook jij bent een betrouwbare en goede knecht. Ik zal jou ook veel meer geven. Kom op het feestmaal.'

Daarna komt de man die een talent had gekregen naar voren. Hij zegt: 'Baas ik weet dat u heel streng en precies bent. Ik was bang voor u, ik heb talent daarom begraven in de grond, hier heeft u het weer terug.'

Dit vindt de baas niet leuk, hij zegt: 'Hij had nog beter het talent op de bank kunnen zetten dan had hij er rente over gekregen. Je bent een laffe, slechte knecht. Pak het talent van hem af en geeft het aan de knecht die er nu tien heeft.' Want wie heeft, zal nog meer krijgen en wel in overvloed. Maar wie niets heeft, hem zal zelfs dat nog afgepakt worden. En die laffe knecht zal mijn knecht niet meer zijn.

Ook vandaag weer een verhaal met een betekenis. We kunnen ons wel wat voorstellen bij dit verhaal. Wat goed van de twee knechten die gezorgd hebben dat er meer geld is gekomen en wat stom van die ene knecht die niets heeft gedaan, dat doe je toch niet.

Maar wat is nou de betekenis van dit verhaal?

God is als de man die op reis gaat. Hij laat zijn bezit, de aarde met alles wat daarop en daarin is aan ons, mensen over. Wij mogen op zijn rijkdom passen. De ene persoon past op veel, de andere op wat minder. Oneerlijk? Nee God weet wat we kunnen. We hebben allemaal een doel in ons leven, maar wat doen we ermee?

Nog heel even terug. Je kan denken dat wij in Nederland heel veel hebben gekregen van God, dat is ook zo. Daar mogen we van genieten, van het geld, de natuur, onze gezondheid enzovoorts. Maar God heeft ons ook geleerd ervan uit te delen aan anderen. Mensen dichtbij en ver weg, dus moeten wij ook zorgen voor mensen die we arm noemen omdat ze in minder rijke landen wonen. Rijk worden door te delen, dit leren we ook uit de Bijbel! Op de aarde passen is ook best ingewikkeld tegenwoordig. Je hoort veel over het milieu en het klimaat, allemaal dingen waar de mensen invloed op hebben. Als je in God gelooft, wil je ook heel goed voor zijn schepping zorgen. Soms moet je dan keuzes maken: we kunnen veel kopen en doen, maar is dat ook altijd goed?

Toch is dat niet de belangrijkste les uit de gelijkenis van vandaag. Het gaat hier om de taak die we van God gekregen hebben. Wat doen we ermee? Gaan we aan de slag, zetten we ons in, voor anderen, voor God? Of doen we alsof we het niet hebben gekregen, verstoppen we het onder de grond? De baas in het verhaal komt terug van reis. De knechten die goed voor het bezit van de baas hebben gezorgd mogen naar het feest. Jezus komt terug, mogen we dan ook naar zijn feest?

Vragen om over door te praten

- Wat zijn de dingen die wij van God hebben gekregen om voor te zorgen?
- Hoe kunnen we zoals de eerste twee knechten meer maken van wat we van God gekregen hebben?
- De laffe knecht wist dat zijn baas streng was. Is God ook streng? Moeten we bang voor Hem zijn?
- Wat wordt er bedoeld met het feest van de heer en wie zullen er op het feest zijn? *(er kan een link gemaakt worden naar de gelijkenis van de koninklijke bruiloft die vorige week centraal stond)*

Auteur: CdG

Wat is jouw missie?

Lezen: Matteüs 25:14-30

De Here Jezus vertelt veel verhalen en gelijkenissen over het Koninkrijk van God. Een gelijkenis helpt om meer te begrijpen van Gods Koninkrijk.

In het Bijbelgedeelte van vandaag vertelt Jezus ook een gelijkenis aan zijn discipelen. Het gaat over een hele rijke heer (zeg maar gerust een 'multimiljonair') die op een verre en lange reis naar het buitenland gaat. Hij geeft drie van zijn dienaren iets van zijn bezit in beheer. Ze krijgen niet evenveel, maar de opdracht erbij is dezelfde: ga er goed mee om. Een hele verantwoordelijkheid. Twee dienaren gaan aan de slag en vermeerderen het bezit van hun heer. Ze zullen wel een handeltje ofzo hebben opgezet. Eén dienaar doet niets en bewaart datgene wat hij heeft gekregen in de grond. Als de heer na lange tijd terugkomt, prijst hij de dienaren die aan het werk zijn gegaan. Zij mogen meedoen aan het feestmaal. De luie, laffe knecht niet; hij moet weg bij zijn heer.

Opdracht 1 *Bespreek in kleine groepjes het volgende: De discipelen horen deze gelijkenis uit de mond van Jezus. Wat hebben zij er van geleerd, denk je? Je leest het verhaal vandaag in de Bijbel. Wat leer jij ervan?*

Schrijf dit op en bespreek dit in de kleine groep.

Deel vervolgens jullie antwoorden met de anderen in de grote groep.

In de gelijkenis gaat het over talenten. Hier wordt een enorm geldbedrag mee bedoeld. In die tijd was één talent evenveel waard als 6000 daglonen van een arbeider. Tegenwoordig verstaan we wat anders onder talenten. Misschien hoor je op je school juf of meester weleens spreken over talenten. Dat het belangrijk is dat jij en je klasgenoten je talenten ontdekken en die ook inzetten. Met talenten wordt dan een bepaalde aanleg of geschiktheid voor iets bedoeld. Iets waar je plezier aan beleeft of waar je goed in bent. Voorbeelden van talenten zijn: van lezen houden, goed kunnen knutselen of sporten, goed voor dieren of mensen zorgen, muziek maken of zingen, goed kunnen luisteren, rekenen of tekenen.

Opdracht 2 *Op zoek naar talenten Ga met zijn tweeën tegenover elkaar zitten. Schrijf van degene die tegenover je zit, zijn/haar talenten op. Waar heeft hij/zij plezier in of wat kan hij/zij goed? Bespreek met elkaar wat er is opgeschreven en vul elkaar aan. Heb je iets bijzonders gehoord?*

In de Bijbel geeft de Here God mensen bijzondere vaardigheden (talenten). In Exodus, het tweede boek van de Bijbel, geeft God aan Mozes een opdracht. Hij moet de Ark, de Tabernakel en priesterkleding laten maken. In hoofdstuk 31 lezen we dan dat de Here God bepaalde mensen 'uitzonderlijke talenten schenkt, wijsheid, vakmanschap en inzicht op allerlei gebied'. Door de talenten die God aan deze mensen geeft, kunnen ze de Ark en de tabernakel maken en alles wat er bij hoort, precies zoals God het wil. Ze dienen God met hun gegeven talenten, tot eer van God. Zo zijn deze mensen werkzaam in het Koninkrijk van God.

Misschien moesten de discipelen ook wel denken aan deze geschiedenis over de bouw van de Ark en de Tabernakel. Want als de Here Jezus de gelijkenis over de talenten vertelt, stelt Hij eigenlijk een vraag aan de discipelen en ook aan ons: 'Op welke manier zet jij je talenten, die je van God hebt gekregen, in voor God, voor zijn Koninkrijk en voor je medemens?'

Dat is best een moeilijke vraag. Want aan welke talenten en aan welke inzet moet je dan denken?

Misschien verrast het antwoord je, maar Jezus noemt in hetzelfde hoofdstuk een paar voorbeelden over hoe jij je talenten in kunt zetten.

Lees maar mee vanaf Matteüs 25 vers 35.

Je kunt je talenten inzetten om:

- iemand die honger heeft, eten te geven;
- iemand die dorst heeft, drinken te geven;
- iemand die op de vlucht is, een dak boven zijn hoofd te geven;
- iemand die geen kleren heeft, kleding te geven;
- iemand die ziek is, te bezoeken en te verzorgen;
- iemand die alleen of gevangen zit, te bezoeken.

In opdracht 2 heb je gehoord welke talenten iemand anders in jou ziet. En misschien kun je daar zelf nog wel een paar talenten aan toevoegen.

Jouw missie voor vandaag is: 'Hoe kun jij je talenten gebruiken voor God, Zijn Koninkrijk en je medemens?'

Opdracht 3 Aan de slag met je missie! *Schrijf als groep op een groot vel papier (of scherm, whiteboard) zoveel mogelijk talenten. Ook talenten die je zelf hebt. Ga vervolgens in kleinere groepen aan de slag: kies een talent; bedenk mogelijkheden om dat talent in te zetten voor Gods Koninkrijk (bijvoorbeeld: op welke wijze kun je een voetbaltalent inzetten om eenzamen te helpen?); doe stap A en B voor een aantal talenten; spreek jou iets aan, waarvan jij zegt: 'Dat wordt mijn missie!'*

Kerntekst

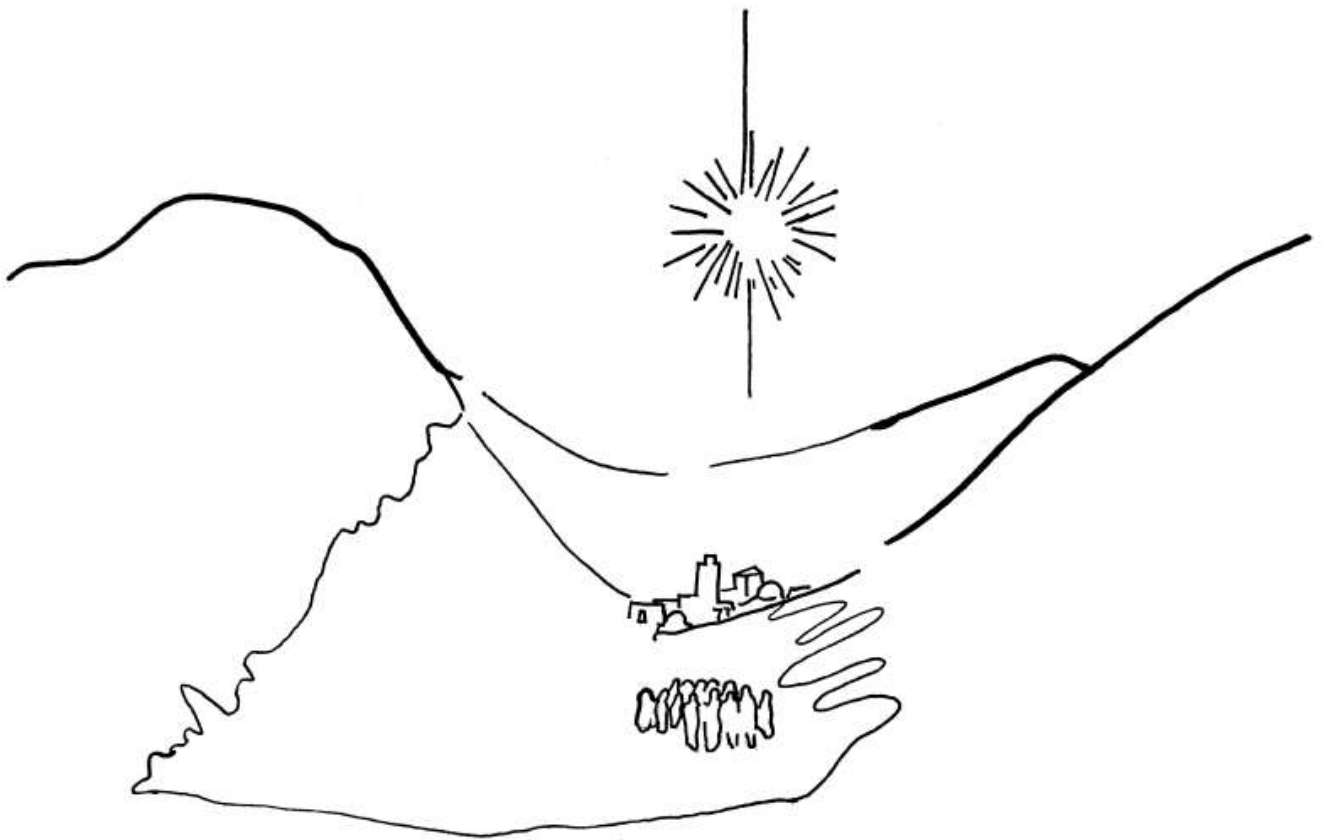
'Zijn heer zei tegen hem: 'Voortreffelijk, je bent een goede en betrouwbare dienaar. Omdat je betrouwbaar bent gebleken in het beheer van een klein bedrag, zal ik je over veel meer aanstellen. Wees welkom bij het feestmaal van je heer.' (Matteüs 25:21)

Auteur: GW

3 december 2023

De Messias opnieuw beloofd

Jesaja 8:23-9:6

Thema: God geeft zijn Zoon

Doel

De kinderen ontdekken dat God zijn volk niet in de duisternis laat verdwalen. God geeft een zoon die als Koning licht en vrede zal; brengen.

Toelichting

De Judeeërs (het Tweestammenrijk) vertrouwen niet op de HEER. Ze dienen andere goden en leven niet naar Gods geboden. Jesaja waarschuwt het volk voor Gods straf. Als ze zo doorgaan zullen ze ten onder gaan, zoals eerder de andere tien stammen van Israël. Jesaja mag ook beloven dat er redding komt. Er wordt een zoon geboren, een nieuwe koning. God geeft hem om te vechten tegen alles dat verkeerd is. Hij zal licht en vrede brengen.

Deze Vredeskonink is meer dan een mens. Juda kan een goede koning krijgen, die van harte de HEER wil dienen. Maar wat God hier belooft, kan alleen God zelf. Jesaja mag hier dus opnieuw de Messias beloven, die God al aankondigde in het paradijs, toen Adam en Eva Hem de rug toekeerden en de duisternis van de zonde over zich heen lieten komen. Gods Zoon, de grote Zoon van David, zal eens geboren worden, alleen door Gods liefde en trouw.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God geeft zijn Zoon

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen de geschiedenis van de zondeval uit Genesis 3. Leg uit dat Adam en Eva, die het zo goed hebben in Gods wereld, door ongehoorzaam te zijn duisternis en verdriet tegemoet gaan. Leg er de nadruk op, dat God hen toch niet in de steek laat. Hij belooft dat Eva eens 'een zoon' zal krijgen die Gods vijand zal verslaan. Hij is sterk als God zelf en brengt de vrede terug. Dat is de Here Jezus. Zijn geboorte vieren we door het Kerstfeest.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gods onverdiende verrassing

Richtlijnen: Krijgen de kinderen wel eens een verrassing thuis? Wat kan dat zijn? (bijv. een snoep, cadeautje, een dagje uit). Moet je een verrassing verdienen door extra lief te zijn? Krijg je de verrassing ook als je je slecht gedragen hebt? Juda is niet gehoorzaam aan de HEER. Het Tweestammenrijk vertrouwt (ook) op andere goden. Daarmee doen ze de HEER verdriet, maar ze worden er ook zelf ongelukkig van. Vijanden dreigen Juda te verslaan en in bezit te nemen. Jesaja zegt dat God hen op deze manier kan straffen voor hun zonde. Maar ... Jesaja mag Juda ook een verrassing beloven. De HEER stuurt zijn Zoon naar deze donkere wereld vol zonde, zoals Hij eens aan Adam beloofde. De mensen verdienen de geboorte van Jezus niet. Jezus brengt licht, vrede en recht voor de wereld. Ook voor ons. Onverdiend mogen wij Gods kinderen zijn, omdat Hij altijd van ons blijft houden.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: De Zoon als bewijs van Gods trouw

Richtlijnen: Praat met de jongeren na over trouw. Wat verstaan zij daaronder? Trouw heeft iets te maken met liefde ondanks alles. Je houdt van iemand en bent bereid ook iets negatiefs van hem te accepteren. Er zal niet direct een breuk tussen jullie ontstaan. Beiden doe je je best om het goed te houden.

In Jesaja gaat het over het verbond tussen God en zijn volk. De HEER wil Israëls God zijn en Israël wil Hem dienen. Zo zou het moeten zijn. Maar het volk vereert afgoden. Jesaja waarschuwt het volk voor Gods straf. Als ze zo doorgaan zullen ze ten onder gaan, zoals eerder de andere tien stammen van Israël. Jesaja mag ook beloven dat er redding komt. Hij mag de Messias beloven, die God al aankondigde in het paradijs, toen Adam en Eva Hem de rug toekeerden en de duisternis van de zonde over zich heen lieten komen. Gods Zoon, de grote Zoon van David, zal eens geboren worden, onverdiend, alleen door Gods liefde en trouw. Advent en Kerst betekent: wij verwachten Christus, zelfs als het donker is in ons leven.

Extra Bijbelgedeelte: Genesis 3:14-18

(Het nageslacht van Eva zal de satan doden. Bij het verdreven zijn uit het paradijs is dat de troost. God laat zijn schepping niet los. Jesaja maakt met zijn woorden dit geschenk uit genade concreter.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De zwaar geplaagde landstrecken (Zebulon en Naftali) zullen betere tijden krijgen, zo komt het hier in Jesaja 8: 23 naar voren. Deze streken werden ook wel gewoon 'de streek' genoemd. Anders vertaald: Galiel Dit gaat weer over in het nog grotere Galilea. En bij de stam Naftali bleef de oorspronkelijke heidense bevolking lang gevestigd. Zowel de stam Naftali als Zebulon, die vlak bij elkaar liggen, werden dan ook lang blootgesteld aan de heidense invloeden en overheersing. Er is juist daar sprake van donkerheid en somberheid. De mensen hebben te maken met narigheid en ellende. Moedeloos en hongerig dolen zij rond.

Juist beginnend bij deze stammen spreekt Jesaja een heilsprofetie uit.

Hij ziet in hoofdstuk 9 bij heel het volk, dat nu nog in duisternis ronddoolt, een schitterend licht opgaan. Dit glanzende licht mag gezien worden als een symbool van heil, anders gezegd: als tekenen van geluk en vreugde.

Allereerst mag er ook gesproken worden van staatkundige bevrijding. Het volk wordt verlost van de Assyrische nood. Er zijn jubelkreten te horen als bij de oogst of jubelkreten als bij het verdelen van de buit na de strijd.

Ten tweede is er ook sprake van dat de Heer het volk Israël verlost van het zware juk, dat zij als een trekdier droeg, verbroken de stok, waarmee het op de rug geslagen werd, de roede in de hand van de drijvers. Het is een verlossing als de overwinning op de Midjanieten (Richt. 7) uit de oude historie. De laatste soldatenschoen en krijgsmantel zullen verbrand worden.

Want een Kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven en de heerschappij rust op zijn schouders. De namen, die Hij zal dragen, zijn: Wonderbare raadsman, Goddelijke held, Eeuwige Vader, Vredevorst.

Hiermee wordt aangegeven dat de oorzaak van deze bevrijding en verlossing, het zien van een glansrijk licht, verder gaat dan een aardse vorst.

Dat wat van deze persoon gezegd wordt, gaat de gewoon menselijke perken te buiten.

Hier wordt gesproken over de grote Koning der toekomst, die later ook wel de Messias wordt genoemd.

Met de volgende vier namen wordt Hij dus genoemd:

Wonderbare Raadsman: Met de naam 'Wonderbaar' komt naar voren dat Hij uitstijgt boven het gewone menselijk. Met de naam 'Raadsman' komt naar voren, dat Hij met wijsheid is toegerust en in zichzelf de wijze raad heeft, die bij de uitoefening van zijn ambt blijkt.

Sterke God wijst op zijn met moed gepaard gaande Goddelijke, bovenmate menselijke kracht.

Niet voor niets staat er ook nog God bij. Denk aan zijn bijzondere gaven van de broodvermenigvuldiging en het laten zwijgen van de wind en de zee.

En zijn kracht om de dood te overwinnen bij de Kruisiging.'

Eeuwige Vader: Natuurlijk is het eeuwige Goddelijk. Hij kan zijn leven weer tot zich nemen.

Hij is één van de drie personen van de ene God.

Vader: Hij blijft tot in eeuwigheid voor zijn volk en voor ons in zijn goedheid zorgen.

Vredevorst: Op oneindige vrede, daar mag het op uitlopen en daar zorgt Jezus, de Messias voor. Niet alleen vrede, maar ook al het andere, heil en zegen gaan hiermee gepaard.

Door en in Jezus, de Messias, zal de vrede komen en aan zijn heerschappij zal geen einde komen.

Daarvoor zal de beloofde Messias zich inzetten.

Zo ontdekken we in dit Bijbelgedeelte dat door Jezus, als de Davidszoon, in Israël met de verlossing een begin wordt gemaakt. Hierdoor komt naar voren dat er uit 's werelds duistere wolken een licht der lichten opgegaan is in Immanuel, God met ons.

Vragen

- Waar denken jullie aan als je aan de komst van de Here Jezus met Kerst denkt?
- Denken jullie dan ook aan die vier namen uit Jesaja 8?
Wonderbare Raadsman, Goddelijke Held, Eeuwige Vader en Vredevorst?
Hoe zou je deze namen omschrijven?

Auteur: DR

Liederen

Psalm 145: 1, 2, 5, en 6

Lied 442

Lied 158a

Gezang 26 LvdK

In het begin

Ga je mee op zoek?

Als je veel van iemand houdt

Jezus is

Van A tot Z

Kerst is Feest

(=Gezang 118 LvdK)

(=Gezang 67 LvdK)

Op Toonhoogte 412

Op Toonhoogte 406

Hemelhoog 125

Hemelhoog 348

Hemelhoog 621

Pzzzalmen 4 kidzz - Kinderkoor 'De Bromvlieg' (c.d.)

Auteur: PZ

God geeft zijn Zoon

In de mooie tuin loopt Eva wat rond. Ze mag van God genieten van de dieren, de bomen en de planten. En dat doet ze. Het ziet er allemaal prachtig uit en het ruikt zo lekker. Eva roept Adam: 'Heb je deze rode bloem al gezien? De blaadjes zijn zo zacht'. Eva kijkt naar de blauwe lucht en de bomen. 'Wat ziet het fruit er toch lekker uit', denkt Eva. Opeens hoort ze 'pss, Eva, God heeft zeker gezegd dat jij van geen enkele boom eten mag?' Het is de slang.

'Ja hoor, dat mag wel. Behalve van het fruit van de boom die in het midden van de tuin staat, daar mogen we niet van eten', zegt Eva. 'Want als we dat doen, of wanneer we de boom zelfs maar aanraken, zullen we sterven'. De slang moet een beetje lachen. 'Nee hoor, sterven? Jullie zullen helemaal niet sterven. Jullie zullen juist alles begrijpen en net zoals God worden'.

Eva kijkt naar het lekkere fruit aan de boom. Ze pakt een stuk en eet ervan. 'Hier Adam, proef jij ook eens. Ze smaken zo lekker!'. Precies op dat moment voelen Adam en Eva zich helemaal naakt, zonder kleren aan. Snel pakken ze grote vijgenbladeren en maken daar een rokje van. Ze verstoppen zich. 'Adam, waar heb jij je verstopt?' vraagt een stem later. Het is de stem van God. 'Waarom zijn jullie ongehoorzaam geweest?' God stuurt Adam en Eva weg uit de mooie tuin. Nu is er verdriet.

Maar God laat hen niet in de steek. Hij belooft dat Eva veel later een zoon zal krijgen die de satan zal verslaan. Die Zoon zal sterk zijn als God zelf. En Hij brengt vrede, geluk voor alle mensen. Dat is de Here Jezus. Zijn geboorte vieren we met het Kerstfeest. Wat een geluk!

Auteur: KvdG

Gods onverdiende verrassing

Inleiding

Je moeder staat met een brede glimlach bij je bed: 'Kom snel uit bed, want ik heb een verrassing voor jullie'. Het is vandaag prachtig weer en het is zaterdag, dus zijn we vrij van school en werk. We gaan met het gezin een dagje naar de ijsbaan. 'Joepie', je springt uit bed en begint gelijk de spullen op te zoeken die je nodig hebt, dikke sokken, muts, handschoenen....

Dat is nog eens een leuke verrassing! Wanneer je even later aangekleed beneden komt, zijn je vader en moeder druk in de weer met het smeren van broodjes en het uitzoeken van de schaatsen. Jij loopt langs je zusje en trekt in het voorbijgaan aan haar paardenstaart. Ze vliegt van haar stoel en rent achter je aan de hele kamer door. Jij slaakt indianenkreten en botst tegen de tafel op waarbij je een glas melk omstoot. Je zusje lacht je uit en je broer geeft je een klap, omdat de melk in zijn schoot is beland. De chaos is compleet. Je vader en moeder kijken er naar en heffen hun handen de lucht in. Je vader roept: 'Zeg, willen jullie nu nog een dagje naar de ijsbaan? Want op deze manier hoeft het voor mij niet meer!'

Jij en je zusje en broer grinniken naar elkaar, niet echt onder de indruk.

Je moeder draait zich terug naar het aanrecht waar ze broodjes staat te smeren.' Nou echt verdienen doen jullie het niet, maar ga maar snel eten, dan kunnen we zo gaan...'

Bijbelverhaal

In de tijd van de profeet Jesaja is er veel verdriet en angst onder de inwoners van Juda. Het is oorlog. De Assyriërs zijn de baas in Juda. Veel mensen zijn gevangen genomen en weggevoerd naar Assyrië. De inwoners die achterblijven moeten de Assyrische koning veel geld betalen. De mensen zijn arm en bang. In het rijk van Juda regeert de goddeloze koning Achaz. Hij vindt het niet erg dat de Assyriërs nu de baas zijn in zijn land. Koning Achaz vindt dat God helemaal niet meer gediend hoeft te worden. Hij sluit de deuren van de tempel en hij laat altaren voor de afgoden van de Assyriërs in alle hoeken van de stad zetten. Achaz laat zelfs mensen offeren voor de afgoden. Veel mensen die in Juda wonen sluiten zich aan bij het gedrag van hun koning. Ook zij doen alles wat God hun heeft verboden en luisteren niet meer naar Hem.

God stuurt de profeet Jesaja om koning Achaz en het volk te waarschuwen. Hij zegt tegen de koning: 'Zie je nu wat er gebeurd is? God heeft je gestraft omdat je je van Hem niets aantrekt. De Assyriërs hebben het land ingenomen'.

Toch zijn er in het land ook nog gelovige mensen. Zij bidden niet voor de afgodsbeelden, maar ze leven zoals God dat van hen wil. Jesaja heeft voor hen een troostende boodschap. Hij zegt: 'Zit niet bij de pakken neer, jullie dwalen nu rond in de duisternis. God heeft alles gezien wat hier in het land gebeurt. God doet jullie een prachtige belofte. Hij geeft jullie een onverdiende verrassing. Hij zal het volk van Juda een koning geven die vrede, recht en welvaart brengt'

Na koning Achaz zal zijn zoon, Hizkia, de koning van Juda worden. Van zijn slechte vader heeft hij niets dan goddeloosheid en afgoderij gezien. Maar Hizkia zal een andere koning zijn. Hij zal in zijn leven op God vertrouwen. Hij zal alle afgodsbeelden die in het land staan laten afbreken en opruimen. En hij zal de tempel opnieuw openen. Hij zal de vrede voor Juda terugbrengen. Wat fijn dat het volk van Juda weet dat er binnenkort weer een leider zal komen die het goede voorbeeld geeft en zijn vertrouwen stelt op de Here.

Toch is Hizkia niet de volkomen Vredevorst. Geen mens is perfect.

Die wordt pas veel later geboren. Het is de Here Jezus. Wanneer Hij geboren wordt zijn de Romeinen de baas in Israël. Weer worden de Israëlieten onderdrukt door de vijand. Weer is het een donkere en bange tijd en zijn de mensen afgedwaald van Gods weg. Opnieuw heeft God een onverdiende verrassing voor het volk Israël. Jezus brengt licht in de duisternis. Wanneer Jezus op aarde leeft gaan veel mensen in Hem geloven. Ze horen de wijze woorden die hij spreekt, ze zien dat Jezus zieken geneest en wonderen doet. Ze zijn onder de indruk van Hem. Hij is de ware Vredevorst. Hij is de koning die vrede zal brengen. De Romeinen zullen verjaagd worden en Jezus zal hier op aarde hun koning worden. Maar daar vergissen de mensen zich in. Jezus is niet naar de aarde gekomen om hier koning te worden. Hij is gekomen om te sterven voor de zonden van de mensen en daarna gaat Hij terug naar God, zijn vader, in de hemel.

Wij wachten nu op de wederkomst van Jezus op de aarde. Wanneer Jezus terugkomt zal Hij wèl de grote Koning hier op aarde zijn. Er zal door God een nieuw Rijk worden gesticht. Een rijk van vrede en gerechtigheid. Er zullen geen oorlog en ruzie meer zijn.

Onverdiend mogen wij Gods kinderen zijn. God heeft ons beloofd dat Jezus eens terug zal komen en wanneer je voor Hem kiest in je leven, dan mag je weten dat ook jij mag delen in die onverdiende verrassing.

Auteur: MMe

De Zoon als bewijs van Gods trouw

Lezen: Jesaja hoofdstuk 8 vers 23 en hoofdstuk 9 vers 1 t/m 6

Vandaag is het de eerste Adventszondag. Advent is de periode van voorbereiding op het kerstfeest. Het begint vier zondagen voor Kerst (vandaag dus) en duurt tot kerstavond. In deze periode wordt toegeleefd naar de geboorte (naar de komst) van Jezus. Ook wordt er stilgestaan bij de wederkomst van Jezus op aarde.

De komende vier weken lezen we uit het Bijbelboek Jesaja. Jesaja is een profeet die heel lang geleden leefde (zo rond 750 – 700 voor Christus). Hij woonde in Jeruzalem. Jesaja is door God geroepen om als zijn woordvoerder op te treden. Profeten verkondigen een boodschap van God en spreken ook over de toekomst. Vaak waarschuwen ze de koning en het volk Israël om vooral dicht bij God te leven, naar zijn geboden te luisteren en om op Hem te vertrouwen. Daarbij geven ze aan dat God het beste met zijn mensen voor heeft; een toekomst van vrede en overvloed. Het enige dat God van zijn volk vraagt is om Hem trouw te blijven.

Jesaja heeft ook een boodschap over trouw, ontrouw en een geweldige toekomst. Niet alleen voor het volk Israël, maar voor de hele wereld. Op deze eerste Adventszondag horen we daar meer over.

Jesaja spreekt namens God tegen de Judeeërs. Je weet misschien wel dat na koning David en Salomo het koninkrijk in tweeën is gedeeld. Je had het Tien-stammenrijk en het Twee-stammenrijk (ook wel Judea genoemd). Het Tien-stammenrijk is de Here ontrouw geworden.

Ze gingen andere goden aanbidden. Daardoor kunnen ze niet meer leven onder de bescherming van God en zijn ze door andere volken gevangengenomen en weggevoerd naar verre landen. Het Twee-stammenrijk (Judea) bleef nog trouw aan God, maar in de tijd van Jesaja is ook Judea andere goden gaan aanbidden. Judea is God niet meer trouw.

We lezen in de Bijbel veel over Gods trouw aan mensen. Zelfs als wij het hebben

verprutst en dingen doen die God niet goed vindt, blijft Hij trouw. Dat begint al in het begin van de Bijbel. God

schiep Adam en Eva en het was zeer goed. God geeft aan deze eerste mensen een schitterende tuin en zei dat ze van alle vruchten mogen eten, behalve van de vruchten van één boom. En toch eten ze daarvan, de eerste keer dat mensen ontrouw aan God zijn.

Adam en Eva worden voor deze ontrouw gestraft, ze mogen niet meer in de schitterende tuin blijven. De mens heeft een breuk met God veroorzaakt. Maar gelukkig is God een God van Liefde. Hij blijft wel trouw aan de mensen en belooft Adam en Eva dat Hij er zelf voor zorgt dat de breuk weer wordt hersteld.

Hij belooft dat er een tijd komt dat God en mensen weer samenleven, heel dicht bij elkaar. Gods Zoon, de Here Jezus, komt naar de aarde om de breuk te herstellen en om God en mensen weer met elkaar te verbinden. Je leest dit in Genesis 3.

De profeet Jesaja vertelt deze zelfde belangrijke boodschap aan de mensen van Judea. Kort samengevat zegt hij drie dingen tegen de Judeeërs:

Oproep:

Jesaja ziet dat de mensen ontrouw zijn aan God. Ze dienen afgoden en stellen daar hun vertrouwen op. Doe dat niet, zegt Jesaja. Keer terug naar God, die het allerbeste met je voor heeft. Hij zal je helpen.

Waarschuwing:

Helaas, de mensen luisteren niet naar Jesaja. Ze zijn eigenwijs en laten de Here God links liggen. Jesaja

**Jesaja 9:1:
Het volk dat in duisternis wandelt,
zal een groot licht zien.**

waarschuwt. Als je God ontrouw blijft, zal het met Judea precies zo gaan als met het Tien-stammenrijk. De vijand zal komen en de mensen van Judea wegvoeren naar een ver land. En zo gebeurde het ook.

Redding:

Door de ontrouw van het volk, leven de mensen in duisternis, ze zijn moedeloos en hebben geen hoop op betere tijden, op verlossing. Maar, profeteert Jesaja, God blijft jullie trouw. Hij zal een schitterend en helder licht brengen, dat weer vreugde en gelukkig brengt. God geeft weer hoop door een Kind dat geboren wordt, dat is de Here Jezus. Hij zal een nieuw Koninkrijk stichten van vrede dat voor altijd blijft bestaan.

Deze boodschap geldt dus voor Adam en Eva, voor het volk Israël en Judea, en -let op! - ook voor ons. Want, heel eerlijk, ook wij zijn God ontrouw. We doen steeds dingen waar we God verdriet meedoen. Op dat punt zijn we helemaal niet beter dan Adam of Eva of de Judeeërs in de tijd van Jesaja.

Ook wij hebben de Here Jezus nodig om trouw aan God te blijven. Daar mogen we met Kerst aan denken. Dat er een Kind is geboren die we Wonderbare raadsman, Goddelijke held, Eeuwige vader en Vrededorst noemen. Dit Kind is de Redding die God al aan Adam en Eva heeft beloofd en die God steeds heeft beloofd aan zijn volk Israël.

Het Kind, Jezus, is het bewijs van Gods trouw aan ons. Zouden wij dan ook niet trouw aan God blijven en Hem danken voor het grootste cadeau dat er bestaat: de geboorte van zijn Zoon?

Want door Jezus is het echt (Kerst)feest!

Kerntekst

'U hebt het volk weer groot gemaakt, diepe vreugde gaf U het'. (Jesaja 9:2a)

Vragen

- Welke betekenis heeft het Kerstfeest voor jou?
- Waar denk je aan als je aan de komst van de Here Jezus met Kerst denkt?
- Jezus wordt in Jesaja 9 vers 5 met vier verschillende namen omschreven:

Schrijf deze vier namen op

Ga op zoek naar wat deze namen zouden kunnen betekenen?

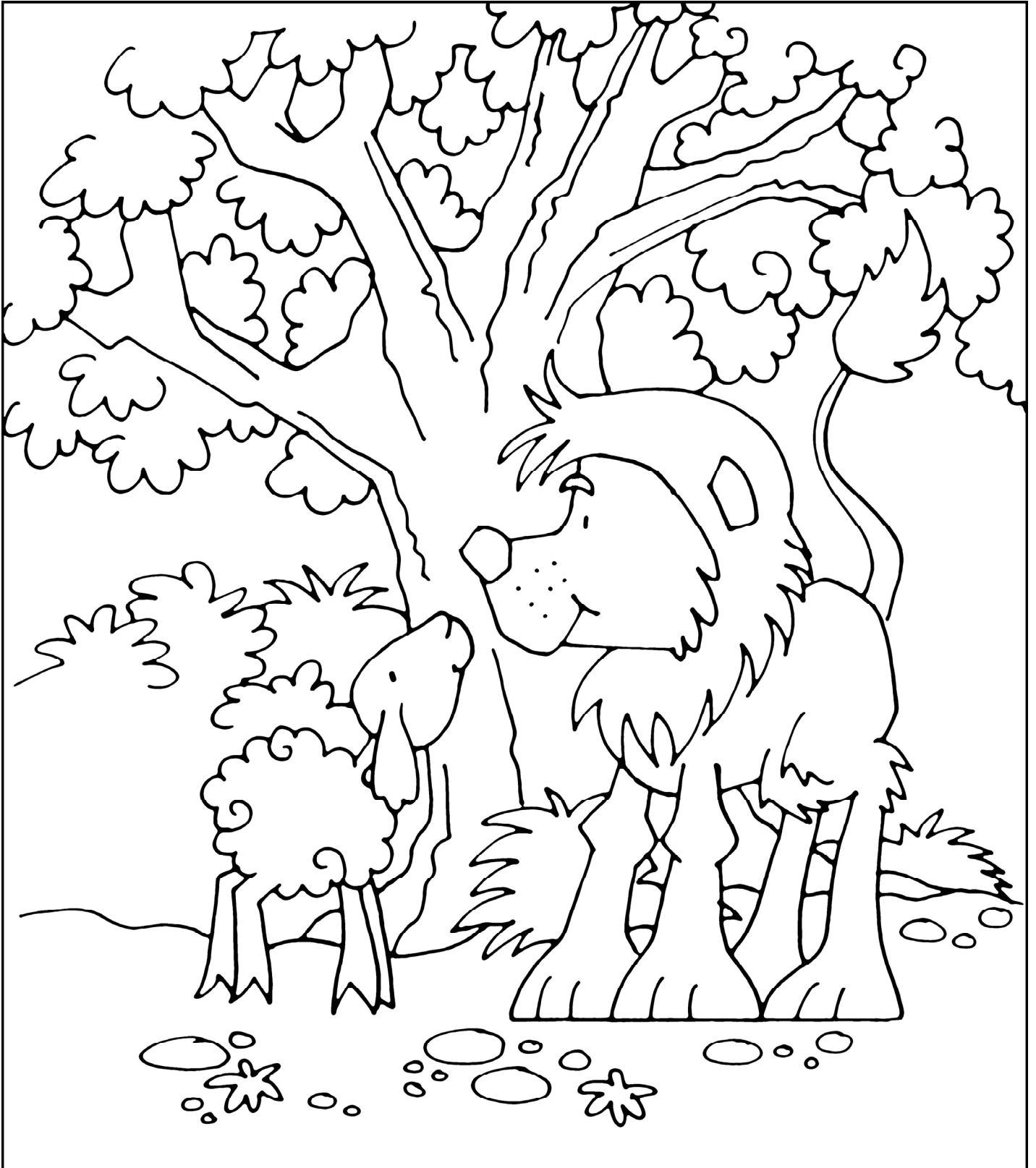
Lied bij Jesaja 9 vers 5: [A Son is given.](#)

Auteur: GW

10 december 2023

De Messias brengt vrede

Jesaja 11:1-10

Thema: Gods Zoon brengt vrede

Doel

De kinderen ontdekken dat de Messias een volmaakte Koning is. Hij brengt vrede en recht aan heel Gods schepping.

Toelichting

Doordat God trouw bleef en zijn Zoon Jezus gaf, is de duisternis in de wereld overwonnen. We zitten niet meer gevangen in zonde en dood, maar mogen geloven dat de boze is verslagen. Wie gelooft is onderweg naar Gods toekomst van licht en leven.

Dat die toekomst er is, weten we door het geloof in Jezus zeker. Hij is de Koning uit Davids huis die vol zal zijn van Gods Geest. Hij leeft zoals God de mens eens heeft geschapen en bedoeld. Maar tot die tijd moet er veel anders worden. Wij moeten zelf dichter bij de Heer leven en in de wereld om ons heen moet alle ellende en dreiging verdwijnen.

Daarom verwachten we de volledige vervulling van het visioen van Jesaja 11. God geeft ons kracht en draagt ons iedere dag. En wie is sterker dan Hij?

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Wonen in het allerfijnste land

Richtlijnen: Je kunt aan de jongste kinderen vragen wat ze het mooiste vinden in hun eigen huis. Bijvoorbeeld hun slaapkamer of de speelhoek in de woonkamer. Of de tuin met een klimboom of een schommel. Waarvan dromen ze nog? Wat zou het voor hen nog mooier maken?

Vertel daarna het visioen uit Jesaja 11. Een land waar wilde dieren niet gevaarlijk zijn en samen zijn met dieren van de kinderboerderij. Een land zonder oorlog en gevaar, waar iedereen voor elkaar zorgt. Zo'n land belooft God ons. Eens zal Hij het zo mooi laten worden. Wij mogen daarnaar verlangen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Wonen in vrede

Richtlijnen: In ons land hebben we al jaren geen oorlog meer meegemaakt. Gelukkig maar. Wat is het erg als anderen bepalen wat jij wel en niet mag doen. Als heel gewone dingen als naar buiten gaan wanneer je dat wilt en spelen op straat niet mogelijk zijn, omdat het te gevaarlijk is. Als je niet veilig bent in je eigen huis, omdat het verwoest kan worden door aanvallen. De kinderen kennen deze beelden van het Jeugdjournaal.

De Judeeërs leven voortdurend met dreiging. Assyrië probeert het land in te nemen. Er is geweld en onveiligheid, maar vooral angst. God geeft door Jesaja hoop. De door God beloofde Koning zal komen om het volk te verlossen. Als Hij regeert zal het leven goed zijn, vredig. Wilde dieren en vee zijn samen, mensen zijn gelukkig. Iedereen zal in liefde verbonden zijn met de HEER. Blijf daarvan dromen... zo zal het worden.

Deze Vredekonink is Gods Zoon. Op het vieren van zijn geboorte bereiden we ons in de Adventstijd voor. Op zijn terugkeer op aarde wachten wij, dan wordt alles goed.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gaat alles goed?

Richtlijnen: De jongeren kennen deze vraag vast wel. Wat bedoelt degene die dat vraagt ermee? Zeg je automatisch 'alles is goed' of zeg je echt hoe jij je voelt? Is het fijn als je echt met iemand kan praten over wat je fijn en minder fijn vindt in jouw leven?

Lees samen Jesaja 11. Het is duidelijk dat niet alles goed is. Dat was niet zo in de tijd van Jesaja (dreiging van Assyrië, ongelof, onrecht), niet in de tijd dat Jezus kwam (onderdrukking door de Romeinen, ongelof) en dat is nu ook helaas niet zo.

Gods belofte van een vredige wereld vol geloof blijft waar, ook al zien wij dat nog niet echt. God heeft in Jezus bewezen dat het allemaal goed zal komen. Wie zou Hem daarin kunnen tegenhouden?

Niet alles gaat goed, alles wordt goed, door Jezus, Gods Zoon. Willen geloven in Hem, volhouden, dat is Advent.

Extra Bijbelgedeelte: Openbaring 21:1-7

(Johannes mag Gods nieuwe schepping zien. Geen tranen en geen dood meer, maar een prachtige, veilige wereld waarin Christus regeert. Geloof dat die wereld eens komt.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Hier beschrijft de profeet naast de vernedering van het wereldrijk Libanon de verhoging van Davids huis in een Koning, die de gewoon menselijke perken te boven gaat. Evenals het Wonderkind uit Jesaja 9 kan hij niemand anders zijn dan de Messias.

Ternauwernood uitstekend boven de grond ziet de profeet een boomstronk, van kruin en stam beroofd. Het is Juda's koningshuis. Niet naar Davids naam wordt die genoemd, maar naar de vader van David: Isaï. Dat gebeurt, omdat de luister van Davids huis verloren is gegaan. Een nieuwe loot komt echter voort uit de oude tronk, in zich dragend de belofte van nieuwe glorie. Zo heeft de profeet de toekomst van Davids huis beschreven onder een beeld ontleend aan wat hij in de natuur nogal eens heeft gezien.

Ondertussen gaat de werkelijkheid het beeld nog ver te boven. De nieuwe toekomst overtreft namelijk al wat in het verleden eens naar voren kwam. De nieuwe toekomst zal niet in het uiterlijke naar voren komen en komt niet uit de aarde op, maar is van geestelijke aard en van Goddelijke oorsprong. Hij put zijn sterkte en wijsheid uit de Geest des Heren. In het Oude Testament worden verschillende mensen, zoals Mozes en Elia met de Geest des Heren vervuld. Ook andere leidslieden, waarbij men kan denken aan de richters (rechters zegt men tegenwoordig), aan koningen, ontvangen de Geest des Heren. In het Nieuwe Testament ontvangen in wezen alle mensen sinds de Pinksterdag de Geest des Heren. De Messias ontvangt de Geest op zo'n wijze, dat die niet meer van Hem wijkt. Hij ontvangt deze Geest ten volle. 'Wijsheid en inzicht' worden genoemd. Wijsheid is bedoeld om wezen en doel der dingen te doorgronden. Inzicht is meer het vermogen om onderscheidend te oordelen.

Dan volgen de elkaar aanvullende gaven van 'kracht en verstandig beleid'. Het eerste is met de wijsheid en het inzicht nauw verweven om de juiste besluiten te nemen. Het verstandig beleid is de gave om de juiste besluiten goed uit te voeren. Tenslotte nog de 'kennis en de vreze' of de eerbied voor de Heer. Hierin komt de omgang met de Heer naar voren. Zo belangrijk voor het leven in overeenstemming met Gods wil.

De gaven van de Geest komen paarsgewijs naar voren. In totaal 6 gaven in 3 paren van twee. Er wordt ook wel gezegd dat er sprake is van zeven gaven. Dat heilige zevental duidt natuurlijk op het getal van de volheid.

In de verzen 3 t/m 5 komen dan de uitwerkingen van die gave naar voren, zoals de eerbied voor de HEER en een rechtvaardig oordeel vellen, armen een eerlijk vonnis geven. Ook de aarde wordt getuchtigd met de gesel van zijn mond en met de adem van zijn lippen doodt hij de schulden.

De hulp voor de onderdrukten bleef vanwege de zwakheid van koningen altijd gebrekkig.

In deze Koning, de Messias zal dat ten volle verwezenlijkt worden.

Rechtvaardigheid en trouw zijn zijn gordel. De gordel is het beeld van kracht en bereid-zijn tot de arbeid.

Zoals in de dierenwereld, zo komt het hier naar voren dat het geweld een einde neemt. Zo zal het in de mensenwereld niet anders zijn.

De werkzaamheid van de Messias zal een Middelaarswerkzaamheid zijn, die naar het koninklijk ambt beschreven wordt. Ook zal Hij oordelen en dat begint al bij Zijn eerste komst en rondgang op deze aarde. Het lot van armen en onderdrukten zal Hij zich aantrekken. Ook zieken zal Hij genezen. Tenslotte zal het uitlopen op de oordeelsdag, waarbij de Messias de goddeloze en de boze neerslaat en de overste dezer wereld (de duivel) en de Antichrist doodt.

De vrucht van de Geest des Heren voert dan de volle heerschappij in het Vrederijk.

Zoals hier beschreven wordt, is de Paradijsvrede herstelt en zullen de koe en beer samen grazen. De leeuw en het rund eten beiden stro en een zuigeling zal spelen bij het hol van een adder. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil. Dit zal waarschijnlijk niet letterlijk bedoeld zijn, maar het geeft de paradijselijke toestand aan.

We ontdekken hier wat het doel is van de komst van de Messias: vrede brengen, vergeving van zonden en vernietiging van de boze en het kwaad, het uitroeien van onderdrukking, geweld en de verlossing van de dood en de Antichrist.

Jezus is en blijft de koning van deze wereld, die uitloopt op de heerlijkheid tot in eeuwigheid.

Enkele vragen

- In dit Bijbelgedeelte krijgen we eigenlijk een doorkijkje naar de tweede komst van de Messias en wat Hij allemaal komt doen vanaf zijn eerste komst.
Kun je daar ook in eigen woorden wat over vertellen?
- Waar loopt het allemaal op uit?
Vertel eens iets meer over die Paradijsvrede?
Waar zullen we allemaal van verlost zijn?

Auteur: DR

Liederen

Psalm 72

Gezang 125 LvdK

Lied 871

(=Gezang 281 LvdK)

Lied 473

(=Gezang 132 LvdK)

Lied 455

Ik zit op het puntje van mijn stoel

Op Toonhoogte 524

Ik heb een plekje van Jezus

Op Toonhoogte 516

Wereldnieuws

Op Toonhoogte 558

Vrede, vrede overal

Liedjes voor kinderen 2 – Ely en Rikkert Zuiderveld

Als je veel van iemand houdt

Hemelhoog 125

Kerst is feest

Pzzzallmen 4 kidzz – Kinderkoor 'De Bromvlieg'(c.d.)

Auteur: PZ

Wonen in het allerfijnste land

Inleiding

Tanja doet haar ogen open. Ze rekt zich uit en glimlacht. Ze is net wakker geworden. Terwijl ze nog even in bed blijft liggen, denkt ze aan de droom die ze vannacht had. Het was een heerlijke droom. Ze droomde dat ze thuiskwam en dat er in de gang een mandje stond met een puppy erin. Een superzacht lief beestje, als verrassing voor haar. En dat het huis versierd was met ballonnen en gouden slingers. In de keuken stond een nieuwe snoepautomaat, waar ze zonder te betalen uit mocht pakken. Ook al is het niet echt gebeurd, toch maakt het Tanja vrolijk om aan deze leuke droom te denken. Straks aan het ontbijt zal ze het aan papa en mama vertellen.

Bijbelvertelling

Heel vroeger, nog voordat Jezus op aarde kwam, leefde Jesaja.

Jesaja was een belangrijke profeet van God.

Profeten vertelden de mensen wat God hun wilde zeggen.

Op een dag heeft Jesaja een soort droom: een visioen.

Jesaja ziet een land waar vrede is.

Oorlog bestaat er niet meer. Hij ziet wilde dieren zoals uit

de dierentuin en dieren uit de kinderboerderij, die

met elkaar aan het spelen zijn. Een wolf speelt met een

lammetje. Een luipaard en een geitje

spelen tikkertje. Een leeuwenwelpje mag op de rug van

een kalfje meerijden. De dieren

hebben veel plezier en de mensen zijn veilig.

Zelfs hele kleine kinderen van één jaar spelen in de buurt

van een gifslang en worden niet gebeten. Kinderen en

grote mensen zijn vriendelijk voor elkaar. Iedereen helpt

elkaar en is eerlijk. Wat ziet iedereen er blij uit!

Jesaja weet dat God dit visioen aan hem laat zien. Dat hij het verder moet vertellen.

De droom die Jesaja droomt, is eigenlijk Gods droom voor ons. God wil graag dat mensen op zo'n veilige en gelukkige plek met elkaar zullen wonen. In de Bijbel belooft God dat dit op een dag gaat gebeuren.

Dan zullen we wonen op een aarde waar geen pijn en

verdriet is. Als je van God houdt en bij Hem wilt horen,

zul jij ook ooit op deze mooie aarde wonen.

Het is Gods droom en Hij wil dat wij dit weten. Hij wil dat jij daar ook zal wonen.

Totdat het zover is, mogen we alvast dromen van Gods mooie, nieuwe wereld.

Vragen

- Wat vind je het mooiste plekje van jouw huis? Wat zou het nog mooier maken? Waar droom je nog van?
- Hoe zou het voor je zijn om in Gods nieuwe wereld te wonen? Wat zou dan anders zijn?

Auteur: SvK

Wonen in vrede

Inleiding

Jamal is een jongen van 9 jaar. Hij woont in Damascus, een stad in Syrië.

Jamal kan niet naar school en hij kan ook niet op straat spelen.

In Damascus is het al een paar jaar oorlog. Op straat moet je uitkijken voor scherpschutters, die zomaar schieten op mensen die het wagen om uit hun huis te komen. De school is al een hele tijd gesloten, want het is veel te gevaarlijk om daar heen te gaan. Ook is er maar weinig te eten.

Jamal is iedere dag bang en 's nachts heeft hij nachtmerries over de erge dingen die hij in de stad heeft zien gebeuren. En zelfs in zijn eigen huis voelt hij zich niet veilig. Vanuit vliegtuigen worden bommen gegooid op huizen in de stad. Zijn vader en moeder praten over vluchten...

Leven in oorlog, voor heel veel kinderen in de wereld is dat het leven van elke dag. In Nederland is het gelukkig al heel lang geleden dat het oorlog was. Jullie hebben het nooit meegemaakt en veel volwassen mensen in Nederland kennen ook enkel vrede.

Toch is ook ons leven niet perfect. Wij kennen geen armoede of oorlog, zoals veel mensen op deze wereld, maar ook in ons leven gaan er dingen mis. Mensen van wie we houden gaan dood en andere mensen worden ziek. Ook maken we vaak ruzie met elkaar. Mensen zorgen niet goed voor de natuur, er gebeuren ongelukken en er is verdriet.

De wereld zoals die nu is, is niet zoals God de wereld bedoeld heeft toen Hij die schiep. Onze wereld is duister. Maar door de geboorte van de Here Jezus is het Licht in de wereld gekomen. Hij heeft het duister overwonnen. Wij mogen met Advent uitkijken naar een nieuwe toekomst. Een toekomst van Vrede. Jezus is de Vrededorst die voor ons geboren is. Hij is gestorven voor alle dingen die wij verkeerd doen. En eens zal Hij terugkomen hier op aarde. Dan zal Hij zijn Rijk van Vrede stichten.

Bijbelverhaal

De profeet Jesaja leeft in de stad Jeruzalem in een tijd dat het in Israël ook oorlog is. De Assyriërs willen het land innemen. Zij willen de baas zijn in de koninkrijken van Juda en Israël. De mensen die in het land wonen voelen zich onveilig. Binnenkort zullen de soldaten uit Assyrië hun land binnentrekken. En wie weet wat ze dan allemaal zullen doen. In de oorlog vallen altijd doden en gewonden en veel mensen zullen vast op de vlucht slaan. De mensen die in Juda wonen denken: 'Is de Here ons soms vergeten? Ziet Hij niet hoe wij bedreigd worden?'

Maar dan komt de profeet Jesaja. Hij heeft een boodschap van God.

God laat de mensen in Juda en Israël weten dat Hij naar hen omziet.

Jesaja vertelt hun: 'Nu lijkt het wel of jullie land verwoest zal gaan worden en inderdaad, de Assyriërs zijn een

grote bedreiging. Maar eens zal alles goed worden. Het koningshuis van David lijkt door deze oorlog tot een eind te komen. Maar uit de afgehouden stronk zal een nieuwe scheut groeien. (Jesaja vergelijkt Israël met een boom die omgehakt wordt, maar later zal er toch weer een nieuwe scheut uit de stam groeien) Deze oorlog zal niet het einde zijn van het volk Israël. Uit het geslacht van David zal een heel bijzonder kind geboren worden, een nieuwe koning, Jezus Christus.

En dan vertelt Jesaja de mensen over een visioen dat hij heeft gezien. Een visioen is een soort droom waarin je dingen ziet die in de toekomst liggen. Jesaja vertelt hoe het zal zijn wanneer de nieuwe hemel en de nieuwe aarde zullen komen, wanneer Jezus aan het eind van de tijden terugkomt op de wolken.

Jesaja zegt: 'De wolf zal naast een lammetje liggen en een panter ligt bij een bokje neer. De wolf en de panter zullen geen roofdieren meer zijn die andere dieren moeten opeten. Het kalfje en de leeuw zullen samen in de wei lopen en een kleine jongen zal op ze passen, zonder gevaar.

Een koe en een beer eten samen gras en hun jongen liggen bij elkaar. Een leeuw en een rund eten allebei stro. Bij het hol van een adder, nu een gevaarlijke slang, zal in die tijd een klein kind spelen zonder dat het gevaarlijk is. Het kind graait met zijn hand in het nest van de slang, maar wordt niet gebeten. Niemand doet een ander kwaad. Er heerst vrede. In het nieuwe rijk is er niemand meer die ziek is of verdriet heeft, er is geen oorlog meer en geen pijn.

De wereld lijkt weer op de wereld die God heeft geschapen. De nieuwe wereld is volmaakt, omdat de kennis van de Heer de aarde vervult. Nu is het nog duister en donker. Wij snappen nog niet van alles de bedoeling. Maar dan zullen we het weten en snappen'.

Wij mogen met elkaar uitzien naar het Kerstfeest. Het is Advent. Maar we mogen ook met elkaar uitzien naar de dag dat Jezus terug zal komen op de aarde. Die geweldige dag wanneer we mogen wonen in vrede op de nieuwe aarde!

Auteur: MMe

Gaat alles goed?

Inleiding

Zorg dat u voor ieder kind een A4'tje heeft met het bijbelgedeelte van vandaag. We hebben gekozen voor de bijbel in gewone taal. Er zijn zoveel vertalingen en het is fijn als we dit keer allemaal dezelfde voor ons hebben.

Uit welk bijbelboek hebben we vorige week verteld? Wie weet dat nog? *Uit Jesaja.*

Wie was Jesaja?... *Een profeet.*

Wie weet wat een profeet doet? *Profeteren.*

Wat is dat, profeteren...?

Profeteren is iets anders dan toekomst voorspellen, zoals met horoscopen. Die vertellen jou bijvoorbeeld met wie je gaat trouwen en of je later rijk en gelukkig wordt en wat het betekent onder welk sterrenbeeld je geboren bent.

Allemaal leugens! Horoscopen zijn valse voorspellingen die niet van God komen, maar van de vijand.

Maar als er in de Bijbel iets over de toekomst wordt voorspeld, dan komt dat uit de mond van God en op God kun je altijd vertrouwen.

Jesaja is door God geroepen om te profeteren. Om iets over de toekomst te vertellen dat nog niet is gebeurd. Het gaat zeker gebeuren, omdat God het zegt. Jesaja heeft dingen van God gehoord en daarna opgeschreven, maar ik denk dat hij er niets van begrijpt. In gehoorzaamheid schrijft hij alles op. We gaan het straks lezen. Misschien is jouw eerste indruk dan ook wel: daar snap ik helemaal niks van. Weet je wat, we gaan samen kijken of we er misschien iets meer van gaan begrijpen. We gaan met elkaar op onderzoek uit.

Loop als leiding langs de kinderen, kijk een kind aan en vraag: 'Hoe gaat het met jou?' Loop dan naar weer een ander kind en vraag het nogmaals. Doe dit een keer of vijf (of meer). Stel de vraag ook aan je medeleider/ster. Welke antwoorden krijg je? Misschien alleen maar: goed!

Dat gebeurt heel vaak. Ook als mensen op straat elkaar tegenkomen: 'Lang niet gezien joh. Hoe gaat het eigenlijk met je?' Heel vaak krijg je dan als antwoord: 'Goed hoor!' Maar wat verwacht jij als antwoord als jij die vraag stelt? Misschien heb je helemaal geen zin in een moeilijk gesprek en als iemand dan zegt: 'Nou, het gaat eigenlijk helemaal niet zo goed met mij'. Tja, wat dan. Hoe moet je dan reageren? Ik ken grote mensen die dan op hun horloge kijken. Je ziet dat ze helemaal geen tijd voor je hebben om je verhaal aan te horen.

Toch is het fijn om van elkaar te horen hoe je je echt voelt. Het is goed om te weten wanneer iemand verdrietig of boos is. Of iemand heeft iets ergs meegemaakt of juist iets heel moois. Je kunt dan met elkaar meeleven. Ook hier, in onze groep, mag je gewoon vertellen wanneer je niet zo lekker in je vel zit of wanneer je iets gaafs hebt meegemaakt.

In de tijd waarin Jesaja leeft is alles helemaal niet zo rooskleurig. Er is dreiging, veel ongeloof en onrecht. Er is onderdrukking, mensen hebben reden genoeg om te

klagen, om elkaar te vertellen hoe slecht het eigenlijk gaat. Als de mensen elkaar vragen: 'Hoe gaat het met jou?', dan zullen ze beslist niet zeggen: 'Goed hoor!'. In de vorige hoofdstukken van het bijbelboek Jesaja heeft God al gesproken over vreemde volken die het volk Israël onderdrukken, wat er met hen zal gebeuren. Maar God wil het volk Israël nu alvast troosten. Hij wil ze vertellen dat er hoop is. Dat alles goed gaat komen. Dat kunnen de mensen zich bijna niet voorstellen nu ze midden in de problemen zitten.

We gaan samen lezen. En hoe gaan we het lezen? Ik heb eens iemand horen zeggen: 'Je moet de Bijbel lezen zoals je vis eet. De graatjes laat je liggen'. Dat betekent, de dingen die we nog niet begrijpen, laten we gewoon staan. Misschien zullen we ze later begrijpen. Je hoeft niet in een keer alles te snappen.

Laat de kinderen om de beurt een vers lezen en even wachten wanneer je wat aan wilt vullen.

Samen lezen: Jesaja 11:1-10

1 Zoals uit een oude, omgehakte boom een kleine, nieuwe tak kan groeien, zo zal uit de oude familie van David een nieuwe koning komen.

Wie weet nog hoe de vader van koning David heet? (Isaï). Heb jij wel eens gekeken naar een omgehakte boom? Als je de wortel er niet uit haalt, begint deze zo weer te groeien. Lang geleden heeft God David uitgekoren als koning en beloofd dat later uit het geslacht van David een koning geboren zal worden: de vrededorst. Misschien ziet alles er nu slecht uit, denk dan aan een omgehakte boom: eens gaat deze weer groeien. Ook voor jullie lijkt alles nu hopeloos. Verlies de moed niet. God belooft dat alles weer zal gaan bloeien. Dat alles goed zal komen. De Zoon van God (de telg) zal komen en alles nieuw maken. Wat Jesaja toen nog niet wist, maar wij wel: Jezus is gekomen, de Vrededorst. Dus deze profetie die lange tijd geleden is uitgesproken, is uitgekomen, is gebeurd.

2-3 De Geest van God zal in hem zijn: Die koning zal wijs zijn en verstandig, hij zal sterk zijn en machtig. Hij weet wat God van hem wil en Hij heeft eerbied voor de HEER. Die koning is een goede rechter. Hij luistert goed naar iedereen voordat Hij een oordeel geeft.

God is altijd eerlijk. Jezus is altijd eerlijk, want Hij gehoorzaamt God in alles. God kijkt niet naar de buitenkant, maar naar de binnenkant. Gods Zoon brengt vrede! Dat zingen we ook met Kerst: Vrede op aarde.

4 Hij oordeelt eerlijk over zwakke mensen en arme mensen behandelt Hij goed. Die koning straft mensen streng voor hun fouten, met zijn woorden doodt Hij mensen die kwaad doen. 5 Die koning is altijd rechtvaardig, hij is eerlijk en trouw.

Alles aan Jezus is goed. Hij zal in alles eerlijk zijn. Ook als Hij naar jou en mij kijkt.

6 Als die koning komt, zal er vrede zijn. Een wolf speelt

met een lammetje, en een panter ligt naast een bokje. Een kalf eet samen met een leeuw, een klein kind past op beide dieren. 7. Een koe en een beer lopen in een wei, en hun jongen liggen bij elkaar. Een leeuw eet gras, net als een koe. 8. En een kind speelt zonder angst bij het nest van een gevaarlijke slang.

Wat lezen we nu? Een wolf en een lammetje liggen naast elkaar te slapen? Een panter gaat naast een bokje liggen en een baby'tje ligt vlak bij het hol van een slang? Heb jij dat wel eens gezien? Dat kan toch helemaal niet? Dat klopt, dat kan ook niet. Nog niet. Maar weet je nog, deze woorden die Jesaja uitspreekt zijn een profetie. Het is dus nog niet gebeurd, maar het gaat eens gebeuren. Hoe weten we dat? Omdat God het zegt. Met kerst denken wij eraan dat Jezus is geboren in Betlehem. Dat is gebeurd, maar dat wist Jesaja toen nog niet. Maar aan het eind van Jezus' leven heeft God beloofd dat Jezus nog een keer terug zal komen. Is dat al gebeurd? Nee, maar het gaat wel gebeuren. Waarom weten we dat zo zeker? Omdat God het zegt.

9 Als die koning komt, doet niemand meer kwaad. Geen mens doet kwaad op de heilige berg van de HEER. Want de aarde is vol mensen die de HEER kennen, zoals de zee overal gevuld is met water. 10 De nieuwe koning zal een voorbeeld zijn. Alle volken zullen naar hem toe gaan., iedereen zal bij hem komen. De stad waar Hij woont zal schitterend zijn.

Als Jezus terugkomt zal iedereen hem kunnen zien. Wanneer dat zal gebeuren weten we niet, maar het zal gebeuren, omdat God het heeft gezegd. Als jij bij Jezus hoort, die ook jouw zonden, verkeerde dingen wil vergeven, zul je hem ook herkennen en uitroepen: 'Kijk eens, Daar is Jezus, mijn Heer!' Ik kan niet wachten tot ik Hem zal zien.

Auteur: JvVvN

17 december 2023

De Messias verlost zijn volk

Jesaja 40:1-11

Thema: Gods Zoon troost zijn volk

Doel

De kinderen duidelijk maken dat ze niet de moed hoeven te verliezen, God is nabij en troost ons, ook als onze moeilijkheden groot zijn.

Toelichting

Jesaja maakt duidelijk dat hij niet voor zichzelf spreekt. Uit zijn mond moet de troostvolle stem van God klinken (vs, 1). De HEER zelf spreekt uit (vs. 5) dat Hij klaar staat om Israël te redden. In de wildernis kunnen de herauten een weg klaar maken. Hij komt, God de HEER. Het is een wonder, maar het is echt waar: door God zelf wordt de uitzichtloosheid doorbroken. Wat nu nog groots lijkt door macht en geweld, zal verdwijnen. En wat kwetsbaar en nietig lijkt, wordt door God beschermd en bewaard. Zo zal Gods grootheid zichtbaar worden. Met die hoop troost God ons in ons leven.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: De Verlosser komt eraan

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen de geschiedenis waarin Jezus een verlamde geneest (Lucas 5:17-26). We zien daar dat Jezus mensen geneest. Natuurlijk wil de verlamde man graag weer lopen, maar Jezus geeft hem eerst iets dat nog belangrijker is. Zijn zonden worden hem vergeven; hij mag een kind van God zijn. Jezus kwam naar de aarde als kindje in Betlehem om ons dichtbij God te brengen en voor altijd gelukkig te maken. Dat kan hij; kijk maar naar de verlamde man. Hij loopt weer en dankt de Here God.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: De Verlosser komt ons troosten

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen hoe je iemand anders kunt troosten (bij hem zijn, luisteren, iets liefs zeggen of helpen, samen bidden). Soms kun je iemands probleem oplossen (geef een voorbeeld). Soms kan dat niet. Het is te groot, te moeilijk. Jij kunt er ook niets aan veranderen (geef een voorbeeld). Wat doe je dan?

In Jesaja 40 lezen we dat het volk Israël een groot probleem heeft. De vijand speelt de baas over hen. Jeruzalem is verwoest, de tempel ook. Ze kunnen geen offers brengen en niet bidden. Alles lijkt donker. Jesaja mag namens God zeggen dat de Verlosser eraan komt om ons te troosten, om alles goed te maken. Daar zien ze nu nog niets van. Veel Israëlieten hebben er geen vertrouwen in. Heeft het wel zin om in God te geloven. Velen doen wat ze zelf goed vinden, niet wat God van hen vraagt. Toch zegt God: de Verlosser komt eraan, roep het maar van de bergen, zodat iedereen het weet. Ruim hindernissen op in je leven, zorg dat je goed en eerlijk leeft met God en de mensen om je heen. Dan zal het straks feest zijn. Dan zullen jullie de Verlosser zien. Hij brengt Gods liefde bij ons en zorgt voor zijn volk.

Misschien kun je de kinderen vragen wat onze voorbereidingen voor het Kerstfeest kunnen zijn.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Nog even, dan komt de Verlosser

Richtlijnen: De jongeren hebben de afgelopen weken gehoord over de troosteloze situatie van Gods volk. Het wordt bedreigd door ongelovige vijanden en zoekt zelf ook nauwelijks steun bij de HEER. Het lijkt of Hijzelf en het leven voor Hem door Israël buiten beeld zijn. God in de marge, buiten beeld, niet gewenst. Ook vandaag zijn er veel mensen zijn die niets met God en de kerk hebben. Hij speelt geen rol in hun leven.

In Jesaja 40 neemt God door zijn profeet het woord om te zeggen dat de Messias zeker komt om zijn volk te troosten. Troosten is meer dan hen weer gelukkig maken. Meer dan: terug naar het beloofde land, weer een tempel in Jeruzalem en een eigen koning. Troost is ook: laten vertrouwen dat God altijd nabij is en hen wil verlossen. De HEER heeft beloofd de Messias te geven, dan doet Hij dat ook, al zie je er nog niets van. Hij staat klaar om zijn volk te redden. De herauten mogen dat aankondigen, de weg kan worden klaargemaakt. Gods Zoon zal snel verbetering brengen en in het midden van zijn volk verschijnen. Hij zal als Koning regeren.

Het volk moet ook kritisch naar zichzelf kijken: leven wij zoals de HEER vraagt? Wij ook trouwens, op weg naar het Kerstfeest. Hoe doe je dat als jongere in onze tijd en omgeving?

Extra Bijbelgedeelte: Lucas 5:17-26

(zie de onderbouw. Troost is meer dan geluk. Het is Gods vergeving die ons terugbrengt bij Hem. Niets houdt Hem tegen om de Messias te geven, maar willen wij dat aannemen en geloven. Willen wij Hem welkom heten in ons leven?)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

De teksten van hoofdstuk 40 tot en met 55 hebben een heel andere toon dan de voorafgaande profetieën. Toch zijn de woorden en beloften in één boek opgenomen. Een andere profeet? Vast en zeker, maar hij hoort wel geestelijk in 'hetzelfde huis'. We blijven dus van Jesaja spreken, een 'tweede' Jesaja. Juist hier vinden we heilsbeloften van bevrijding uit Babylon en over het naderende einde van de ballingschap. Dat klinkt haast als de bevrijding uit Egypte zoals we dat in Exodus lezen. Toch is daar een groot onderscheid. Zonder schuld kwamen de Israëlieten onder het slavenjuk van de Egyptische Farao's. Bevrijding van slavernij is bevrijding van onrecht, daaruit losgemaakt worden. De ballingschap is anders. Die heeft – zo leren de grote profeten in Israël – alles te maken met schuld. Is het gevolg van het afgeweken zijn. In zekere zin staat dat niet los van schuld en boete. Bevrijding uit die banden is dus ook en misschien wel in hoofdzaak, bevrijding van schuld en krijgt een diepere klank van vergeving en nieuw leven. Als dat in Advent klinkt, dan zingen ook woorden als verzoening en nieuw leven voorbij de schuld. Er komt een nieuwe tijd. Die breekt aan. Dat wordt zichtbaar in de Gezalfde van de Here God; Israëls Messias. Hij is het zichtbare teken dat Het Woord dat uit Gods mond uitgaat, niet leeg zal terugkeren, maar zal doen wat Hij wil.

Vers voor vers

- Vs.1 Als er in de Bijbel herhalingen zijn, dan verdiepen en versterken zij het belang van de woorden. De vertroosting van Gods volk is dus niet alleen een opdracht, maar ook een verzekering dat die troost er daadwerkelijk zal komen. Gods Woord doet wat Hij zegt, zo lezen we in hoofdstuk 55. Niet de wanhoop, maar de troost van God zal het laatste en levendmakende Woord blijken te zijn.
- Vs.2 Zo ontvangt Gods profeet die opdracht om te troosten, want de straf is ten einde. Omgekeerd zal tegenover de schuld ontvangen mogen worden. Dat door toedoen van Gods hand. Dat is voor ons ook troostrijk. Het loopt de Here God niet uit de hand. Hij werkt naar zijn toekomst toe. En die toekomst is er juist ook voor zijn volk.
- Vs. 3v Heuvels en bergen worden geslecht en dalen opgetild. Daardoor ontstaat er een ruime baan. De intocht is ophanden. Bij bergen, heuvels kun je ook aan geestelijke dingen denken. Obstakels, zoals de dalen plaatsen zijn waar je als een kuil in kunt vallen en klemlopen.
- Vs.5 De heerlijkheid van God is als een glans, zoals de tempel zo wit was, dat de pelgrims destijds het zonlicht uit de verte als een regenboog zagen weerkaatsen als zij die heilige plaats nabij mochten komen. Dat zien geeft plezier. Geeft je een soort 'voorpret'. Zoals een kind zich op een verjaardag of ander feest kan verheugen. Alles wat leeft zal het zien. Dat klinkt als een herschepping. Zeker dat zal de (weder)komst van de Messias zijn. Het Psalmboek loopt in de 150ste daar op uit.
- Vs. 6 De profeet krijgt een hemelse opdracht. Elke gelovige heeft een profetische roeping zo ver boven zichzelf te spreken. Ik denk aan wat de apostel Paulus daarover als aanmoediging in hoofdstuk 14 aan de gemeente in Korinthe schrijft in zijn eerste brief.
- Vs. 7v Het leven zoals wij dat kennen is vergankelijk. Het gaat voorbij en is voorgoed voorbij. Toch is dat niet het laatste. Hemel en aarde zullen dan misschien voorbijgaan, het Woord van God en van Zijn Gezalfde zal elke morgen nieuw zijn. Zo houdt het eeuwig stand. En op die weg zijn we als we de weg naar het Licht wandelen. Soms voetje voor voetje, maar het Woord blijft een licht op het levenspad. Zo gaat het voor ons uit en geeft richting.
- Vs. 9 De stem van de bode – en een bode kan je ook vertalen met engel – zal aanstekelijk mogen werken voor Jeruzalem en Juda. Stad en land van Gods belofte.
- Vs. 10v Vergelding en herderschap. De straf en de nood is niet het laatste. Dat uiteindelijke blijft toch gezegd in die verborgen wijsheid van de herder die zelf als een lam de straf draagt. Juist Hij wijst de weg; is die weg. In waarheid. Die weg leidt naar het leven. Naar Gods toekomst. Merk hoe deze Adventstijd doet uitzien naar zijn liefde en verzoening en zo nu al vreugde geeft ver boven onszelf uit.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 34: 1, 5, 7 en 8

Lied 440

Lied 103c

Het is zo wonderlijk

Wereldnieuws

Als je veel van iemand houdt

Van A tot Z

Een Koning is geboren

Goed nieuws

(=Gezang 127 LvdK)

(=Gezang 460 LvdK)

Wonderlijk - Chr. Kinderboekenweek

Op Toonhoogte 558

Hemelhoog 125

Hemelhoog 621

Hemelhoog 126

Hemelhoog 132

Auteur: PZ

De Verlosser komt eraan

Inleiding

Heb jij weleens een hele fijne droom gehad? Dat je bijvoorbeeld droomde dat iets wat je heel graag wilde echt gebeurde? Of dat je ergens heel goed in was en andere mensen zeiden dat je heel knap was? God heeft ook een droom. Vorige week hebben we daarover gehoord.

God droomt van zijn nieuwe aarde. Een wereld zonder pijn en verdriet. Er zal geen dood meer zijn en ook geen ruzie. We zullen elkaar helpen en alle dieren kunnen veilig met elkaar spelen. Er zal voor altijd vrede zijn. Als je hoort van oorlog of andere erge dingen, lijkt dit soms wel ver weg. Dan denk je: wanneer gebeurt dat dan toch?

Toch belooft God het aan ons. Hij wil ons ook nu helpen en troosten als we het moeilijk hebben. Hij begrijpt ons helemaal. Samen blijven we hopen en geloven. Want: God doet altijd wat hij beloofd heeft!

Bijbelvertelling

God wil dat wij gelukkig en gezond zijn. Daarvoor kwam Jezus naar de aarde. Luister maar mee naar het verhaal over Jezus en de man die niet kon lopen.

Jezus is in een huis en vertelt de mensen het goede nieuws van God. Het is heel druk in het huis. Zo druk dat er mensen buiten op de stoep moeten blijven staan. Daar proberen ze te horen wat er binnen gezegd wordt.

Wie komen er ook aangelopen? Het zijn vier mannen. Samen dragen ze een matras tussen hen in. Op het matras ligt een man. Deze man is hun vriend en hij kan niet zelf lopen. Zijn benen zijn verlamd. Hun plan is om hem bij Jezus te brengen, zodat hun vriend weer zal kunnen lopen. Ze geloven namelijk, dat Jezus hem wil en kan genezen. Dit is hun kans!

'Mogen we erlangs?', vragen ze aan de mensen. Maar niemand laat hen erdoor. Hoe moet dat nu? Dan ziet een van de vrienden een ladder. Samen proberen ze op het dak te klimmen. Het lukt! Aan het matras maken ze touwen vast. Een paar dakpannen schuiven ze opzij. Zo kunnen ze Jezus zien. Precies boven de plek waar Jezus staat, laten ze hun vriend naar beneden zakken. Vlak voor Jezus' voeten landt hij op de grond.

Jezus ziet de verlamde man en is blij met het geloof van zijn vrienden in Hem. Hij zegt: 'Man, je zonden zijn je vergeven'. De man is nu een kind van God voor altijd. Hij hoort bij Jezus voor altijd! Natuurlijk begrijpt Jezus dat hij ook graag wil kunnen lopen. Hij zegt: 'Sta op, neem je bed mee en loop naar huis. Je benen zijn gezond'. Op dat moment kan de man weer staan en heel gelukkig loopt hij samen met zijn vrienden naar huis. Ze zijn zo blij, en blijven God danken en prijzen voor zijn goedheid en dit wonder! De mensen die erbij staan zijn onder de indruk en prijzen God, omdat hij hen geneest en weer hoop geeft.

Vragen

- Hoe kunnen wij blijven geloven dat God doet wat Hij belooft?
- Heb jij ook een zorg waarvoor je God om hulp wil vragen?

Auteur: SvK

De Verlosser komt ons troosten

Inleiding

Wanneer je verdrietig bent is het fijn wanneer iemand je troost en helpt. Soms lukt het dan om het verdriet weg te laten gaan. Wanneer je bijvoorbeeld op het schoolplein wordt buitengesloten door andere kinderen. Wanneer je graag mee wilt spelen, maar wanneer de anderen dan zeggen 'jij mag niet meedoen!' Hoe voel je je dan? Verdrietig en misschien ook wel boos. Je gaat dan naar de juf of meester toe en je vertelt wat er aan de hand is. De juf of meester kan jou dan helpen om het probleem op te lossen. De leerkracht kan met je meegaan naar de spelende kinderen en vragen waarom jij van hen niet mee mag doen. De leerkracht steunt jou. Hij of zij legt misschien een hand op je schouder om te laten zien: 'Ik vind het ook niet fijn dat jullie dit kind buitensluiten' Zo kan de leerkracht jou helpen om niet meer verdrietig te zijn en weer fijn mee te kunnen spelen met de anderen. Maar stel dat er thuis bij een kind uit jouw klas een groot probleem is, bijvoorbeeld een van de ouders van het kind is heel ziek. Dan komt zo'n kind vast ook verdrietig op school. Maar de kinderen in de klas of de juf of meester kunnen in dat geval niet helpen om de vader of moeder van dat kind beter te maken. Wat je met elkaar wel kunt doen is het kind ondersteunen. Je weet dat er een verdrietige situatie is, dus kun je iets liefs tegen dat kind zeggen, of hem of haar helpen met iets wat niet lukt. En je mag samen die grote problemen die er zijn bij God brengen. Je mag samen met alle kinderen uit de klas bidden. Bidden om kracht en nabijheid van God voor het gezin waar problemen zijn. God zal zeker luisteren naar een gebed vanuit je hart.

Bijbelverhaal

Het volk van Israël heeft een groot probleem. De stad Jeruzalem is verwoest. Alle gebouwen zijn kapot. De tempel van God is verwoest. De Israëlieten kunnen nu niet bidden en geen offers brengen in de tempel. Een ander volk is de baas in Israël. Alles lijkt donker en er is geen oplossing in zicht. De Israëlieten weten niet wat ze moeten doen. Ze kunnen dit probleem niet zelf oplossen. Ze zijn verdrietig over hoe het allemaal is gelopen. Zij hebben zich van God afgekeerd en nu heeft God ervoor gezorgd dat andere volken de baas zijn geworden in hun land. Zal er ooit weer een tijd van vrede en recht komen? Zullen de tempel en de stad ooit weer worden opgebouwd?

De profeet Jesaja heeft een boodschap van God voor de mensen in hun moeilijke situatie. Jesaja zegt: 'De tijd van jullie straf is bijna voorbij. Jullie zijn zwaar gestraft door God. Maar nu zal Hij het volk van Israël komen troosten. Jullie hoeven niet meer verdrietig te zijn. Jullie tijd van huilen en bij de pakken neerzitten is bijna voorbij' 'Israëlieten, jullie zijn als een kudde schapen. God wil

jullie herder zijn.

God zal als een herder voor jullie zorgen. De herder brengt de lammeren bij elkaar. Je kunt zien dat Hij veel van ze houdt. De herder zal ook goed voor de ooiën zorgen. De HEER heeft jullie geluk voor ogen, volk van Israël. Maak een weg vrij door de woestijn, en maak een pad gereed door de wildernis. God zal jullie leiden op de weg. Hij zorgt ervoor dat jullie onderweg niet in een kuil stappen of ergens klemlopen' Jesaja zegt: 'Mensen, denk eraan dat jullie zijn als gras. Eerst is het gras groen en bloeit, maar na een tijdje verdort het en het gras verwelkt, wanneer de adem van de HEER erover waait. Wij zijn maar mensen en ons leven gaat voorbij. Maar het woord van God is er voor altijd. God wil dicht bij jullie zijn en jullie troosten'. 'De HEER zal jullie verlossing sturen', zegt Jesaja.

De mensen die naar Jesaja luisteren denken misschien aan de verlossing van hun vijanden. Dat God hen weer in vrede in hun eigen land zal laten wonen. Maar dat is niet de boodschap die Jesaja hier brengt. Door God laat Jesaja het volk veel verder kijken in de toekomst. De komst van de Here Jezus, de grote Verlosser wordt hier voorgezegd. De mensen begrijpen het waarschijnlijk nog allemaal niet zo goed, maar het mag een grote troost zijn voor de Israëlieten om te weten dat God hen toch niet is vergeten.

Afsluiting

Het is bijna Kerstfeest. Het feest van verlossing. God laat zijn Zoon, de Here Jezus naar de aarde komen om ons te bevrijden. Om ons te bevrijden van het donker, van dat waar we bang voor zijn, van ons verdriet, van oorlog, dood en pijn. De wereld lijkt soms zo donker en koud. Er gebeuren heel veel dingen die niet fijn zijn. We horen het van anderen en soms gebeuren er ook nare dingen in ons eigen leven. Toch mag je weten, God is erbij, ook wanneer je in de put zit en het moeilijk is. God wil je troosten en helpen. God heeft zijn Zoon naar de aarde gestuurd om aan al die nare en vervelende dingen een eind te maken. Jezus is voor al die zonden gestorven aan het kruis. Hij is naar de hemel opgevaren en eens zal Hij terugkomen op de wolken. Naar die tijd mogen wij uitzien. Dan zal er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde komen, zonder verdriet, dood en pijn. God troost het volk van Israël met een toekomst vol van hoop. En Hij troost ook ons met een toekomst vol van hoop. Hij heeft het beloofd!

Auteur:MMe

Nog even, dan komt de Verlosser

Vorbereiding

(Zorg dat ieder kind een A-4tje krijgt met het bijbelgedeelte van vandaag, zodat ze om de beurt een vers kunnen lezen. Wij hebben gekozen voor de bijbel in gewone taal)

Inleiding

Wachten. Wat vind je ervan als je moet wachten?

Waar heb jij wel eens heel lang op moeten wachten?...

We horen vaak zeggen:

Wacht maar tot je groot bent, dan...

Wacht maar tot papa thuiskomt....

Wacht maar tot je verjaardag....

Wacht maar tot je net zo oud bent als ik....

Lastig he, wachten. Wij willen zo graag dat alles nu direct gebeurt. Vooral wanneer je in de problemen zit. Dan wil je dat het nú wordt opgelost.

Vorige week hebben we het gehad over profetie.

Stel de kinderen wat vragen:

- Wat zijn profetische woorden, profetieën?... *(woorden van God die Hij soms door mensen uit laat spreken).*
- Wat is het verschil tussen een profetie van God of horoscopen die de toekomst voorspellen?... *(Gods toekomstvoorspelling komt altijd uit. Woorden van horoscopen die toekomst voorspellen zijn woorden van de duivel. Daar kun je dus beter maar niet naar luisteren).*
- Aan wie gaf God profetische woorden? Hoe heette die profeet?... *Jesaja.*

Bijbelvertelling

In de tijd waarin Jesaja leeft zit het volk van God ook midden in een beroerde tijd. Het wordt zwaar onderdrukt. Wat verlangen de Israëlieten naar vrede. Maar ze hebben de moed verloren en betrekken God niet meer bij hun dagelijkse dingen. Zo langzamerhand zijn ze zelfs de beloftes van God vergeten. 'Misschien gebeurt het wel nooit', zeggen ze tegen elkaar. Dan kun je maar beter je eigen weg gaan, toch...? Wat een vergissing! God heeft het gezegd en dan zal het gebeuren, ook al moet je er heel lang op wachten.

God ziet dat zijn volk het wachten moe is en steeds verder van hem afdwaalt. Hij wil ze wel toeroepen: 'Geef de moed niet op! Het komt echt allemaal goed. Ik heb het jullie immers beloofd. Jullie zullen niet langer onderdrukt worden. Er is hoop! Ik de Here zal jullie troosten!'

Herken je dat, mensen die niets meer met God te maken willen hebben? 'Misschien bestaat er niet eens een God', zeggen ze dan. 'Moet je kijken wat er allemaal in de wereld gebeurt...'

Wat een vergissing van deze mensen. Inderdaad, er gebeurt van alles in de wereld, maar dat doen vaak mensen elkaar aan. Ook tegen ons zegt God: 'Hou vol! Ik ben er voor jou. Ik wil je helpen en troosten elke dag, ook al duurt wachten soms lang'.

En terwijl het volk zo in een mineurstemming is, worden ineens de woorden die Jesaja heeft uitgesproken, waar-

heid. Jezus, de Zoon van God is gekomen!

Velen kunnen hun oren niet geloven. 'Denk je nou echt dat die Jezus van Nazaret de beloofde Messias is? Welnee. Die moet nog komen'.

Anderen geloven wel in Hem: 'Ik ga Jezus volgen, want Hij is de Zoon van God. Hij troost mij en geeft hoop en verlost mij van al mijn zonden, zodat ik weer bij God mag horen. Eindelijk is het lange wachten voorbij'. Wat Jesaja heeft geprofeteerd is eindelijk, na lang wachten, uitgekomen.

Toch is niet al het wachten voorbij. Jesaja profeteert dat Jezus nog een keer zal komen. Hij roept het uit: 'Maak in de woestijn een weg voor de HEER'. Dan hoort Jesaja opnieuw een stem: 'Jij moet het bekend maken, Jesaja. Zeg maar dat de mensen net zo zwak zijn als bloemen. Gras verdroogt, bloemen sterven af, maar Jesaja, vertel de mensen dat mijn woorden nooit hun kracht zullen verliezen'.

Jesaja schrijft alle woorden van God zorgvuldig op: 'Inwoners van Jeruzalem, maak het goede nieuws bekend. Aarzel niet, laat je stem horen. Roep het uit, overal: 'jullie God is er!'

God belooft dat Hij zijn macht zal laten zien, Hij heeft zijn volk bevrijd en zal het weer terugbrengen naar hun eigen land. Zoals een herder zijn schapen weer terugbrengt naar de stal, zo zal God zijn volk weer terugbrengen naar een veilig gebied.

Wow! Jezus komt nog een keer terug. Dat heeft God beloofd aan iedereen die hem liefheeft. Gods Zoon zal dan alles nieuw maken. Hij zal te midden van zijn volk verschijnen. Hij zal voor eeuwig koning zijn. Wanneer? Tja, ik zou je best willen vertellen wanneer Jezus terugkomt, maar ik weet het ook niet. We moeten gewoon wachten tot het gaat gebeuren. Geen wachten door met je armen over elkaar te gaan zitten. Terwijl je wacht kunnen we anderen vertellen op wie wij wachten. Je kunt dan over Jezus vertellen van wie wij houden.

Jullie mogen nu om de beurt een vers lezen uit Jesaja 40. God zegt: 'Ga mijn volk troosten, ga troosten.'

Zie je dat God zijn volk wil troosten, hen moed in wil spreken?

Zeg tegen de inwoners van Jeruzalem dat ze de moed niet mogen opgeven. Vertel hun dat ze niet langer onderdrukt worden. Ik, de Heer, zal hen niet langer straffen voor hun fouten. Ik heb hen nu genoeg gestraft. 3. Ik hoor een stem die roept: 'Maak in de woestijn een weg voor de Heer. 4. Maak de weg vrij voor onze God. Maak de bergen minder hoog en de dalen minder diep. Maak het lang vlak, en zorg dat de rotsen verdwijnen. 5. Want de machtige Heer zal komen. Alle mensen zullen hem zien. Dat heeft Hij zelf beloofd! 6. Ik hoor nog een stem, die zegt: 'Jij moet dit bekend maken!' 'Wat moet ik bekendmaken?' vraag ik. En de stem antwoordt: 'Je moet zeggen dat de mensen zo zwak zijn als bloemen in het gras. 7-8. Als de Heer met zijn adem over het gras blaas, dan

verdroogt het, en de bloemen gaan dood. Gras verdroogt, bloemen gaan dood, en de mensen zullen sterven. Maar de woorden van onze God verliezen nooit hun kracht.' Alles wat je om je heen ziet vergaat. Kijk maar naar de bomen en de bloemen. Maar wat God zegt, dat vergaat niet. Je moet er misschien lang op wachten, maar zijn woord is waar en zal gebeuren.

Inwoners van Jeruzalem, maak het goede nieuws bekend! Klim een hoge berg op, zodat iedereen jullie kan horen. Roep naar alle steden van Juda: 'Jullie God is er! 10. Kijk, daar is Hij, God de machtige Heer, komt eraan. Hij zal zijn macht laten zien, Hij komt om te heersen. En Hij heeft zijn volk bij zich. Hij heeft hen bevrijd, zij zijn van hem. 11. God brengt zijn volk weer terug naar hun land, en zorgt goed voor hen. Net als een herder die zorgt voor zijn kudde. Een herder brengt zijn schapen bij elkaar en draagt de lammetjes in zijn armen. Zo brengt Hij zijn kudde rustig naar een veilig gebied.

Jezus zal terugkomen, op de wolken, en iedereen zal hem zien. Jesaja de profeet spreekt het uit met kracht. Hij weet dat het woorden van God zijn, dat het zal gebeuren. Hij weet dat God zijn volk wil troosten, dwars door alles heen. Zullen wij, net als Jesaja het ook uitroepen: 'Jezus komt'. Vertel het maar aan de mensen om je heen. Misschien duurt het nog even voor Hij komt, maar het zal gebeuren.

Auteur: JvVvN

24 december 2023

De Messias verandert alles

Jesaja 61

Thema: Gods Zoon verandert ons

Doel

De kinderen ontdekken dat zij, door te geloven in Gods Zoon, met hun Heer verbonden blijven. Door met Hem te leven worden blijdschap en hoop om wat God doet steeds groter.

Toelichting

Deze woorden klinken in de babylonische ballingschap. Juda is weggevoerd en alles dat ooit was, lijkt voorgoed voorbij. Het koningshuis van David, de stad Jeruzalem en de tempel zijn weg. Juist dan herhaalt Jesaja de blijde beloften die we in de afgelopen weken ook hoorden: een vredekonink die in Israël en over de hele aarde verlossing brengt.

Jezus neemt deze woorden in de mond. Hij zegt in de synagoge in Nazaret niet alleen dat Hij met Gods redding de gelovigen moet inspreken, maar dat Hijzelf die redding is. De profetie van Jesaja wordt in Jezus vervuld.

Met deze profetie willen we de kinderen aansporen om het Kerstfeest te vieren. In de kerk horen we over Jezus die als Kind in de kribbe geboren wordt, maar we houden dit evangelie (=goede nieuws) niet voor onszelf. We nodigen iedereen uit om over Jezus te horen en veranderd te worden in een kind van God.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ik wil je iets vertellen

Richtlijnen: Als er iets leuks of moois is, mag je dat in de kring vertellen. Dat wil je ook graag, want je bent daar blij mee.

Misschien vertel je het alvast wel aan degene naast wie jij zit: 'Ik wil je wat vertellen'.

Jesaja is een boodschapper van God. Hij moet zeggen wat God aan de mensen wil vertellen. Dat God veel van de mensen houdt, ook al doen ze verkeerde dingen. Dat Hij ze nooit alleen laat, dat Hij de Here Jezus geboren laat worden. Jesaja vindt dat fijn. Hij zegt tegen de mensen in Israël: Ik wil je wat vertellen, God gaat alles goed maken. Wie verdrietig is, maakt Hij weer blij. Wie ziek is, wil God beter maken. Het wordt heel mooi.

Morgen zijn we weer in de kerk. Dan is het geen zondag, maar maandag. En het is Kerstfeest. Dan vertellen we elkaar over het Kind dat in Betlehem geboren werd. Over Gods Zoon, Jezus.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Ik kan het niet genoeg herhalen

Richtlijnen: Als de meester of juf willen dat je iets niet vergeet, zeggen ze het een paar keer. Want na één keer, denk je er misschien niet meer aan. Maar een paar keer herhalen denk je: dit is dus heel belangrijk. Of je krijgt een briefje mee naar huis, zodat je ouders het kunnen lezen.

Vandaag herhaalt de profeet Jesaja wat hij al eerder heeft gezegd. De situatie in Israël is droevig: geen koning, geen hoofdstad Jeruzalem en geen tempel meer. Maar God gaat ingrijpen. Hij maakt alles weer goed. Door de koning van de vrede, door de Verlosser. Door de Here Jezus. Jesaja zegt: Gods Geest geeft mij de opdracht om het te herhalen, telkens weer: God houdt veel van jullie. Zeg dat tegen elkaar als het moeilijk hebt.

Maak de kinderen daarna duidelijk waarom het belangrijk is Kerstfeest te vieren. We horen in de kerk over de geboorte van Jezus, onze Redder. Samen zijn we blij. En wij vertellen het aan elkaar. De komst van Jezus is zulk goed nieuws, dat kun je niet genoeg herhalen.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Samen veranderd door Gods liefde

Richtlijnen: Lees met de jongeren eerst Jesaja 61:1-2. Misschien is de reactie van de jongeren dat ze de laatste weken steeds gehoord dat de HEER zijn volk komt verlossen. Armen krijgen goed nieuws, bange mensen krijgen hoop en gevangenen komen vrij. Mooi, maar niet zo origineel. Op het Kerstfeest speelt eigenlijk hetzelfde: we horen weer van het Kind in de stal van Betlehem. Mooi en waar, maar ...

Vraag hen daarna waarom het toch belangrijk is steeds weer Kerst te vieren. We mogen het Evangelie, de blijde boodschap niet vergeten. Christus verbindt ons aan God en verandert ons leven. We kunnen hoopvol en blij leven, dankzij Hem. Lees daarna Jesaja 61:10-11. Daar vergelijkt Jesaja zich met een bruidegom en bruid. Door samen dankbaar en blij te vieren wat God ons geeft, komen we ook heel dicht bij zijn liefde. Meer en meer vertrouwen we op Hem en we luisteren steeds beter naar wat Hij je leren wil in zijn Woord.

Extra Bijbelgedeelte: Lucas 4:14-21

(Jezus past de profetie van Jesaja op zichzelf toe en roept mensen op Hem te volgen in zijn gehoorzaamheid aan zijn Vader.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

In de nacht dat de engel – en later het spreekkoor van hemelse boden – aan de herders verscheen, sprak hij over 'grote blijdschap'. Het is van grote betekenis voor heel het volk. De Christus – dat is de Gezalfde van God en dat is de Messias van Israël – komt zo de geschiedenis binnen. In de eerste plaats voor Israël. Paulus zou later zeggen 'eerst de Jood, dan de Griek'. Het gaat om de Redder die van Godswege zich een baan breekt, niet op afstand – buiten de geschiedenis – maar juist in de geschiedenis. De Here Jezus betreft de woorden die Hij las in de synagoge op zichzelf. Zo vlak voor Kerst horen we er zijn komst in door. Zijn komst waar we als mensen op deze wereld naar mogen verlangen. Toen deze profetie werd verkondigd, waren vele ballingen teruggekeerd, maar de tempel als teken van Gods aanwezigheid te midden van zijn volk, lag nog in puin. Men keek dus verlangend uit naar een ommekeer. Daar en toen is dat een troostrijk Woord geweest, zoals het dat nu – opnieuw en tot de wederkomst van de Messias – mag zijn. 'Morgen zal Ik er zijn'; zingen de klassieke O-antifonen van 17 t/m 24 december.

Vers voor vers

- Vs.1 De Here Jezus betreft deze tekst indirect op zichzelf. Maar, omdat Hij gekomen is om te dienen en niet om geëerd te worden, gaat het Hem daarbij op die blijde boodschap voor de zachtmoedigen. Dat wil zeggen kwetsbare mensen die geraakt kunnen worden, doelwit kunnen zijn, in deze wereld. Juist ook in hun geloofsleven. Let ook op het concrete in deze troostrijke woorden. Een gevangene die vrijgelaten wordt, kijkt met nieuwe ogen naar de werkelijkheid. Voelt zich in dat opzicht herboren. Ontvangt een second life; in de goede zin van het woord. Of hij nou door eigen schuld gebonden was, dat wordt niet vermeld. In die zin is de bevrijding uit Egypte, totaal anders dan de terugkeer na de ballingschap uit Babylon. Uit Egypte worden – min of meer – onschuldige slaven bevrijd. Babel en die zeventig lange jaren van ballingschap, daar is de Bijbel helder in, zijn het gevolg van schuld, waar eigen gedrag aan ten grondslag ligt. Dat is pijnlijk, maar de bevrijding is er niet minder om. Zie Psalm 126.
- Vs. 2 Het jaar van de Here. Dat staat niet los van zijn wraak. Denk aan Romeinen 12, waarin God aangeeft dat Hem de wraak toekomt en niemand, echt niemand, anders. Ook dat is troost; je hoeft je eigen rechtsgeding niet te voeren. Niets is zo lastig als het verdedigen van de eigen belangen. Welnu; dat zal de Here God op zich nemen. In zijn Messias zal Hij alles vernieuwen. Advent zingt daarvan.
- Vs. 3 Een totale ommekeer; dat onderstreept ook hoe onvoorstelbaar het is. Paulus zegt elders dat de vrede Gods je gedachten, maar zelfs je gebeden te boven gaan.
- Vs. 4vv Zegen is binnen het Bijbelse denken, maar ook in het Joodse denken, niet een abstract iets dat zich in je gedachtewereld bevindt, maar vraagt om concrete merkbare woorden, daden en uitingen van de intenties. Dat gaat niet zozeer ten koste van de heidenvolken, maar geeft aan hoe de heidenvolken tot inkeer zullen komen. In andere woorden lezen we hoe mensen uit de volken de gebedsslip van een Jood zullen vastgrijpen om met hen te gaan in de vreugde. Die vreugde blijkt in het delen. We lopen hier haast al vooruit op wat de wijzen gaan doen. Als je vreugde, liefde, vriendschap, verbondenheid en andere goede zaken deelt, wordt het meer. Droevige zaken worden in de deling kleiner, omdat je het met elkaar samen mag dragen. Let op de priester van de Here God. Denk aan de opdracht in de Thora om een volk van priesters te zijn. Exodus 19,6 komt tot leven. In 1 Petrus 2 wordt daar op teruggegrepen. Ik denk aan hoe Zacharias, op het moment van de besnijdenis – dat teken van het verbond – aan zijn zoontje, pas werkelijk volledig priester tot Gods eer wordt in zijn lofzang.
- Vs.7 Zie hoe hier tot tweemaal toe sprake is van een dubbel deel. Dat ontvangt ook Job na zijn ellende – behalve zijn kinderschare, mensenlevens kun je niet verdubbelen, elk is uniek en onmisbaar – een dubbel deel ontvangen mag. Dat is de erfenis van de oudste zoon. Hier wordt het volk erkend als kind van God. Lees ook Jesaja 40 van vorige week in dat licht.
- Vs. 8v Het mag blijken in oprechtheid.
- Vs., 10v Wie is deze 'ik', die zingt anders dan Gods volk? Of de vertegenwoordiger daarvan in Israëls Messias? Gezegende Kerstdagen, die vanavond al beginnen. Zodat we toekomstgericht elkaar in zijn Naam blijmoedig mogen begroeten met: 'Tot morgen.'

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 150

Lied 439

Lied 486

Er is een Kindeke geboren op aard'

Wij zijn de herders

Goed nieuws

Ik heb een plekje voor Jezus

Een Koning is geboren

Alles wordt nieuw

(=Gezang 126 LvdK)

Hemelhoog129

Hemelhoog 158

Hemelhoog 132

Op Toonhoogte 516

Hemelhoog 126

Opwekking voor kinderen 34

Auteur: PZ

Ik wil je iets vertellen

Dit verhaal kunt u vertellen als een zogenaamd 'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. Deze staan cursief gedrukt.

U zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, geluiden maken bewegingen nadoen.

Ook dit staat cursief gedrukt. Doe zelf mee, doe het voor.

U kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen die dit doet.

Ook kunt u kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kunt u dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van te voren af, dat als u uw hand als stopteken omhoogsteekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kunt u het verhaal beeldend vertellen.

Kom van uw stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

Eén kind is Jesaja, de andere kinderen zijn de mensen.

Inleiding

Activiteit: We gaan elkaar iets vertellen

Laat de kinderen even nadenken (denktijd geven) over wat ze gisteren, zaterdag hebben gedaan.

Of over wat ze in de kerstvakantie gaan doen.

Laat ze naar iemand toelopen. De kinderen mogen om de beurt hierover vertellen. Het kind met het langste haar mag beginnen. Als ze klaar zijn gaan ze naar een ander kind om te vertellen.

Neem voor deze activiteit wat tijd, kijk hoe lang de kinderen betrokken tegen elkaar vertellen.

Bijbelverhaal

Laat een bijbel zien en vertel dat je een verhaal uit de bijbel gaat vertellen.

Zoek Jesaja 61 op en laat het aan de kinderen zien.

Het is een verhaal uit het Oude Testament. Daarin staan verhalen over de Here God en de mensen, maar wordt er ook verteld dat de Here Jezus zal komen.

Ik ga jullie een verhaal vertellen van Jesaja.

(Wijs een kind aan dat Jesaja is en rondloopt in de kring)

Daar loopt Jesaja. Jesaja is een profeet van God.

God vertelt iets tegen Jesaja en Jesaja vertelt het tegen de mensen.

Jesaja staat stil. Hij kijkt eens om zich heen.

Hij ziet mensen die pijn hebben **(laat de kinderen kijken alsof ze pijn hebben)**

Hij ziet mensen huilen. **(laat de kinderen huilen)**

Hij ziet mensen die moe zijn. **(laat de kinderen moe kijken)**

Het is ook heel verdrietig wat er met de mensen van Israël is gebeurd. Ze wonen niet meer in hun eigen land. Ze zijn meegenomen naar een ver en vreemd land. De mooie stad Jeruzalem is kapotgemaakt en ook de tempel van de Here God.

Maar dan kijkt **Jesaja blij**. Hij denkt aan de woorden die de Here God tegen hem gezegd heeft.

Jesaja loopt naar de mensen toe. **(Laat Jesaja weer door de kring lopen)**

'Luister allemaal', zegt Jesaja. Ik wil je iets vertellen!

De mensen kijken naar Jesaja. Wat wil hij vertellen?

'Ik wil je iets vertellen', zegt Jesaja nog een keer. 'Ik wil je de woorden van God vertellen.'

God zegt: 'Ik ga alles weer goed maken. Mensen die lijden en het moeilijk hebben geef ik weer hoop.

Mensen die ziek zijn maak ik weer beter. Mensen die gevangen zijn, zijn vrij. De vijanden worden gestraft.'

De mensen luisteren goed naar Jesaja. Ze kijken elkaar aan. Is het echt waar wat Jesaja vertelt?

'Ja', zegt Jesaja, 'Ik wil je iets vertellen; Dit zegt de Here God: 'Ik wil jullie vergeven, mensen die verdriet hebben wil ik troosten, Ik wil jullie weer blij maken. Jullie moeten niet bedroefd op de grond zitten, maar dansen en vrolijk zijn!'

De mensen beginnen blij te kijken.

'Ik wil je iets vertellen', zegt Jesaja. 'God houdt veel van jullie, ook al doen jullie verkeerde dingen.'

Hij laat jullie nooit alleen. En... Hij belooft zijn Zoon. Hij maakt alles goed. Het wordt weer mooi.'

O, wat worden de mensen blij van deze woorden!

Ze zeggen: *'God is ons niet vergeten!' God houdt van ons! God geeft ons zijn Zoon!'*

Jesaja is ook blij. Zachtjes zegt hij: *'Dank U wel Here God voor uw woorden die ik vertellen mag.'*

Afsluiting

Morgen zijn we weer in de kerk. Dan is het geen zondag, maar maandag. En is het Kerstfeest.

Jesaja mocht al heel veel jaren voordat Jezus geboren werd de mensen vertellen dat Hij zou komen.

Hij is gekomen, Jezus, de Zoon van God, die alles weer goed maakt.

Morgen, als het Kerstfeest is, wil ik je iets vertellen: Jezus is geboren. Wat is dat fijn om te vertellen!

Laat de afbeelding zien die bij het Kerstproject hoort. Zing een lied dat Jezus is geboren.

Auteur: EZD

Ik kan het niet genoeg herhalen.

Inleiding

'En ik zeg het nog maar eens...', zegt de juf, terwijl ze de klas rondkijkt.

'Blijf goed oefenen met de tafelsommen! Door ze steeds te herhalen blijven ze in je hoofd zitten. Herhalen, herhalen, herhalen...'

De kinderen in de klas knikken braaf met hun hoofd.

Ja, ze weten wel dat de tafelsommen uit je hoofd leren belangrijk is. De juf zegt het zowat iedere dag. Ze heeft pas geleden ook een berichtje gestuurd naar de ouders.

'Tafels oefenen met uw kind is heel belangrijk. Oefen dat heel regelmatig!', stond er in het bericht. Doordat de juf het er elke dag over heeft kunnen de kinderen er ook niet onderuit. Je kunt niet net doen of je het niet weet, want je hebt het vaak genoeg gehoord.

Bijbelverhaal

Zeventig lange jaren zijn de Israëlieten in een vreemd land geweest. Ze waren meegevoerd naar Babel. Hun huizen en levens in Israël waren door de soldaten verwoest. Maar nu mogen veel Israëlieten na zo'n lange tijd terugkeren naar hun thuis. De koning van Babel heeft de Israëlieten toestemming gegeven om terug te keren naar hun thuisland en om terug te keren naar de stad Jeruzalem. Maar wanneer je naar Jeruzalem kijkt, springen de tranen je in de ogen. De eens zo hoge dikke muren met poorten erin zijn ingestort. De huizen zijn ruïnes. De muren zijn afgebrokkeld en de daken zijn ingestort. Er groeien zelfs weer al planten en gras tussen de puinhopen. En het ergste van alles is dat de tempel, het huis van God nog niet is opgebouwd. De tempel is er net zo slecht aan toe als de muren en huizen van Jeruzalem.

De mensen gaan aan de slag om hun huizen weer op te bouwen en te herstellen. Toch is er verdriet en onzekerheid over de toekomst van de tempel, het huis van God. Zal het allemaal weer goedkomen? Gaat het lukken om de tempel, het huis waar God woont, weer op te bouwen? De profeet Jesaja mag het volk een boodschap van een mooie toekomst brengen.

Hij heeft de boodschap al eerder gebracht aan het volk, maar hij wil zijn boodschap blijven herhalen. Hij zegt: 'Wat ik te zeggen heb is belangrijk, ik herhaal het nog een keer, vergeet het niet!

Open je ogen en kijk om je heen. Jullie mogen jullie zonen en dochters terugbrengen in jullie eigen land. Zij hoeven niet meer in een vreemd land te leven, maar ze mogen naar huis komen. Jullie zullen weer gelukkig en blij zijn en God zal jullie rijkdom geven. Jullie hebben weer grote kudde met dieren om voor te zorgen, schapen en kamelen. En de tempel van God zullen jullie weer opbouwen en net zo mooi maken als voor dat die werd verwoest door oorlog. Jeruzalem zal weer de 'stad van de Heer' heten. God wil in jullie midden zijn en ervoor zorgen dat het goed met jullie gaat.

Jullie zullen de oorlog en verwoesting kunnen vergeten. Alles zal weer opgebouwd worden en de stad zal nog mooier zijn dan voor de oorlog'

De belofte van God, die Jesaja hier geeft, is niet alleen voor de Israëlieten in de tijd van de ballingschap in Babel. Nee, het is ook een boodschap voor ons. Ons leven hier op aarde lijkt op het ingestorte Jeruzalem. Ook wij horen dagelijks van oorlog, verwoesting, ziekte en ruzie. Veel mensen op de aarde leven tussen de puinhopen. God zal ook voor ons hier op aarde alles eens weer goed maken. Alle nare dingen zullen verdwijnen, door de komst van Jezus onze Redder en Verlosser. Wanneer het soms moeilijk is in je leven dan mag je daaraan vasthouden. God maakt alles eens nieuw! We mogen die boodschap steeds blijven herhalen en elkaar steeds vertellen dat God veel van ons houdt

Afsluiting

Morgen is het Kerstfeest. Hoe vaak heb jij het Kerstfeest al gevierd? Tien keer? Acht keer? Het Kerstfeest vieren we ieder jaar. Het Kerstverhaal ken je misschien al heel goed.

De komst van Jezus is zulk goed nieuws, dat mogen we blijven herhalen.

Ieder jaar staan we erbij stil dat God zijn enige Zoon als klein kindje naar de aarde heeft gestuurd. Jezus leefde als mens hier op aarde. Hij heeft ons gebroken leven geleefd. Ook Hij kreeg te maken met ziekte, dood en de zonden van de mensen. Het enige verschil was dat Jezus zelf geen zonden deed. Hij stierf zelfs voor al onze zonden aan het kruis op Golgota. Daarmee opende hij voor ons de Weg naar een nieuw leven. Door Jezus mogen uitzien naar een nieuw Jeruzalem.

Auteur: MMe

Samen veranderd door Gods liefde

Het is bijna Kerstfeest...morgen al!
Meestal gaan de verhalen in de kerk in de weken voor Kerst over de gebeurtenissen kort voordat Jezus geboren wordt. Over Elizabet en Zacharias, die een zoon krijgen die Johannes heet. En over Maria en Jozef, de moeder en vader van Jezus, die op zo'n bijzondere manier een kindje gaan krijgen.

Maar nu zijn we al een paar weken terug in de tijd... Heel lang geleden, zo'n 535 jaar voordat Jezus wordt geboren! In het Bijbelboek Jesaja staan profetieën opgeschreven van Jesaja en van veel andere profeten. Ik denk dat er in de afgelopen weken wel een van de schrijvers, die aan dit project meeschrijven, heeft uitgelegd wat een profeet is en wat hun werk is. Veel profetieën gaan over de Messias, die God heeft beloofd om het weer goed te maken tussen God en de mensen Maar dat duurt nog lang!

Het is wel bijzonder dat er eeuwen voordat Jezus is geboren al over gesproken wordt. Eigenlijk zijn het woorden die betrekking hebben op de situatie van het volk van God in die tijd, zo lang geleden. In die tijd waren de mensen van Juda weggevoerd naar Babylon omdat zij zich van God hadden afgekeerd. De Tempel was verwoest en het land lag in puin. Nu komen zij weer terug naar Israël. Het land en de Tempel moeten weer worden opgebouwd. De woorden brengen troost aan de mensen, die al zo lang onderdrukt worden. Maar wonderbaarlijk is dat Jezus later, als Hij aan zijn taak is begonnen, stukken uit Jesaja voorleest in de Tempel en uitlegt dat die over Hem gaan.

De profeet zegt:
'De Geest van God, de HEER, rust op mij,
Want de HEER heeft mij gezalft.
Hij heeft mij gezonden om aan arme mensen het goede nieuws te brengen en hoop voor wie het leven doelloos lijkt.
Gevangenen zullen worden bevrijd, mensen die treuren worden getroost.
Alles verandert als wij in God geloven, en Hem willen volgen.

Herken je deze woorden misschien, woorden die Jezus later ook sprak?
Hij las geregeld voor uit Jesaja en legde het uit aan de mensen die naar Hem luisterden.
Hij betrok die gedeeltes op Zichzelf om uit te leggen dat God je kan veranderen als je in Hem gaat geloven.

Jij mag dit goede nieuws ook delen met anderen.

Daarom vieren we elke keer weer het Kerstfeest. We mogen niet vergeten dat Jezus is geboren om het goede nieuws te vertellen over zijn Vader!

Maar...nog heel even geduld...het is nog advent...het is bijna zover...

Een gedichtje:

Advent

Er hangt iets in de lucht
er staat wat te gebeuren
je kunt het horen
in de stilte van de nacht
je kunt het voelen
de sfeer is anders
maar mensen slapen, op niets bedacht

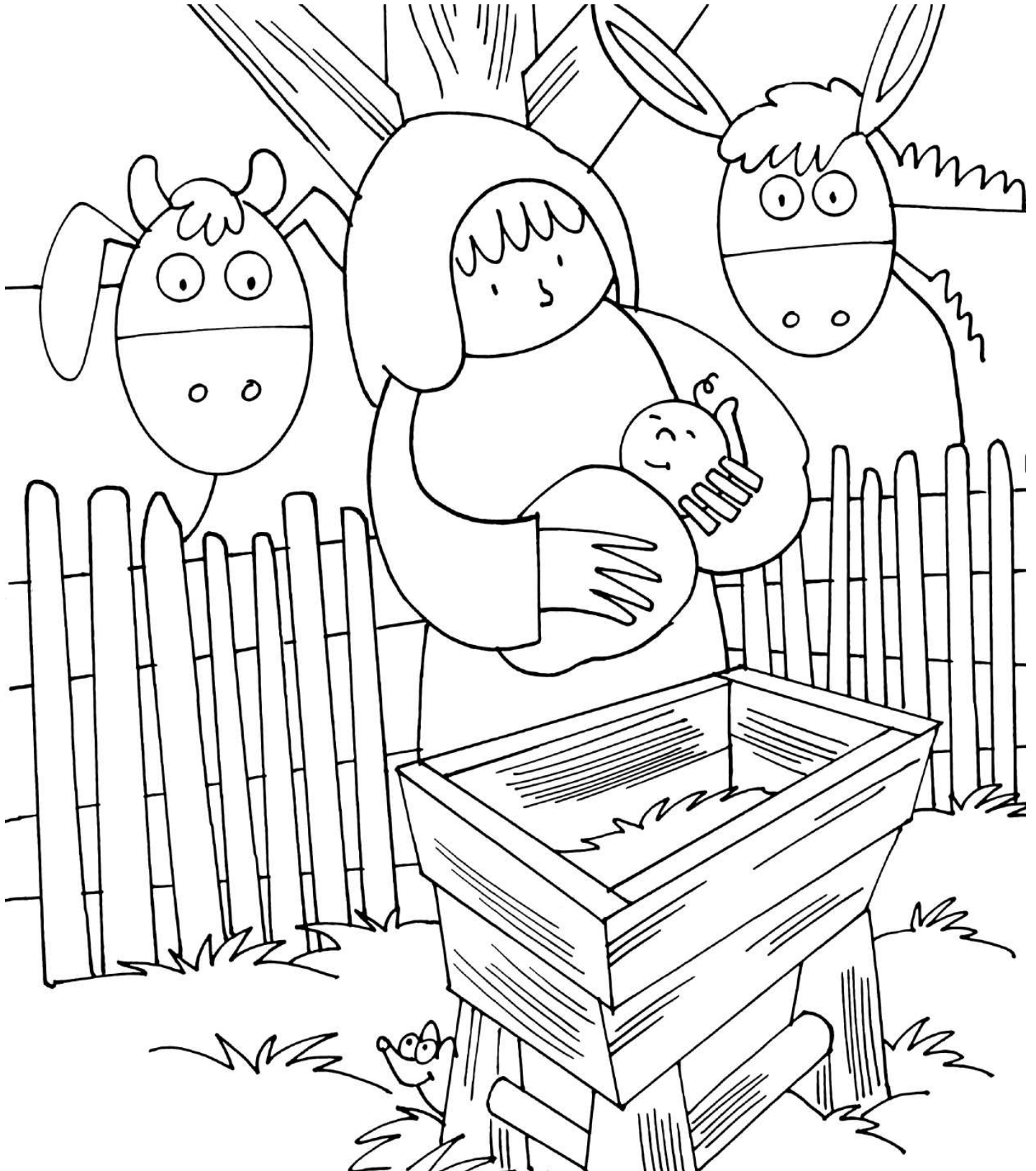
Er hangt iets in de lucht
er staat wat te gebeuren
de sterren fonkelen
in het donker van de nacht
je kunt het zien
één lijkt er groter
glanzend en helder deze nacht

Er hangt iets in de lucht
er staat wat te gebeuren
je kunt het weten
als je goed hebt nagedacht
het is voorspeld
al lang geleden:
onze Verlosser wordt verwacht!

Auteur: RvBvdB

Gods Woord wordt mens

Johannes 1:1-14

Thema: Jezus komt op aarde: alles wordt nieuw

Doel

De kinderen leren dat God zo dicht bij ons komt, dat Hij onder ons wil wonen. In Jezus komt God zelf om alles nieuw te maken.

Toelichting

De nadruk bij het vieren van het Kerstfeest ligt op God die op aarde komt wonen. De Vader geeft ons zijn Zoon Jezus als licht in de duisternis. Jezus is het beloofde kind van Eva, de knecht van de HEER, de Zoon van David. Hij roept mensen terug naar God, zodat ze echt zullen leven zoals God bedoeld heeft.

Zoals Hij eens de wereld goed heeft geschapen, zo maakt Hij nu de wereld nieuw door mens te worden. Het is het grote bewijs van Gods liefde, dat Hij bij ons wil zijn, in ons midden. Hij laat ons nooit meer alleen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Jezus woont bij ons

Richtlijnen: Vertel de jongste kinderen gewoon de kerstgeschiedenis. Jozef en Maria die als geschenk van God hun eerste kindje krijgen. Doordat de herders komen, weten ze het zeker: In Jezus is God naar de aarde gekomen om vrede en geluk te brengen voor iedereen die in Hem gelooft.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God bij ons

Richtlijnen: Vraag de kinderen wat een besmettelijke ziekte is? Kun je bij iemand die dat heeft zomaar op bezoek gaan? Waarom niet? In ziekenhuizen worden mensen met erg gevaarlijke ziekten dan ook geïsoleerd verpleegd; niemand mag op hun kamer komen, alleen dokters en verplegers in beschermende kleding.

We hebben in de adventsweken gelezen over Gods beloften door de profeet Jesaja. Hij zal trouw zijn en een nieuwe toekomst geven aan zijn volk. Er komt vrede onder leiding van een zoon van David. We hebben gezien hoe onwaarschijnlijk dat is. De omstandigheden zijn een hindernis (dreiging, geweld), het volk en zijn koning zijn een hindernis (zonde, ongelof). Toch kiest God ervoor om niet ver bij ons uit de buurt te blijven, alsof wij een besmettelijke ziekte hebben. Nee, in Jezus Christus komt God bij ons wonen. Het Kerstkind wordt geboren en is zo sterk dat Hij licht en vrede brengt. Jezus doet niet met ons mee in het verkeerde, Hij doet alles goed en maakt alles goed. In het begin zij God: er moet licht komen. Nu zegt Hij door Jezus: het gaat voorgoed licht worden.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Jezus komt op aarde: alles wordt nieuw

Richtlijnen: De nadruk bij het vieren van het Kerstfeest ligt op God die in de schepping komt wonen. De Vader geeft ons zijn Zoon Jezus als licht in de duisternis. Zoals Hij eens de wereld goed heeft geschapen, zo maakt Hij nu de wereld helemaal nieuw door mens te worden. Het is het grote bewijs van Gods liefde, dat Hij bij ons wil zijn, in ons midden. Hij laat ons nooit meer alleen.

Extra Bijbelgedeelte: Lucas 2: 10-11

(De engel legt de nadruk op de vreugde die het gevolg is van de geboorte van de Verlosser, de Messias. Er is nu vreugde, omdat alles op aarde in Gods reddende licht komt te staan.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

Met dit gedeelte van het Johannesevangelie hebben we de inleiding op het Johannesevangelie in handen. Hierin beschrijft Johannes heel compact de inhoud en daarmee de betekenis van het Evangelie, Gods goede boodschap, beginnend bij de Schepping. 'God sprak en het was er.' Door zijn Woord schiep God de hemel en de aarde en alles wat daarop leeft, lezen we in Genesis 1. Hij schiep het leven. Dat Woord was tegelijkertijd de Here Jezus die met Kerstfeest als mens op aarde kwam. Het spreken van God houdt niet alleen woorden in, maar ook daden (in het Hebreeuws, de taal van het Oude Testament betekent het woord Dabar zowel woord als daad). Jezus Christus was vanaf het begin al als het Woord (Spreuken 8:22 en volgende verzen: het woord wordt hier als wijsheid omschreven) naar de aarde gekomen.

Het leven en het licht noemt Johannes in een adem. God schiep het leven en daarmee kwam het licht in de wereld. Het licht dat machtiger is dan de duisternis, de zonde. Door het licht dat God ons gaf kunnen wij de duisternis herkennen en daarmee heeft Hij ons ons geweten, onderscheidingsvermogen tussen goed en kwaad, gegeven.

In het Oude Testament lezen we over het scheppende en schijnende (lichtbrengende) Woord. In het Nieuwe Testament (hier in het evangelie naar Johannes) gaan we lezen over het Woord dat temidden van de schepping komt wonen. Dat vierten we met kersfeest. Van de komst van het Woord, Gods Zoon, Jezus als mens, op aarde, getuigt Johannes de Doper in de woestijn (de tweede Elia: Jesaja 40:3; Maleachi 3:23-24). Hij verwijst naar Jezus, het Licht dat de duisternis voorgoed overwinnen zal. Johannes getuigde van Hem, Jezus kwam in de wereld, maar velen herkenden Hem niet als het Licht dat altijd al in de wereld scheen, als de Messias door God gezonden. Maar zij die Jezus wel herkenden, wilden leren kennen en ontvangen, mogen bij het gezin van de Vader horen: zijn kinderen genoemd worden.

Meer gedetailleerde beschrijving

Vs.6 Johannes de Doper: de tweede Elia: Jesaja 40:3; Maleachi 3:23-24

Meer over Johannes de Doper:

https://nl.wikipedia.org/wiki/Johannes_de_Doper

Johannes de evangelist

<https://www.ensie.nl/zelfstudie/johannes-de-evangelist>

Twée verwerkingsvragen

- Kun jij voorbeelden noemen dat woorden en daden niet zonder elkaar kunnen?
- Wie was Johannes en heeft hij nog meer geschreven?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 98

Lied 488

(=Gezang 150 LvdK)

Lied 484

Lied 477

(=Gezang 138 LvdK)

Lied 486

Lied 485

In het begin

Op Toonhoogte 412

Er is Een Kindeke geboren op aard'

Hemelhoog 129

Als je veel van iemand houdt

Hemelhoog 125

Wij zijn de herders

Hemelhoog 158

Goed nieuws

Hemelhoog 132

Een Koning is geboren

Hemelhoog 126

Ik heb een plekje voor Jezus

Op Toonhoogte 516

Jezus is geboren

Op Toonhoogte 413

Auteur: PZ

Jezus woont bij ons

Inleiding

In een huis in het stadje Nazaret woont een meisje dat Maria heet. Ze is druk aan het werk. Ze kijkt heel blij! Ze is verliefd. Op Jozef. En over een poosje gaat ze met hem trouwen.

Terwijl Maria aan het werk is in haar huis, gebeurt er iets wonderlijks! Luister maar.

Bijbelverhaal

Maria is in haar huisje en opeens staat er een engel van God bij haar in de kamer! Het is de engel Gabriël. Hij komt Maria iets moois vertellen. Hij zegt:

'Maria, je zult binnenkort je eerste kindje krijgen, een zoon. Het is een geschenk van de Here God. Jullie moeten Hem Jezus moet noemen.

Maria zegt verbaasd: 'Maar ik ben nog niet getrouwd met Jozef! Dat kan toch niet?'

Gabriël zegt: 'Jozef zal ook niet de vader zijn, maar de Here God zelf!'

Zo'n Kindje is er nooit eerder geboren. Hij is de Zoon van God. Hij zal de mensen gelukkig maken en bij ons wonen. Maria heeft stil en eerbiedig geluisterd. Ze gelooft wat de engel haar vertelt.

Maanden gaan voorbij. Jozef en Maria trouwen. En op een dag moeten ze op reis. De keizer, de baas van het land, wil weten hoeveel mensen er in Israël wonen. Ze moeten naar de plek waar de familie van Jozef vandaan komt. Dat is Betlehem.

Jozef en Maria gaan op weg naar Betlehem. En na een lange reis weet Maria dat het niet lang meer duurt voor het kindje wordt geboren. Ze gaan op zoek naar een plek om te slapen.

Maar alle slaapplekken in Betlehem zijn bezet. Er is nergens plek voor hen. Eindelijk vinden ze een lege stal waar ze kunnen slapen.

En in die nacht wordt het kindje geboren! De Zoon van God wordt geboren in een stal. Maria wikkelt Hem in doeken en legt hem in een voederbak voor de dieren. En zoals de engel heeft gezegd noemen ze het kindje: Jezus.

Die nacht zitten er herders in een veld, net buiten Betlehem. Zij passen op hun schapen. Terwijl ze aan het praten zijn, verschijnt er ineens een engel.

'Ik heb goed nieuws, zegt de engel. Jullie Redder is geboren. Hij is in Betlehem. Ga daar maar kijken. Hij ligt in een voederbak in een stal'.

Opeens komen er meer engelen, zoveel dat de hele lucht ermee gevuld is. 'Eer aan God in de hemel', zingen ze allemaal. 'Vrede op aarde voor alle mensen die Hem liefhebben.'

Als het lied uit is, gaan de engelen terug naar de hemel. En de herders?

Die laten zomaar hun schapen in de steek. Ze gaan op zoek naar het kindje Jezus in Betlehem, precies zoals de engel zei.

Jozef en Maria zijn verbaasd als er midden in de nacht opeens een stel herders bij hen in de stal komt! Niemand weet toch dat Jezus vannacht is geboren?

De herders knielen bij de voederbak neer en ze zeggen tegen Jozef en Maria: 'Er kwam een engel bij ons die vertelde dat Jezus is geboren. En dat we naar Hem op zoek moesten gaan. Daarom zijn wij direct gekomen. Wij willen Jezus aanbidden'.

Eerbiedig knielen de herders neer. Ze zeggen:

'Dank U wel, Jezus, dat U bent gekomen naar de aarde om de mensen gelukkig te maken. Dank u wel dat U bij ons wilt komen wonen. Wij houden van U'.

Jozef en Maria weten het nu zeker: Jezus is een bijzonder kindje. Hij is de Zoon van God. Hij is de Heiland. En dat betekent dat Jezus naar ons is gekomen om vrede en geluk te brengen voor iedereen die in Hem gelooft!

Auteur: RS

God bij ons

Inleiding

Een paar weken geleden was ik op bezoek in het ziekenhuis. Een vriend van me had zijn heup gebroken. Hij was gestruikeld in de tuin en viel op een steen. Precies op zijn heup. Hij hoorde gekraak en kon niet meer zelf opstaan. De verplegers van de ziekenauto legden heel voorzichtig zijn been in een opblaasbare spalk en daarna mijn vriend op de brancard. In het ziekenhuis werd hij geopereerd, dezelfde dag nog.

Op weg naar zijn kamer kwam ik langs een andere kamer. Op de deur hing een papier: 'contactisolatie. Bezoek eerst melden bij de verpleging'. Er zaten een paar mensen bij het bed in een soort schort. Ze hadden een mondkapje voor en handschoenen aan. Ik hoorde dat hij een virus had, dat heel besmettelijk was. Als je bij deze vrouw in de buurt was kon jij ook ziek worden. En als dat gebeurde, kon jij andere mensen ziek maken die weer in jouw buurt kwamen. Daarom die beschermende kleding. Die moest je weer uittrekken en in de afvalbak gooien als je wegging. Dan was een bezoekje aan deze vrouw niet gevaarlijk.

Kerstfeest

Vandaag is het Kerstfeest. De geschiedenis van Jezus die in Betlehem geboren wordt kennen jullie wel. Jozef en Maria moeten een lange reis maken en eindigen in een stal. Er is geen betere plaats te vinden waar het kindje, de Zoon van God geboren kan worden. Engelen vertellen en zingen over Jezus. En de herders gaan blij in de stal kijken om Jezus te aanbidden. Om te danken dat God naar hen heeft omgezien en de Redder heeft gegeven. Een prachtige geschiedenis waar je nooit genoeg van krijgt, zo mooi.

Maar vandaag luisteren we naar Johannes. Hij vertelt ook over de komst van de Here Jezus op aarde, maar dan anders. Hij legt uit wie Jezus is en wat Hij betekent. Hij kwam in een wereld die gevaarlijk was. Er heerste een soort virus onder de mensen: zonde, ontrouw aan God. Heel besmettelijk en gevaarlijk, wat daardoor ontstaat veel verdriet en ellende. Johannes zegt: toch bleef Jezus niet veilig in de hemel. Nee, Hij kwam op aarde en was bij ons. Zoveel had Hij voor ons over.

Bijbelgedeelte

Johannes legt dit uit:

Gods Zoon is er altijd geweest, Hij is het Woord van God. En dat Woord is het Licht in de wereld. Mensen luisteren niet altijd naar God. Of laten we maar eerlijk zijn: heel vaak niet. En ze doen elkaar daarin na; het lijkt wel een besmettelijke ziekte die zich verspreidt van de een naar de ander. Heel de wereld heeft er last van. Het is niet meer licht, zoals God zijn schepping heeft gemaakt, maar donker.

Daar reageert God op. Hij wil dat het weer licht wordt op aarde. Dat mensen weer van God en elkaar kunnen houden. Er moet iets gebeuren en dat doet God. Hij stuurt Johannes de Doper om van het Licht te getuigen. Het is zijn taak om de mensen het geloof te brengen. Johannes

is niet zelf het Licht maar hij mag erover vertellen van God, zodat iedereen die dat gelooft het Licht ziet. Net als Jesaja mag hij een profeet zijn, die Gods waarschuwingen en beloftes doorgeeft. Zodat mensen geloven en verlangen naar het Licht.

Gods Zoon was er altijd al. Hij heeft de wereld geschapen, maar eigenlijk kende niemand Hem. Hij was immers in de hemel, voor onze ogen onzichtbaar. Als er van Hem verteld wordt door de profeten, als de Verlosser wordt aangekondigd, dan halen mensen hun schouders op en gaan gewoon verder met hun leven. Verdrietig is dat dat ze niet luisteren. Zo blijven ze in de duisternis, terwijl God zijn liefde en licht wil geven.

En dan wordt het Kerst, het feest dat wij vandaag vieren. Het woord van God dat er altijd al was is op aarde gekomen. Het Woord van God is een mens geworden. Het Kind van Betlehem is een wonder. God kwam en liet iedereen het Licht van deze wereld zien. Dat was best gevaarlijk. Zouden de mensen wel naar Hem luisteren en van Hem houden? Zouden ze niet net zo ongelovig zijn als in de tijd van Jesaja? Zouden ze Jezus niet haten en aan de kant schuiven?

Kerstfeest is een blij feest, maar ook een beetje verdrietig. Want er was geen plaats voor Jezus. Letterlijk niet: in de herberg. Gods Zoon werd geboren in de voerbak. Maar de mensen hebben Jezus later ook aan de kant geschoven. Ze sloegen Hem aan het kruis.

God is niet ver weg in de hemel gebleven, lekker veilig. Nee, Hij wil bij ons op aarde komen om ons gelukkig te maken. In de wereld van Jesaja, met alle ellende. In onze wereld die ook niet altijd even mooi is, waar ongelukken gebeuren en mensen niet genoeg van God en elkaar houden. Jezus is gekomen, zomaar in ons midden. Omdat God de Vader en God de Zoon zoveel van ons houden.

Auteur: RvO

Jezus komt op aarde: alles wordt nieuw.

Inleiding

Het is Kerstfeest.

De kinderen komen na de kerkdienst allemaal naar het huis van hun ouders om er met elkaar een gezellige dag van te maken. Iedereen vindt het fijn om elkaar weer eens te zien. Er is één kleinkind en daar zijn ze allemaal gek op. Oma heeft een monchou-taart gemaakt omdat dit de favoriet is van iedereen.

's Middags, als er koffie en thee is gedronken en de gebaksbordjes zijn leeg geschraapt, zegt Daniëlle:

'Han en ik gaan even de kamer uit, willen jullie dan het licht uitdoen? We hebben een verrassing.'

Een beetje giechelend lopen zij weg. De anderen kijken elkaar verbaasd aan en zijn erg benieuwd wat hun te wachten staat. Ze horen Daniëlle en Han een beetje rommelen in de kamer ernaast.

Het licht is uit en daar komen zij weer binnen, met een brandend kaarsje. Als ze dichtbij komen ziet de rest van de familie dat er lettertjes op de kaars zijn geplakt. En daar staat.....

'Hoera, nog een kleinkind.'

Nou, en of dat een verrassing is! Iedereen is blij en Daniëlle en Han worden uitgebreid gezoend en gefeliciteerd! En dat met Kerst! Er wordt nog een hele tijd over doorgepraat, dat begrijp je wel.

Maar ze moeten nog wel heel lang wachten op het kindje...

De woorden waarmee het nieuws verteld is, moeten nog een mensje worden.

Bijbelverhaal

Oude Testament

Woorden....

Door het Woord van God is de aarde geschapen.

In het eerste boek in de Bijbel, Genesis, staat dat beschreven. (Genesis betekent 'ontstaan')

De aarde was eerst helemaal leeg. 'Woest en doods' staat er en het was zo verschrikkelijk donker!

Maar Gods Geest was er al en wilde dat het helemaal anders werd.

Toen sprak God de woorden uit: 'Er moet licht komen'. En dat licht kwam.

Het licht maakte dat de duisternis het niet meer voor het zeggen had. Overdag was het licht en

's nachts was het donker. Maar niet meer helemaal donker, want God maakte met Zijn Woord ook de maan en de sterren.

Daarna sprak God nog vaker zijn Woord en alles ontstond, om er een prachtige planeet van de maken. God was er heel blij mee...

Hij maakte ook mensen, die voor de aarde mochten zorgen. Eerst ging dat goed, maar later ging het mis. De mensen luisterden niet meer naar God. Toch gaf God de aarde niet op, Hij wilde de mensen een nieuwe kans geven... opnieuw het Licht laten schijnen om alles weer anders, nieuw te maken. Het duurde wel heel erg lang voor het zover was.

Nieuwe Testament

Johannes zit bij zijn schrijftafel om alles op te schrijven over wat hij heeft meegemaakt met Jezus. Hij heeft al veel notities gemaakt toen Jezus nog bij hen was. Ook heeft hij mensen geïnterviewd om te horen wat zij van Jezus hebben geleerd. Het zal wel een lang verhaal worden om dat allemaal goed op te schrijven. En ook op een manier dat het goed te begrijpen is voor de mensen die het later lezen. Mensen, die Jezus niet persoonlijk hebben gekend.

Johannes weet dat God wil dat hij doorgeeft wat hij over Jezus heeft geleerd en weet. Gods Geest zal hem helpen en zo zit hij nu over goede woorden na te denken. Hoe gaat Johannes Gods woorden opschrijven.

Hoe begon het ook alweer allemaal? Hij laat zijn gedachten gaan en denkt aan het begin, voordat God de hemel en de aarde maakte.... 'Het was donker en woest op aarde, maar God bracht daar verandering in door zijn Woord. Zijn Woord...Zijn Woord... God...Jezus...Geest... zij horen bij elkaar. Zij zijn één!'

Dan weet Johannes het en begint te schrijven:

'In het begin was het Woord, het Woord was bij God en alles is daardoor ontstaan. Het Woord was leven en licht en verdreef de duisternis.Zo is het met Jezus ook.

Jezus was eerst bij God, en er werd over Hem (de Messias) gesproken door de profeten.

Het Woord is met Jezus een mens geworden... toen Hij werd geboren.'

En zo rollen de woorden van Johannes uit zijn 'pen', de ganzenveer.

Hij schrijft alles op en vertelt van Gods plan om naar de aarde te komen als een baby.

Met het doel om opnieuw de duisternis te verdrijven.

Baby Jezus mag opgroeien en volwassen worden om de mensen te vertellen hoe God wil dat zij in het Licht gaan Leven.

Door Jezus is God dicht bij ons. Zo lief heeft God de wereld, zo mogen wij in Zijn Licht Leven. alles wordt weer nieuw, als je in Hem gelooft.

Onze tijd

Het is Kerst! We vieren de geboorte van Jezus.

Het Woord is mens geworden!

Een kinderliedje van vroeger, maar wie weet hoe gaaf het klinkt als je het rept: (wie durft?)

[Ik wandel in het licht met Jezus](#)
[O, mocht ik zelf een lichtje zijn](#)
[Dat straalt te midden van de wereld](#)
[Die gebukt gaat onder zorg en pijn](#)

[Ik wandel in het licht met Jezus](#)
[En ik luister naar Zijn dierbare stem](#)
[En niets kan mij van Jezus scheiden](#)
[Sinds ik wandel in het licht met Hem](#)

Afsluiting

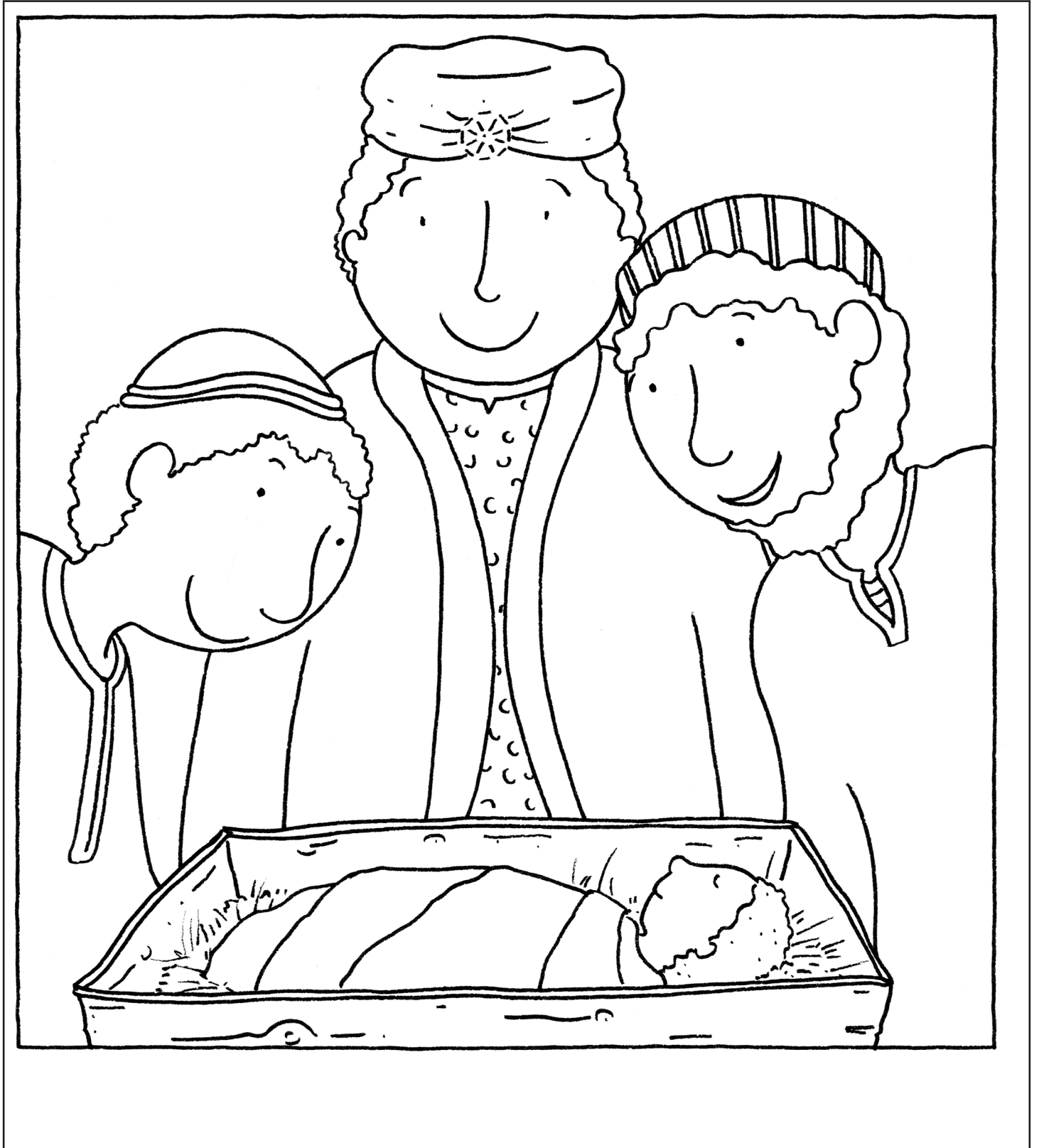
Daniëlle en Han kwamen een week later met nóg een
kaarsje waarop stond:
'Hoera, nóg een kleinkind!'
Wat denk je...?
Eind juli werd er een tweeling geboren!

Auteur: RvBvdB

31 december 2023

De magiërs komen Jezus eren

Matteüs 2:1-12

Thema: Jezus kwam voor heel de wereld

Doel

De kinderen laten zien dat Christus niet alleen gekomen is voor het volk Israël, maar voor alle mensen

Toelichting

De geleerden uit het oosten zien een ster. Ze geloven dat een koningskind geboren is en gaan naar hem op zoek. Onderweg ontdekken ze, geholpen door joodse Schriftgeleerden, wie Jezus is: de Messias van Israël, de Verlosser die de profeten namens de HEER hebben beloofd. Ze aanbidden Jezus en geven Hem geschenken.

Eens was aan Abraham beloofd, dat hij tot een groot volk zou worden en dat door Israël alle volken op aarde gezegend zullen worden. Zegen voor alle volken betekent: iedereen op aarde krijgt door Jezus het geloof in de HEER en vindt in Hem het heil. Bij de magiërs uit het Oosten zien we dat God die belofte waarmaakt.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Knappe mensen knielen voor Jezus

Richtlijnen: Vertel de jongste kinderen dat de ster ook in het verre oosten te zien is. Daar zorgt God voor. Knappe mensen gaan op pad, omdat ze geloven dat er een koning geboren is. Verschillende Joden weten dat al (de herders, Simeon en Hanna, mensen in Betlehem) Ook alle mensen buiten het volk Israël moeten weten dat Jezus geboren is. In de hoop dat ze Jezus willen zien en in de Here God geloven.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Hoog bezoek uit het buitenland

Richtlijnen: Laat de kinderen zien hoe wonderlijk het is, dat wetenschappers uit het verre oosten iets doen als ze de ster zien. Ze ondernemen een grote reis om de Koning van de Joden te zien. Via het paleis van Herodes brengt God hen in Betlehem. Deze geleerden mogen knielen voor de kleine Jezus en Hem geschenken geven. Zo maakt God hun duidelijk dat Israëls Messias ook hun leven wil veranderen en zegenen. Alle volken op aarde mogen blij zijn om de komst van Jezus.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Jezus, Koning voor heel de wereld

Richtlijnen: God nodigt met de ster in het verre oosten heel de wereld uit om zijn Zoon te komen bekijken. De wijzen gaan op reis. Ze horen in Jeruzalem dat de Koning van de Joden de Messias is. Hij is niet alleen gekomen om Gods volk te rege- ren, maar om vrede en heil te brengen voor alle volken.

God heeft eens Israël uitgekozen om zijn uitverkoren volk te zijn. Hij wil hun God zijn en in Israël de Redder geven. Het doel van zijn verbond met Israël is, dat alle andere volken op aarde de zoon van David, Gods Zoon, zullen aanbidden. Ook jij wordt uitgenodigd om te knielen voor Jezus en God de Vader te danken dat Jezus jouw Verlosser is.

Extra bijbelgedeelte: Genesis 17:6-8

(Het verbond tussen de HEER en Abraham had als doel het heil voor heel de wereld. God heeft niet alleen Israël lief, maar wil Koning zijn van heel de schepping)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene inleiding

Dit tekstgedeelte laat ons iets zien van de regeringsperiode van Herodes I de Grote als vazalkoning onder de [Romeinen](#) over (delen van) [Judea](#). Hij was de eerste en belangrijkste koning binnen de [Herodiaanse dynastie](#). De Romeinen zagen Herodes als een goed bestuurder, maar onder de Joden was hij niet bepaald populair. Hij kwam niet uit Judea, was een vreemdeling, hij werkte erg nauw samen met de Romeinen en was erg gewelddadig. Hij was moordenaar van verschillende van zijn eigen zoons, zijn vrouw, zijn moeder, 45 leden van de Hoge Raad en van vele anderen. Een uitspraak van keizer Augustus: 'Men kan beter Herodes' varken zijn dan zijn zoon.' Herodes at als Jood namelijk uiteraard geen varkensvlees. Vlak voor zijn einde liet hij alle leidinggevende mannen uit de Joodse bevolking in de paardenrenbaan opsluiten. Hij wilde ze na zijn dood allemaal laten vermoorden: 'Dan zal ieder in Judea en ieder gezin mij bewenen of ze willen of niet.' Zijn vrouw Salome heeft deze moordpartij voorkomen.

De koningstitel (koning der Joden) had hij gekregen vanwege zijn vriendschap met Marcus Antonius en keizer Augustus. Hij heeft van Jeruzalem een imposante stad laten maken en veel ijver gestoken in tempel en paleis. Daarvan zijn alleen tempelplein en muur overgebleven. Ook heeft hij vele andere steden gesticht geïnspireerd door de Romeinse architectuur. Zijn bijnaam was dan ook Herodes de Bouwer. Toch was hij onder de Joden een gehate man vanwege zijn ziekelijke achterdocht, wreedheid en terreur. De regeerperiode van Herodes was 37-4 voor Christus.

De wijzen uit het Oosten gingen per abuis naar Jeruzalem om de nieuwe koning der Joden te zoeken. Dat maakte Herodes heel erg argwanend en de Judese bevolking uiteraard bang voor de gevolgen van Herodes' schrikbewind hiervan. Herodes stond vooral argwanend tegenover de messiaanse beweging. Hij liet door de overpriesters en Schriftgeleerden uitzoeken waar de koning der Joden geboren zou worden. De magiërs uit Babylonië hadden de datum uit de sterren gelezen. Micha 5:1 en 3 gaf het antwoord op de plaats: Efrata, land van Judea. Betlehem (II Samuël 5:2: Leider, afstammeling van David). Betlehem werd als kleinste onder de steden de geboorteplaats van de Koning der Joden. Matteüs laat hiermee zien dat aan alle messiaanse voorwaarden is voldaan. In het geheim vraagt Herodes de magiërs uit om geen argwaan te krijgen. De magiërs moeten nodig onderzoek doen in Betlehem en dan verslag uitbrengen. Kan hij de koning hulde brengen (lees: vermoorden). De magiërs zien hun abuis in, gaan naar Betlehem. Ze vinden daar Jezus in het dierengedeelte van een huis. Ze brengen de messiaanse Koning goud en wierook: geschenken voor een koning en mirre: een welriekende geur als parfum. In een droom gewaarschuwd gaan ze niet terug naar Herodes om verslag uit te brengen, maar via een andere weg terug. De ouders van Jezus krijgen zo tijd om naar Egypte te vluchten. Dat ook de magiërs, heidenen, de Koning der Joden, de Messias, bezoeken, heeft als boodschap dat het heil universeel is: niet alleen voor Joden, maar ook voor heidenen.

Meer gedetailleerde beschrijving

- Betlehem betekent 'broodhuis' waarschijnlijk verwijzend naar de vruchtbare grond.
<https://bijbel.eo.nl/bijbelse-achtergrond/betlehem>
Herodes: https://nl.wikipedia.org/wiki/Herodes_de_Grote
- Magiërs uit het Oosten. Astrologen, waarschijnlijk uit Babylonië. Astrologie was verboden in de Torah. Deze wijzen verwachtten de Messias uit het geslacht van David en ze kunnen de verschijning van de ster in verband hebben gebracht met de profetie van Bileam ('Er zal een ster uit Jakob voortkomen, er zal een scepter uit Israël opkomen': Numeri 24:17).
<https://www.israelendebijbel.nl/nl/bijbelonderwijs/digitale-bijbelstudie/2020/10/22/De-wijzen-uit-het-Oosten>

vs.6. Deze tekst is een verwijzing naar: Micha 5:1,3 gecombineerd met II Samuël 5:2

Twee verwerkingsvragen

- Er zijn veel tradities rond de geboorte van de Here Jezus en de wijzen uit het Oosten. Kun je er een paar noemen die je niet terug kunt vinden in de Bijbel?
- Voor de aangekondigde kindermoord door Herodes vluchten Jozef, Maria en Jezus naar Egypte. Welk bijbelverhalen uit het Oude Testament hebben veel overeenkomsten hiermee? Op welke manier laten deze verhalen zien dat God een heilsplan heeft met zijn schepping en daarvoor mensen inschakelt?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 72

Lied 476

Gezang 26 LvdK

De wijzen, de wijzen

Een Koning is geboren

Ga je mee op zoek naar het Koninkrijk?

God zal met je zijn

Jezus is geboren

(=Gezang 145 LvdK)

Op Toonhoogte 402

Hemelhoog 126

Op Toonhoogte 406

Hemelhoog 419

Op Toonhoogte 413

Auteur: PZ

Knappe mensen knielen voor Jezus

Inleiding

In de Bijbel staat een verhaal over wijze mannen. Weten jullie wat wijs is?

Wat zijn wijze mannen?

Deze mannen zijn heel knap, ze weten namelijk heel erg veel. Ze zijn heel wijs en slim. Daarom worden ze wijze mannen genoemd.

Bijbelverhaal

Op een dag komen er deftige mannen in Jeruzalem. Ze rijden op kamelen en ze zien er belangrijk uit. Ze komen uit een heel ver land. Deze mannen zijn heel knap en slim.

Daarom worden ze wijze mannen genoemd.

De mannen vragen aan de mensen in Jeruzalem: 'Waar kunnen wij de koning van Israël vinden die pas is geboren? Wij komen uit een ver land, uit het Oosten. Daar hebben wij een bijzondere ster gezien. Deze ster betekende dat er een belangrijke koning is geboren. Daarom zijn wij helemaal hiernaartoe gekomen om hem te eren en cadeaus te geven.'

Maar helemaal niemand kan hen helpen. Er is helemaal geen koning geboren in Jeruzalem!

Koning Herodes hoort ook over de wijze mannen uit het Oosten. Hij roept ze bij zich.

Hij vraagt aan hen wat zij precies hebben gezien. De wijzen vertellen alles aan koning Herodes:

'Wij komen uit het Oosten, koning. Wij kijken elke dag naar de sterren. We lezen moeilijke boeken over sterren. Op een nacht zagen we opeens een hele bijzondere ster. Die ster hadden we nog nooit gezien. We wisten meteen dat die ster iets betekende. We gingen op zoek in onze boeken. Daarin vonden we dat er een kindje geboren zou worden die later een hele belangrijke koning wordt. Daarom zijn wij op pad gegaan. Helemaal naar Jeruzalem, om het kindje te vinden.'

Koning Herodes luistert goed naar de wijze mannen. Hij weet wel waar dit bijzondere kindje is geboren. Hij heeft het gevraagd aan iemand die heel veel weet over de Bijbel en wat erin staat. Hij vertelt de wijzen precies waar ze moeten zijn, namelijk in Betlehem. Zo staat het in de Bijbel geschreven. Daar is het bijzondere kindje geboren!

De wijze mannen gaan snel op weg naar Betlehem. En hè? Wat zien ze opeens aan de hemel staan? Die bijzondere ster is weer! Dat is dezelfde ster die ze ook in hun eigen land hebben gezien. Ze zien de ster langzaam bewegen. Hij wijst hen de weg! Wat zijn de mannen blij!

Een tijdje later blijft de ster boven een huis in Betlehem staan. Daar zien ze het kindje Jezus, Maria en Jozef. De wijzen uit het Oosten knielen eerbiedig bij Jezus neer. Eindelijk hebben ze Hem gevonden. Wat bijzonder hè, dat ook mensen uit een heel ver land ontdekken dat Jezus is geboren. Iedereen moet het weten dat Jezus is geboren. Hij is gekomen om alle mensen gelukkig te maken. Als je in Hem gelooft en van Hem houdt, mag je dicht bij Hem horen!

De wijzen aanbidden Jezus, net als de herders. Ze geven de cadeaus: goud, wierook en mirre. Wierook en mirre zijn heel bijzondere, dure kruiden. Goud is ook heel duur. Dit zijn speciale cadeaus. Cadeaus voor een heel bijzondere koning Jezus!

Auteur: RS

Hoog bezoek uit het buitenland

Inleiding

Neem een paar geboortekaartjes mee naar de ruimte. Ook een schaal met ronde toastjes die belegd zijn met blauw/witte muisjes en een bijbel.

Wie van de kinderen maakte onlangs mee dat er een baby in zijn familie, buurt of straat werd geboren? Hoe hoorde het kind dat? Kan het vertellen wat de ouders deden om anderen te laten weten dat hun baby werd geboren en hoe het gaat heten?

Laat ter illustratie een geboortekaartje zien. Ouders zijn trots op en blij met hun baby. Ze laten dat weten. Soms zie je ook een houten baby of ooievaar in de tuin of een waslijn met babykleertjes. Allemaal om te vertellen; 'Hier is een nieuw kindje geboren'. Zij die met het nieuwe kindje gaan kennismaken nemen een aardig cadeautje mee. Dat kunnen de papa en mama goed gebruiken.

Bijbelverhaal

Op een afgelegen plekje in het dorp Betlehem is ook een baby geboren. De jonge moeder Maria en haar man Jozef moesten een lange reis maken en dus waren ze ver van hun eigen huis. Daar hadden ze alles klaar voor het nieuwe kindje, maar hier? Jullie hebben er tijdens de kerstdagen over gehoord. Vandaag horen we hoe God, de Vader aan de wereld bekend maakte dat zijn Zoon als een baby werd geboren in de mensenwereld. Hoe kwamen de mensen in het dorp Betlehem dat te weten? Wie kan dat vertellen?

Vergelijk een houten ooievaar in de tuin eens met een echte engel van God die laat weten dat een kind geboren werd. Wat een speciale manier van God om zó te doen. Niet gek, dat de herders er van schrokken in die stille, donkere nacht.

Toen Jezus werd geboren was Augustus keizer van het grote Romeinse Rijk. Herodes was door die keizer tot koning gemaakt over de provincie Judea in het land Palestina. Herodes was trots op deze mooie baan. Wie zijn baan in gevaar bracht, werd door Herodes vermoord. Hij wilde gewoon zelf de baas blijven in Judea. Iedereen die hem dwars zat moest uit de weg. Herodes' soldaten wisten precies hoe dat moest. Herodes werd dan ook dikke vrienden met de keizer en het hoofd van zijn leger. Die konden hem helpen om lang koning te blijven. Om Jeruzalem een echte koningsstad te maken liet Herodes een groot paleis bouwen. Iedereen zag; daar woont de koning. En omdat de Joden in die stad een tempel voor hun God belangrijk vonden, liet hij ook de tempel voor die God groter en mooier maken. Stel je voor dat de Joden ontevreden zouden worden en gaan klagen bij de keizer. Dan zou Herodes niet lang meer koning zijn... Deze Herodes de Grote probeert het volk van Judea daarom zo tevreden mogelijk te houden.

In deze spannende tijd liet de engel Gabriël de jonge vrouw Maria weten dat God zelf zijn kind in haar lichaam zal laten groeien. Dit kind zal de lang beloofde Koning van de wereld zijn. Zijn geboorte is belangrijk voor alle volken van de hele wereld. Maar hoe zullen anderen in

de wereld weten dat dit beloofde Kind, geboren is? God gebruikt ook nu een speciale manier. Stel je voor, er was nog geen radio, geen tv., ook geen camera of computer door de mensen uitgevonden. Toch weet God een manier om Jezus' geboorte bekend te maken. Luister, ik ga het je vertellen, want die geschiedenis is bewaard gebleven in dit boek. Sla de bijbel open bij Matteüs 2

Op een dag komt een karavaan reizigers de stad Jeruzalem binnen. Een groep kamelen met pakken bagage op hun rug. Tussen die pakken zitten mannen die niet uit Palestina komen. Aan hun kleren kun je zien dat het belangrijke bezoekers zijn. De mensen in de nauwe straatjes gaan voor hen aan de kant. Tussen de pakken door kijken de mannen links en rechts. Zoeken ze iets? Een van hen buigt zich vanuit zijn draagstoel op de rug van de kameel naar voren en vraagt iemand op straat; 'Weet u waar wij uw nieuwgeboren koning kunnen vinden? Wij hebben zijn ster in ons land gezien en nu willen wij hem een bezoek brengen. De man op straat haalt zijn schouders op en schudt zijn hoofd. Hij weet van niks. Anderen hebben de vraag ook gehoord, maar niemand kan meer vertellen.

De mannen op de kamelen weten even niet wat ze moeten doen. Wekenlang reisden ze door de woestijn en andere gebieden. Ze komen uit een land ver naar het oosten van Palestina (misschien Perzië/Iran of het huidige Irak). Deze mannen zijn knappe geleerden. Ze weten alles van de sterrenhemel, maar ze hebben ook onderzoek gedaan naar de geheimen van de natuur en studie gemaakt van genezende krachten van planten en kruiden. Alles wat ze ontdekken schrijven ze op stevig perkamentpapier. Vaak pakken ze er oude boekrollen bij waarin vroegere geleerden ontdekkingen van de sterrenhemel en de natuur hebben opgeschreven. Die oude boekrollen worden goed bewaard. Zo wordt hun kennis van het heelal en de natuur steeds groter.

Op een nacht toen ze door hun sterrenkijkers naar de sterrenhemel tuurden, ontdekten ze iets nieuws. Hun hart ging er sneller van kloppen. 'Hé, riep een van hen opgewonden, zie je dat die ster daar helderder schijnt en groter is dan anders!' Wat betekent dat? De nachten daarop zien ze hetzelfde. Ze pakten er hun dikke boeken bij en zochten naar de betekenis van deze ster. In de Bijbel staat niet wat ze precies hebben gevonden maar wel dat ze iets over de betekenis van die ster gingen begrijpen. Ze geloven dat het waar is; Deze ster laat weten dat er in het land van de Joden een nieuwe koning is geboren. Ze zijn alle drie zo verrast door dit bericht via de sterrenhemel dat ze plannen maken om op reis te gaan. Ze willen de nieuwe koning zien, want ze geloven dat de ster aan de hemel hen uitnodigt om hem te gaan begroeten. Ze denken ook na over cadeaus. Wat geef je aan een nieuwe koning? Zo'n klein mannetje heeft natuurlijk alles al; een prachtige wieg, een eigen kamer in een paleis, mooie kleren en kasten vol speelgoed. Ze kiezen voor kleine kistjes met dure cadeaus die de koning later kan gebruiken; goud en kostbare kruiden. Koninklijke cadeaus. Nu zijn ze in de hoofdstad van Judea, maar waar is die kleine baby van de ster? Gek genoeg weet

niemand in de stad ervan. Koning Herodes in zijn paleis hoort van de vreemdelingen en wat zij zoeken. Hij wordt er heel onrustig en wantrouwend van. Als dát waar is wordt zijn baan als koning in Jeruzalem bedreigd.... Dat mag niet gebeuren, stel je voor! Hij grijpt snel in. 'Laat die vreemdelingen onmiddellijk hier komen!' schreeuwt hij tegen zijn paleiswachten. De drie vreemdelingen uit het oosten gaan met hen mee. Misschien horen ze straks meer. Intussen heeft koning Herodes informatie gevraagd bij de wetgeleerden van de tempel. Weten zij waar hun lang verwachte koning geboren zal worden? 'Ja majesteit, zeggen ze. 'Onze profeet Micha heeft verteld dat Hij in Betlehem geboren zal worden.' De vreemdelingen moeten Herodes precies vertellen wanneer zij de ster aan de hemel hebben gezien. Als ze het hem zeggen lacht Herodes hen vriendelijk toe: 'Jullie moeten niet in de stad Jeruzalem maar in het kleine dorp Betlehem zoeken. 'Reis er heen en zoek het kind daar. Kom dan terug en vertel mij waar je het gevonden hebt, dan kan ik hem ook begroeten.' Hij knikt vriendelijk als ze weggaan maar in zijn denken groeit een lelijk plan. De wijze mannen klimmen weer op hun kamelen en rijden de stad uit. Betlehem, welke kant op? Ineens wijst een van hen naar boven. Ziet je dat? 'Daar is de ster die wij kennen! Die zal ons naar de goede plek brengen.' Ze rijden in de richting die de ster aangeeft en komen in het dorp. In een klein huis vinden ze een eenvoudige jonge vrouw met een baby. Geen paleis en geen koningswieg. Eerbiedig knielen de mannen bij de baby neer. Dankbaar en blij buigen ze hun hoofd. Dit kind is een bijzonder kind. Door de hemel zelf gegeven. Dat weten ze zeker. Ze buigen hun knieën voor Hem en leggen stil hun kistjes met cadeautjes bij zijn voetjes neer. Het wordt een bijzondere tijd in dat kleine huis. Maria is er stil van. God de Vader in de hemel heeft er ook nu zelf voor gezorgd dat het bericht over de geboorte van zijn Zoon Jezus terecht kwam bij wijze mannen met verstand van sterren. Hij gebruikte hun taal door gewoon een extra helder sterrenlicht aan de hemel te laten schijnen. Iets wat deze mannen begrepen en waar zij in geloofden. Zo zal het bericht over Gods Zoon verder over de wereld gaan, gelooft Maria. Die nacht dromen de mannen. Door die droom weten ze dat ze zeker niet terug moeten gaan naar het paleis van koning Herodes. Ook die boodschap begrijpen ze. Ze reizen via een andere route terug naar hun eigen land maar nemen de herinnering aan de kleine Koning in hun hart mee.

Duizenden jaren geleden beloofde God aan Adam en Eva dat Hij een nieuw begin zou maken en iemand zou sturen om de kapotte verbinding tussen God en de mensen weer heel te maken. Al die jaren werkte God eraan om wat Hij beloofde waar te maken. God is trouw. Zelfs door oorlogen en allerlei moeilijke situaties heen, bleef God werken aan zijn plan van herstel. Nu is het zover en ligt zijn eigen Zoon Jezus tussen mensen in een babybed. Hij gaat de mensen meer van God laten zien. Daar gaan we in de komende tijd meer van horen.

Om te vieren dat God doet wat Hij belooft heb ik iets meegenomen dat hoort bij het bericht van een nieuwgeboren kind. Voor ons allemaal een klein beschuitje met muisjes maar eerst gaan we zingen om God te laten weten dat wij blij zijn dat Hij ons niet vergeet.

Zingen ter afsluiting van deze geschiedenis

Op toonhoogte 347:1,2,3 'Wij zijn' kan in 1,2 vervangen worden door Kijk naar. De persoonswoorden wij worden vervangen door zij. Couplet 3 is toepasselijk voor het nu! Zing het met gevouwen handen.

Op toonhoogte 50 is ook toepasselijk; Looft de Here alle gij volken, prijst Hem alle gij natieën.

Afrondend dankgebed

Here God in de hemel. Wij vinden het bijzonder dat U doet wat U belooft. Daar bedanken wij U voor. Dat bijzondere kind dat U beloofde om het tussen U en ons weer goed te maken werd geboren toen niemand het verwachtte. Gelukkig waren er toen mensen die het nog geloofden; Maria en anderen. Zij werkten in geloof met U mee.

Die wijze sterrenkundigen wisten van niks maar toen U hen aansprak in hun sterrentaal, geloofden zij het ook en gingen op reis. Wij lezen over U in de Bijbel. Help ons om in uw plan voor mensen te blijven geloven. Help ons om daaraan vast te houden. Ook ons leven is een lange reis maar U laat ons niet in de steek en doet wat U beloofde. Help ons met U mee te doen net als zij over wie we vandaag hoorden.

Vraag voor een gesprekje

Klopt het dat het bericht over Jezus in de hele wereld bekend is geworden, zoals Maria geloofde? Wie kan daar iets over vertellen?

Auteur: JH

Jezus, Koning van heel de wereld

Wat een opschudding in Jeruzalem. En dat allemaal om een paar bijzondere reizigers. Met hun kamelen volgeladen komen ze aan bij het paleis van Herodes. Ze beweren dat er een koning geboren zou zijn. De koning van de Joden, want ze hebben zijn ster gezien. Herodes weet niet wat hij er mee aan moet. Hij is de enige die aanspraak kan maken op die titel. En als er een ander is, loopt zijn macht gevaar. Is er echt een staatsgreep op komst?

Daarom komen de overpriesters en Schriftgeleerden bij elkaar. Zij moeten Herodes adviseren. De koning had het vermoeden dat er in de joodse geschriften wel iets over de geboorteplaats van deze Koning moet staan. Nu, dat weten deze mensen precies. Ze kennen de Wet en profeten.

De reizigers waren buitenlandse geleerden. Aan hun kleding te zien Babylonische astrologen. Ze vragen naar het koningskind dat is geboren. Herodes wil hen niet zomaar wegsturen, met een kluitje in het riet. Daarvoor is hun verhaal te overtuigend. Ze vragen bijvoorbeeld niet: is er een koning geboren? Nee, dat weten ze zeker. Dat ze Hem gaan aanbidden staat ook vast, maar waar moeten ze dat doen. Waar is Hij?

Ik kan me voorstellen dat de inwoners van Jeruzalem bij de vraag van de reizigers ook hun hart hebben vastgehouden. Herodes zal deze pasgeboren koning opvatten als een concurrent van Herodes? En zijn wreedheid is algemeen bekend. Hoe zal hij dit nieuws opvatten?

Nu, hij zorgt dat hij exact te weten komt wat die nieuwe koning betekent volgens de joodse godsdienstige boekenrollen. Het joodse volk vindt immers Gods Woord belangrijk. Als daarin iets staat dat onrust zou kunnen veroorzaken als buitenlandse geleerden daarover beginnen, dan moet hij ieder verzet de kop in drukken. Direct, zonder aarzelen, met alle middelen. Goedschiks of kwaadschiks.

De overpriesters en Schriftgeleerden hebben het antwoord snel gevonden. De profeet Micha zegt dat de Messias geboren wordt in Betlehem in Juda.

De wijzen uit het oosten reizen verder met dank aan deze welwillende koning Herodes. Hij heeft hen geweldig geholpen. Ja, ja...

Vreemd trouwens dat de Joodse leiders en het volk niet meegaan met de Babylonische geleerden. Wat ze weten dringt niet door tot hun hart. Ze vatten het buitenlandse bezoek niet op als een boodschap van de HEER. Ze voelen zich niet geroepen de Messias te zoeken en te vinden en te aanbidden. De grote belofte van God doet hen niets. Ze laten er hun leventje niet door verstoren en gaan door met waar ze mee bezig waren.

Wat een verschil met de wijzen. Die maken een lange, moeilijke reis en zoeken net zo lang tot ze de betekenis van de ster ontdekken en het koningskind vinden. De Joodse leiders kennen het woord van God, ze lezen het en schuiven het terzijde.

Trouwens wel mooi, dat de wijzen Jezus vinden, omdat God zijn ster laat schijnen. Jezus is immers niet alleen voor het volk Israël. Jezus werd geboren en leefde voor heel de wereld. Voor alle volken, zoals God al tegen Abraham had gezegd. Lees maar na in Genesis 17: 6-8. De wijzen zijn de eerste 'vreemdelingen' die Jezus zoeken en vinden. Er zullen nog velen volgen.

Jij mag één van die mensen zijn, die Jezus zoekt en vindt. Jezus verstopt zich niet. Hij wil niet alleen geëerd worden door het Joodse volk of een paar bijzondere geluksvogels. Kerst betekent dat God er ook voor jou is. Daarom staat de geschiedenis ook in Gods woord. Lees daarin en je vindt de aanwijzingen vinden om jouw vragen van een antwoord te voorzien. De Bijbel is een betrouwbare gids om met God te leven.

De Bijbel is niet altijd makkelijk te begrijpen. Er blijven altijd vragen over. Net als de wijzen word je geholpen om je Verlosser te vinden, zodat je Hem kunt eren en gehoorzamen. Gelukkig kom je onderweg genoeg mensen tegen die je naar de goede weg kunt vragen. Mensen die meer weten dan jij van het geloof in Jezus Christus. En je kunt natuurlijk altijd -het beste dat je kunt doen- raad vragen aan God zelf.

Vraag Hem, heel gewoon: 'Help mij'. Hij zal je niet laten verdwalen. Zijn Zoon is gekomen voor alle volken. Hij wil gevonden worden, ook door jou!

Hulp bij het bespreken

1. Als jij vandaag op zoek gaat naar Jezus Christus, waar zou jij gaan zoeken?
2. Is de Bijbel niet veel vager dan een ster. Wijst de Bijbel exact de weg die jij moet gaan om te kunnen geloven?
3. Waarom gingen de Joodse leiders niet op weg naar Betlehem?
4. Voel jij je ook wel eens geremd om God/Jezus te zoeken?
5. Hoe kunnen wij elkaar helpen in het volgen van Jezus Christus?

Auteur: RvO